

جەوت شانۇنامە بۇمىنلان

سەرچاوه:

شانۆگەرى (1-5) لەم مالىپەرە [www. masraheon.com](http://www.masraheon.com) وەر مگرتووە.

شانۆگەرى (6) لە گۆڤارى الحوار المتمدن، ژمارە 1662.

شانۆگەرى (7) لە گۆڤارى الحوار المتمدن ژمارە 1675

ناوى كتيپ: حەوت شانۆنامە بۆ مثالان

نووسىنى: ئەحمەد ئىسماعىل ئىسماعىل

وەرگىرپانى: هەورامان وريا قانع

بابەت: شانۆنامە

مۆنتاژى كۆمپيووتەر: جەمال حسيّن

تيراژ: 500 دانە

نرخ: 3000 دىنار

ژمارەى سپاردن: 522 ي 2008

دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم

چاپى : يەكەم سالى 2008

گوردستان -سليمانى

www.serdam.org

ئەحمەد ئىسماعىل ئىسماعىل

جەھوت شائۇنامە بۇ مائالان

وەرگىزىۋاتقۇچى
ھەورامان وريا قانع

سلىمانى 2008

زنجیره‌ی کتیبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سهردهم
کتیبی سهردهم ژماره (430)

سهرپه‌رشتیاری گشتیی زنجیره
نازاد به‌رزنجی

پیشکشہ بہ

*نہوہی سیبہمی قانع: رھہندو پایان. بارین. بیریان. داریان. یادو مہزنو یار. راسانو
راوین. پروا. پامیر. ریگاو رامن. ہنسک

**سہرجم منالانی کورد

پېرست

9	که لین
89	به سه رهاتی سی لاساره که
135	کیتلگه سه خته که
183	گرهوه دؤراوه که
227	تاوانی نه سپه که
251	قوتانجانهی ریویه که
173	تۆبهی ریویه که

کہلین

(گۆرپانئىكى گەورە لەبەردەم كۆشكى فەرەيدون پاشا، پاشاى مەملەكەتى مانگ، گۆرپانە كە پرە لەخەلكى سادە كە لە بىدەنگىيەكى شكۆمەندانەدا راوہستان، پاشا وەزىر لە بەلە كۆنەى كۆشكەكەوہ دەردەكەون، ھەر وھا قەشەيە كىش لە شوئىئىكى بەرزوہ دەردەكەوى كە بەشىوہىەكى تايبەت خەرىكى خويئندى چەند سورتىكى ئاينىيە، دواى چەندساتىك قەشەكە بەخۆشحالئىيەوہ بەرەوروى پاشا ئاوردەداتەوہ)

قەشەكە: پاشاى سەرورەم، مژدە مژدە، (گای مەزن بەدەم پارانەوہ و تكا و نزاكافانەوہ ھات، بەھىمنى و بە سەلامەتى زەويەكەمانى لەسەر شاخى چەپىيەوہ گواستەوہ بۆ سەر شاخى راستى.

(دەنگى دلخۆشى و شادومانى بەرز دەبىتەوہ)

دەنگەكان: بژى گای مەزن، بژى.. بژى.

قەشەكە: بەم بۆنە مەزنەوہ، داوا لە پاشاى بەرپىز دەكەين ئەرک و فەرمانەكانمان بەرامبەر بە گای مەزن جىبەجى بکات و، ئاھەنگى سالانەمان بۆ سازىکات.

(پاشا بە سەرراوہشاندن رەزامەندى دەردەپى، تەپل و دەھۆلەكان لىدەدرىن و قەشەكەش چەند ئايەتەك دەخوئىتەوہ، كۆمەلئەك دەستدەكەن بە سەماکردن، سەماكەيان لە جوولەى گاكان دەچىت، دواى تەواوبونى قەشەكە و سەماکردنەكە، وەزىر ھەلدەسىتە سەرپى و رادەوستىت) **وہزىر:** ئەى رەعەبەتە باش و چاکەكە، بە بۆنەى ئەم رۆداوہ گرنگە و وەك پاداشتىك بۆ گای مەزن، گای پارىزەرمان و رزگارکەرى زەويەكەمان لە ھەرەسەپئان، پاشاى مەزفان خوا بىپارئىت و ئاگادارى بىت، بىارىدا ھەزو ئارەزوہ کاتتان جىبەجى بکات.

دەنگەكان: بژى پاشاى مەزفان، بژى.. بژى.

وهزير: تېستا وەك پيشه‌ی هه‌موو جارێك، چواركەس له‌وانه‌ی نمونه‌ی دانیش‌توانی ئەم مه‌له‌كه‌ته پێكده‌هێنن هه‌لده‌بژێرین، چواركەس له‌ پيرو گه‌نج و مندال و هه‌روه‌ها ئافره‌ت.

ده‌نگه‌كان: بژی پاشای سه‌روه‌رمان، بژی. بژی.

وهزير: ناده‌ی ده‌رگاوان ده‌ستپێبکە.

ده‌رگاوان: به‌سه‌رچاو گه‌وره‌م.

(ده‌رگاوان چوار كەس له‌نیوان ئەو ئاپۆره زۆره‌دا هه‌لده‌بژێریت كه پال به‌یه‌كه‌وه ده‌نێن و

ده‌یان‌ه‌وی بێنه پيشه‌وه‌و بگه‌نه لای ده‌رگاوان)

ده‌رگاوان: باشه، باشه خوشكم.. ئاخ له‌ تو مامه پیره.. بچكۆل برۆ دواوه.. خوشكه پيم وتی

باشه. به‌سه، به‌سه چيتر پال به‌یه‌كه‌وه مه‌نێن.

ده‌نگه‌كان: - ئەي ده‌رگاوانه باشه‌كه.. من ده‌ستكورتم.. سویند ده‌خۆم..

- ده‌رگاوانه به‌رپێزه‌كه من هه‌لده‌بژێره‌و په‌شيمان نابيته‌وه.

- گه‌وره‌م هه‌رگيز له‌بیرت ناکه‌م، له‌مه‌به‌ستم ده‌گه‌ی؟

- ده‌رگاوان.

- ده‌رگاوانی به‌رپێز.

ده‌رگاوان: باشه، باشه. ته‌واو، له‌ هه‌لپێژاردن ته‌واوبوم.

وهزير: ده‌رگاوان ئەوه بۆ دواكه‌وتیت؟ چی رویداوه؟

ده‌رگاوان: من.. گه‌وره‌م ئەوان ئاماده‌ن.

وهزير: زۆرباشه، با یه‌كه‌جار ئەو پیره بێته‌پيشه‌وه.

(ده‌رگاوان به‌ره‌و به‌له‌كۆنه‌كه پال به‌ پیره‌كه‌وه ده‌نی)

ده‌رگاوان (به چرپه‌وه): پیره به‌لێنه‌كه‌ی خۆت له‌بیرنه‌كه‌ی.

پیره که (به چرپهوه): بهسه رچا، گهوردم بهسه رچا.

(وهزیره که به خوشحالییه وه ته ماشای پیاوه پیره شپرزه که ده کات)

وهزیر: ئادهی مامه پیره، حضرت له چیه؟

پیره که (به شپرزیه وه): گهوردم.. سهروه رم، بۆ هه تاهه تایه بۆمان بیتی..و..و.

وهزیر: پیره حضرت له چیه بیتی.

پیره که: و..و.. گهوردم مانگایه ک.

وهزیره که: مانگایه ک؟

پیره که: به لئی گهوردم. ئه وه تاقه حضرت هیوای منه، مندا له کانم پرسین و وه که ده بیینی خوشم...

وهزیر: زۆرباشه مامه پیره.

پیره که: (به خوشحالییه کی زۆره وه): گهوردم با مانگایه کی شیرده ریبت.

وهزیر: سبهی به یانی مانگایه کی شیرده و ورده گری.

پیره که (به دلخوشیه وه): گهوردم تاهه تاهه تایه بۆمان بیتی، بژی پاشای سهروه رمان.

(دهرگاوانه که پیاوه پیره که راده کیشیتنه دواوه)

دهرگاوان (به چرپه وه): پیره شیره که له بیرنه کهی.

پیره که: گهوردم بهسه رچا.

دهرگاوان: پیره هه موو رۆژی.

پیره که: گهوردم بهسه رچا.

دهرگاوان: پیره هه موو رۆژی.

پیره که: گهوردم بهسه رچا،

(به دهنگی بهرز)

بژی پاشا، بژی کوری پاشا، بژی..

وهزير: با گه نجه كه بيته پيشه وه.

دهرگاوان: گه وردهم هه رتيستا.

(دهرگاوان پال به گه نجه كه وه دهنى بو پيشه وه و پيى دهلى)

دهرگاوان: كوره گه نجه كه به شى من له بيرنه كهى.

گه نجه كه (به چرپه وه): به سه رچاو گه وردهم.

وهزير: كوره گه نجه كه قسه بكه، هه زت له چييه؟

گه نجه كه: سه لامه تى و سه ركه وتن و نه مرى بو پاشاى مه زلمان.

وهزير: نافه رين كوره گه نجه كه.

گه نجه كه: خو شبه ختى و ته ندروست باشى و كامه رانى بو خيزانى پاشاى نه مرمان.

وهزير: سوپاس نهى كوره گه نجه سالحه كه، هاو لاتی سالح هه زو هيوات چييه؟

گه نجه كه: گه وردهم هيچم نييه ته نها نه وهى وتم.

وهزير: زور باشه.

(وهزير بو دهرگاوان)

دهرگاوان با منداله كه بيته پيشه وه.

(دهرگاوان به تورده ييه وه گه نجه كه راده كي شيت و پال به منداله كه وه دهنى بو پيشه وه)

دهرگاوان: هاو لاتی سالح و هره دوا وه.

گه نجه كه: به لام.. هه زو هيواكه م نهوت، نهى...

دهرگاوان: و هره دوا وه و بگه پره وه.

(گه نجه كه ده گه ريتته وه بو شويني خوى و پرته و بوله يه تى)

گه نجه كه: سه يره؟! به لام من بي تيشم، ويستم پيى بلنم من...

دهنگيك: وسس.

(گه نجه كه بيدهنگ دهبي، تهو ژنه ي كه دهستنيشانكراوه، دپته پيشهوه و به پيش منداله كه

دهكهوي)

دهرگاوان (به پينا خوشبونهوه): ژنه كه ته مه چييه؟

ژنه كه: گه ورم به ئوسول، به ئوسول، من له و گه ورم ترم.

دهرگاوان: به لام...

وهزير: ژنه كه قسه بكه، هزت له چييه؟

ژنه كه: گه ورم به سه رچاو، قوربان هيوادارم و من زور له ميژه خه و به ووه دهينم كه...

دهرگاوان (به يزاريهوه): ژنه كه خيراكه.

ژنه كه: كراسيكي هيچگار جوان له به ربكه م.

(پاشا بيده كه ني، پاشان وهزير بيده كه ني، دواتر هه موو ره عيه ته كه بيده كه نن)

وهك كراسي يه كيك له به رده سته كاني كوشك.

وهزير: باشه، خانمه كه مان...

ژنه كه (قسه كه ي بيده بري): گه ورم با له كراسي خانميكي كوشك بچيت.

وهزير: چي؟!

پاشا (بيده كه ني): باشه.

وهزير (به نارازيهونهوه): خانمه شو مه نده كه ته وه ي ده ته وي بوت جي به جي ده كر يت.

ژنه كه: گه ورم سو پاس.

وهزير (بو دهرگاوانه كه): دهرگاوان.

دهرگاوان: به لي گه ورم.

وهزير: همر ئيستا با منداله كه بيته پيشه وه.

دهرگاوان: فرمانت به سه رچاو گه ورم.

ژنه كه: گهوره م ئەي كراسه كه ي من! قوربان ههزو هيواكه م.

وهزير: دلتيابه، دهبيته خاوهني كراسيكي تابلتي جوان.

ژنه كه (به دلخوشي هوه): سوپاس گهوره م، خوا دهست به بالي پاشامانه وه بگري و شازني شوخ و

شهنگي مهمله كه ته كه ماني بو بهيلى و شازاده ي بچكوله شي بو پياريزي و مامي

پاشاش له دهر دوه لا به دوريتت.

دهرگاوان: ده ي ژنه جارسكه ره كه دوركه وه ره وه.

ژنه كه (به چرپه وه): برام توتريك را وهسته.

(ژنه كه بو وهزير)

وهزيري نازيزو بهريز، كه ي كراسه كه م دهستده كه وي؟

وهزير: ژنه كه به ياني.

(دهرگاوان ژنه كه راده كيشي و پال به منداله كه وه ده نيت بو بهرده مي به له كو نه كه)

وهزير: بچكول ناوت چييه؟

منداله كه: گهوره م هوشمهنده، ناوم هوشمهنده و باوكم ناوي روسته مي دهرياوان بوو.

وهزير: باشه كاكه هوشمهنده ههزو هيوات له چييه؟

(هوشمهنده له وه لامدانه وه دوودله)

ده ي كوره بچكولانه كه قسه بكه، نازيزه كه م مهترسه، پاشاي مهزلمان مندال و كوري

كهنجي هيچگار خوشدهوي، بويه هه نوو كه شهوي ههزتلييه تي و ئاره زوي ليده كه ي

هه ر شه مرؤ نهك سبه ي، به ده ستيده هيئي.

دهنگه كان: - هوشمهنده داواي ياري بكه

- هوشمهنده داواي شيريني بكه، شيريني كوشك زور به تام و به له زهته.

- كوره كه م داواي مانگايه كي شيرده ر بكه، يا خود كوره كه م داواي بزنيك بكه.

- ھۆشمەند...

- ھۆشمەند...

ۋەزىر: ئازىزە كەم قىسە بىكە و لە ھىچ شتى مەترسە، كورە كەم پىم وتى پاشاى مەزىمان ئەوانەى
لە تەمەنى تۆدان زۆرى خۆش دەۋىن.

پاشا: بىكۆلە كەم، دلتىبابە داۋاى ھەرچىيەك بىكەى بۆت داىن دەكەين.

ۋەزىر: دەمودەست ۋەرىدە گرى، لەمپۆدا ۋ لەم كاتتۆمىرەدا.

ھۆشمەند: گەورەم دەمەۋى... .

(دەنگە كان بەچرپە ۋە قىسە كەى پىدەبرن)

دەنگە كان: - شىرىنى، ھۆشمەند شىرىنى، ھاۋرپىكەم شىرىنى.

- كورە كەم مانگايە كى شىردار يان پارە.

- ھاۋرپىكەم داۋاى يارى بىكە.

- ھۆشمەند...

- ھۆشمەند.

ھۆشمەند: گەورەم ھىوادارم، ھىوادارم بىچمە ناۋ كىتتېخانە كەۋە.

ۋەزىر: كىتتېخانە!؟

پاشا: كىتتېخانە!؟

ھۆشمەند: داۋا لە پاشاى مەزىن دەكەم رېگەمبىدا بىچمە ناۋ كىتتېخانەى كۆشكەۋە.

پاشا: كىتتېخانەى كۆشك!؟

ۋەزىر: كورە كە مەبەستت چىيە؟ مەبەستت لە كىتتېخانەى كۆشك چىيە؟

ھۆشمەند: گەورەم زورى ژمارە 40.

پاشا: زورى ژمارە 40!؟

وہزیر (بہ سوکی دہ چریپنی بہ گوئی پاشادا): قوربان تہو ژورہی داخراوہ و لہ ناوہ و ہیدا

کتیبیکی زوری لہ خوگر توہ.

پاشا (بیریدہ گہ و تہوہ): ٹاھہہ، بیر مکہ و تہوہ.

دہ نگہ کان (بہ چرہوہ): - ژوری ژمارہ 40.

- تہم داواکاریہ سہیرہ چیبہ؟

- بگرہ بلی، داواکاریہ کی گہ لحویانہیہ.

- پیم وت داواای شیرینی بکہ.

- سہیرہ!! بہ لام بچی؟ بچی بہ تاییہ تی تہم ژورہ؟

- کورہ کہم داواای شتیک کی بہ سود بکہ.

- ہوشمہند...

- ہوشمہند...

وہزیر: باشہ کورہ بچو کہ کہ، خوشترین و بہ تامترین جوری شیرینیت پی شکہش دہ کہین، ہا

دہ لینی چی؟

ہوشمہند: گہورہم شیرینیم ناوی.

دہ نگہ کان: - گہ لحو.

- شیت و ویت.

- کورہ کہم داواای پارہ بکہ.

ہوشمہند: گہورہم ہیچم ناوی تہنہا چونہ ژورہ و ہی تہو کتیبخانہیہ نہ بیٹ.

پاشا: کتیبخانہ؟!

وہزیر (بہ سوکی بو پاشا): سہرورہم ژوری ژمارہ 40.

پاشا: سہیرہ!!

ووزير: (بو هوشمه‌ند): ده‌ی كوره بچكۆله‌كه، ده‌لتي چي يارييه‌كي زۆر جوانت بدهيني؟
هوشمه‌ند: گه‌ورده‌م ياريم ناوي.

ووزير: شمشير يكت پيشكه‌ش ده‌كه‌ين.

ده‌نگه‌كان: - شمشير؟

- هاوړي‌كه‌م بلي باشه.

- شمشير؟!

- كوره‌كه‌م داواي شتتېك بكه سودي ليوه‌رگرين.

- هوشمه‌ند...

ووزير: ها هوشمه‌ند وتت چي؟

(هوشمه‌ند وه‌لام ناداته‌وه)

ووزير: (به‌پينا خوشبونه‌وه): نه‌وه شمشير يكي زۆر جوانه، شمشير يكه به ئالتون روكه‌شكراوه.

(هوشمه‌ند وه‌لام ناداته‌وه)

ووزير: نازيره‌كه‌م بوچي بيده‌نگي؟ كوره‌كه‌ شتي بلي.

هوشمه‌ند: گه‌ورده‌م هيچم ناوي ته‌نھا چونه‌ژوره‌وه نه‌بيت بو كتبي‌خانه‌كه.

ووزير: سه‌يره!

هوشمه‌ند: سه‌رورده‌م نه‌وه تاقه هيواو تاواتي منه.

پاشا: كوره‌كه‌م نيشت به‌م ژوره چييه؟ هيچ شتيكي دلخوشكهری تيدانييه.

ووزير: بگره ته‌نھا كو‌مه‌لي شتي ترسي‌نه‌ري تيدايه.

هوشمه‌ند: گه‌ورده‌م كتبي‌كي پيشوماري تيدايه.

ووزير: كتبي؟!

ده‌نگي داكي هوشمه‌ند: ديسانه‌وه كتبي؟!

دەنگەك: ئاي چەند داماو.

(ھەموان بىدەنگ دەبن، پاشا وەزىر بەسەرسورمان و پىناخۇشبونەو تەماشاي يەكتردەكەن)

دەرگاوان (بەچرە بۆ ھۆشمەند): كورە عاقل بە، داواي شتىك بكة سودى لىوەر بگرى.

پاشا: ھۆشمەند كى فىرىكردى كە چى لەناو ئەم ژورەدا ھەيە؟

ھۆشمەند: گەرەم باوكم.

وەزىر: باوكت؟!

ھۆشمەند: بەلى گەرەم، باوكم دەيوت: لەناو ئەو ژورەدا ھەزار خۆرو مانگو ئەستىرە ھەيە.

پاشا و وەزىر: چى؟!

دەنگەكان: - داماو.

- ھەزار خۆر؟!

- ھاوپىم ھەزار مانگىش.

(پىدەكەنن)

ھۆشمەند: گەرەم باوكم خەونى بەو ھەو دەدى بچىتە ناو ئەو ژورە.

دەنگى داىكى: گەرەم درۆ دەكات.

(داىكى ھۆشمەند لە بەلەكۆنەكە نزيك دەپىتەو)

داىكى ھۆشمەند: باوكمى ھىچ رۆژى بە وشەيەك چىيە نەباسى ئەو ژورەى كردووە، نە ھىچ

ژورىكى ترى كۆشكەكەتان، سەرورەم باوكمى خەونى نەبىنيو، ھەرگىز

خەونى بە ھىچ شتىكەو نەبىنيو.

وەزىر: باشە كوا باوكمى لە كوئىە؟

داىكى ھۆشمەند: گەرەم باوكمى پىبەكە، باوكمى بە ھىچ شىوئەيەك باسى كۆشكى نەكردووە و

ھەرگىز خەونى بەو ھەو...

وهزير: باشه ژنه كه ټيگه شتين، كوا باوكي له كوييه؟

دايكي هوشمه ند: گوره م ټو.. ټو مردووه.

وهزير: مردووه؟!

دايكي هوشمه ند: به ټي گوره م، نزيكه ي دوو ساله مردووه.

وهزير: هوشمه ند تايا به راستي باوكت مردووه؟

هوشمه ند: به ټي گوره م.

دايكي هوشمه ند: گوره م باورم پيښكه، همومان ليږه ټوه دوزانن، قوريان باوكي خنكا،

كشتيه كه ي له ناوهراستي ده ريكه دا ټيگه پيښك شكا، له گهل ټوانه ي

خنكان ټه ميس خنكا، ټو داماره مردو هيچ خهونيكي نه هاته دي.

وهزير: خهوني؟! چ خهوني؟

دايكي هوشمه ند (دهمي ټيگنالاوه): خهوني.. خهوني خانويه كي جوانو خواردني خوښ.

وهزير: هه ټوه نده؟

دايكي هوشمه ند: گوره م هه ټوه نده.

هوشمه ند: نه خيږ گوره م، هه ټوه نده نا، بگره ټو خهوني به شتي ديكه وه ده بييني.

دايكي هوشمه ند: كوره پيډه ننگ به.

هوشمه ند: به سه رچاو دايكه، به لام باوكم خهوني به خواردني خوښه وه نه ده بييني، به لكو

خهوني به سه فهرو كتيه وه ده بييني، زورجار قسه ي دهراره ي...

دايكي هوشمه ند: قسه ي دهراره ي گه شته دهرابه كاني خوي ده كرد، گوره م ته نها قسه ي

دهراره ي دهرابه و دهرابه و نه هه ننگه سه يرو سه رسورپه ي نه ره كان ده كرد.

وهزير: ده ي باشه ژنه كه، پاشاي مه زمان هه ر ټيستا به له كونه كه جيده هيليت، بويه ده يه وي بو

دواچار گويي له هوشمه ند بيت.

(وہزیر بۆ ھۆشمەند)

دەى ھۆشمەند بلى، ئاواتەخوازى چىت؟ لەوانەىيە تۆ لەو ھەزو ئاواتە سەىرەت

پاشگەزىوئىتەو، وانىيە؟

ھۆشمەند: نەخېر گەورەم، ھىچم ناوئىت تەنھا چونە ژورەوئى كۆشك نەئىت.

وہزىر (بە بىزارىيەو): نەفرەتت لىئىت، كورە گوئىگرە...

پاشا: وەزىر.

وہزىر: بەلى گەورەم.

پاشا: جارى چاوەروانبە.

وہزىر: فەرمانى جەنابتانە.

(وہزىر بىدەنگ دەبى، پاشا روى قسە کردنى دەكاتە ھۆشمەند)

پاشا: باشە ھۆشمەند، ھەر وختى وىستت دەتوانى سەردانى كۆتەبخانەكە بکەيت.

ھۆشمەند: گەورەم بەيانى، لە سبەى بەيانىيەو دەمەوى سەردانى بکەم.

پاشا: باشە.

ھۆشمەند: گەورەم سوپاس.

وہزىر (بەمەلچونەو): گەورەم بەلام ژورەكە داخراو.

پاشا: وەزىر بىكەرەو.

وہزىر: گەورەم ئاخىر کردنەوئى قەدەغەىيە.

پاشا: قەدەغەىيە؟!

وہزىر (بەچرەو): دواى ئەوئى باپىرانى مەزنتان دەرگاگەيان داخست، گەورەم ئىدى

كلىلەكەيان فرىدايە دەرياو.

پاشا: قوفلەكەى بشكىئە.

وہزیر: گہوردم!!

پاشا: وہزیر تہوہ فہرمانہ.

وہزیر: فہرمانی جہنابتانہ.

(پاشا شوینہ کہ جیدہہیلیت، وہزیر بہ تورہبون و پیناخوشبونہوہ قسہ لہ گہل ہوشمہند دہکات)

وہزیر: بہیانی دہتوانی سہردانی ژورہ کہ بکہیت، مہبہستم کتیبخانہ کہیہ.

ہوشمہند: گہوردم سوپاس.

(وہزیر بہ تورہبیہوہ شوینہ کہ جیدہہیلیت، دایکی ہوشمہند قولی ہوشمہند دہگری و بہ

راکیشان دہیباتہ دہرہوی تہو شوینہ و بہ تورہبون و بیزاربیہوہ لہبہر خویہوہ قسہ دہکات،

خہلکہ کہ بلاوہیلیدہ کهن و بہ پرتہو بؤلہوہ لہو شوینہ دووردہ کہونہوہ)

دہنگہ کان: - گہلخو.

- گیا لہسہر بنجی خوئی دہرویتہوہ.

- تاہہ، گہر من لہ شوینی تہو دہبووم!!

- گہر من لہ شوینی تہو دہبووم داوای شیرینی زیاترم دہکرد، شیرینی کوشک.

- بگرہ بلی داوای رانہ مہرو مانگام دہکرد.

- بہلام تہو گہلخویہ.

- بگرہ تہو شیتہ.

(ماله ساده و ساكاره كەي ھۆشمەند، داىكى ھۆشمەند لە حالەتى تورەبوندايە، ھۆشمەند دەپھەوى ھېوربېكاتەوہ)

ھۆشمەند (بە تكا و پارائەوہ و ترسەوہ): داىە ھېوربەرەوہ، تۆزىك وەرەوہ سەرخۆت.

داىكى ھۆشمەند: بېمەوہ سەرخۆم؟ ئەفەندى چۆن دەتەوى بېمەوہ سەرخۆم و ھېوربېمەوہ. ھەي عاقل، ئەي خاوەن مەزنىترىن ھەزو ھىوا، ئاى لەو بەختە رەشەي خۆم، لەو نەھامەتییەي من تىكەوتوم، خودايە من چىم كەردبوو؟ چىم كەردبوو تاكو لەسەر دەستى ئەم كورە ئاوام لىبىت، ھەرەھا لەسەر دەستى باوكىشى.

ھۆشمەند: داىكە گۆيگرە...

داىكى ھۆشمەند (قسەگەي پىدەبرى): وسسس، بىدەنگ، نەت نەيەت، نامەوى گۆيم لە ھىچ شتىك بىت، تەنانەت نامەوى گۆيم لە دەنگت بىت.. تىگەشتى؟

ھۆشمەند: داىكە بەسەرچاو، قسە ناكەم، بە تەواوى بىدەنگ دەبم.

داىكى ھۆشمەند (بەپىناخۆشبوئەوہ): ماشائەللا، ئىستا بىمەدەلئى بەسەرچاو، بەلام ئەفەندى لەوى، لەژىر بەلەكۆنەكەي پاشا، ئەم قسەيەت لەبىرچوبوئەوہ؟ قورگم وشك بوو ھىندەي ھاواربەكم و بلىم: ھۆشمەند داواى پارە بكە، ھۆشمەند داواى مانگايەك بكە، ھۆشمەند، ھۆشمەند. بەلام ھۆشمەندە ئاغا تەنانەت زەحمەتى ئەوئەي نەكىشا ئاورپىكم لىداتەوہ، ئاورپىك لە داىكى داماوى، بەلكو لەبەردەم پاشادا راوہستا وەك توتى دەيوت و دەيوتەوہ: دەمەوى سەردانى كىتەبخانەكە بكەم، ھىچم ناوى تەنھا چوئەزورەوہ نەبىت بۆ كىتەبخانەكە. ئاھھھھ گەر باوكت زىندو دەبوو.

هۆشمەند: ماچی دەکردم و لە خۆشیا دەفری.

دایگی هۆشمەند: لە خۆشیا دەفری؟!

هۆشمەند: بەلێ. ئایا خەون و ئارەزوی باوکمت بەچونە ژورە دەوی بۆ کتیبخانە کە و خۆیندە دەوی

کتیبەکانی ناوی، لەبەر چوو تەو؟

دایگی هۆشمەند: کتیب.. کتیب.

هۆشمەند: باوکم هەموو کاتی وەسفی کتیبی بەو دەکرد کە دەرمانی ترسناکترین

نەخۆشییە.. نەخۆشی نەزانین.

دایگی هۆشمەند: کورێ باوکی خۆیەتی، ئەم نەخۆشی نەبونی و هەژاری، ئەو نەخۆشییە

ناتوانین لێی دەربازبین، ئەفەندی کی لە چنگی ئەو نەخۆشییەمان

دەردەهێنی، پێم نەلێ کتیب. نەخە تابی ئەو بەلێ. چونکە کتیب تاقە

هۆکارە، هۆکاری ئەم نەبونی و نەدارییە.

هۆشمەند: چۆن؟ باوکم دەبوت: زانست مەروە هەژار ناکات، بگرە...

دایگی هۆشمەند (قەسە گەمی پێدەفری): بگرە هەژاری دەکات، ئەفەندی هەژاری دەخات، ئەم

گەروانییە ئەو هەژاری و دەستکورتییە ئیمە تیادین ناو دەنی چی؟ بە باشی و بە

جوانی لە دەورووبەری خۆت بروانە، ئایا لە ماله کە تدا شتێک دەبینی نرخێ هەبیت،

تەنھا یەك شت؟ هۆکاری ئەو چییە؟ من پێت دەلێم: هۆکاری ئەو کتیبە. بەلێ

کتیب. گەر باوکی خوالێخۆشبوو، وەك زۆربەیی خەلکی گوێی بەم شتە پرۆچە

نەدایە، گەر لە کاتی بەتالیدا سەری بەسەر ئەم کتیبانەو نەنوخاندایە تەو و ئیشیکی

بکردایە، ئەوا ئێستە ئیمەش وەك ئەوانی دیکە دەبین، وەك زۆرێک لە دانیشتوانی

مەملەکەت. ژیا ئێکی باشتەر لەم ژیا نە پر کوێرەو دەریە ئێستا دەژیا ئین. بەلام ئەو دەوی

رۆى رۆى، باوكى ھۆشمەند خودا لەوھى كردت خۆشبییت و لیترازیبییت، ئەو خەونى زۆرى ھەبوو.

ھۆشمەند: ئەو خەونى زۆر بەوھو دەبیینی بچیتتە كیتبىخانەى كۆشكەوھ.

دايكى ھۆشمەند (بەگالتەپىكر دنەوھ): ئەوھتا تۆ ئیستا خەونەكەى بەدیدهھیتى.

ھۆشمەند (بە خۆشجالییەوھ): بەلى دايكە، ئایا تەنھا گەر لەبەر ئەوھش بییت، دلت خۆش نییە؟

دايكى ھۆشمەند: دلخۆش؟! با، من زۆر زۆر دلخۆشم، بۆیە چى كیتب لەم مائەدا ھەیە دەیاندرپنم و ئاگرىان تیبەردەدەم، یەك وەرەقە چیبە نایهیللمەوھ.

(ھەندى كیتب لە سوچىكى ژورەكەدا ھەلدەگریت، ھۆشمەند كیتبەكان لە دەستى دايكى

دەسینیتتەوھ)

ھۆشمەند (بەتوسەوھ): دايكە نەكەى، تكایە، دايكە تكایە شتى وانەكەى.

(ھۆشمەند ژورەكە بەجیدەھیللى و كیتبەكانى بەسنگییەوھ نوساندوھ)

دايكى ھۆشمەند (بى ھیوايە): باوكى ھۆشمەند خوا لیتخۆشبییت، تەماشاكە چ ئاویكت رشت،

تۆ ئەم خۆشەویستییە نەفرەتلیكراوھت بۆ كۆرەكەت بەجیھیتت، لە عاقیبەتى ئەم

كیتبانه دەترسم شتیك لە كۆرەكە بكەن، باوكى ھۆشمەند خوا لیتخۆشبییت.

(كات شهوه، دوو كەس كە خۆيان گۆرپپهوه دەرده كەون، ئەو دوو كەسه شورای مەملەكەتە كە دەپشكنن كە زۆر بەرزو سەختە، ئەم دوو كەسه هەست بە نارەحەتی و بێههسوایی دەكەن، بە وریاییهوه و بەدەنگی نزم قسه له گەل یەك دەكەن)

كەسی 1: ئایا دۆزیتەوه؟

كەسی 2: نەخێر، ئەی تو؟ ئایا شتیكت دۆزییهوه بمانگەیه نیت پیتی؟

كەسی 1: هیچ شتیكم نەدۆزییهوه كە سودی هەبیت بۆمان.

كەسی 2: سەیره!! ئەی باشه چۆن دیارنە ماوه؟

كەسی 1: بەراستی ئەم مەسەلهیه شوینی سەر سورمانه.

كەسی 2: چارەسەر چیه؟

كەسی 1: چارەسەر؟!

كەسی 2 (بیردە كاتەوه): گوئیگره، تەنھا یەك چارەسەرمان هەیه.

كەسی 1: چیه؟

كەسی 2: بگەرپینەوه بۆ مەملەكەتەكە خۆمان.

كەسی 1 (بە پێسه پرونهوه): بگەرپینەوه بۆ كوی؟ بۆ شیت بویت؟ ئەی چیان پی

بلین؟ گەراینهوه چونكە بی هیوا بوین له وهی بیدۆزینەوه؟ دەتەوی لهوی ئەو هیان پی

بلیی؟

كەسی 2: بەلی هاوړیم.

كەسی 1: بەلی؟!

كەسی 2: بەلی، ئەی هەموو شورای ئەم مەملەكەتی مانگە نەگەراين؟

كەسى 1: با، وەك تەوہى سەر كردهى گەورەمان "لېزان" فەرمانى پېدا بولدى، ھىچ شورا يەك يان ديوار تېك نەما بە باشى نەپىشكەن و لېي وەردنە بېنەوہ.

كەسى 2: زۆر باشە، بەس ئايا تەو كەلېنەمان دۆزىيەوہ كە دەمانويست؟

كەسى 1: نەخېر. بگرە تاقە كەلېنېك يان درزىكى بچو كۆلانە شمان لەو شورا بە ھېز و تۆكەمەيەدا نەدۆزىيەوہ.

كەسى 2: ئى، ھەر ئەمەش بە "لېزان" سەر كرده دەلېن، بە تەواوى و بى كەم و زياد.

كەسى 1: ئەوسا تورپە دەبى و... ھەلدەچى و... و... و...

كەسى 2: پاشان ھېوردە بېتەوہ و لە مەسەلە كە تېدەگات، ئەوكات رېگاي راستمان پېشانەدات.

كەسى 1 (بېردە كاتەوہ): ئەى عوسمان پاشا؟ ئايا تەو تورپە نابېت؟ وەك دەزانى تەو زۆر زوو تورپە دەبېت.

كەسى 2: دلنېابە.

كەسى 1: دلنېابم؟!

-4-

(لەناو كۆشكى فەرەيدون پاشادا، پاشا شېرزە ديارە، وەزىرە كە دېتە ژورەوہ)
وەزىر: گەورەم بە يانېتان باش.

(پاشا وەلام ناداتەوہ)

وەزىر (بەسەر سورما نەوہ): گەورەم خۆ ھىچ نەبووہ؟

(پاشا وەلام ناداتەوہ)

وەزىر: قوربان ديسانەوہ بېزاري داىگرتونە تەوہ؟

پاشا: نه خيټر .

وزير: ټهې كهواته مهسه له كه چييه ؟

پاشا: نازانم، وزير به دروستي نازانم چييه .

وزير: سهيره!! گوره م شپزه ت كردم .

پاشا: خويه تي، ټه وديه .

وزير: گوره م كامهيه ؟

پاشا: شپزه بي .

وزير: شپزه بي؟!

پاشا: به ټي، ناي چ وه حشيكه و قوتمان ددات و كه چي ټيمه ناتوانين هيچ بكهين .

وزير: كي قوريان؟

پاشا: شپزه بي، دلاوهر شپزه بي .

وزير: خهريكه بروا به وه نه كه م كه دهبيستم، فهره يدون پاشا باس له شپزه بي دهكات؟! نا،

نا، ټه وه روداويكي مهزنه .

پاشا: واز له م قسانه بينه و پيم بلتي: ټه و كورپه ناوي چييه كه دهويست سهرداني

كتيخاننه كه ي كوشك بكات؟

وزير (دواي بير كرده وه): هوشمه ند، گوره م ناوي هوشمه نده، باوكه مردووه كه شي ناوي

رؤسته مي دهرياوان بوو، له ناوهر استي دهريادا خنكا، به لام قوريان بوچي دهپرسی؟

مهسه له كه چييه ؟

پاشا (بير ده گانه وه): هوشمه ندي كوري رؤسته مي دهرياوان .

وزير: ټه وه چييه واي له پاشامان كرد ټيستا بيري ټيبكات وه؟

پاشا: بۆچی دلاوهر توۆ وادهزانی لهبیرم چوبوهوه، من بهردهوام بیر له داواکارییه سهیرهکهی

دهکهمهوه، دلاوهر داواکارییهکهی سهیر نییه؟

وهزیر: بهلئێ گهورههه سهیره، لهوانهیه ترسناکیش بیته.

پاشا: ترسناک؟!

وهزیر: بهلئێ گهورههه، ههموو شتی رپی تیدهچی.

پاشا: ئەمه راسته، دلاوهر ههموو شتی رپی تیدهچی.

وهزیر: لهبهر ئهوه داوام له ههندی له پیاوهکانمان کرد شوینی بکهون و زیاتر بیناسن و بزائن

کینه.

پاشا: زۆرباشه، ئەنجامهکهی چی بوو.

وهزیر: ئەنجامیکی ساده و هاکهزایی، تاکو ئەم ساتهش هیج شتی کمان نه دۆزیوهتهوه ئهوه

کورپی پئی تاوانبار بکهین، وهک دهزانی ئهوه ههتیوه و دایکی له بازاری سهوزهکه

شت دهفرۆشی. نه خزم و کهسیان ههیه نه دۆست و برادهر.

پاشا: سهیره!

وهزیر: بهلام گهورههه کهوتنه شوین و چاودیری کردنی کورپهکه تاکو ئیستا ههر بهردهوامه.

پاشا: دلاوهر کاریکی زۆرباشه.

وهزیر: بهلام سهروهههه، ئایا ریگهی پیدهدهی هه میسه سهردانی کتیبخانه که بکات؟

پاشا: بیگومان.

وهزیر: بهلام قوربان.

پاشا: ئاخو جهنابی وهزیر بهلینم به کورپهکه داوه.

وهزیر: گهورههه ئهوه جاری بچوکه، منداله.

پاشا: بهلام من مندال نیم، ئهوه رهعهیه تهی په یانه که بیان بیست تهوانیش مندال نین.

وهزير (به گالته پيكر دنهوه): ره عيهت؟! سهروه رم مهسه لهی ره عيهت ته که تاسانه، خه می ثم مهسه لهیه یانت نه بی. گهوره م گويگره، ثم ژوره ده بی تا هه تاهه تايه داخراو بیت، به تاييه تی بهرووی ره عيهت ته که دا، ثم مه وهسيه تی باپيره مهزنه کانتته، ثمه ثموان بوون ده رگای ثم ژوره یان داخست و پاشان کليله که یان فریډایه ده ریاوه.

پاشا: دلاوه ر ثمه ته نها له به رده می ره عيهت ته که دا رویدا.

وهزير: گهوره م مه به ستت چيهه؟

پاشا: مه به ستتم ثمه ديه دوو دانه کليلمان هيهه، يه کيکيان لای منه و ثمه ویتريان لای وهزيره به ريزه که مانه، وانیهه؟

وهزير: گهوره م ثمه په رۆشيهه، نابیت کهس بجيته ثم ژوره وه ته نها پاشا و شازاده کان نه بیت.

پاشا: ته نانه ت پاشا و شازاده کان عه یامی که مهسه لهی ثم ژوره یان له بیر کردوه.

وهزير: که واته چۆن و له بهرچی يه کيک له ره عيهت ته که بجيته ناوی؟ کورپکی بچوک و هه ژار.

پاشا: دلاوه ری وهزير من له به رده م هه مواندا به لئيم پيدا، تیناگهی ده لئيم چی؟

وهزير: گهوره م تیده گم، به لام من ده توانم مهسه لهی ره عيهت ته که چاره سه ریکه م، بويه لهو لایه نه وه دلتيابه.

پاشا: باشه، ثمی چی له گا مهزنه که بکه یین؟

وهزير: گهوره م گا مهزنه که چيهه تی؟

پاشا: نایا مهسه له که ی ثم ویش چاره سه ر ده که ی؟

وهزير: یاستار، گهوره م مه به ستت چيهه؟

پاشا: مه به ستتم، ثمی ثم به لئينه له به رخاتری گای مهزن نه بوو؟

وهزير: گهوره م به لئی له به رخاتری ثمو بوو، چونکه ثمو زهويه که مانی له هه ره سه هیتان رزگار کرد.

پاشا: وهزيره كه مان پيم بلي: باشه گاي مهزن جي به چينه كردني به لينه كه مان به سو كايه تيكردن به خوي نازانيت.

وهزير: چي؟

پاشا: دلاور وه لام بدوره وه.

وهزير: به لي گوره م، به لي.

پاشا: گهر شه به سو كايه تي كردن به خوي بزاني؟ دلاور شه دهم چي دهكات؟

وهزير: گوره م تورپه ده بيت، زور خراب تورپه ده بيت.

پاشا: باشه چون چوني خوت له تورپه بونه كه ي ده پاريزي؟

وهزير (به تر سه وه): شه م.. گوره م شه م.. شه م كيشه يه.. كيشه يه كي راسته قينه يه.

پاشا: دلاور گويي گره، بيرو كه يه كي نويم بو هات.

وهزير: گوره م چيه؟

پاشا: منال و مهزن عاده تنه حهزيان له يار يه و يار يان خوشده وي، وانيه؟

وهزير: گوره م وايه.

پاشا: ته وان ياري له هه موو شتي به با شتر ده زانن، به تايه تي له خويندنه وه كه تيشي گوره كانه.

وهزير: بگره بلي گوره كانش له ميژه له خويندنه وه بيزار بوون، كه سيان چيتر كتي بيك ناكرن يان ناخويندنه وه، شه م خوره لاي شه م عه يامني كه باوي نه ماوه و له ناوچوه.

پاشا: زور باشه، له بهر شه وه وهزيره كه مان دلنيابه، شه م هوشه ندهش زور زوو له خويندنه وه بيزار ده ي و به شوين نامرازي دي كه ي ياري كردن و رابوار دندا ده گهري.. شه دهم خوي له بهر دهم ياري گه ليكي زوردا ده بيني ته وه كه شه م بو مان دا بين كردوه.

وهزير: ناي چ بيرو كه يه كي نايابه!

پاشا: من تاكو ئىستاش زۆرباش لەبىرمە، باوكى خوا لىخۆشبووم داواى لىكردم لەگەلدا
برۆمە ناو ئەو كتيبخانەيەوه، ئىدى ئەو بە دەنگىكى نزم كتيبەكانى بۆ من
دەخويندەوه، من هيچ لەوه تىنەدەگەشتم كە بۆمى دەخويندەوه، من پەلەم بوو
بىمەدەرەوه، ئەو كاتى بە ھەر ھۆيەكەوه بوو كتيبخانەكەى جىدەھىشت، من
بەخىرابى دەكەوتمە يارىکردن بە كتيبەكان، جارىكيان بە وەرەقەى كتيبەكان پاپۆرو
يارى دىكەم دروستكرد

(پاشا پىدەكەنى)

خودايە من چەند حەزم لەيارىکردن بوو، هيچ يارىيەك نەماوه كە جىبەجىم
نەكردبى، دلاوەر ئەووت لەبىرە؟

وەزىر: بەلى قوربان، تۆ لە ھەمو يارىيەكاندا براوہى يەكەم بوويت، تۆ جارن تاقتە پالەوان
بویت.

پاشا (بەسەر سوورمانەوه): دلاوەر ئەم قسەيە چىيە؟

وەزىر: گەرەم كام قسە؟

پاشا: مەبەستت چىيە لە جارن؟!

وەزىر (زمانى تىگدەئالى): مەبەستم.. سەرورەم مەبەستم تۆ جارن و ئىستاش پالەوانىت، تۆ
ھەميشە پالەوانىت.

پاشا: لە يارىدا؟! تەنھا لە يارىدا!؟

وەزىر: گەرەم لە يارىدا.. لە جەنگو ھەرودھا لە خۆشەويستيشدا.

(ھەردوکیان پىدەكەنن)

(گۆرپاننىكى گىشتىيە يان ھەر شونىنىكى دىكە بۆ يارىيىرىدىن دەستىبات، كۆمەلنى گەنج بە
خۇشحالئىيەۋە سەرگەرمى يارىيىرىدىن، يەككىك لى گەنجەكان دىتتە ژورەۋە)
گەنجى 1: بوەستىن، كورپىنە تاگادارىن.

(ھەموان واز لەياريىرىدىن دەھىتىن)

گوپىگرن و تىبگەن، ھاوپرىيان ھەۋالىكى زۆر گرنىگم پىيە

گەنجەكان: ھەۋال؟!!

گەنجى 2: ئۆفف، ناي تۆ لەبەرخاترى ھەۋالىنىك يارىيە كەت راگرت؟

گەنجى 3: گەر نوكتەيەكت پىيە ئەۋا بۆمان بىكە، بەلام ھەۋال بۆخوتى ھەلگەرە، ئىمە
ھەرگىز پىيىستمان بە ھەۋال نىيە.

گەنجى 1: ھاوپرىم دلىيا بە، ئەۋە نوكتەيەكە، ۋەلى چۆن نوكتەيەك!!

گەنجەكان: زۆرباشە.

گەنجى 3: دە كەۋاتە پىيلى.

گەنجى 1: ھاوپرىيان ھۆشمەند، ھۆشمەندى كورى رۆستەمى دەرياۋان، ئەم بەيانىيە بەخۆى و
باۋەشى كىتتەۋە ھات بۆلاى دايكى.

گەنجەكان: چى..؟

گەنجى 2: كوا نوكتەكە؟

گەنجى 1: لىتمگەپرىن بۆتان تەۋاۋىكەم.

گەنجەكان: فەرموو قورىان.

گەنجى 1: داىكى شىت و ھاربوو، ئىدى بەچواردەورى مالىھ كەدا كەوتە راونانى ھۆشمەند، نەفرەتى لە رۆستەم و بەختە رەشەكەى خۆى دەکرد.

(لاساىى جولەكانى داىكى ھۆشمەند دەكاتەوہ)

گەنجەكان: ئەى ھۆشمەند چىكرد؟

گەنجى 1: ھۆشمەند وەك مشكىكى ترساو رايدەکرد، كتيبەكانى نوساندبوو بە سنگىيەوہ و بەم شىوہىە رايدەکرد..

(لاساىى راكرد نەكەى ھۆشمەند دەكاتەوہ، ھەموان بە گالتە جارپىيەوہ پيدەكەنن)

گەنجى 4: كورپكى داماوہ.

گەنجى 2: داماوہ، بگرە بلى شىتە.

گەنجى 2: بەلى، شىتە و ھەزارجار شىتە.

گەنجى 4 (بەيناخوشبونەوہ): ھۆشمەند شىت نىيە، ئەو كورپكى ژىرەو ھاورپىيەكى دلئوزيشە.

گەنجى 3: باشە ئەو داوكارپىيە سەيرو سەمەرىيەى ناو دەنىي چى؟

گەنجى 4 (دوودلە): ھەزكردن، يان خوشەويستى بۆ خويندەوہ يان ھەر شتتېكىتر، بەلام ھۆشمەند شىت نىيە.

گەنجى 3: خوشەويستى بۆ خويندەوہ؟!

گەنجى 4: بەلى، وەك خوشەويستى باوكە خوالىخوشبووہكەى بۆ كتيب و بۆ خويندەوہ. باوكم ھەموو كاتى دەلى ھۆشمەند بە تەواوى لەباوكى دەچىت، تەنانەت لە خويندەوہشيدا بۆ كتيب.

گەنجى 1: باوكى منيش دەلى: تەنھا شىت و ئەوانەى دواى كللوى بابردوو كەوتون ھەزبان لە خويندەوہى كتيبە.

گەنجى 4: ئەو قسەيە راستىيە.

گەنجى 1: چى؟ بۇچى باوكى من درۆ دەكات؟

گەنجى 4: نەخىر، بەلام...

گەنجى 2: بەلام ھاوپرېم ئەو قسەيە راستە، بەلگەش بۇ ئەو قسەكانى داىكمە كە دەلى:

خويتىندىنە نەگبەتییە، ئەو دەشى زۆر خوى بداتى ئەوا بەدلئىايیەو توشى

شىتتوبون دەبى.

گەنجى 4: ئەم قسەيە مانای چىيە؟

گەنجى 1: كەسى ژىر خۆى تىدەگات.

گەنجى 2 (بەچرپە): كورپىنە گوپىگرن، جارىكىيان گوپىم لى بوو يە كىك دەيوت: كىتېبخانە كە،

كىتېبخانە كەى كۆشك پرە لە خىو.

گەنجەكان: خىو؟!

گەنجى 2: وسس.

گەنجەكان: چىيە؟

گەنجى 2 (بەچرپە): بە دەنگى بەرز ناوى مەھىنن، گوپى لىتاندەيىت، گەر گوپشى

لىتانیىت، لەوانەيە عەقلتان بخوات.

گەنجەكان (بەترسەو): چى؟!

گەنجى 1: ئەو راستە، ئەوان لە ھەمو شويتىكن، ئەوانە بونەو ھەرىكەن بەچاۋ نايىنرېن، ئەوان

دەمانىنن و ئىمە نايانىنن، لەوانەيە ئىستا لىرەبن، بە دوستى ئالەم شويتەدا.

گەنجى 4: كى؟

گەنجى 2: خىوكان.

گەنجى 1 (بەترسەو): وسسس.

(به ترسهوه له دهووبهري خويان د پروان، پاشان به وريياييوه تهو شوينه جيدههيلن، تنهها گهنجي چوارم ده ميټتهوهو به ترسو سه رسورمانهوه له دهووبهري خوي د پروان، يه کيک له گه نجه کان ده گه پټتهوهو له گه ل خوي رايده کيشي يو د دهوه)

-6-

(له بازارې مهمله که ته که دا، رېسوارو فروشييارو پوليس، دوو که سهه خوگورپوه که له سوچيکداو دوور له چاوي خه لکييهوه به چرپه قسه ده که ن، يه که ميان جلويه رگي سوال که ريکي له بهر دايه، دوو ميان جلويه رگي فروشياريکي گه رڅکي له بهر دايه)

که سي 1: ئيستا، زانيت تهو که ليته ي به شوئيدا ده گه رڅن له کوئدايه؟

که سي 2 (نمازه يو سهري و دلي ده کات): ئاليره و ئا ليره دايه، و دک تهوي سه رکرده ي

تيگه شتومان "ليزان" بوي شه رکردين، بوچي له بيرت چوه؟

که سي 1 (به گالته پيکر دنهوه): هاوريم بيهينه بهر چاوي خوت، گهر پرسياي جينگا

راسته قينه که مان له سه رکرده که مان نه کردايه!؟

که سي 2: تهوا ده بوايه به دريژايي ژيانمان هه ر خهريکي پشکنييني شورا ي ته م مهمله که ته

خه والوه بوينايه.

که سي 1 (پنده که ني): پنده چي عه قلي من و تو هيشتا هه ر له ژير کاري گهري تهو که ليته

نه فرهت ليکراو دا ما بيتهوهو و پاکنه بويتهوه.

که سي 2: ته مه راسته، گوئگره، رڅنمايه کانت له بيرنه چيت، هاوريم تهواو ئاگات

له خوټيټ.

که سي 1: دلنبايه، دلنبايه ته ي فروشيياره گه رڅکه که.

که سي 2: باشه ته ي سوال که ره که.

(کەسی دووهم ناوړ له دده وروبهري خوږى دده اته وه .. به دده ننگيکى بهرز):

کەسى 2: سوالکەر هکه دهېرۆ بهرۆکم بهر دده و ونبه له بهرچاوم، تهنه يهک فلس چييه له منى وهرناگرى، تيگه شتى؟

کەسى 1: گه وره من برسيمه، منداله کانم برسايانه، گه وره کم کومه لتيک دهم چاوه پروانى به خشندهيى ئيوهن.

کەسى 2: درۆ ده کەى؟

(ليکچياد بڼه وه، خوږيان تيگه ل به خه لکه که ده که نه و گوڤيان بو هم موو شتى هه لڅستووه و ته ماشاي هم موو شتيگيش ده که نه، فرۆشيارتيکى ئافرهت هاواري شتومه که کاني ده کات)
فرۆشيارى 1: په نيرى خوښ، په نيرى تازه و چه ور.

(هاواره که دووباره ده کاته وه، هه ست به بيزارى و نارچه تى ده کات، هه ناسه هه لده کيشى)
فرۆشيارى 2: خوشکم سه برت هه يى، سه بر کليلى دهروى ره حمه ته.

فرۆشيارى 1: نيوه رۆيه و که چى من تهنه يهک پارچه په نير چييه نه مفروشتووه.

فرۆشيارى 2: دلنيا به، دواى هم موو ناخوشييهک خوښييهک ديت.

(فرۆشيارى دووهم به دده ننگيکى بهرز هاوار ده کات)

هه نجير، هه نجيرى به له زهت و گه يو. بهر ييز هه نجير، خوشکى هه نجير.

فرۆشيارى 1: نه خير، نه خير دواى بينينى ئه و شومه خوښى نايهت، ئه وه به خته خراپه کەى منه.

فرۆشيارى 2 (به سه رسورمانه وه): شوم؟! شوم!

فرۆشيارى 1: به لى شوم، هاوړپکه م کونه په پوهه که.

فرۆشيارى 2: کونه په پوهو؟ کونه په پوهه که له کوييه؟ نايه ئيستا ده بينينى؟

فروشبارى 1 (هاوارى كه له وپه له كانى ده كات): خوشكى پهنير، پهنير، كاكه پهنيرى تازه و خاوين.

فروشبارى 2: كوا كونه په پوه كه له كوئيه؟

فروشبارى 1: ئه م به يانويه له سه ربانى خانوه كه مان بينيم، هر هينده ي چاوى به من كهوت، ده ستى كرد به خوئندن.

(لاساى دهنكى كونه په پوو ده كاته وه)

فروشبارى 2 (به خوشحالويه): ئاوا، سوپاس بو خوا.

فروشبارى 1 (به سه رسورمانه وه): وت چى؟

فروشبارى 2 (به شپرزى و شه رمكردنه وه): وتم په نا به خوا، په نا به خوا.

فروشبارى 1: گهر ته ماشا كردنه كه يت بديبايه، ياستار، ئاوا ته ماشاى ناوچاومى ده كرد.

(ته ماشاى ناوچاوى فروشبارى دووهم ده كات، فروشبارى دووهم له ترساندا لىي)

(دورده كه وئته وه)

فروشبارى 2: په نا به خوا، خوايه بمانپاريزه!

(دو كه سه خوگورپوه كه به گالته جارپيه وه ته ماشاى به كتر ده كهن و شوئنه كه جيده هيلن)

كهسى 1 (هاوارده كات): خيړيك له پيى خوا، خه لكينه يارمه تى ئه م زه ليل و داماره بدن.

كهسى 2 (هاوار ده كات): قوماشى ئه سلى، قوماشى ئه جنه بى بو فروشتن.

(له فروشبارى سه وزه كه و كپارايك نزيك ده بنه وه)

كهسى 1: گه وره م خيړيك، خيړيك له پيى خوا.

فروشبار: خوا بداتى.

كهسى 1: گه وره م له پاره ي خودا خيړيك.

فروشبار: ئوؤؤف. برام به خودا بلئ بداتى، كويربيت.

(كەسى يەكەم كەمەكېك دوور دەكەوتتەوہ)

كېيارەكە: ئەمە چىيە؟ لەم رۆژانەدا ژمارەى سۈالگەرەكان بەشىۋەيەكى سەير زياديان كرددوہ.

فروشيبار: راستەكەى، ژمارەى سۈالگەرەكان لەبازار لە ژمارەى كېيارەكان زياترن.

كېيارەكە: دياردەيەكى ترسناكە.

فروشيبار: گەرەم مەسەلەكە نەبونى و ھەژاربيە.

كېيارەكە: نەبونى و ھەژارى، چ درندەيەكە!!

فروشيبار: تەنانەت ژنان و مندالان و پيرەكانيش وەك گەنجەكان دەستيان كرددوہ بە ئيشكردن. بۆ
نۈنە تەماشاي ئەو ژنە بكە. ئەو نەخۆشە، بەلام ئەو داماوہ ھىچ چارەيەكى
نييە، پيويستە ئيشبكات، چونكە گەر ئيشنەكات ئەوا خۆى و مندالەكەى
لەبەرساندا دەمرن.

كېيارەكە: داماوہ! زۆر نەخۆش ديارە، باشە مندالەكەى زۆر بچوكە؟

فروشيبار: نەخېر، مندالەكەى تەمەنى چواردە سالە.

كېيارەكە: سەيرە! باشە بۆچى يارمەتى داىكى نادات؟

فروشيبار: گەرەم چونكە نەخۆشە.

كېيارەكە: گوناھە، نەخۆشبيەكەى چىيە؟

فروشيبار: عەقلى تەواو نييە، شىتتە؟

كېيارەكە: شىتتە!؟

فروشيبار: بەلى، مندالەكەى زۆرەى كاتى خۆى بە خويندەنەوہى كتيبەوہ دەباتەسەر.

كېيارەكە: خويندەنەوہ؟! ئەى تۆ نالىي شىتتە؟

فروشبار: بهلّی، باشه تۆ شوو كهسه ناو دهئیی چی كه زۆبهی كاتی لهئییوان كتیبه كاندا
بیاتهسه؟

كپاره كه (بیرده كاتهوه): شیته .. بهلّی، شو بهراستی شیته؟

(دوو كهسه خۆگۆرپوه كه بهگالته جارپیهوه ته ماشای یه كتر ده كه نو لیكجیاده بنهوه)

كەسی 1 (هاوارده كات): خه لكینه خیریک، ره همیك بهوانه ی سه زهوی بكهن، خودا ره همستان
پیده كات.

كەسی 2 (هاوارده كات): قوماش بۆ فرۆشتن، قوماشی ته جنه بی، قوماشی رهنگ شین و
سور.

(پۆلیس به توندی مه چه کی كهسی دووهم ده گری)

پۆلیس: ئه ی به ره لای خویری.

كەسی 2: من؟!

پۆلیسه كه: بهلّی تۆ، تۆ ئه ی مه لعون، ئه م بیحه یاییه چییه؟

كەسی 2: بیحه یایی! بۆچی گه وره م چیم کردووه، لهوانه یه جه نابتان به هه لدها چوبن، بگره
به دلئییاییه وه تۆ هه لهیت، هیچم نه کردووه تاكو پیویست به وه بکات ئیوه
توره بن. مه سه له كه به دحالییونیکی تیدایه، لهوانه یه كه سیک له من بچیت ئاوا
توره ی کردبن، گه وره م خه لكینی زۆر له یه ك ده چن، قوربان من پیاویکی به پریم و
بیحه یا نیم، په نا به خوا.. بیحه یا؟ نه خیر.. نه خیر من شو كه سه نیم كه تۆ
مه به ستته.

(هه ولده دا دوور كه ویتته وه، پۆلیسه كه به توندی رایده وه ستینیت)

پۆلیسه كه: بۆ کوی؟

كەسی 2: بۆ بازار.

پۆلئىسە كە: بۆ بازار؟

كەسى 2: بۆ مائەلەو.

پۆلئىسە كە: قەدەغەيە.

كەسى 2: بۆچى؟!

پۆلئىسە كە: تاوانبار لە زىندان ھەموو شتتەكت بۆ روندەبىتتەو.

كەسى 2: لە زىندان؟

(كەسى يەكەم ھەولدەدا قسە بكات.. دوودلە)

گەورەم بۆچى دەمبەي بۆ زىندان، چىم كردوو؟

پۆلئىسە كە: بەسە چىتر بۆلە بۆلە مەكە، دەي وەرە لە گەلما.

كەسى 2: سویند دەخۆم نازانم ئەو تاوانەي كردوو مە چىيە؟

پۆلئىسە كە: نازانى؟! ئەي ئەم قوماشانەي كە پىتە؟ ئەم قوماشە رەنگ سورەي كە ھەم

فرۆشتنى قەدەغەيەو ھەم لەبەر كردنى لەناو مەملەكەتدا قەدەغەيە.

كەسى 2 (دەمى تىگنالۆه): من بە مەم نەزانیو؟ سویند دەخۆم من خەلكى ئەم...

مەبەستم من...

(ھەندى لە رېپوارەكان بە پىناخۆشبون و تورەبىيەو قسەدەكەن)

پياوى 1: نەترانیو؟

پياوى 2: درۆدەكات؟ شایەنى ئەويە زىندانى بكریت.

پياوى 3: بگرە بلێ لەسیدارە بدری.

ژنى 1: پەنابەخوا، ئەو بەم كارەي وادەكات گای مەزن تورەبىيت، لەوانەيە تورەبونیكى

خراپ لە تيمە تورەبىيت.

ژنى 2: یاستار! تۆ لەو پروایەدای گای مەزن ئەم قوماشانەي بینیبی؟

ژنی 1: لهوانه یه، نهو گا مهزنه که یه، نهو دت له بیر چووه تهوه؟

ژنی 2: وای لهو کاره ساته!

(کهسی یه کهم، واته هاوړپیی کهسی دووهم، خوی ده کات به ناو ئاپوړه که داو زلله یه کی توند له
کهسی دووهم ده دات)

کهسی 1: نهوه له کوئی بویت؟ نهی بازرگانه که نه یناردی بو نهو دهشت و دهره تاکو نه م
قوماشه نه فراهه تلینکراوانه بسوتینی؟

کهسی 2: با.. به لام...

(کهسی یه کهم زلله یه کی دیکه له کهسی دووهم ده دات)

کهسی 1: ده لئی دیسانه وه فیکه ت لیته اتووه تهوه؟

کهسی 2 (به سه رسوړمانه وه): ها، فی؟!!

پولیس که: فیتی چی؟ سوالگره که باس له چ فیه که ده کی؟

(کهسی یه کهم به گوئی پولیس که دا ده چرپینی)

کهسی 1: که وره م نهوه حه قیقه ته که یه.

پولیس که: فی؟!!

کهسی 1: به لئی که وره م فی، لهوانه یه هر نیستا به ریته وه سه ر زهویه که، نهو دهم ته ماشای
بکه، سهیر که وا خه ریکه فیکه ی لیڈیته وه، ته ماشای ده ست و قاچه کانی بکه چو ن
ده له رزن.

(کهسی دووهم چه ند جوړه یه کی هیستریانه نه انجام ده دات، پولیس که لئی دوورده که ویتته وه،

خه لکه که بلاوه ی لیڈه که ن. کهسی یه کهم، کهسی دووهم راده کیشی و لهو شوینه

دوورده که ونه وه)

کهسی 2: به نه فراهه بیت، زلله کان زوړ به هیژبوون.

کەسی 1: ھاوړېم ئەو له هه لۆاسین باشتربوو.

کەسی 2: بهراستی ئەو کاره ساتبوو.

کەسی 1: ئەو ههنگاوێکه بۆ زانینی که لینه که.

کەسی 2: به نه فره تیبیت.

کەسی 1: ھاوړېم قسه ی پی مه لئ، ئەو کلاوړوژنه یه کی ئالتونی بوو، له میانە ی ئەو

کلاوړوژنه یه وه شوینی که لینه که مان بۆ ئاشکرا بوو، ئیدی لهو که لینه وه

سه ریازه کافمان دینه ناو ئەم مه مله که ته وه، مه مله که تی مانگ.

کەسی 2: ئیستا، ئیستا چی بکهین؟ که لینه که مان بینی و هه موو شتیکی شمان له باره یه وه

زانی.

کەسی 1: ئیستا کاتی گهرا نه وه مانه بۆ مه مله که ته که ی خو مان و هه موو شته کان به

سه ر کرده ی لیها تو مان بلین.

کەسی 2: شته کانی تاییه ت بهم که لینه نه فره تیبیه.

کەسی 1: دیسانه وه ده ستت کرده وه به قسه وتن پی؟

کەسی 2 (به گالته جار یه وه): ھاوړېم داوای لیبور دن ده کهم.

(به گالته جار یه وه بیده که نن و شوینه که جیده هیلن)

- 7 -

(هوشمند خهون ده بینی، زیاد له زانیه که به بیزار ی و بیتاقه تیبیه وه در ده که ون، وه ک شیت و

و نیو وه کان به ده وری خو یاندا ده سوړینه وه)

به تانی: ئەم تاریکییه چییه؟ من پیو یستیم به رو ناکیبیه، تا کو به دواد اچوون له سه ر مه سه له ی

خۆرو مانگ گیران بکه م، من "به تانی" م و له م شوینه دا خه ریکه ده خنکیم.

گالیۆ: زهوى دهسورپتتهوه، دهسورپتتهوه و بهردهوامه له سورانهوه. من گاليلۆ گاليليم،
رايدهگهيه نم زهوى جيگيرنييه و تهختيش نييه، بهلام ئەم تاريكييه ئەنگوستهچاوه
چييه؟! ئاي من له زينداندام يان لهناو قومقمۆكه دام؟!

ئيبين روشد: يه كه مجار عهقل، جگه له عهقل ئەوانى ديكه قسهى پرپوچن، من ئيبين روشدى
فهيله سوفم، دههوى جهخت له وه بكه م... بهلام ئەم زولمه ته چييه؟ كى منى
زيندانى كردوه؟

(به دورى خوياندا دهسورپتتهوه و ئەم قسانه دهكهن)

- زهوى دهسورپتتهوه و ههر له سورانه وهدايه.
- لهناو ئەم قومقمۆكه يه دا درمبيتن.
- ئەوه خويه تى.. خورگيرانيكى تهواو تيبه، كه مه كيك روناكى بۆ شهوى به دوا دا چون بۆ شهو
خورگيرانه بكه م.
- ئەم تاريكييه چييه؟
- لهناو ئەم قومقمۆكه يه درمانبيتن.
- **دهنگيك:** كورپه كه له خه وهسته.
- ئەم قومقمۆكه يه چييه؟
- (دهنگه كه دوباره دهبيتتهوه، تارمايى زاناکان پاشه كشه دهكهن و دهنگيان ورده ورده ناميپت)
- قومقمۆكه.
- ليژه درمانبيتن.
- هوشمه ند..
- سل له و كارانه بكه نه وه كه نه نجاميده دن.
- **دهنگه كه:** كوره هوشمه ند، ههسته.

(خهونه که به تهواوی نامینیت، تهو دهنگهی بانگی هوشمند دهکات به هیترتر دهبی، هوشمند به نوستویی درده کهوی، به لیدانی درگاکه خه بهری دهیتتهوه، پاسهوانه که له پشتی درگاکهوه هم له درگاکه ددات و هم بانگی هوشمند دهکات، هوشمند به ترسهوه له چواردهوری خوی دهروانی. دواي چهند ساتیک له بیدهنگی، له پشتی درگاکهوه دهنگی وهزیرو پاسهوانه که دهیسریت)

دهنگی وهزیرو: پاسهوان تۆ له وهدلنیای که دهیلنی؟

دهنگی پاسهوان: گهوردم به لئی دلنیام، تهو له به یانییهوه له ژوره وهیه.

دهنگی وهزیرو: له وانیه بی تهوهی تۆ بینیتت تهو هاتیتته درهوه.

دهنگی پاسهوان: گهوردم برواناکم، ههرگیز چاوم له درگاکه دورنه کهوتوتهوه.

دهنگی وهزیرو: باشه، کهواته پال به درگاکهوه بنی.

دهنگی پاسهوان: به سه رچاو گهوردم.

(پاسهوانه که چهند جاری به قایمی ده کیشی به درگاکه دا، پاشان پاسهوان و وهزیرو که خویان

ده کهن به ناو کتیبخانه که دا)

وهزیرو: کوره تهوه بۆ درگاکهت نه ده کردهوه؟

هوشمند (چه په ساوه): تهوان کوان؟ چون بۆ کوی؟

وهزیرو: کی؟

هوشمند: تهوان، تهوان لیرو بوون، نانا لیرو نه بوون، به لکو له ناو قوممۆکه که دا بوون، به لئی،

له ناو قوممۆکه که دا بوون.

وهزیرو: قوممۆکه؟!

هوشمند: تهوان هاواریان ده کرد: درمانینن.. تهم تاریکییه چیه؟

وهزیرو: کی؟

هۆشمه‌ند: گاليلۆو به‌تانی و ئیبن روشدو ئەوانه‌ی له‌ناو قومقمۆکه‌که‌دا بوون.

وه‌زیر: گاليلۆو.. قومقمۆکه‌؟!

پاسه‌وان (به‌ترسه‌وه): قومقمۆکه‌.

وه‌زیره‌که (بۆ پاسه‌وانه‌که): ئەوه‌ی ده‌یلى لى تىده‌گه‌یت؟

پاساوان (به‌چرپه‌وه): گه‌وره‌م ئەوانه‌ ئه‌ون.

وه‌زیر: كىن؟

پاسه‌وان: خىوه‌كانن.

وه‌زیر: خىوه‌كان؟!

پاسه‌وان: گه‌وره‌م ده‌نگت به‌رزمه‌كه‌روه، ده‌نگت ده‌بىستن و.. له‌وانه‌یه‌...

(وه‌زیر به‌ ترسه‌وه بىده‌نگ ده‌بى، پاسه‌وان و وه‌زیره‌که به‌ترس و له‌رزوه‌ پاشه‌كشه‌ ده‌كهن،

هۆشمه‌ند چهند وشه‌یه‌ك ده‌لى كه لىيان تىناگه‌ی و دواتر به‌ ترسه‌وه شوئینه‌كه جىده‌هیللى)

-8-

(مالى هۆشمه‌ند، قه‌شه‌كه بوخوردانىكى هه‌لگرتوه‌و به‌ده‌ورى هۆشمه‌ندا ده‌سوپىته‌وه، دایكى

هۆشمه‌ند به‌ شىپزه‌بى و ترسه‌وه چاودىرى قه‌شه‌كه ده‌كات، قه‌شه‌كه هه‌ندى ئایه‌ت و وشه‌ ده‌لى

كه لىتیناگه‌ی)

هۆشمه‌ند: به‌لام دایكه‌...

دایك: بىده‌نگ.

قه‌شه‌كه: وسسس.

هۆشمه‌ند: به‌لام گاليلۆو...

قه‌شه‌كه (به‌ پىناخوشبونه‌وه): وسسس، ناویان مه‌یه‌نه، گوئیان زۆر سوکه‌.

هۆشمەند: بەلام خێو...

دایک: پیم وتی بیدەنگبە، ناویان مەیهنە.

هۆشمەند: بەسەرچاو.

(قەشە کە چەند قسەیه کی ناخالی دەکات، پاشان هەندی پارچە وەرەقە و نەختیک گژوگیاو

چیلکەیه کی بچوک و نالیکی ئەسپ دەداتە دایکی هۆشمەند)

قەشە کە: ئەمانە بگرە، هەموکاتی بیاغەرە ژیر سەریناکەیهو، لەبیرت نەچی.

دایک: بەسەرچاو.

قەشە کە: پێویستە لەسەری لە کتیب و کتیبخانە کە دوورکەوێتەو، ئەو ئەو شوینەیه کە

بەزۆری ئەو خێو... نەهێ لێیه. دایکی هۆشمەند ئەو کتیبخانەیه هیلانەهێ ئەوانە.

دایک: هیلانەهێ کییه؟

قەشە کە (بەچرپەو): خێوکان.

دایک (بەترسەو): پەنا بەخوا، بەسەرچاو، بەسەرچاو قەشەهێ بەرێز، لەمەرۆه چیتەر بپرایبەر

نزیك کتیبخانە ناکەوێتەو، خوایه هاوار.

قەشە کە: هیوادارم سەلامەت بیت.

دایک: سوپاسی قەشەهێ بەرێز دەکەم.

(قەشە کە دەچیتە دەرەو، دایکە کە تا بەردەرگا لەگەلی دەرەو دەگەریتەو و شپرزە دیارە)

دایک: کورە گوێگرە، لەمەرۆ بەدواوێ رینگەت پێنادەم بچیتە ناو کتیبخانە کە.

هۆشمەند: دایە بۆچی و کتیبخانە...

دایک: بیدەنگ، چیتەر رینگەشت پێنادەم کتیب بچوینیتەو، ئەم خووە وازلیبیتە، پێویستمان

پێی نییه، ئامادەنیم تۆ بکەمە قوربانی کتیب. خێوکان ئەمەرۆ تەنھا خۆیان

پیشاندايت، بەیانی.. بەیانی عەقڵت لەدەستدەدەن، دواتر پەلامارت دەدەن و دەتخۆن.

(به چرپه وه)

كوپم تهوانه خيئون، لهوانه يه تهو گاليلويه خيويكي بچكولانه بيت، ههروهه
تهوشيان كه ناوي "به تاني" يه، گهر بچوك نه بونايه.. خوايه هاوار، كوپره كه م كهس
نه يده زاني چيت به سه رده هات.

هوشمه ند: دايه گاليلو خيو نييه.. خيو نييه، تهو زانايه كي گه وره يه، له كتيبه زانستيه كاندا
خويئدمه تهوه. ههروهه به تاني و ئين روشديش، تهو دوانه ش...

دايك: كوپره كه م تهوانه خيئون، گهر خيو نه بونايه تهوا خزيان نه ده خسته ناو قوممۆكه كه وه،
هيچ كه سي خوي ناخاته ناو قوممۆكه وه تهنها خيو نه بيت. وانبييه. ده ي قسه بكه
بوچي بيئدنگي؟ كوپره كه م تهوه حه قيقه ته، له كوئا وتويانه: تهوه ي روژي له تو
گه وره ترييت له زيره كيدا ساليك له پيش تو وه يه، باوي پيرانمان هيچ قسه يه كيان له خورا
نه كر دووه، به لكو تهوان له ته نجامي شاره زايي و تاقبكر دنه وه وه تهو قسانه يان كر دووه،
دايك و قه شه كه نه زان نين.

هوشمه ند: دايكه نازانم، به لام به تاني و ئين روشدو گاليلوو نيوتن خيو نين، وه لي چوون و به چ
شيويه كه چونه ته ناو تهو قوممۆكه يه وه؟ تهوا هه رگيز نازانم، ته مه مه سه له يه كي
سه يره، تايا تهوانه خيئون له سه ر شيوه ي زانانان؟ يان زانابوون له سه ر...

دايك: كوپره كه م گوئيگره، كاتي پاشاكان فه رماني داخستني هه تاهه تايي ته م ده رگايه يان
ده ركرد، تهوا ده يان زاني چي ده كه ن، كوپره كه م تهوان پاشان و ده زانن چي ده كه ن،
پاشاكان عه قليكيان هه يه ئيمه ي خه لكي ساده نيمانه، خودا پارو و عه قل و جواني
پييه خشيون. كوپره كه م بنوو، بنوو بينايي چاوم، قه شه كه خيوه كاني ده ورو به رتي
ده ركرد، بنوو خو شه ويسته كه م و تاقانه ي دايه.

هۆشمەند دەنویت، دایکە که گۆرانیییەکی خەمبارانە دەلیت و کورە کە ی وەک مندالیکی
شیرەخۆرە دەلاوینتەوه)

-9-

(کۆشکی پاشا، پاشا و وهزیر)

پاشا: زاناکان لەناو قومقمۆکه دان؟ وهزیر ئەم قسانە مانای چییە؟

وهزیر: سەرورەم نازانم، هۆشمەند ئەو قسانە ی دەکرد.

پاشا: زاناکان؟ بۆچی زاناکان خێون تاکو بچنە ناو قومقمۆکه وه؟!

وهزیر: گەرورەم لەوانە یە وایت، گەرنا ئەوا مانای ئەو قسانە چییە؟

پاشا: وهزیر گوئیگرە، لەو پر وایە دام ئەو کورە عەقڵی خۆی لە دەست داوه، مەبەستم شیت بووه.

وهزیر: بەلێ گەرورەم، ئەوه تاقە لیکدانە وه یە بۆ ئەوه ی رویداوه.

پاشا: ئە ی قەشە که؟ قەشە که لە مەبارە یه وه وتی چی؟

وهزیر: جەختی لەسەر ئەوه کردوه ئەو کورە لە حالە تییکی مەترسیدار دایه، هەر وه ها هۆشدار ی

ئەوه یدا که نابێ دەرگای ئەو ژورە ئاوا بێ چاودێر یان بێ پاسهوان بە کراوه یی

جیبە یلریت.

پاشا: بۆچی؟

وهزیر: لەوه دەترسی ئەو خێوانە ی لە کتیی خانە که دان و لەدوتوی کتیبه کاندای بەند کراون،

رابکەن و بیئە دەر وه، ئەوه دەم لە هه موو شوینییکی مەملە که ت بلاودە بنه وه و خۆیان

دە کهن بە هه موو مالی کدا، ئیدی خەلکه که به گشتی شیت دەبن، گەرورەم کاتی

خەلکه که ش شیت دەبن، ئەوا.

پاشا: ئەوا چی؟ قسە بکه.

وهزير: قهشه كه دهلي تهوكات پاشاكانيان هه لاهه لا ده كهن، گه وردهم هه موو نه وهش به هوئى
كتيبه وه پروده دات.

پاشا: تهى چاره سهر چيبه؟

وهزير: ههر ئيستا داخستنى ده رگاي ژوره كه، پيش ته وهى گاليوؤ ئيين روشدو به تانى و
خيوه كانى ديكه ي ناو قوممؤ كه بينه ده ره وه، گه وردهم گهر هاتنه ده ره وه خويان
ده تاخنه نيو ره عيه ته كه وه وه عه قلى گه ورده و بسچوك تيكده ده ن، سه وردهم
ره عيه ته كه شت شيت ده بن، به ته واوى شيت ده بن.

پاشا: شيت ده بن؟ واته ته وان هه لاهه لام... وهزير، چاوه پروانى چى ده كه ي؟ شت بيه كه.

وهزير: فه رمان به فه رموون.

پاشا: ههر ئيستا، ههر ئيستا ده رگاي ژورى ژماره 40 دا بجه.

وهزير: گه وردهم به سه رچاو.

پاشا: به زياد له قوفليك دا بجه، بيكه به سه د قوفل، بگره بيكه به هه زار، پاشان هه موو
كليله كان فريده قولايى ده ريا، تيكه شتى؟

وهزير: به لي گه وردهم.

پاشا: ده ي برؤ، هوشمهندو داواكاريه كه شى بو دوزه خ.

(وهزيره كه ده چيته ده ره وه، پاشا هه ناسه يه كي ئاسوده هه لده كيشيت)

-10-

(گوڤه پانتيكى گشتى، مندال و مه زن خويان به يارى گوريس پاكيشان يان ههر ياربه كي ديكه وه
خه ري كده كهن، گه نجيك به هه ماسه ته وه دپته ژوره وه)
گه نجى 1: ناگادارى.. ناگادارى.

(هه موان بێدهنگ دهبن، به سه رسورمانهوه لیتی دهروانن)

ههوائیکی زۆرزۆر گرنگ.

گهنجی 2: ههوان؟! بۆخۆتی هه لگره، به پڕیزم ئیمه هه رگیز گرنگی به ههوان نادهین.

گهنجی 4: لینگه پرسی قسه کهی بکات، پێویسته گویمان لهو شتانه بیت که له چواردهورماندا
پوده دات.

گهنجی 2: ئیمه چ په یوه ندیسه کمان بهو روداوانهوه هه ییه که له دهور بهرمان پوده دهن،
دروشمه کهی خویمان له پیرچۆتهوه: (بخۆ بنو. سه رشۆرکه)

گهنجی 3: گهر چه زیشده کهی ببه به جاشولکه.. ئهوه دروشمی باوکیشم بوو.

گهنجی 4: جاشولکه؟!

گهنجی 1: کورینه ههواله که په یوه ندی به جاشولکهوه نییه، به لکو په یوه ندی به شیتیکهوه
هه یه.

گهنجی 3: شیت؟ زۆرباشه، بینگومان ئهو شیتتهی تۆ مه بهستته قاله شیتته.. وانیهه؟ وای
ئهو چ شیتیکه جوانو نایابه.

گهنجی 1: نه خیر، هاو پیم تۆ به هه له داچویت.

گهنجی 2: کهواته ئهو شیتته باوکی ته هابه.

گهنجی 1: نه خیر، نه خیر.

گهنجی 4: ده کهواته لهوانه یه شیلان یان سۆزان یا خود سه میره بیت.

گهنجی 1: ئهو شیتته هوشمه نده.

گهنجه کان: هوشمه نده!!

گهنجی 1: به لئی، شیتته تازه که، دوا هه مین شیتتی مه مله که ته که مان.

گەنجى 4 (به پینا خوشبونهوه): ئەم قسەیه چیبیه؟ ھۆشمەند ھاوڕێمانە، ئەو شیت نییە، بگرە ئەو عاقلە و زۆر زیرەکیشە.

گەنجى 1: باشە، باشە، ھاوڕێکەم توپەمەبە، کاتى بەسەرھاتى ئەم زیرەکە عاقلەت گوی لێدەبیت، ئەوا دڵنیادەبیت کە شیتە، مەبەستم ئەو یە کە تێدەگەى ئەو چۆنە.

گەنجى 4: بلێ بزائەم، بەسەرھاتە کەى چیبیه؟

گەنجى 1: ھاوڕێم گویبگرە، ئەمە زۆر بەیانى گویم لیبو یە کێک لە دراوسێکان دەبوت: کورێ رۆستەمى دەریاوان، بێگومان مەبەستى ھۆشمەندە، وانیبیه؟

گەنجى 4: بەلێ وایە.

گەنجى 1: زۆرباشە، ئەم ھۆشمەندە دوینى تیوارە وتویەتى: خۆر، ئەم خۆرەى ھەمو رۆژى دەیبین لە خۆرھەلاتەو ھەلدیت و پاشان دەروا تاكو لە پشتى ئەو شاخووە وندەبیت، جیگیرەو ناجولیت.

گەنجى 2 (بەگائە جاریبەو): چى؟! خۆر جیگیرەو ناجولیت؟!

گەنجى 3: چۆن؟!

گەنجى 1: نازائەم، کەس وەلامە کەى نازانى تەنھا ھۆشمەند نەبیت.

گەنجى 4: مەعقول نییە، ھەرگیز ھۆشمەند قسەى لەم شیبیە ناکات.

گەنجى 1: ھاوڕێم قسەى وایکردووە، ھەر وەھا قسەى لەو ھەش خراپترى کردووە.

گەنجەکان: چیتى وتوو؟

گەنجى 1: وتویەتى: ئەستیرەکان، ئەو ئەستیرانەى ئاسمانیان پازاندۆتەو، لە مەرۆف دەچن، پەردەبن و دەمرن، ھەیانە ئەستیرەى کى پەردە و ھەیانە ئەستیرەى کى گەنجە.

گەنجى 4: ھۆشمەند ئەم قسانەى کردووە؟!

گەنجى 1: بەلێ.

(گەنجەكان بە گالته جارپيهوه تەماشای ناسمان دەكەن)

گەنجی 1: ئەستیرەى ھاوڕێم ئەم کاتەت باش، دەلێى چى بێیتە خوارەو و پێکەوه یارى بکەین؟

گەنجی 2: چۆنى ئەستیرە پیرەكە، ئایا پێویستیت بە كۆمەك و ھاوکارى نیه؟ تۆ زۆر لە باپیرم دەچیت.

گەنجی 3: باپیرە ئیوارەت باش.

(هەموان بە گالته جارپيهوه بیدەكەن)

گەنجی 1: ھۆشمەندى زیرەك و عاقل و توبیەتى...

گەنجەكان: چىترى و تووھ؟

گەنجی 1: پێش ئەوێ پیتان بێم ھۆشمەند چى و تووھ، پێم بێن: ئەعصابتان چۆنە؟

گەنجەكان: ئەعصابمان ئاسنە.

گەنجی 1: ئەى (پى) کانتان چۆنە؟

گەنجەكان: وەك ئاسن بەھىزو پتەوھن.

گەنجی 1: زۆرباشە، ئیستا، ھەستدەكەن زەوى لەژێر پیتاندا دەسورپتەوھ؟

(بیدەنگدەبن.. بە سەر سورا مانەوھ تەماشای زەوى دەكەن)

گەنجەكان: دەسورپتەوھ؟!

گەنجی 1: بەلى، ئایا ھەست بەشتىكى لەو جۆرە دەكەن؟

گەنجەكان: نەخىر.

گەنجەكان: چۆن نایكەن؟ ھۆشمەند دەلى: زەوى دەسورپتەوھ، بگرە بۆ چركەيە كيش چىيە

لەسورانەوھ راناوھستىت.

گەنجی 4: سەیرە!!

گەنجى 1: ھەروەھا زەوى، روتەخت نىيە وەك بۆ تىيمە وادەردە كەوى.

گەنجى 3: پروتەخت نىيە!!

گەنجى 4: ئەى كەواتە چۆنە؟

گەنجى 1: شىپەى لە تۆپ دەچىت، ئەم تۆپە ھەموو پۆژى جارىك بە دەورى خۆيدا

دەسپۆتتەو و لە سالىكىشىدا جارى بە دەورى خۆرى جىگىردا دەسپۆتتەو.

گەنجى 4: سەيرە؟

گەنجى 1: ئىستا قەناعەتتە كرد.

(گەنجەكان بە گالتتە جارىيەو دەستى يەكتەر دەگرن)

گەنجى 2: من دەسپۆتتەو، ھەستدە كەم گىژدەم.

گەنجى 3: خەرىكە دەپشيمەو، سورپانەو زەوى رابگرن.

گەنجى 1: پەھەند ئاگات لە خۆتېنى نەكەويتە پوبارە كەو، ئاگادار يە.

(بە دەورى خۆياندا دەسپۆتتەو، بە خۆشپىيەو گۆرانى دەلېن)

گەنجەكان: سورپان سورپان دەسپۆ

زەوى ئىستا دەسپۆ

ھۆشمەند شىت بوو پورى

عەقلى خواردووە مشكى.

(بە توندى پىدە كەن، لە كاتى چوئە دەروەياندا بە گالتتە جارىيەو گۆرانىيە كە دەلېن)

گەنجى 4 (لە گەل خۆيدا): سەيرە؟! ھۆشمەند چى لىھاتوو؟ تۆلېنى بەراستى شىت بويىت؟

نانا ئەمە مەحالە. بىگومان خەتاي ئەوانە. نەفرەتايان لىبىت، خەتاي ئەوانە،

خەتاي خىوەكانە، خەتاي...

(لەترساندا بێدەنگ دەبێ. بە پەڕیزەوێ ئاوردە دەتەوێ. شۆینە کە

جێدەهیلێت)

-11-

(ناو کۆشک، پاشا لەسەر تەختی پاشایەتی دانیشتوووە و لەبەردەمییدا تییکی گۆرانی و
مۆسیقا نمایشی خۆیان پیشکەش دەکەن، سیمای پاشا بێزاری پێوەدیارد و خەیاڵ بردیەتێوە،
دوای چەند ساتیک داوا لە تێپە کە دەکات بۆن، تێپە کە دەپۆن، هیمنی ئەوناوە دادەگریت،
و وزیرە کە بە دودلییەوێ لە پاشا نزیك دەبێتەوێ)

وەزیر: دەبینم پاشامان لەسەر هەواو هەوێسی خۆی نییە، گەرەم چی بوو؟

پاشا:.....

وەزیر: ئەوێ چییە خەیاڵی پاشامانی مەشغولکردوووە و هیمنی و خۆشی لێتێکداووە؟

(پاشا ئاخ و ئۆف هەڵدەکێشێت)

وەزیر: گەرەم بانگی لێبوو کە کۆشک بکەم؟ ماوێیە کە بانگت نەکردوو، ئەو
لەبەردەرگایە و چاوەروانی فەرمانی جەنابتانە، بانگی دەکەم تا کوچ گەمە و
گالتهیه کی هەیه پیشکەشی بکات.

(وەزیرە کە دەیهوی بچیتە دەرەو)

پاشا: پراوەستە، و وزیر لە ئیستادا گەمە و گالتهیم ناوی.

وەزیر: بەسەرچاو گەرەم. پاشام دەلێی چی بپۆن بۆ راوکردن، بێگومان دەرونتان تامەزرۆی
دەستلەملانیی سڕوشتی دلفین دەکات، عەيامیکە پاشای مەزغان سوارێ
ئەسپە کە نەبوو، ماوێیە کە لەو پێدەشتەدا راوی ئاسک و کەرویشک و گورگو

که مټیاری نه کړدووه... گهوردم وتت چی؟ داوا له مهیته رهوان بکه م ټه سپه که تان بؤ
ټاماده بکات، له م گشته دا ده تانه وی سواړی کام ټه سپ بن؟ ټه سپه سورباوه که؟

پاشا: نه خیر.

وهزیر: که واته با ټه سپه...

پاشا (قهسه کانی یده پری): وهزیر بهسه چیر قیرد قیر مه که.

وهزیر: بهسه رچاو گهوردم، به لآم من چی بکه م تا کو ټه م هه وره، رؤحی پاک و بیگهردی پاشای

مه زمان جیټیټ؟

پاشا: هیچ مه که.

وهزیر: به لآم گهوردم...

پاشا: دلاور پی م وتی هیچ مه که، لی مگهری بؤ تاویک به ته نها له که ل خؤمدا بیمنه وه.

وهزیر: بهسه رچاو گهوردم، من ویستم ته نها...

پاشا (به پینا خوشبو نه وه): هیچ نه بووه، وهزیر هیچ نه بووه.

وهزیر: فهرمانی جه نابتانه.

(وهزیر دهیه وی بړوا، دهرگاوان دیتته ژوره وه)

دهرگاوان: گهوردم...

پاشا (قهسه که یی یده پری): نامه وی کهس بیبیم.

دهرگاوان: فهرمانی گهوره مانه.

(دهرگاوان ده جیټه دهره وه، پاش که مه کیک ده گهریټه وه)

دهرگاوان: گهوردم.

پاشا: پی م وتی نامه وی کهس بیبیم.

دهرگاوان: به لآم گهوردم...

پاشا: نامہوی گویم له دہنگی ہیچ کہسیکیش بیت. برؤ ونہ.

دەرگاوان: بہسہرچاو گہورہم.

(دہیہوی پرواتہ دہرہوہ)

پاشا: (بہ پینا خوشبونہوہ): دەرگاوان راوہستہ.

دەرگاوان: بہسہرچاو گہورہم.

پاشا: مہسہلہ کہ چییہ؟

دەرگاوان: گہورہم جادوگہریکی پیرہ.

پاشا: جادوگہر؟ کہواتہ بابروات بو دوزہخ.

دەرگاوان: گہورہم دہلی مہسہلہ کہ تابلیتی گرنگو و مہترسیدارہ و ناگری بہہیچ شیوہیہک

دوا بخری.

پاشا: سہیرہ، باشہ تہم جادوگہرہ کییہ؟

دەرگاوان: گہورہم نازانم، تہو کہسیکی غہریبہ بہم مہملہ کہتہ.

پاشا: باشہ، با بیٹتہ ژورہوہ.

دەرگاوان: ہہرئیستا گہورہم.

(دەرگاوان دہچیٹتہ دہرہوہ، و وزیر بہ دوودلییہوہ لہ پاشا دیتہ پیشہوہ)

وزیر: گہورہم کاریکی باشتکرد، جادوگہرہکان کہسائیکی سہرسورہیتنہرن، زانیاری و

نہیننی و بہسہرہاتی سہیرو سہمہرہی زور زوریان لایہ.

پاشا: ئیستا دہیبینین.

(جادوگہرہ کہ بہ قورسی و بہ شکومہندییہ کی دروستکراوہوہ دیتہ ژورہوہ)

جادوگہرہ کہ (دادیتہوہ): سلاو لہ پاشای مہزمنان، پاشای مہملہ کہتی مانگ، مہملہ کہتی

قایم و سہخت و پیشکہوتوو.

پاشا: جادوگہر دہنگ و باس چییہ؟

پاشا: گه ورم دهنگ و باس خۆشه و کاروبار باشه.

پاشا: جادوگەر چی ههیه بیلێ.

جادوگەر: سهروهرم ورچی گهوره!

وهزیر: ورچی گهوره؟!

پاشا: چیهتی؟

جادوگەر: سهروهرم ورچی گهوره، برای گای مهزن، (خۆر)هکه قوتدهدات.

پاشا: نهوه تۆ ده لێ چی؟!

وهزیر: ورچی گهوره خۆره که مان قوتدهدات؟!

جادوگەر: به لێ قوربان، گه ورم ئیوه له مهترسیدان.

وهزیر: چۆن چۆنی قوتیدهدات؟

جادوگەر: وهك چۆن مار هیلکه قوتدهدا، ههروهها وهك چۆن منداڵ قهپ له سیوێکی

پینگهیشتو دهگری.

پاشا: جادوگەر بۆچی؟ ورچی گه ورم بۆچی دهیهوی به دیاریکراوی خۆره کهی ئیمه قوتبدات؟

جادوگەر (له گه ل خۆیدا): خۆره کهی ئیوه؟! به خوا پاشایه کی گه ل خۆیه.

پاشا: جادوگەر بۆچی بیدهنگی؟ وتم: ورچی گه ورم بۆچی دهیهوی به دیاریکراوی خۆری

مهمله که ته کهی من قوتبدات.

جادوگەر: گه ورم نازانم، له راستیدا تهستیره کان ته م مهسه له یه یان باس نه کردوو، بگره

تهنها.. تنها کاتی خۆرگیرانه که یان پی وتم.

وهزیر: خۆرگیران؟!

جادوگەر (به ترسه وه): مه به ستم هیرشه که یه، نهو هیرشه ی که ورچی گه ورم دیکاته سه ر

خۆری مهمله که ته مهزنه که تان.

پاشا: ئی باشه، دوا ی نهوه؟ دوا ی نهوه چی روددات؟

جادوگەر: دواي ئەوھى خۆرەكە، خۆرى مەملەكەتەكەتان، لە ناسكى ورچى گەورە
ئۆقرەدەگرى، گەورەم ئىدى مەملەكەتەكەتان روناكى بەخۆيەوھ نايىت، بگرە
تارىكىيەكى ئەنگوستەچاوبۇ ھەتاهەتايە بلاودەبىتەوھ.

پاشا (بە ترسەوھ): بۇ ھەتاهەتايە؟

جادوگەر: بەلى گەورەم.

وھزىر: گەورەم دلتىبابە، ئەوھندەمان نەوت ھەيە بەشى روناكردەنەوھى كۆشك بۇ ماوھى سەد
سال دەكات.

پاشا: دلاوھر من رقم لە تارىكىيە، زۆرم رق لىيەتى.

وھزىر: گەورەم ئەوھ دەزائىم.

پاشا: و.. لىشى دەترسم.

وھزىر (بەدلتەنگىيەوھ): گەورەم داواي لىبوردن دەكەم.

پاشا: بۆيە دەمەوئ سەرتاپاي مەملەكەت روناكبىت.

وھزىر: گەورەم دلتىبابە، روناكى دەكەينەوھ.

پاشا: گردەكان، دەمەوئ پىدەشتەكان، شاخەكان، دارستانەكان.. ھەموو سوچو قوژنىكى
مەملەكەتەكەم بە تەواوي روناكبكرىنەوھ، دەمەوئ بەناسانى بتوانم مەملەكەتەكەم
بىينم.

وھزىر: گەورەم دلتىبابە.

جادوگەر: قورىان ھەر ھەموو ئەوانە ھىچ سودىكىيان نايىت.

وھزىر: سوديان نايىت؟

پاشا: بۆچى؟

جادوگەر: لەبەر ئەوھى رووھكو دارودرەختەكان دەمرن، گەورەم بەھۆى نەمانى خۆرەوھ
ھەمويان سىسدەبن و ھەلدەوھرىن.

پاشا: ئەي ھاوار!!

وھزير: ھەر ھەموى؟

جادوگەر: بەئى ھەر ھەمووى.

وھزير: ئەي ئازەلەكان؟ ئازەلەكان دواى نەمانى پرووھكەكان چى بخۆن؟

جادوگەر: ھىچ ناخۆن، چونكە ئەوانىش ھەمويان دەمرن.

پاشا: ھەمويان؟

جادوگەر: بەئى گەرەم ھەمويان.

پاشا: ئەي مەرۇمالاتەكەم، ئەسپەكانم؟

جادوگەر: (قسە لەگەل خۆى دەكات): فەرەيدون ھەر ھەمويان دەرۆن بۆ دۆزەخ، لەوئىش زۆر

بەگەر مى چاوەرۋانت دەكەن، ئەي پاشاى نەزان.

پاشا: جادوگەر بۆچى بىندەنگى، چارەنوسى مەرۇمالاتەكەم و ئەسپەكانم چى دەبى؟

جادوگەر: گەرەم داواى لىبوردن دەكەم، ئەوانىش دەمرن.

پاشا: دەمرن؟! ئەي من.. جادوگەر ئەي من. چۆن بەبى ئەوان بژىم؟ چۆن و بە چ شىۋەيەك لە

شۋىنئىكەوھ بۆم بۆ شۋىنئىكىتر، ئەي چى بخۆم؟ من زۆر ھەزم لە گۆشتى ئاسك و

كەروئىشكە.

وھزير: گەرەم دئىبابە، رەعەتەكە لەسەر شانى خۆيانت دادەنئىن، ھەموو گەنجانى

رەعەتەكە بۆ جەنابت دەبن بە ئەسپ، خواردنى خۆيان و خواردنى مندالەكانيان

پىشكەش بە ئىۋەى خاۋەن شىكۆدەكەن، گەر خواردنىش نەماو تەواۋبوو، ئەوا ھەموو

دايكتىك دل و چاۋى مندالەكەى بۆ خواردن پىشكەش بە تۆ دەكات، ئەمەش بۆ

ئەۋەى ئىۋەى مەزن و شىكۆدار لە خۆشى و شادىدا بژىن.

جادوگەر: گەرەم داواى لىبوردن دەكەم، بەلام رەعەتەكەش ھەمويان دەمرن.

پاشا: ھەمويان!؟

جادوگر: همو بیان.

پاشا: تهنانهت نۆکهر و دهستوپئوهندو پاسهوانه کانیش؟

جادوگر: بهئی گهردهم.

پاشا: وای لهو کارهساته، ئه ی من حوکمی کی بکه م؟ چۆن به بی ره عیهت و نۆکهر و

دهستوپئوهند دهمه پاشا؟ ئه ی وهزیره که، ئایا ئه ویش دهم...

جادوگر: بهئی گهردهم.

وهزیر: منیش دهمرم؟!

پاشا: وای لهو کارهساته، پاشا به بی وهزیر.

جادوگر: گهردهم له م ممله که ته دا هیچ بونه وه ریکی زیندوو نامینیت و هه موو شته کان

ههره سده هیئن و ئاو سه رتاپای ممله که ت داده پۆشی.

پاشا: ئه ی کۆشک؟ کۆشکه که م؟

جادوگر: گهردهم تهنانهت کۆشکه که شت ههره سده هیئنیت و پرده بییت له ئاوی تورده.

پاشا: ئه ی من؟ من چیم به سه ردیت؟ چۆن به تاقی تهنه ا بژیم.

جادوگر: گهردهم داوای لیبوردن ده که م، هیچ که سی رزگاری ناییت.

پاشا: ئه م قسه یه چ مانایه کی هه یه؟ تهنانهت پاشاش دهمری.

جادوگر: گهردهم داوای لیبوردن ده که م.

پاشا: وای لهو کارهساته!!

وهزیر: گهردهم به راستی ئه وه کارهساته.

پاشا: ئه ی هاوار!!

وهزیر (بوخواه): ئاهه ه، ئه ی ورچی گهردهم، ئیمه چیمان کردوه تا کو لیمان تورده بییت؟ له

ممله که ته که مان کی خراب بووه له گه لئا؟ کی له ره شه خه لکه که یان له خه لکه

تایبته که ناوی تۆی به خراپه هیناوه، تاکو تاوا تورهبییت؟ گهورهه پیم بلی..
تهنها ناوه کهیم پی بلی، تهوسا دهبینی چی لیده کهین.

پاشا: جادوگهر بلی بزائم، ئەم مهسه لهیه کهی رودهدات؟ ئەستیره کان پییان نهوتی ئەم شته
ترسناکه کهی رودهدات؟

جادوگهر: گهورهه پییان وتم، له سهههتای چاره کی سییه می مانگی نابدا رودهدات.

پاشا: مانگی تاب؟ وهزیر تیمه له چ مانگی کداین؟

وهزیر (بیرده کاتهوه): گهورهه له بیرمچۆتهوه، له ویر وایه دام تیمه له مانگی ئابین، پیش چهند
رۆژی به بۆنه ی جه ژنی سهههه وتنهوه ئاههنگمان گیرا، که ریکهوتی دووی ئەم
مانگهیه.

پاشا: پیش چهند رۆژی! ئەمه مانای وایه تیمه له چاره کی یه که می ئەم مانگه داین؟

وهزیر: به لێ گهورهه.

پاشا: مهسه له مهترسیداره کهش له سهههتای چاره کی سییه می ئەم مانگه دا رودهدات؟

وهزیر: به لێ گهورهه.

جادوگهر: گهورهه به پیی سالنامه ی ئیوه، مهسه له ترسناکه که دوا ی دوو رۆژی دیکه
رودهدات.

پاشا و وهزیر: دوو رۆژی دیکه؟

جادوگهر: به لێ گهورهه.

وهزیر: نه ی هاوار!

پاشا: ئەوه کاره ساته! چی بکهین؟

وهزیر: گهورهه نازانم.

پاشا: نازانی؟! وهزیر پیویسته بزانی.

وہزیر: بەسەرچاو گەوردەم.

(پاشا و وزیر دەست بەھاتوچۆدە کەن و دین و دەچن، بێر لەچارەسەریک دەکەنەو، جادوگەرە کە

بە گالته جارییەو تەماشایان دەکات)

جادوگەر (لەگەل خۆی): ئەی گەلخۆکان، ھەرگیز چارەسەریک نادۆزنەو، دەزانم چۆن واتان

لێدەکەم لەبەرپێی عوسمان پاشای مەزغان سوژدەبەرن، ھەر وھا لەبەرپێی خۆشم،

بەلام دواي خۆرگیرانە کە.

(جادوگەرە کە بەدزییەو پێدەکەنی)

مەبەستم دواي ھێرشە کە یە، ھێرش و رچی گەورە.

وہزیر: دۆزییەو.

پاشا: بیلێ، چیت دۆزییەو؟

وہزیر: گەورەم بێگومان چارەسەرم دۆزییەو.

پاشا: چییە؟

وہزیر: قوربان پاکردن.

پاشا: پاکردن؟!

وہزیر: مەبەستم جێھێشتنی مەملە کە تە کە یە.

پاشا: چۆن؟ ئەو ھەموو رەعیەتە چۆن چۆنی دەتوانن مەملە کە تە کە بە جێھێلن، ئەمە مە حالە.

وہزیر: گەورەم واز لە رەعیەتە کە بێنە، لێیانگەر پێ رۆبەر پوی چارەنوسی خۆیان ببنەو،

گالیسکە و ئەسپەکان ناتوانن ھەموو رەعیەتە کە بگۆینەو بۆ دەرەوی مەملە کە ت،

بەلام دەتوانن تەنھا دانیشتوانی کۆشک بگۆینەو.

پاشا (بیردە کاتەو): ئەی مەر و مالاتە کە م؟ زیرو زیوہ کاتەم؟ تەخت و تاراجم؟ مولکە کاتەم؟

وہزیر: گەورەم دلنیابە.

پاشا: بیرۆکه‌یه‌کی معقوله.

(جادوگره‌که که به گالته‌جارییه‌وه چاودیری دیمه‌نه‌که ده‌کات، ترسو شله‌ژان له روخساریدا

ده‌رده‌که‌ون)

وهزیر: گهوره‌م ئه‌وه بیرۆکه‌یه‌کی هیجگار معقوله، جادوگر وانیه‌یه‌؟

جادوگر: نه‌خیر گهوره‌م وانیه‌.

پاشا و وهزیر: نه‌خیر؟! بۆچی؟

جادوگر: له‌بیرتان چووه‌ته‌وه ورچی گهوره‌کییه‌؟ ئه‌و برای گای مه‌زنه‌وه هاوپه‌یمانی

هه‌میشه‌یه‌تی، گهر رابکهن ئه‌و هاوپه‌یمانه‌ زه‌وی له ژیریپیتاندا ده‌هینیتته‌ له‌رزه‌.

پاشا: وای له‌و کاره‌ساته‌!

وهزیر: ئایا وتت: ورچی گهوره‌ هاوپه‌یمانی گای مه‌زنه‌؟

جادوگر: به‌ئێ.

وهزیر: نه‌ی هاوار. ئیستا هه‌موو شتی تیگه‌شتم، گهوره‌م، ورچی گهوره‌مان که هاوپه‌یمانی

گای مه‌زنه‌، هاتووه‌ تۆله‌مان لیبکاته‌وه، ده‌زانی بۆچی؟

پاشا: بۆچی؟

وهزیر: گهوره‌م چونکه‌ ئیمه‌ هه‌موو به‌لیننه‌کانی خۆمان نه‌برده‌سه‌ر، ئه‌و به‌لینانه‌ی له‌ رۆژی

رێزلیتانی گای مه‌زندا بریارماندا‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی هۆشمنه‌ندی گه‌نجان له‌ کتیبخانه‌که

دوورخسته‌وه‌!! وای له‌و کاره‌ساته‌!

پاشا: وای له‌و کاره‌ساته‌! ئه‌ی چاره‌سه‌ر؟ وه‌زیر چاره‌سه‌رچییه‌؟ تۆ خه‌تاباری، ئه‌ی پیم نه‌وتی

له‌ورۆژهدا نه‌که‌ی خه‌لک بخله‌تینی، ئایا چ پیتیستی به‌وه‌ ده‌کرد نیوه‌ی نرخ‌ی

دیارییه‌کانو به‌خششه‌کان قوتبه‌دی.

وہزیر: گورہم من تہنہا خہ تابارنیم، تو باش دہزانی سہرۆکی پۆلیس و بہرپرسی
دہرگاوانہ کان و بہرئوبہری گہنجینہ چی و چی دہکەن.

پاشا: دہزاتم، دہزاتم. خو گیل نیم، بہلام چارہسەر چییہ؟ پیویستہ بہخیرایی چارہسہرئیک
بدۆزینہوہ، تیگہشتی؟

وہزیر: جادوگہرہ باشہ کہ، نایا چارہسہرئیک بو ئەم کارہساتہ نییہ؟ ئەستیرہکان چارہسہرئیکیان
پی نہوتویت.

جادوگہر: چارہسەر.. بئر لہ چارہسہرئیک دہکەمہوہ، گورہم پیویستہ قسہ لہ گہل
ئەستیرہکاندا بکہم، تکایہ ہیمنی و بیدہنگی.

وہزیر و پاشا: بہسەرچاو.

جادوگہر (لہ گہل خوئی): ئادہی جادوگہر ئیستا چی دہکەیت؟ چۆن وادەکەیت ئەم دوو
گہمژہیہ سوجدەت بو بہن و ئەم مەملەکەتہ بی بەرہنگاری تہسلیمی عوسمان
پاشا بکہن.

(جادوگہر دیت و دہچی، ہہندی جولہی سہیروسہ مہرہ چییہ جی دہکات)

جادوگہر: دۆزیمہوہ.. گورہم پاشا.

پاشا: بەلی.

جادوگہر: وہزیری بہرئیز.

وہزیر: چییہ؟

جادوگہر: ئەی دانیشتوانی مەملەکەتی مانگی خوشەویست.

پاشا: جادوگہر قسہ بکہ.

جادوگہر: چارہسەم دۆزییہوہ.

وہزیر: کوا؟ مہبہستم چارہسەرہ کہ چییہ؟

پاشا: جادوگر قسه بکه .

جادوگر: گهره مئه ستيه کان به منيان وت: له پيناو رونه داني شهو کاره ساته و بو رازيکردني ورچي گهره و براي گاي مهزن، پيويسته ره چاري شهو خالانه ي خواره وه بکه ن.

پاشا و وزير (به حماسه توه): چيه؟

جادوگر: فرمانيكي شاهانه بو ره عيه ته كه ده بکري و شهو خواره وي تيداييت:

يه كه م: ته تسليم کردني هه مو كه لويه له کان...

(به شيوه ي پانتومين قسه ده کات و پاشا و وزير به بايه خه وه گويان ليگرتوه)

-12-

(گورپانيكي گشتيه، چارچي ده هول ليدده داو هاوارده کات، ره عيه ته كه له هه مو و لايه كه وه

ليي کوده بنه وه و به بيدنگي و به ترس و گرنگي پيدانه وه گويان ليگرتوه)

چارچي: هو خه لکيه... شهو دانيشتواني مهمله كه ته به ريزه كه مان.. فرمانيكي شاهانه:

بو خواراستن له تورهبوني ورچي گهره، براي گاي مه زمان كه ده يه وي خوره

گهرم و رونا كه كه ي مهمله كه ته كه مان قوتبدا ت، بويه پيويسته شهو فرمانانه

چيه جي بکه ن:

يه كه م: پيويسته تاكو سبه ي شيواره چي كه لويه لي تيژو برينداركهر هه يه ته تسليم

به گه نجينه کاني پاشايه تي بکرينه وه.

دووه م: پيويسته له سه ر هه موتان، گهره و بچوک، دووسبه ي کاتژمي ر دووي پاش

نيورر بو پارانه وه له ورچي گهره، براي گاي مه زن، له گورپاني گشتي

تاماده بن.

ھۆ خەلکىيە.. ھۆ خەلکىنە.. ئەي دانىشتوانى مەملەكەتە بەرپىزەكەمان،

فەرمانىكى شاھانە، بۇ خۇياراستن لە تورپەبونی ورچی...

(چارچی دەرواتە دەرەو، دەنگەكەي نامىنى. ئاپۆرەي خەلکەكە بلاۋەيلىدەكەن و پرتەو

بۆلەيانە و بىروھۆشيان تىكچوۋە، گۆرپانەكە چۆلدەيىت، تەنھا ھۆشمەند دەمىنيتتەوہ كە وەك

پەيكەر رەق راۋەستاۋە و بىردەكاتەوہ، گەنجى 4 لىنيزىك دەيىتتەوہ)

گەنجى 4: ھۆشمەند، ھۆشمەند بىر لەچى دەكەيىتتەوہ؟

(ھۆشمەند ۋەلام ناداتەوہ، رەق راۋەستاۋە و بى چوۋلەيە، گەنجى 4 بەدەنگى بەرز ھاۋاردەكات

"ھۆشمەند" خېۋەكان، ھۆشمەند دادەچلەكىت)

ھۆشمەند: كى؟ چىت دەۋى؟

گەنجى 4 (يىدەگەنى): لەسەر خۇيە، ئەو تەنھا گالتتەيەك بسو، ھاۋرپىم گىرنگ ئەۋەيە پىم

بلىيى: بىرت لەچى دەكردەوہ؟

ھۆشمەند: لە فەرمانە شاھانەكە؟

گەنجى 4: ئەوہ كارەساتە! وانىيە؟

ھۆشمەند: كارەسات؟

گەنجى 4: قوتدانى خۆرەكەمان لەلايەن ورچی گەۋرەوہ كارەسات نىيە؟

ھۆشمەند: ھاۋرپىكەم جوان بىرېكەرەوہ، ورچەكە چۆن تۋانى بگات بە خۆر؟

گەنجى 4: نازانم، بەلام لەبىرت نەچى ئەو براى گاي مەزنى كە زەۋيەكەمان لە ھەرەسھىتان

دەپارىتت.

ھۆشمەند (بەگالتە جارىيەوہ): زەۋيەكەمان دەپارىتت؟ ھاۋرپىم گۆيىگرە، تۆ دەزانى قەبارەي خۆر

چەندە؟ ئايا دەزانى قەبارەي خۆر چەندىنچار لە قەبارەي زەۋيەكەي نىمە

گەۋرەترە.

گەنجى 4: ھۆشمەند، تىكايە ئەم قسانە لەبەردەم ھىچ كەسنىكى دىكەدا نەكەى.

ھۆشمەند: بۆچى؟

گەنجى 4: بۆ ئەوھى پىت نەلەين...

ھۆشمەند: نەلەين چى؟

گەنجى 4: تۆ كورپىكى زىرەكەيت، بەلام زىرەكى واناكات مرۆڤ كوفر بىكات، ھاوپىم ئەوھ

لوتبەرزى و بى باوھىپىھ.

ھۆشمەند: من لوتبەرزىم.

گەنجى 4: ھۆشمەند، گۆبىگرە ھاوپىم، پىپىستە چىتر قسەى لەمچۆرە نەكەيت، گەرنا ئەوا...

ھۆشمەند: ئەوا چى؟

گەنجى 4: ئەوا ھەموان باوھى بەوھدەكەن تۆ شىت بويت.

ھۆشمەند: شىتېبوم؟!

گەنجى 4: ھەندى خەلك بە تۆ دەلەين: شىتېبووھ.

ھۆشمەند: ئەى تۆ؟ شۆرش تۆ باوھى بەوھدەكەى كە دەربارەى من دەوترى؟

گەنجى 4: بىگومان نەخىر.

ھۆشمەند: سوپاس ھاوپى.

گەنجى 4 (بەواقورمانەوھ): بەلام...

ھۆشمەند: بىلى، بۆچى بىدەنگىت؟

گەنجى 4 (دودلە): بەراستى پىت دەلەيم، من مورتاح نىم، ھەستدەكەم رۆحم پارچە پارچە

بووھ. رۆحم لەنىوان ئەوھى تۆ دەيلەيى و ئەوھى ئەوانى دىكە دەيلەين، دابەشبووھ.

ھۆشمەند: ھاوپىكەم باش بىرېكەرەوھ، ئەوسا مورتاحدەبىت، لىنگەرى عەقلىت بىريارىدات

لەگەل كام لادا رادەوھستىت.

گەنجى 4: ھۆشمەند چىتر عەقلم نەماو، ناتوانم لەو تىيىگەم كە رودەداو كە دەوترى، تۆ دەلئىي: ورچە كە خورافەتەو گەورەكان، ھەمو گەورەكان، تەنانەت پاشاش دەلئىي: ورچى گەورە خۆرە كە قوتدەدات، كىتتان راستەو كىشتان ھەلەيە، نازانم!!

ھۆشمەند: بىت دەلئىم كى راستە، ھاوړىم وەرە لە گەلما.

(دەچنەدەرەو، گۆرپانە كە چۆلدەبىت، جادوگەرە كە دىتەژورەو)

جادوگەر (بە چرپەو لە گەل خۆي): ئافەرىن ئەي سەرۆكى شارەزا، بگرە ئەي قەشە

(پىدەكەنى) ئەي جادوگەرى پىر. پاشاي داماو، كاتى دەمبىنى بەسەر كرايەتى

سوپايەكەو شارەكەت داگىردەكەم، ئەوكات دەلئىي چى؟ عوسمان پاشا بەم تەلەيە

زۆر خۇشحال دەبىت، ئىستائەي سەرۆك بەرەو لاي عوسمان پاشا بكەوهرى.

(بە وريابىيەو لە دەوروبەرى خۆي دەروانى، بە شكۆمەندييە كى دروستكراو وە ئەو

شۆينە جىدەھىلى)

(مالى ھۆشمەند، ھۆشمەند دېتتە ژورەو، تەماشادە كات دايكى خەرىكى كۆكردنەوھى كەلوپەلە تىژو بىرقە دارەكانە)

ھۆشمەند: دايكە ئەو خەرىكى چىت؟

دايك: وەك دەبىنى، ئەو كەلوپەلە تىژانە كۆدە كەمەو كە پاشا فەرمانى پىداو.

ھۆشمەند: ئايا بەراستى تەسلىمى گەنجىنەكانى پاشايەتى دەكەيت؟

دايك: بەلى، كۆرەكەم ئەو فەرمانە، دەى يارمەتيم بده پيش ئەوھى خۆرئاوايىت.

ھۆشمەند: بەسەرچا.

(ھۆشمەند ناومالەكە دەگەرى و ھىچ نادۆزىتتەو، پىدەكەنى)

دايك: كۆرەكەم بۆچى پىدەكەنى؟

ھۆشمەند: دايكە ھىچ شىتتىك نەدۆزىيەو شايەنى ئەو دىت تەسلىمى گەنجىنەكان بىرەت.

دايك: وايە، لەم مالەدا ھىچ نىيە، تەنھا يەك چەقۆو ھەندى كەلوپەلى زۆر سادە نەبىت، داخى گرايم.

ھۆشمەند: كەواتە ھىچ شتى تەسلىم مەكە.

دايك: كۆرەكەم شتى وانايىت، ئەو فەرمانە، پاشان تورەبونى ورچى گەرەت لەبىرنەچىت.

ھۆشمەند: با تورەبىت.

دايك: وسسس، قسەى وانەكەى، كۆرەكەم گەر ورچى گەرە خۆرەكەى قوتدا، ئەوا ھەمومان

دەمرىن، لە سەرما دا رەقدەبىنەو، لەوانەيە دەولەمەندەكان نەمرن، چونكە

دەولەمەندەكان شتىان ھەيە خۆيانى پى لەسەرما پيارىن، تەختەو نەوتىكى زۆريان

ھەيە كە ھەم گەرميان دەكاتەو ھەم شەو كانىشىيان بۆرناكە كاتەو. بەلام

ئىمەي ھەزار، قەلەندەر خۇمان، بۆيە پېيويستە پارىزگارى خۇرەكەمان بىكەين، ئەو سۇپاۋ گەرمكەرەۋەي ئىمەيە. ئۆۋۈف، دەي يارمەتىم بەدەو چىتەر چەنەبازى مەكە.

ھۆشمەند: دايكە، ورچەكە چۆن و بە چ شىۋەيەك تۋانىۋيەتى بگاتە خۆر؟ ئايا دەزانىت خۆر زۆر زۆر دوورە لە زەۋىيەۋە؟

دايك: نازانم. بەلام ورچى گەۋرە دەتۋانى بگاتە ھەر شوئىنىك كە بىيەۋىت. كورەكەم ئەو ورچى گەۋرەيەو ورچىكى ھاكەزايى نىيە.

ھۆشمەند: بىرتە باۋكم دەربارەي گاي مەزن، براى ورچى گەۋرە، دەيوت چى؟

دايك: واز لەباۋكت بىنە لەناۋ گۆرەكەيدا بە ئىسراحت راکشى، خودا رەحمى بىبكات. **ھۆشمەند:** دەيوت: گاي مەزن خورافەيە.

دايك: وسس، كورە بىدەنگ بە، كورەكەم ورچى گەۋرە پارچە پارچەت دەكات. **ھۆشمەند:** بەلام...

دايك: بىدەنگ بە.

ھۆشمەند: دايكە بەسەرچاۋ.

دايك: گويگرە، نەكەي لەبەردەمى ھىچ كەسنىكدا ئەم قسە تروھاتانە بلىنى، تىگەشتى؟ **ھۆشمەند:** تىگەشتم.

(دايكەكە دەچىتەدەرەۋە، ھۆشمەند لە سوچىنكدا كىتپىنك دەگرىت بەدەستىيەۋە، لە ميانەي دەرگاگەۋە تەماشادەكات تاكو لە رۆشتىنى دايكى دلنىادەبىت، بە بايەخەۋە لاپەرەكانى كىتپىكە ھەلدەداتەۋە)

(گه نڃينه ڪاني پاشايه تي، پريڙيڪي دووردرڙي رڻه عيهت له بهردم ده رگاي گه نڃينه ڪاندا پاره ستاونو ڪه لويه لي ناوماڙو چي ڪه لويه لي تيڙ هه يه هه مويان هيناوه و به ده ستيا نه و هه، جه شاماته ڪه له ته تسليم ڪرڻي ڪه لويه له ڪان دهنه وه، شوننه ڪه به جيده هيئن)

پاسه واني 1: ٿيستا نوره ٿيمه يه.

پاسه واني 2: به لام ٿيمه له ره شه خه لڪه ڪه نين، ٿيمه پاسه واني.

پاسه واني 1: هاوري فرمانه ڪه زور رونو ٿا شڪرايه، له سهر هه موان پيويسته چي ٿاميڙي بريندار ڪهرو تيڙو بريسه ڪه داريان هه يه ته تسليمي بڪهن، به بي جياوازي.

پاسه واني 2: به سه رچاو.

(شمشير ڪانين له ته نيشته وه داده نين، خوزه ڪانين داده ڪهن، پاسه واني يه ڪه م به

سه رسورمانه وه ته ماشاي سهري پاسه واني دووه ده ڪات)

پاسه واني 1: نه وه چييه؟

پاسه واني 2 (دهست به سهريدا دهيني): نه وه سه رمه.

پاسه واني 1: ده زاتم نه وه سهري تويه و سهري ڪه نبييه، مه به ستم سهري ٿاڙه ل نبييه، به لام هاوري سهرت به پيچه وانه ي فرمانه ڪانه.

پاسه واني 2: پيچه وانه يه؟ مه به ستم چييه؟

پاسه واني 1: سهرت ده بريسه ڪيته وه، مه به ستم ڪه چه ليه ڪه يه تي، نه مه ش ماناي نه وه يه هه ر ٿيستا ده بي ته تسليمي گه نڃينه ڪاني پاشايه تي بڪه يت.

پاسه واني 2: چون؟

پاسه واني 1: نازاتم، يه ڪه مجار فرمانه ڪه جي به جي بڪه و پاشان نار ه زابي ده ربره.

پاسهوان 2: گهر سهرم ته سلیم کرد، له وروپروایه دای نامرم؟

پاسهوانی 1 (بیرده کاتهوه): له راستیدا ناتوانم به ته واهتی ته ورت پی بلیم، له وانه یه بمری و له وانه شه... گرنګ شه ویه فرمانه که جیه چی بکهیت و ته ورو.
(سهر بازیک دیتته ژوره ووه و سهری به بویه ی رهش رهنګ کرد ووه)

پاسهوانی 1: نه مه چیه؟

پاسهوانی 3: که چه لیه که مم بویاخ کرد.

پاسهوانی 1: بچی؟

پاسهوانی 3: چونکه دهریسکایه ووه، پیچه وانه ی فرمانه کان بوو، له بهر شه ووه سهر وک
فرمانی پیدام بویه ی بکه م.

(پاسهوانی یه که م و دووه تم ماشای یه کتر ده کن، پاسهوانی دووه م له خوشیا هه لده به زیتته ووه)

-15-

(له مائی هوشمند، هوشمندو گنجی 4)

هوشمند: نیستا، تایا پروات به ووه کرد خور زور گوره یه؟

گنجی 4: به لی.

هوشمند: قه باره یه کی ناگرای گرگرتووه.

گنجی 4: به لی.

هوشمند: زهوی خره و تهخت نییه؟

گنجی 4: به لی هاورپم، به لام به راشکای پیته ده لیم ناتوانم بیهینمه بهرچای خوم که زهوی
خره.

هوشمند: که واته، گوینگره بزانه یه کینک له زاناکان ده لی چی.

(هۆشمەند كۆتۈپك دەكاتەو دەخوینیتتەو)

هۆشمەند كۆتۈپكە دەخوینیتتەو: (زەوى خپە، ھەر ئەو ھۆيەشە وادەكات دوو كەسى جياواز لە دوو شوینى دوور لەیەك و لەسەر ھیللى ئیستىوا راوہستاونو تەماشای خالیك دەكەن لە جەمسەرى باکور، ھەر یەكەیان دەلى: من بە ئاراستەى باکور دەپروانم، ھىچ مرۆقینك ناتوانى ئەم حالەتەبىنیتتە بەرچاوى خۆى گەر زەوى تەختابى بوایە) پاشان ھاتنى شەو و رۆژ بەدواى یەكدا وەك كەمەكۆك لەمەوسەر بۆم باسکردى، ئایا ئەو خپى زەوى و سوپانەوہى ناسەلمیتنى؟

گەنجى 4: با، بەلام چ سودىكى ھەيە؟ ھەموان باوەر بەوہناكەن كە تۆ دەيللى و پیت دەلین...

هۆشمەند: چى؟ چىم پى دەلین؟

گەنجى 4: ھىچ.

هۆشمەند: پىم دەلین شیت، وانىيە؟ گوتم لىبوو ھەندىكىان بە چرپە ئەوہیان دەوت.

گەنجى 4: تەنھا باوكم نەبى، ئەو سەبارەت بە تۆ قسەى باشدەكات، دەلى: ھۆشمەند كورپكى تابلى زىرەكە.

هۆشمەند: زۆر باشە، ئەى لەبەرچى باوكت ئەو رەئىيەى خۆى ئاشكراناکات؟ بۆچى بە خەلكى نالىت: ورچە گەورەكە خورافەيە؟

گەنجى 4: نازانم، باوكم ھەمو جارى دەلى: چەپلە بە دەستىك لىنادرى. گەر كەسىك ویستى بە تەنھا چەپلە لىبدات، ئەوا بەشى تەنھا گالتەجاریيە و لەوانەيە بەرەنگاریشى بىنەوہ.

هۆشمەند: ئەى چارەسەر؟

گەنجى 4: نازانم.

هۆشمەند: ھاوړېم ھەر دەبى چارەسەرىك ھەييت.

گەنجى 4: چارەسەر بە دەست گەورەكانە، نىمە مندالين و ناتوانين ھىچ شتى بکەين،
گالته مان پيډەكەن، رەنگە پەنا بۆ سزادانىشمان بەرن.

هۆشمەند: ئەى چى بکەين؟

گەنجى 4: نازانم، ئەوان چيان کرد منيش ھەر ئەو دەكەم.

هۆشمەند: سەرمان بە بۆيەى رەش رەنگبکەين و پرۆينە ناو گۆرەپانەكە و ئايەتەکان بليينەو.

گەنجى 4: بەلى، هۆشمەند بە راشکاوى، بەراشکاوى..

(گەنجەكە پيډەنگ دەبى)

هۆشمەند: بەلام ئەم مەسەلەيە راست نيبە.

گەنجى 4: ھاوړېكەم ھىچ چارەيەكى ديكەمان نيبە.

هۆشمەند (بەپيناخۆشبونەو): ھىچ چارەيەكى ديكەمان نيبە؟!

-16-

(لەناوھەى كۆشك، پاشا و وەزىرو بەرپۆھەرى پۆليس)

پاشا: ئايا ھەمو شتى وەك پيويستە؟

بەرپۆھەرى پۆليس: بەلى گەورەم، وشە بە وشەى فرمانەكە جيبەجىكرا.

وەزىر: ئەى خانوھكان؟

بەرپۆھەرى پۆليس: ھەر ھەموى بەرپەنگى رەش بۆيە كراون، گەورەم ھەمو دەرگاو

پەنجەرەكانيش.

وەزىر: ئەى كەلويەلە تيزو بريسكە دارەكان؟

بەرپۆتەبەرى پۇلىس: چى مال ھەبوو ھەمويمان پشكنى، مالى تايىبەتى و گشتى، يەك تامپىرى
تىژ چىيە نەماندۆزىيەو، تەننەت دەزرى درومانىش تەسلىم بە
كۆگاکان كراو.

پاشا: زۆرباشە، پىويستە بە تەواوى پابەندى رېنمايىەكان بن، گەرنا ئەوا ورچى گەورە بەزەبى
پىماندا نايەتەو.

ووزىر: گەورەم تەنھا يەك مەسەلە ماو.

پاشا: چىيە؟

ووزىر: پابەندىبونى دانىشتوانى كۆشك بەو رېنمايانەو.

پاشا: راستە، تەننەت من خۆشم نابوئىم، بۆيە داوا لە ھەمو ئەوانە دەكەم كە لىرەدان،
دەمامكى رەش بپۆشن و پرۆنە خوارەو بۆ ناو گۆرپانەكە و وەك خەلكە رەشەكە
پىارپىنەو.

ووزىر: گەورەم فەرمانتە.

پاشا: بەرپۆتەبەرى پۇلىس بە چاكى ئەو فەرمانە جىبەجى بکە.

بەرپۆتەبەرى پۇلىس: فەرمانى گەورەمان لەسەرسەرە.

پاشا: بەلام وەزىر تۆ زۆر لە بەلەكۆنەكە دوورمەكەوەرەو، لەمنەو نزيك بە.

ووزىر: بەسەرچاو گەورەم.

(مالى گەنجى 4، گەنجى 4 لەگەل داىك و باوكىەتى كە سەرى خۇيان بە بۆيەى رەش
پەنگردووه)

باوك: كورپەكەم قسەكانى ھۆشمەند راستن، بەلام ھىچ دەسەلاتىكمان نىيە.

دايك: نەخىر ئەو قسەى شىت و وىتەكانە، عەقل قوبوللى دەكات قسەى ئەو رىوئەئىيە
بەراست بزانىن و قسەى ھەموان بەدرۆ بزانىن، پاشا و ھەزىرو قەشە و جادوگەرەكە و
ھەمو خەلك؟

باوك (بەترسەوہ): ژنەكە ئىمە نالین پاشا درۆدەكات، دەنگت ئاوا بەرز مەكەرەوہ.

دايك: ئەى كەواتە ماناى قسەكانتان چىيە؟

گەنجى 4: بەلام داىكە، خۆر قەبارەيەكى ئاگراوى گرگرتووه و لە زەويش گەورەترە

دايك: كورم و رچە گەورەكەش لە خۆر گەورەترە، ھا ئەم پارچە قوماشە رەشە بگرە و چاوتى
پى بېستە.

گەنجى 4: بەلام داىە...

دايك: كورپەكەم ئەو فەرمانە.

گەنجى 4: بابە تۆ دەلىپى چى؟

باوك: ئەوہى لەناو دلتايە بۆخۆتى ھەلگرە و ئەوہ بکە كە خەلكى پى رازىيە، كورپەكەم
چەپلە بە دەستىك لىنادرى.

گەنجى 4: بەلام...

(گويان لە لىدانى دەھۆل دەبىت)

دايك: دەى خىراكەن بابروين بۆ گۆرپانەكە.

باوك: دەى كورپەكەم بابروين، دەى.

(مالى ھۆشمەند، داىكى دەردەكەوى ۋ دەموچاوى بە بۆيەى رەش رەنگكردوۋە)

داىكى ھۆشمەند: دەى ھۆشمەند، گوپت لە دەنگى دەھۆلەكە نەبوو، ئەو ھەرمائان پىدەكات

ھەر ئىستا بچىنە دەردەو بۆ ناو گۆرەپانەكە.

دەنگى ھۆشمەند: داىكە تۆ برۆ، من دواتدەكەوم.

دايك: كورە خىراكە.

دەنگى ھۆشمەند: بەسەرچاۋ.

دايك: پەرۆ رەشەكە لەبىرنەكەى، ھەمو منداالەكان چاويان بەپەرۆى رەش دەگرن، ھەرۋەھا

كەنجەكانىش.

دەنگى ھۆشمەند: داىكە بەسەرچاۋ

دايك: كورەكەم دوانەكەوى.

(داىكەكە دەچىتەدەردەو، ھۆشمەند دەردەكەوى ۋ كىتەبىكى پىيە و لە ھەندى لاپەرە رادەمىنى،

بە سوكى دەستدەكات بە خويندەو)

ھۆشمەند (لەگەل خۆى): ورچى گەورە و ورچى بچوك، ئەوانە كۆمەلە ئەستىرەيەكن لەسەر

شپوھى ورچ، زۆرباشە ھۆشمەند.

(كىتەبەكە دەنىت بە سنگىيەو دەرواتەدەردەو)

(گۆرپانە گشتییە، دیمەنی دانیشتوان کە دەپارێنەوه، ھەموان خۆیان لەرەنگی رەش ھەلکێشاوه، دەموچاوهکان بە رەش بۆیە کراون، چاوی گەورە و بچوک بە پارچە قوماشییکی رەش گیراوه، قەشە کە لەپیش ھەموانەویە، پاشا لە بەلکۆنە کەوێ دەردەکەوێت، خۆیندەوێ ئایەتەکان وەرە بەرز دەبیتەوه، ھۆشمەند دیتە ژورەو و کتییکی پێیە، بە سەرسوڕمانەو بەنیو خەلکە کە دا دەرواوت)

دایکی ھۆشمەند (بە چرپە): ھۆشمەند، بۆ کوی دەروێ؟ کورە کەم وەرە بۆ ئێرە... ھۆشمەند...
ھۆشمەند: دایکە چاوەروانم بە.

دایکی ھۆشمەند: کورە ئەو کوا پارچە قوماشە پەشە کە؟
ھۆشمەند: لە مائەوێ.

دایکی ھۆشمەند: کورە کەم بۆچی لە مائەوێ بە جیتھێشت؟ کورە کەم ورچی گەورە لێمان توڕە دەبیت.

ھۆشمەند: کوا ورچی گەورەم لە کوێیە؟

دایکی ھۆشمەند (بە تۆسەو): کورە کەم ئەو تا لە سەر سەرمان.. لەو بەرزاییەوێ.

ھۆشمەند: چۆن چۆنی سەرکەوتوو بە ئێو بەرزاییە؟ ئەو لەوی چی دەکات؟

دایکی ھۆشمەند: کورە بێدەنگ بە، دیسانەو دەستت کردووە بە قیڕە قیڕ، بڕۆرەو بە مائەوێ و قوماشە پەشە کە لە سەر چاوت دانێ.. گەرنا، یاستار!

ھۆشمەند: گەرنا ئەو ورچی گەورە لە من توڕە دەبیت؟

دایکی ھۆشمەند: بەلێ.

ھۆشمەند: جا با توڕە بیت، گەر توڕە بوو خۆرە کە قوتدەدات؟

دايگى ھۆشمەند: بەلى.

ھۆشمەند: دەبا خۆرەكە قوتبەت، دايگە گەر ئەو ورچە تۈانى خۆرەكە قوتبەت، دەبايىكات.

دايگى ھۆشمەند: كۆرەكەم دەيىكات، واز لە قېرەقېر بېنە.

ھۆشمەند: ناتۈانى، دايگە خۆر چوكلېتېك نېيە قوتبەدى.

پياۋى 1: كۆرە دەمتداخە.

پياۋى 2: كۆرەكەم لەبەلا لاماندە.

دايگى ھۆشمەند (بەتسەۋە دەچېنى): ھۆشمەند، ۋەرە تەنېشت دايكتەۋەو لەگەلىيا ئايەتەكان

بلىرەۋە، كۆرەكەم ۋەرە، تىكايە ۋەرە.

ھۆشمەند: دايگە بۆ شىت بووم؟

دايگى ھۆشمەند: كۆرەكەم بېدەنگبە.

ھۆشمەند (بەدەنگى بەرز): دايگە لە ۋرچى گەۋرە دەترسى؟ دايگە ۋرچى گەۋرە خورافەيە.

دايگى ھۆشمەند: ھەى شىت و ۋىت دەمتداخە.

پياۋىك: شىتە.

ھۆشمەند: شۆرش تۆ لەكۆيى؟ ھاۋرېكەم شتى بلى، پىيان بلى ۋرچە گەۋرەكە خورافەيەو

زەۋى وانىيە ۋەك ئەۋەى لىتېتېگەشتون.

ژېلك: مەلەون دەمتداخە.

پىرېلك: كۆرەكەم لەبەلا لاماندە.

ھۆشمەند: پورى ۋرچى گەۋرە بونى نىيە، مامە ۋرچى گەۋرە خەيال پلاۋەو ھىچتەر.

پياۋىك: كۆرە دەمتداخە، گەرنا ۋرچى گەۋرە ناۋجەرگەو ھەمو گىانت ھەلاھەلا دەكات.

ھۆشمەند: دەبا ھەلاھەلام بىكات، ۋرچى گەۋرە ناتۈانى ھىچ شتىك بىكات، ئەو بونى نىيە.

ژېلك: خودا زىمانت بېرى.

پیریک: ئەم کورە لەناومان دەبا.

ژینک: ئەمە چ نەوھییەکی فاسدو بەدرپەوشتە؟

پیریک: یاستار!

(دەنگی خۆبەدەستەکان بەرز دەبێتەو، هۆشەند کتێبە کەمی دەکاتەو و لە چاوی

خەلکە کەمی نزیك دەکاتەو و بەنیویاندا دەگەڕێ)

هۆشەند: مامە تەماشاکە، پوری تۆش تەماشاکە، ئاتەمە ورجی گەورەییە، ئاتەمەش ورجی

بچوکە، ئەوانە کۆمەڵی ئەستێرەن لەسەر شێوێ ورج، ئەوانە تەنھا ئەستێرەن،

ئەستێرە.

گەنجی 4: هۆشەند.

دایکی گەنجی 4 (دەمی دەگری): کورە بێدەنگ بە.

هۆشەند: شوێش؟ هاورپیم تۆ لە کوێی؟ شتی بلی، شوێش قسەبکە.

دایکی گەنجی 4 (ئایەتەکان دەلێتەو): شیت و ویت لیمان دوورکەوەرەو

باوکی گەنجی 4 (ئایەتەکان دەلێتەو): کورە کەم لیمان دوورکەوەرەو.

هۆشەند: بەلام مامە ورجی گەورە خورافەییە، ئەو خورافەییە.

باوکی گەنجی 4: کورە کەم برۆو تاگات لە خۆت بیت.

(تایبەت دەنگی تکاو پارانەوکان بەرزتر دەبنەو. هۆشەند بانگەوازە کەمی خۆی دووبارە

دەکاتەو، پاشا لە بەلە کۆنە کەو سەردەردینی)

پاشا (بەبێزارییەو): ئەو دەنگە دەنگە چییە؟ ئەو کییە ئاوا دەقیژینی؟

دەنگی هۆشەند: خەلکینە ورجی گەورە خورافەییە، خورافاتە.

پاشا: ئەو کییە فەرمانەکانی منی شکاندوو؟ وەزیر بەرپۆبەری پۆلیس.

وەزیر (بەچرپە): گەورەم من ئەوەتەم لێرە.

بەرپۆبەری پۆلیس (بەچرپە): گەورەم ئەمەر بفرموون.

پاشا: ئەو كىيە ئاۋا دەقىيىنى؟

دەنگى ھۆشمەند: خەلكىنە ئەو خورافەيە، بەسە ۋاز لە ئايەتخوئىندىن بىتىن، ئەو بەرزايىيە سەرەۋە ۋرچى لى نىيە.

ۋەزىر: گەۋرەم ئەو ئەو.

پاشا: كىيە؟

ۋەزىر: ھۆشمەندە.

پاشا: ھۆشمەند؟!

ۋەزىر: ئەو كورەى رىگەت پىدا پرواتە ناۋ كىتەبخانە كەۋە.

دەنگى ھۆشمەند: خەلكىنە تەماشاكەن.. ئەو تەنھا كۆمەلە ئەستىرەيەكە. كۆمەلى ئەستىرەى رىك ۋىپىك لەسەر شىۋەى ۋرچ.. خەلكىنە پروام پىبەكەن.

پاشا: بەرپۆبەرى پۆلىس.

بەرپۆبەرى پۆلىس: بەلى قوربان.

پاشا: بىگرە، ھەر ئىستا ئەو كورە شىتە بگرە.

بەرپۆبەرى پۆلىس: بەسەرچاۋ گەۋرەم.

دەنگى ھۆشمەند: ۋرچى گەۋرە راست نىيە، ئەو خورافاتە، ۋەھمە، خەلكىنە ۋرچ ناتوانى پروات بۆ ئەو ئاسمانە بەرزە.

پاشا: ئەم كورە بەتەۋاۋى شىتەۋە، ھەر ئىستا دەمى داخەن.

ۋەزىر: گەۋرەم دەنگت بەرزەمە كەرەۋە.

دەنگى ھۆشمەند: گەۋرەم فرۇفيلىك لەم مەسەلەيەدا ھەيە، سەرۋەرم ۋرچى گەۋرە بونى نىيە،

گەۋرەم باۋەرم پى بىكە، بەرپۆبەرى پۆلىس پروام پى بىكە.

پاشا: دەى خىرا دەمى ئەم شىتە بىستەن.

ۋەزىر: گەۋرەم دەنگت بەرزەمە كەرەۋە، ۋرچى گەۋرە گوىى لىت دەبى.

دەنگى ھۆشمەند: بەرپۈۋەبەرى پۆلىس راۋەستە، گەورەم ورچى گەورە.. ورچى گەو...
(ھۆشمەند بىدەنگ دەبى.. دەنگى تىكاز نزاكان بەرز دەبىتتەو.. خۆرگىران دەستپىدەكات، دواى

چەندساتىك لە بىدەنگى، پاشا وەزىر دەكەونە قسەكردن)

پاشا (بەترسەو): چى رويدا؟!

ووزىر: گەورەم تىكايە بىدەنگ بە.

پاشا: چى؟!

ووزىر: گەورەم تىكايە كرنوشبەرە.

پاشا: بەلام...

ووزىر: گەورەم كرنوشبەرە، گەرنا ئەوا ورچى گەورە ھەمو خۆرەكە قوتدەدات.

پاشا: ورچى گەورە؟!

ووزىر: گەورەم كرنوشبەرە.

پاشا: بەسەرچاۋ.

(پاشا كرنوش دەبات، دەنگى نزاۋ پارانەۋەكان بە ترسەو بەرز دەبىتتەو، دواى چەند ساتىك

دەنگى ھاتنى پىيى ئەسپ دەبىسرىت)

پاشا (لەگەل خۇيدا): سەيرە! ئەم دەنگانە چىيە؟

(دەنگى ھاتنى ئەسپەكان زىاتردەبىت)

ووزىر ئەم دەنگانە چىيە؟ كورە وەزىر.

ووزىر: گەورەم ئەو ورجە گەورەكەيە.

پاشا: كىيە؟

ووزىر: گەورەم تىكات لىدكەم، بىدەنگ بە.

(دەنگى پىيى ئەسپەكان نىزىكتردەبىنەو و باشتەر دەبىسرىن)

پاشا: ئەو دەنگی پێی ئەسپە، وەزیر ئەسپینکی هیجگار زۆر.

وەزیر: گەورەم ئەو وەرچی گەورەییە، بێدەنگ بە.

پاشا: بەلام...

(پاشا دەستدەکاتەو بە ئایەت خویندەنەو، دەنگی پێیەکان بەرزتر دەبنەو، پاشا تەماشای

دوور دەکات، تەماشاکردنەو دووبارە دەکاتەو)

پاشا: ئەو چییە؟ ئەو ئەسپی راستییە! وەزیر ئەو چییە؟ کورە وەزیر بوچی وەلام نادەیتەو؟

گەمزە سەرت هەلپەرە، وای خودایە ئەوانە سەریازن، تۆ بلیی ئەوانە سەریازی وەرچی

گەورە بن؟ بەلی ئەوانن، هۆشمنە نەفرەتت لێدا، ئەو هتا وەرچی گەورەت تورەکرد، ئەو

شیت و ویت وەرچی گەورەمانت تورەکرد.

(کرنوش دەبات و بەویەری پێزو کرنوشبردنەو قسەکانی بو ئاسمان دەکات)

گەورەم سەریازەکانت دوورخەرەو، وەرچی گەورە سوپاکەت دوورخەرەو، سویند دەخۆم

من هۆشمنە فەلاقی دەکەم و هەمو ئەوانە تۆ تورەدەکەن هەلا هەلایان دەکەم، تکایە

وەرچی گەورە پارێزگاری مەملەکەتە کەم بکە، ئەو مەملەکەتی منە، مولکی

باوایرانە، وەرچی گەورە بەزەیت پێمدا بێتەو، بەزەیی، سوپاکەت لێمان دوورخەرەو،

سوپاکەت بەسەر شورا و دیواری کاندای سەردەکەون، پێیان بلی بوەستن، بەوانە بلی.

(لەسوپای داگیرکەر ورد دەبێتەو)

ئای خودایە!! ئەو چییە؟ ئەو چییە دەیبینم؟ ئەو عوسمانە! عوسمان پاشا! عوسمان! و

ئەمەش سوپاکەییەتی. مەسەلە کە چییە؟ ئەمە مانای چی؟ عوسمان بۆلای ئییمەدیت و

بەگالە جارێیەو پێدەکەنی.

(پاشا بانگی وەزیرەکە دەکات)

پياويگيتز: شيتتبووه.

ژنيك: وسسبه شيتت و ویت.

پيرنيك: خودايه، پاشا شيتتبووه!

هموان: پاشا شيتتبووه.

(خه لکه که دهورهی پاشا ده دن و تاييت تهنگی پيهه لده چنن)

پاشا: من پاشام.. نه وه چی ده کهن؟ گه مژده کان په شيمان دهنه وه، هوشمهند، هوشمهند تو

له کوئی؟ کوره که شتيك بلی، قسه بکه و شتی بلی.

(خه لکه که ده می پاشا داده خه ن.. پاشا بيدهنگ ده ييت.. خه لکه که ده سته ده که نه وه به

تکاو پارانه وه، خورگيرانه که ته واوده ييت، خوره که دهرده که ويته وه، هموان به خوشحالييه وه

قوماشه ره شه که له سهر چاويان لاده بن، ده يانه وی هه ستنه وه، ته ماشاده کهن شمشيرو

خه نجه ره کان ناراسته ی ته مان کراوه، به ترسو سهرسورمانه وه سه يری يه کترده کهن.. ته ماشای

پاشا ده کهن.. تاجه که ی پاشا ده که وی و له نيو سهرسورمانی همواندا تاجه که تلده ييته وه).

به سهرهاتی سی لاساره که

(حیکایه تخوان دهرده که ویت، له بهردم نامیژیکی کومپیوتهردا دادەنیشیت، دەست به چەند دوگمەیه کدا دەنیت، پاشان هەلدهسیت)

حیکایه تخوان: هاوړپیان چۆن چاکن، حال و گوزهرانتان چۆنه؟ من مام پۆسته می حیکایه تخوام، ئەمرۆ حیکایه تیکی خوش و بهسودتان بۆ دهگیرمهوه، حیکایه تی سیحربازه پیره که و پۆیه فیلبازه که. هه بوو نه بوو...

(دەنگە دەنگێک له ناوهوه دەبیسریت که نزیکه بیتهوه)

سهیره! ئەم دەنگانه چیه؟! دهی هه بوو نه بوو له زهمانیکی زۆر کوندا سیحربازیکی پیرو پۆیه که هه بوو.

(دەنگە کان دووباره دهبنهوه، حیکایه تخوان بیدهنگ دهی و به سهرسورمانهوه ته ماشای

چواردهوری خۆی دهکات)

دەنگە کان: سیحربازه پیره که!

- کوا سیحربازه که له کوئییه؟

- سیحربازه که تو له کویت؟

حیکایه تخوانه که (له گەل خۆی): سیحربازه که؟

(کۆمهلی ئازەل دینه ژورهوه، لهو دهوروبه ردا به شوین سیحربازه که دا دهگه پین)

ورچه که: سیحربازه که له کوئییه؟

پۆیه که: کوا بۆ کوی پۆشت؟

گورگه که: دهی پیژنی سیحرباز وهره دهره وه.

ورچه که: کوا له کوئییه؟

پۆیه که: نالیره بوو.

گورگه که: ئه‌ی کهواته چی لیهات؟
حیکایه‌تخوان: سهیره! سهیره! سهیره سه‌مه‌ره‌یه!!
رئویه که: گه‌وردهم ئه‌وه سه‌حربازه که له‌کوئیه؟
گورگه که: نایا سه‌حربازه که لیره‌یه؟
ورچه که: تزیلیتی ئیره‌ی جیه‌تشتیت؟
رئویه که: گه‌وردهم قسه بکه.
گورگه که: قوربان شتی بلی.
ورچه که: ئه‌وه تو بوچی ئاوا قوروقه‌پت لیکردووه و نقه‌ت نایه؟
حیکایه‌تخوان: باشه قسه‌ده‌که‌م، قسه‌ده‌که‌م، به‌لام...
ورچه که: به‌لام چی؟
گورگه که: گه‌وردهم بلی.
حیکایه‌تخوان: ئیوه چ جوره ناژه‌لئکن - گیاندارئکن -
رئویه که: ناژه‌ل؟!
حیکایه‌تخوان: به‌لی، ئه‌وه یه‌که‌مجاره له ژیاغدا بیینم ناژه‌ل وه‌ک مرۆقه‌کان قسه بکات! ئیو
 کین ئه‌ی...
هه‌رسی ناژه‌له‌که: ئیمه ئاده‌میزادین.
حیکایه‌تخوان: ئاده‌میزاد؟!
هه‌رسی ناژه‌له‌که: به‌لی گه‌وردهم.
حیکایه‌تخوان: سهیره! سهیره! سهیره سه‌مه‌ره‌یه!!
رئویه که: گه‌وردهم پی‌ت سه‌یره‌بی‌ت، من ئاده‌میزادم، مه‌به‌ستم من پی‌شتر ئاده‌میزاد بووم و ناوم
 نه‌ورۆزه.
حیکایه‌تخوان: نه‌ورۆز؟!

پۆیه که: به لئی.

ورچه که: منیش، منیش ناوم نازاده.

گورگه که: منیش ناوم حسه نه.

حیکایه تخوان: ؟ نه ورۆز؟ نازاد؟ حسه ن؟ نه وانه ناوی ناده میزادن!

ههرسی نازه له که: گه وره م نیمه ناده میزادین.

حیکایه تخوان: نه مه شتی که باوه پری پیناکریت!

ههرسی نازه له که: گه وره م نه وه حقیقه ته.

حیکایه تخوان: باشه نه وه چۆن چۆنی پرویدا؟

ههرسی نازه له که (به په شوگای): چۆنی چۆنی؟

حیکایه تخوان: به لئی، چۆن بوون به نازه ل؟

پۆیه که: خه تای سیحریازه که بوو.

ورچه که: به لئی، سیحریازه که نیمه ی کرد به نازه ل.

حیکایه تخوان: سیحریازه که؟

گورگه که: به لئی، پیریژنه سیحریازه که.

حیکایه تخوان: باشه بۆچی نیوه ی کرد به نازه ل؟

(نازه له کان به سه رسورمانه وه ته ماشای به کتر ده که ن)

پۆیه که: بۆچی؟

ورچه که: له وانه یه له بهر...

گورگه که: پینده چی له بهر...

حیکایه تخوان: نازانن له بهر چی نیوه ی کرد به نازه ل؟

ههرسی نازه له که که: نه خیر نازانین.

حیکایه تخوان: باشه.

(حیکایه تخوان دستده کات به هاتوچۆ و بیرده کاتهوه و قسه له گهله خۆی ده کات)
کهی مرۆڤ ده بێت به ورچ؟ یان به رێوی؟ یا خود به گورگه و؟ بۆچی
وایان لیدیت؟

(ناژه له کان به سه رسورمانه وه له هاتوچۆ که ی حیکایه تخوان ده روان، حیکایه تخوان به
دلخوشیی وه ته ماشای کۆمپیوتهره که ده کات)

حیکایه تخوان: دۆزیمه وه.

ههرسی ئاژه له که: چیت دۆزییه وه؟

حیکایه تخوان: چاره سهر.

ههرسی ئاژه له که: چاره سهری چی؟

حیکایه تخوان: چاره سهری کیشه که تان، ئەم ئامیره یارمه تیمان ده دات چاره سهری کی گونجاو
بلۆزینه وه.

ههرسی ئاژه له که: ئەم ئامیره؟!

حیکایه تخوان: به لێ.

ههرسی ئاژه له که: سهیره!!

گورگه که: به لام گهره م چون چۆنی؟

رئویه که (به چرپه وه): بۆچی ئەو ئامیره سیحریازه؟

رئویه که: یان جنۆکه یه؟

گورگه که: یا خود دیوو درنجه؟

حیکایه تخوان (پنده که بێت): ئەوه کۆمپیوتهره.

ههرسی ئاژه له که: کۆمپیوتهر؟

حیکایه تخوان: به لێ، بۆ ئەوه یارمه تیمان بدات، پیویسته ههریه که له ئیوه بهو په ری

راستگۆیی و راشکاوانه وه به سه رهاتی خۆی بگێرینه وه.

هەرسى ئازەلەگە: بەراشكاويى؟!

حىكايەتخوون: بەلى.

هەرسى ئازەلەگە: باشە ئامادەين.

حىكايەتخوون: كى لە ئيوە يەكەمجار بەسەرھاتەكەى خۆى دەگىرپتەوہ؟

(هەرسى ئازەلەگە بە سەرسورمانەوہ لەيەكتەر دەروانن)

حىكايەتخوون: باشە با لەمام ورجەوہ دەستپىبەكەين.

ورچەگە: من ورج نيم، من ناوم ئازادە.

حىكايەتخوون: باشە، ئازاد تو دەستپىبەكە.

ورچەگە: بەسەرچاو، گەورەم ئامپىرە سەيرو سەمەرەگە.

(حىكايەتخوون پىدەكەنى)

ورچەگە: ئەوہ بۆ پىدەكەنى؟

حىكايەتخوون: ئامپىرى گەورەت؟ ئەمە مرۆڤ نىيە، تەنھا ئامپىرىكەو هيجتەر.

ورچەگە: بەلام...

حىكايەتخوون: ئازاد بەسەرھاتەكەت تەواوبەكە.

ورچەگە: ھاوپرى جوانەكانم، من كورپىكى گەنج بوومو زۆر رقم لە ئىشكردن بوو، زۆرم حەز لە

نوستنو خواردن و يارىكردن بوو.

حىكايەتخوون: بەلى.

ورچەگە: بەهيج شيوەيەك گويم بۆ ئامۆزگارىيەكانى باوكم ئەدەگرت، دەربەست نەبووم باوكم

لە پىناو مندا ماندوو زەحمەتى دەكىشا، ھەرەھا گويم بەو تانەوتەشەرانە نەدەدا

كە لەوانى دىكەوہ پيم دەگەشت. من...

(خەيال دەيباتەوہ)

ئابلۇي يەكەم

-1-

(ئازاد لەناو جىگاگەيدا نوستووه، خۇي ئەم ديوو ئەودىودەكاتو، نايەوى گويى لە لىدانى دەنگى دەرگاگە بىت كە چەند جارېك دووبارە دەبووہ)

دەنگى 1: ئازاد.

دەنگى 2: ئازاد ھەستە لەخەو.

دەنگى 1: ئازاد

دەنگى 2: ئازوۆۆ خۇر ھەلھات.

دەنگى 1: ئازاد

دەنگى 2: يەك ساتى دىكە چىيە چاوپروانت نام.

دەنگى 1: ئازوۆۆ.

(بىدەنگى. چەند ساتىك بىدەنگى تىدەپەرىت، قوقەي كەلەشىرىك و وەرىنى سەگىك دەبىسى، قوقەو و وەرىنە كە چەند جارېك دووبارە دەبنەوہ، ئازاد بە بىزارىيەوہ رادەپەرى، تىلایەك دەگرى بە دەستىيەوہ و بەرەولای دەرگاگە دەروات، باوكى دىتەژورەوہ)

باوك: ئەوہ خەرىكى چىت؟

ئازاد (بە تۆسەوہ): باوكە خەرىكى ھىچ نىم.

باوك: ئەي ئەم تىلایەت بۆچى ھەلگرتوہ.

ئازاد: بۆ ئەوہى بىكىشم بە...

باوك: بىكىشى بە كىدا؟

ئازاد: ئەو كەلەشىرەى دەقوقىنى.

باوك: ئازاد بۆچى دەتەوى لە كەلەشىرەكە بەدەيت؟

ئازاد: چونكە ئەو واز لەو خويىندە ناخۆشەى ناهيىت، ھەرودھا لە سەگەكەش دەدەم.

باوك: بۆچى؟

ئازاد: چونكە زۆر دەوهرى.

باوك: بەسە واز لەم قسانە بېنە و دەى خېراكە برۆ بۆ ئاشەكە.

ئازاد: ئاشەكە؟!

باوك: بەلى.

ئازاد: بۆچى برۆم بۆ ئاشەكە؟!

باوك: بېگومان بۆ ئىش، پېويستە پېش ئەوھى نيوەرپويىت، ئېمە ھەموو ئىشەكەمان تەواو كرديت.

ئازاد: ئۆۆۆ.

باوك: ئەو ئۆۆۆۆ ئۆۆۆۆ چىتە؟

ئازاد: لەو وشەيەى كە شەو و رۆژ بېزاربووم لە بېستنى.

باوك: ئازاد ئەوھى كارنەكات نان ناخوات.

ئازاد: بۆچى ناخواردن، ئېسراحتە و گەمە و گالتە كردنە.

باوك: ئەى كاكە ئازاد ناخواردن چىيە؟

ئازاد: باوكە ناخواردن ئىشكردنە، من ئەم ئىشكردنە و كۆمەلى ئىشكردنى زۆرى دىكە جىبەجى دەكەم.

باوك: ئازاد ئەفەنى ئەو ئىشكردنە زۆرانەى دىكە چىيە كە تۆ جىبەجىيان دەكەى؟

ئازاد: ئۆھۆۆۆ.. يەكەم لەخەو ھەستان و جىھىشتنى شوپىنى نوستنەكەم، وەك دەزانى ئەوھش ئىشكىكى زۆر قورس و سەخت.

باوك: باشە كە لە خەو ھەستائىت، جىگاكەى خۆت رېكەدەخەيت؟

ئازاد: نه خيژ. دووهم...

باوك: قوربان دووهم چييه بيللي.

ئازاد: دووهم، دهرۆم بۆسهر دستشۆره كه و دست و دهموچاوم دهشۆم.

باوك: ئەي سيبهه؟

ئازاد: ناني بهياني دهخۆم.

باوك: ئەي چوارهم؟

ئازاد: ناني نيوههرو دهخۆم.

باوك: ئەي پينجهه و شهشهه؟

ئازاد: ناني ئيواره دهخۆم و پاشان دهگهريمهوه بۆ نوستن، هه موو ئەو ئيشانهش بهخۆرايي

جييه جيبان دهكهه، واته بهبي كرى.

باوك: باشه له بهرمبهر ئەم كارانهدا كرىشت دهوى؟

ئازاد: بهللي.

باوك: باشه.

ئازاد: ههر ئيستاش دهمهوى.

باوك: بهسههراچاو.

(باوكه كه بهرهو دهرگاكه دهروات و تيبلايهه هه لدهگرى و دهگهريتهوه بۆ لاي ئازاد و ديهوى

ليبيدات)

ئازاد: باوكه ئەوه دتهوى چى بكهيت؟

باوك: ئەمه كرپى نوستنه، ئەمه كرپى ناخواردنى بهيانيهه، ئەمه كرپى ناخواردنى ئيوارهيهه،

ئهمهش...

(له ئازاد دههات، ئازاد رادهكات و باوكى دهكهويته شويني و بهو ناوهدا دهخولينهوه، ئازاد

دهكهويته و وا خۆى پيشاندههات گوايه ئازارى پينگهيشتوه)

باوك (به تر سهوه): كورده كه م چيت ليتهاه؟

ئازاد: ئاخخخخ.

باوك: بانگي دكتور بكه م؟

ئازاد: ئاخخخخخ.

باوك: هيچ شتيكت دهوي؟

ئازاد: به لي.

باوك: كورده كه م چيت دهوي؟

ئازاد: خواردم دهوي.

باوك: به سه رچاو كورده كه م.

ئازاد: با خوارديكي خوش و به له زهت بيت.

باوك: به سه رچاو كورده كه م.

ئازاد: چه و ريش بيت.

باوك: به سه رچاو كورده كه م.

ئازاد: ههروه ها شيرينيشت له پيرنه چي.

باوك: به سه رچاو.

ئازاد: ميوه ش.

باوك: به لام كورده كه م پاره كه به شي كرپيني نهو هه موو شته ...

ئازاد: ئاخخخخخ.

باوك: به سه رچاو، به سه رچاو.

ئازاد: با ميوه كه جوان گه بيت.

باوك: به سه رچاو، تاكو له تاشه كه ده گه ريمه وه، نه كه ي له م جيگايه ي خوت بچوليت.

(باوکه که دهچیتته دهرهوه، نازاد له خۆشیدا ههڵدهسیتتهوه و دوگمهی تهسجیله که دادهگریت و دهستدهکات به سهماکردن)

-2-

(باوکی نازاد دهردهکهویت و تورهکهیهک گهفی ههڵگرتوووه و لهژیر قورسابی توره که گهغه که دا به زهحهته دهروات بهرپوه. دوو گوندنشین دینه ژورهوه، به سهرسورمانهوه تهماشای باوکی نازاد دهکن)

گوندنشین 1: چهند گوناهاه.

گوندنشین 2: زۆر پیره.

گوندنشین 1: ناخۆ دهبی کی بیت؟

گوندنشین 2: لهوانهیه ئه تاقه به خیکهری خیزانیتی زۆریت.

گوندنشین 1: لهوانهیه.

گوندنشین 2: لهوانهیه منداله کانیسی بچوک بن.

گوندنشین 1: ناخۆ دهبی کی بیت؟

(ههولدهدات دهموچاوی پیره که ببینیت)

گوندنشین 2: لهوانهیه باوکی کورپکی تیکۆشه ریته که زۆریه کاتی خۆی بو خویندن تهرخان کردوووه.

(باوکی نازاد ساتمهیهک دهکات و دهکهویت، دوو گوندنشینه که به خیرایی بهرهوروی دهرۆن)

گوندنشین 1: ئهوه باوکی نازاده.

گوندنشین 2: نازاد؟

گوندنشین 1: ئهوه کوره تهمهله و تهوه زلهیه زۆریه کاتی خۆی به نوستن و خواردنهوه دهباته سهه.

گوندنشینى 2: شتى وا معقول نییه!!

گوندنشینى 1: بگره زۆر معقوله، دهی هاوړپیکه وهره با ئهه پیره میړده بگه یه نینه وه بۆ مالله و دیان.

گوندنشینى 2: دهی.

(یارمه تی باوکی نازاد ددهن تاكو ههستیته وه، دهچنه دهره وه)

-3-

(نازاد به شپزه یی له ناو ژوره که دا دیت و دهچی)

نازاد (له گه ل خوی): ئهه به لایه چی بوو؟ چی بکهه؟ لهو کاته وهی قاچی باوکه شکاوه، من

تهنه خواردنی کهه و ساده وساکار دهخوم، له رۆژیکیشدا تهنه شازده

کاتزمیر دهنووم، خواجه گیان ئهه کاره ساته چی بوو؟

(گوئی له لیدانی دهرگا که دهیته، لیدانه که دووباره دهیته وه)

نازاد: وهره ژوره وه.

(تارامی هاوړپیی نازاد دیتته ژوره وه)

نازاد: تارامی هاوړپیم به خیریته.

تارام: تانیستا ههه دانیشتوت؟

نازاد: جا به پیوه چی بکهه؟

تارام: پیویسته برۆیت بۆ تاشه که.

نازاد: یاستار.

تارام: چی بووه؟

نازاد: وت تاشه که؟

تارام: به لی، پیویسته نیشه کانی باوکت تهواوبکهیت، گهرنا ئهوا هیچ نادۆزیته وه بیخویت.

نازاد (به ترسه وه): چی چی؟

ئارام: ھاۋاپچىكىم مەترسە، من يارمەتتە دەدەم.
ئازاد: ئارام تۆ راستدەكەي لەۋەي كە دەيلىيى؟
ئارام: بەلى، ھاۋاپچى بۆ كاتى تەنگانە باشە.
ئازاد: ئافەرىن ھاۋاپچى تەنگ، مەبەستەم ھاۋاپچى باشەكەم.
ئارام: كەۋاتە باپروين.
ئازاد: بۆ كۆي؟
ئارام: بۆ ئاشەكە.
ئازاد: ئەي تۆ نەتوت يارمەتتە دەدەي؟
ئارام: با.
ئازاد: نەتوت تۆ ھاۋاپچى كاتى تەنگانەيت؟
ئارام: با.
ئازاد: كەۋتە زۆرباشە، بۆ لەباتى من ئىشەكە تەۋابكە.
ئارام: ئەي تۆ چى دەكەيت؟
ئازاد: دەنوم.
ئارام: دەنويت؟!
ئازاد: نەخىر، نەخىر، بگرە نان دەخۆم.
ئارام: نان دەخۆيت؟
ئازاد: ئۆۋۆھھ.
ئارام: ئازاد ئەي تۆ چى دەكەي؟ دەي با بپروين بۆ ئاشەكە.
ئازاد: بۆ ئاشەكە؟
ئارام: بەلى.
ئازاد: بەخۇا جوانە، دەشلى ھاۋاپچىم ھاۋاپچى!! ئەي تۆ نەتوت يارمەتتە دەدەي؟

ئارام: با.

ئازاد: نەتوت ھاوړې کاتې تەنگانەیت؟

ئارام: با.

ئازاد: کەواتە بړۆ بۆ ئاشە کە و ئیشە کە ی من تەواوبکە و کرێکەشی وەر بگرە و بۆم بېنەرەو،

یان بۆم بده بە خواردن و میوه و شیرینی.

ئارام: بەلام...

ئازاد: دەی ھاوړې بەوفا و دلۆسۆزە کە.

ئارام: باشە.

ئازاد: ئازیز تۆ باشترین ھاوړیمی، خوا ئاگای لیتیبی، خواردنە چەورە کە لەبیر نەکە ی.

ئارام (بە پینا خوښبونەو): بەسەرچاو.

ئازاد: میوه ش.

ئارام: بەلی باشە.

ئازاد: شیرینیش.

ئارام: ئۆفف.

ئازاد: ھاوړې ئازیزە کەم خوات لە گەل.

(ئارام بە بېزارییەو دەچیتە دەرەو، ئازاد لە خوښیدا دەستدە کات بە هەلبەزو دابەز،

دوگمە ی تەسجیلە کە دادە گریت، گۆرانییە کی ژاوە ژاوی لی بەرزدە بیتهو، لە پشتی

دیوارە کەو هەندلی سەر دەر دە کەون)

پیاوی 1: دراوسی ئازیزە کە دەنگی تەسجیلە کە نزمبکە.

پیاوی 2: دراوسی ئازیزە کە کورە کە مان سەعی هەیه.

پیاوی 3: دراوسی ژنە کەم نەخۆشە.

پیاوی 1: دراوسی تۆ دەستدریژی دە کەیتە سەرمان.

پیاوی 2: دراوسی بهسه.

پیاوی 3: دراوسی ئەمه عەیب وشورەییە.

پیاوی 1: دراوسی.

(باوکی نازاد دیتەژورەو، بانگی دەکات، نازاد بە هات وهاوارەو سەماکەیی تەواو دەکات،

لەناکاو بیدەنگ دەبی و بە ترس و سەر سوڕمانەو دەست دەهینیی بە خوار پشتیدا)

نازاد: ئەمه چیبە؟ ئەم شتە چیبە؟ ئەمه...

(دەست بە ئەندامەکانی دیکەیی لاشەیدا دەهینیی)

نازاد: ئەمه چیبە؟ وەیی بوم بە.. بوم بە ورچ، ورچ.

(دیمەنەکە گۆرانی بەسەردادیت، ورچەکە دەردەکەوئیت و بە ترسەو هەوار دەکات)

ورچەکە: من ورچ نیم، من ورچ نیم.

حیکایەتخوان: ورچەکە هیۆر بەرەو.

ورچەکە: من ورچ نیم، من ورچ نیم.

حیکایەتخوان: نازاد هیۆر بەرەو.

ورچەکە: بەئیی، من نازاد و ورچ نیم.

پۆیەکە: ئەو سەحریازەکە بوو کردی بە ورچ.

ورچەکە: کوا سەحریازەکە لە کوئییە؟ پیریژنە سەحریازەکە تۆ لە کوئیت؟

گورگەکە: من لەو پڕوایەدام دێوکان کردیان بە ورچ.

ورچەکە: دێوکان؟!

حیکایەتخوان: نەخیر، دێوکان نەبوون.

پۆیەکە: کەواتە جنۆکە ئەو هی کردووە.

حیکایەتخوان: هاورپیان جنۆکەش نەبوو.

ورچەکە: ئەیی باشە کی بوو؟

چىكايەتخوان: ئەو...

ھەرسى ئازەلەكە: كى؟

(چىكايەتخوان لەبەردەم كۆمپىوتەرەكەدا دادەنىشىتتە دەست بەدوگمەكانىدا دەنىتتە)

چىكايەتخوان: ئازاد چاۋەرۋانى ۋەلامەكە بىكە.

ۋرچەكە: چاۋەرۋان بىم؟

چىكايەتخوان: مىندالەكان بەھۇى سايدەكەمانەۋە لەسەر تۇرى ئەنتەرنىتتە، ۋەلامەكانمان بۇ

دەنىرن، بۇيە ھاورپىكەم كەمەكىك دان بەخۇتا بگرەۋ سەبىرت ھەبى.

گورگەكە: ئەى مىن؟

رپۇيەكە: ئەى مىن؟

چىكايەتخوان: ئىستى نۇرەى رپۇيەكەيە.

رپۇيەكە: رپۇيە؟!

چىكايەتخوان: داۋاى لىبوردن دەكەم، مەبەستىم نەۋرۇزە، دەى كاك نەۋرۇز بەسەرھاتەكەى

خۇتمان بۇ بگىرەرەۋە، تاكو ھاورپىكانمان بتوانن ۋەلامى ئەۋ پىرسىيارە بدنەۋە

كە تۇ بەشۋىن ۋەلامەكەيدا دەگەرپىتتە، دەى ھاورپىكەم دەستىپىبىكە.

رپۇيەكە: بەسەرچاۋ.

چىكايەتخوان: فەرموو.

رپۇيەكە: گەرەم، مىندالە ئازىزەكان، مىن پاسەۋانى شارۆچكەيەكى بچوك بوومو زۇر حەزم

لە...

(خەيال دەبىياتەۋە)

تابلوی دوهم

-1-

(شویین: شوینتیکی بچوکی پاسهوانیکردن که له تهخته دروستکراوه)

نهورۆز: گوی لهم حیکایهتهی دیکهش بگرن.

پیاوی 1: نهورۆز ئیمه دهبی برۆین.

پیاوی 2: تو حیکایهتی زۆرت بۆکردین و ئهوهنده بهسه.

نهورۆز: تهنه گوی لهم دانهیهش بگرن، ئهمه دواهمین حیکایهته.

کۆمهلهکه: فهرموو.

نهورۆز: له کاتی خزمهتی سهربازیم له سوپا، له بهردهیهک شهڕم دهکرد، له هیلهکانی پیشهوهی

دوژمن نزیك بوو.

کۆمهلهکه (بهینزاریهوه): لهوانهیه به جارێک پینج سهربازی دوژمنت به یهک فیشهک

کوشتبیته.

نهورۆز: نهخیر.

کۆمهلهکه: ئهی باشه چیت کرد؟

نهورۆز: لهناکاو فرۆکهیهکم له تاسمانی شوینهکهی خۆمان بهدی کرد.

کۆمهلهکه: به یهک بۆکس خسته خواروه.

نهورۆز: نهخیر.

کۆمهلهکه: به دهنگدانهوهی هاواریکی بهرز خسته خواروه.

نهورۆز: نهخیر، نهخیر.

کۆمهلهکه: ئهی کهواته چیت کرد؟

نهورۆز: دامه بهر دهستریژی گولله، تانکی بهنزینه کهیم پیکا.
کۆمهلهکه: پاشان.

نهورۆز: له تانکییه کهیهوه بهنزین وهك باران دههاته خوار.

کۆمهلهکه: ئیدی فرۆکه که کهوته خوارهوه و سوتا و حیکایهته کهش تهواو بوو.

پیاوی 1: منیش هاتمهوه و هیچیان بهشنه دام.

(دهیانهووی بچنه دهرهوه)

نهورۆز: بۆ کوی؟

پیاوی 2: بۆ مالهوه.

نهورۆز: جاری حیکایهته کهم تهواونه کردوه.

پیاوی 3: حیکایهته کهت تهواونه بوو؟

نهورۆز: نه خیر.

پیاوی 2: باشه، کاک نهورۆز حیکایهته کهت تهواویکه.

نهورۆز: له ناکاو ته ماشام کرد فرۆکه که فرۆکه ی خۆمانه و نیشانه ی هاوری کانی خۆمانی
له سه ره.

کۆمهلهکه: ئه ی تو چیت کرد؟

نهورۆز: به خیرایی پاره یه کی ناسنم له سه ره ده می تفهنگه کم دانا و لوله ی تفهنگه کهم ئاراسته ی
ئه و کونه کرد که بهنزینی لیده هاته خوارهوه.

کۆمهلهکه: پاشان چیت کرد؟

نهورۆز: دهستم نا به په له پیتکه ی تفهنگه کهدا، پاره ئاسنه که به ره و کونه که فری و به تهواوی
کونه که ی گرت.

پیاوی 2: ئایا فرۆکه که کهوته خوارهوه.

نهورۆز: نه خیر. به لکو به سه لامه تی فرینی خۆی تهواو کرد.

پياوى 1: قسه يه كى سه يرو سه مه ره يه؟!

پياوى 2: نافه رين پالته وانى پالته وان.

پياوى 3: پالته وان؟!

نه ورۆز: به لى، من له جه ننگدا پالته وان بووم و ئهم ...

پياوى 1: هاوړپيان زۆر دواكه وتين.

پياوى 2: دهى بارۆينه وه بو مالته وه.

پياوى 3: پاسه وانى شارۆچكه كه مان ئاگادارى دزه كان به.

نه ورۆز: دلتيابن و خه متان نه بى، وهك ده زانن من پالته وانم، پالته وانيش نه ده ترسى و نه ...

(بياوه كان له كاتى چونه دهره وه ياندا به چرپه قسه ده كه ن)

پياوى 1: ئهو درۆ زۆر ده كات.

پياوى 2: راسته كه يت، به لام قسه كانى خو شه.

پياوى 3: چهند له ئاكامى ئهم درۆ يانهى ده ترسم.

پياوى 2: هاوړپيكه م له هيچ مه ترسه، ئه وه درۆى سپييه، واته درۆيه كه نه زهره رى هه يه و نه

قازانج.

(بياوه كان ده چنه دهره وه، نه ورۆز ده ستده كات به هات و چۆ، به ترس و به په ريزه وه له ده ورى

خۆى ده روانى)

نه ورۆز: تاريكيه كه زۆر چرو ترسي نه ره، پاسه وانى كاريكى مه ترسي داره، ئا، به و خوايه

مه ترسي داره، ئيستا چى بكه م؟ دۆزيمه وه، ئه وه چاره سه ريكي مه عقول و خوشيشه.

(چهند فيكه يهك ليده دات، هه ندى له دانيش توانى شارۆچكه كه به ترس و شله زاوى ديته

ژوره وه)

پياوى 1: نه ورۆز چى قه وماوه؟

پياوى 2: كوا دزه كان له كوئن؟

پیاوی 3: دزه کانت گرت؟

نهوړۆز: نه خیر. به لام...

پیاوی 1: کهواته کوا له کویتین؟

نهوړۆز: رایانکرد.

پیاوی 2: رایانکرد؟!

نهوړۆز: همر هیتندهی منیان بینی، یه کسهر رایانکرد.

پیاوی 3: له چ لایه کهوه رایانکرد؟

نهوړۆز: له م...

کوّمه له که: له کام لاوه؟

نهوړۆز: تا له مالواوه؟

(هه موان بهره و نهو لایه راده کهن که نهوړۆز تاماژهی بو کردووه)

نهوړۆز: نانا جه ماعت، له م لایه دی که یانهوه رایانکرد.

(کوّمه له که بهره لاکهی دی که راده کهن)

بگره له م لایه دی که وه پوشتن، نانا، نا.. نالیروه پوشتن، تا له ویوه پوشتن.

(کوّمه له که هیتند ته مالوا و نهولا ده کهن تا کو هه مویان بهر ده بنهوه، نهوړۆز به گالته جار پیه وه

پیده که نی)

پیاوی 1: پاسه وان بوچی واتکرد؟

نهوړۆز: گالته یه کی خوش بوو، وانیه؟

پیاوی 1: گالته؟

پیاوی 2: وت چی؟

پیاوی 3: نهوه به راستیتته؟

نهورۆز (پیدەكەنى): بەلئى ھاوړېم بەراستيمه .

پياوې 1: نهورۆز همومانت ترساند .

نهورۆز : بەراست ترسان .

(نهورۆز پیدەكەنى)

پياوې 2: همروه ها منداله كانيشت ترساند .

(نهورۆز بهرد هوامه لهسهر پيځه نين)

پياوې 3: ټمه واناييت .

پياوې 1: ههركيز واناييت .

نهورۆز: تيوه زور زوو باوهرده كهن، داماون .

(نهورۆز پیدەكەنى، پياوه كان به تورهبى و پرته ويولوه دهچنه دهره وه)

پياوې 1: درۆزنه .

پياوې 2: جاريكيتر ناچم بهدم فيكه كانيبه وه .

پياوې 3: بهلام شتى واناييت .

پياوې 1: دۆرزنه، دهلئى درۆى سپى .

نهورۆز (له گه ل خوې): ديمه نه كه يان چهنه پيځه نيناوى بوو .

(لاسايبان ده كاته وه)

ليړه وه، نه خيړ ھاوړيگان، ناليړه وه ..

(پیدەكەنى، له ناکاو بیدهنگ دهبيت)

ټهم دهنگه چيبه؟ گوټم له دهنگيک بوو ..

(به دهنگيکى كزه وه بانگى دهنگه كه دهكات)

كى؟ كى له وييه؟

(به ته سپايی و وریاییه وه ده چیتته دهره وه، دوو دز دینه ژوره وه)

دزی 1: تۆی بیینی؟

دزی 2: نه خیر.

دزی 1: ئاگاداری خۆت به.

دزی 2: دلنیا به.

دزی 1: هاوړیم دز ناییت ههرگیز دلنیا بیت.

دزی 2: ئه پاسه وانیککی زۆر سهیره.

دزی 1: بلێ پاسه وانیککی درۆزنه.

دزی 2: راسته.

دزی 1: خۆزگه ئه وهی ئه مپۆ کردی دووباره و سیبارهی ده کرده وه.

دزی 2: جا تۆ چ سودیک له وه ده کهیت؟

دزی 1: هاوړیکه م سودیککی زۆری لینه کهین.

دزی 2: زۆر؟

دزی 1: به لێ، دزه کهی هاوړیم، گهر پاسه وان درۆ بکات، دز چوست و چالاک ده بیت.

دزی 2: دهوله مه ندیش ده بیت.

دزی 1: به لām ده بی ئه وهی ئه مپۆ دووباره بکاته وه.

دزی 2: دووباره و سیبارهی بکاته وه، وانیه؟

دزی 1: به لێ.

دزی 2: ئاخر چۆن دووبارهی بکاته وه؟

دزی 1 (بیرده کاته وه): دۆزیمه وه.

دزی 2: چیت دۆزییه وه؟

دزی 1: هاوړیکه م وهره به دواما.

(لەو لایەوه که پاسەوانەکهی لیّ چووە دەرەوه، ئەمانیش هەر لەو لایەوه دەچنە دەری)

-2-

(نەورۆز دیتتەژورەوه، دوو دزکەش دوایکەوتون)

نەورۆز: من؟

دزی 2: بەلیّ گەرەم.

دزی 1: قوربان تۆ باشتەین پاسەوانیت.

دزی 2: هەرەها مەزنتەین پاسەوانی.

دزی 1: تۆ بیلمەتی.

دزی 2: هەرەها سەر سوپەینەری.

نەورۆز (بە خۆشپەوه): بەراست؟

دزی 1: بەلیّ گەرەم.

دزی 2: لەسەر ئەوهی پێپههستای، شایهنی پاداشتکردنی.

دزی 1: بگرە شایهنی پاداشتی نۆیلت.

نەورۆز: ئەی دوو بەرپێزە زیرەك و روخۆشەكە.. سوپاس.

دزی 1: ئاههه گەرەم.

دزی 2: ئاههه هەزار ئاههه.

نەورۆز: گەرەکان ئەم ئاه ئاهەتان لە چیه؟

دزی 1: هیوادارم هەموو پاسەوانەکان وەك تۆ بکەن.

دزی 2: وەك تۆ درۆ بکەن.

دزی 1: مەبەستی وەك تۆ گالته و گەمە بکەن.

دزی 2: پاسەوان ئافەرین ئیشیکێ باشتکرد.

دزی 1: ئافەرین پاسەوانەكە.

دزی 2: ئافەرىن.

(هەردوو دزەكە دەچنەدەرەو، نەورۆز هەست بە خۆشى و كامەرانی دەكات)

نەورۆز: بەلێ بەرپێزان، من بلیمەت و سەرسوڕهینەرم، ئەو راستە، زۆر راستە.

(بە سەرسوڕمانەو لە دەورەى خۆى دەروانىت)

نەورۆز: سەیرە! ئەو دووانە بۆ كۆى چون؟

-3-

(شۆین: بازارپێكى گشتییە، دوكان و فرۆشبارى دەستى و كۆمەلەى رېبوار، گەنجیك دەچیتە ناو

ئەو دوكانەى ئیشى تێدادهكات)

خاوەن دوكان: ئەو لە كۆى بویت؟

گەنجى 1: لە مالهەو دەبووم.

خاوەن دوكان: بۆچى لە ئیشكرنەكەت دواكەوتى؟

گەنجى 1: خەتای پاسەوانەكە بوو.

خاوەن دوكان: پاسەوان؟!

گەنجى 1: بەلێ، دوینی شەو چەند فیکەیهكى ئاگادارکردنەوێ لێداو...

خاوەن دوكان: بەس، بەس، خێرا برۆ بەلای ئیش و کارتەو.

گەنجى 1: بەسەرچاو.

خاوەن دوكان: دەلێ پاسەوان، پاسەوانى درۆزن.

(گەنجیكى دیکە دەچیتە نانهواخانەیهكەو)

نانهواچى: خەوالو بۆچى دواكەوتیت؟

گەنجى 2: وەستا خەوالو نیم.

نانهواچى: ئەى كەواتە بۆچى دواكەوتیت؟

گەنجى 2: وەستا دوینی شەو نەنوستوم.

نانهواچی: بۆچی نه نوستوی؟

گهنجی 2: خه تاي پاسه وانه كه بوو.

نانهواچی: پاسه وان؟

گهنجی 2: به لئی، فیکه ی تاگادار کردنه وی لیدا، منیش یه کسه ره له جیگا کهم ههستام و...

نانهواچی: به سه بهس، کورم نهوه پاسه وانیکي درۆزنه.

گهنجی 2: به لئی.

نانهواچی: تاگاداری نانه که به، نهو نانه له ناو ته نوره تاگراویه که دایه.

گهنجی 2: به سه رچاو.

نانهواچی: ده لئی پاسه وان؟ به خوا جوانه.

- 4 -

(پاسه وانه که چند فیکه یه ک لیده دات، دوو پیاو به هه ناسه برکیتوه دینه ژوره وه)

پیاوی 1: کوا له کوئین؟

پیاوی 2: دزه کان له کوئین؟

نهو رۆژ: تا له ملاره چونه دهره وه، بگره له ولاره چونه دهره وه، لییره وه، له وییه، بهم ناراسته یه،

نه خیر بهو ناراسته یه ی دیکه.

(دوو پیاوه که به هوی ماندریونیانه وه به رده بنه وه، نهو رۆژ به گالته جار ییه وه ده داته قاقای

پیکه نین)

پیاوی 1: بۆچی پیده که نی؟

پیاوی 2: ده لئی تو درۆمان له گه ل ده که ی؟

نهو رۆژ: نا بلئی تو گالته ده که ی.

ههردوو پیاو که: گالته؟!

نورۆز: بەلێ.

پیاوی 1: باشە، جارێکیتر هەرچییهك رۆبدا، من نایەم بە دەستەوه و فریات ناکەوم.

نورۆز: بەلام...

پیاوی 2: منیش بەهەمان شیوه، نەورۆزی درۆزن نایەم بە دەم فیکە کاتتەوه.

نورۆز: من درۆزەم؟!

هەردوو پیاوهکە: بەلێ.

(دوو پیاوهکە دەچنە دەرەوه، نەورۆز بە گالته جارپییهوه پێدەکنی، دوو دزهکە دینهژورهوه)

دزی 1: ئافەڕین پاسەوان.

نورۆز: کییه؟

دزی 2: گەرەم بەراستی توو بلیمهتی.

نورۆز: ئیوه کیین؟

دزی 1: ئیمه...

دزی 2: ئیمه دوو هاوڕین.

نورۆز: دوو هاوڕین؟

دزی 1: نا، هاوڕینی پاسەوان، ئیمه هاوڕینی تووین.

دزی 2: راستە کات.

دزی 1: ئافەڕین نەورۆزی هاوڕیمان.

دزی 2: نەورۆز درۆبکە.

دزی 1: دۆر بکە و حەزت لەچییه و چیت پێخۆشه بە دەستی دەهینی.

دزی 2: نەورۆز درۆ بکە.

دزی 1: ئەم باشترین هاوڕی، درۆبکە و داوای هەرچییهك دەکەم بیکە.

نورۆز: حەزم لە؟ دەمهوی...

دوو دزه که: به لئی نه ورۆز.

(دزه کان ورده ورده لیبی دینه پیشه وه، نه ورۆزیش ده چیتته داوه، ده چنه دهره وه)

-5-

(شوین: ناو شارۆچکه که، کۆمه لئی پیار)

پیاوی 1: پاسه وانیکه درۆز نه.

پیاوی 2: ئەو گالتمان بیده کات.

پیاوی 3: ئیدی هەرگیز به ده مییه وه ناچین.

پیاوی 1: به لام ده ترسم له جاری داهاتودا راست بکات.

پیاوی 2: گهر راستیش بکات من ههر به ده مییه وه ناچم و ناگه مه فریای.

پیاوی 3: ئەو چاره سهر چیه؟

پیاوی 1: چاره سهر ئەوه یه چیت درۆز نه کات.

پیاوی 2: راسته.

پیاوی 3: ئەو ته گهر درۆی کرد؟

پیاوی 1: وازی لیدینین ئەوه نده فیکه لیبدا تاکو ده ته قیت.

پیاوی 2، 3: ده ته قیت؟!

(به ده م پیکه نینه و ده چنه دهره وه)

-6-

(نه ورۆز دیتته ژوره وه، به وریاییه وه له ده ورویه ری خۆی ده روانی، چه ند فیکه یه ک لیدادات و

هیچ که سی له دانیش توانی شارۆچکه که دهرناکه ویت، بانگی ئەو دوو دزه ده کات که خۆیان

مه لاسداوه بینه ژوره وه، ههر دوو دزه که به ترس و له رزه وه دینه ژوره وه، به ره و خانووه کان

دەكەونەرى، دەنگى ھات وھاواری خەلكەكە دەبیسرى، نەورۆز بە خۆشییەو دەستەكانى
ھەلدەگلۆف، دوو دزەكە دەردەكەونەو كۆمەلى كەلوپەلیان دزیو، نەورۆز رینگایان لیدەگرى)
نەورۆز: بۆ كوی؟

دزەكان: بۆ...

نەورۆز: ئەى كوا بەشى من؟

دەزكان: بەشى تۆ؟!

نەورۆز: بەشى من لەم كەلوپەلە دزراوانە.

دزی 1: كەواتە تۆ بەشى خۆتت دەوى؟

نەورۆز: بەلى.

دزی 1: بەسەرچاو.

(دەكەونە ویزەى نەورۆز، بەگالتە جارییەو پیدەكەنن و دەچنەدەرەو، نەورۆز ھەست بە تازارى

لاشەى دەكات، بە سەرسورمانەو دەست بۆ خوار پشتى دەبات)

نەورۆز: ئەو چییە؟ ئەم شتە چییە كە لەخوار پشتمەو دەركەوتووە؟ ئەو كلكە؟ كلكىكى
راستەقینەىە؟

(بە ترس و سەرسورمانەو لەخۆى دەروانى)

ئەمە چییە؟ من.. من رپوى نیم، رپوى نیم، من نەورۆزم، كى منى كرد بە رپوى؟

كى.. كى؟

(دیمەنەكە دەگۆردریت، رپویەكە دەردەكەوت و لە ترساندا باز دەدات)

رپویەكە: من رپوى نیم، من نەورۆزم و رپوى نیم.

حیكایەتخوان: نەورۆز ھیوربەرەو.

رپویەكە: كى منى كرد بە رپوى؟

گورگه كه: بىگومان ديوه كان.

رڼوى: ديوه كان؟!

حىكايه تخوان: نه خيږ شه وه راست نيبه.

رڼويه كه: شه كه واته كيښه؟

ورچه كه: له وروايه دام جنوكه بيت.

رڼويه كه: جنوكه؟!

ورچه كه: نه خيږ، بهلكو...

رڼويه كه: كيښه؟

ورچه كه: به ته واوى نازانم كيښه؟

رڼويه كه: شه باشه كى وايلىن كردم؟

حىكايه تخوان: شه وه...

رڼوى: گه وروم كيښه؟

هه رسي نازه له كه: گه وروم بيلى كيښه؟

حىكايه تخوان: باشه.

(حىكايه تخوانه كه له بهر دهم كو مپيوته ره كه دا داده نيشى و چند دوگميه كه داده گريت)

بهم نزيكانه وه لاهه كه مان ده ستده كه ویت.

رڼويه كه: كهى؟

حىكايه تخوان: هه موو هاوړپيان به سه ره اته كهى توپان خوښنده وه و گوپيان لى بوو، ئيستا ئيمه

چاوه روانى وه لاهه كانيانين، له سايته كهى خو مان و له سهه توري شه تهر نيټ.

رڼويه كه: شه تهر... چى؟!

حىكايه هاوړپيم شه تهر نيټ.

گورگه كه: گه وروم شه من، ناته وى گوپت له به سه ره اته كهى من بيت؟

حیکایه تخوان: به لئی، گورگه که گوئی لیّ ده گرم.

گورگه که (به پینا خوشبونهوه): گورگ.

حیکایه تخوان: داوای لیبوردن ده کهم، مه به ستم کاک حه سهن، دهی به سه رهاته کهی خۆتمان بۆ

بگێره رهوه، هاوړی بچوکه کاغمان چاوه پروانن گوئی له به سه رهاته کهت بگرن.

گورگه که: به سه ره چاو، منیش چاوه پروانی وه لآمه کانیا نم.

حیکایه تخوان: که واته حه سهن ده ستپیبکه.

گورگه که: هه بوو نه بوو. هاوړی جوانه کا نم من کورپکی زیره ک بووم، وه ک ئه وهی باو کم وه سفی

ده کردم، من...

(خه یالّ ده کاته وه)

تابلوی سیهم

-1-

(دوکانی بهر گدرویهك، حهسهن كراسیك ده دوری، سهرداری هاوړپتی دیته ژوره وه، ته ماشای

حهسهن ده كات و دواتر به گالته جارپیوه پیده كهنی)

حهسهن: بۆچی ناوا پیده كهنی؟

(سهردار پیده كهنی)

حهسهن: شیت بویت؟

سهردار: نه خیر...

حهسهن: به سه چیتر پیتمه كهنه و، بللی بزائم بۆچی پیده كهنی؟

سهردار: باشه.

(سهردار كه مه كینك پیده نگ ده بی، له ناكاو ده ست ده كاتوه به پیكه نین)

حهسهن: له وانیه تۆ شیت بویت، هاوړپتی شیته كم نه وه بۆچی ناوا پیده كهنی؟

سهردار: به دیمه نی تۆ پیده كهنم.

حهسهن: دیمه نی من؟!

سهردار: به لی.

(حهسهن ته ماشای خۆی ده كات، دواتر به وردی له تاوینه كه ده روانی)

حهسهن: ده موچاوم هیچی لیینه هاتووه و لاشه شم وهك خۆیه تی.

سهردار: هاوړپیم شتی لیډیت، دواى بیست سال شتی لیډیت.

حهسهن: دواى بیست سال؟

سهردار: چاوت له ده ست ده دهی، پیرده بیست و پشنت ده چمیته وه، نیتر ناتوانی ئیشی بهر گدرو

یان ههر ئیشی کیتر بکهیت، نه ودهم چی ده كهیت؟

حەسەن: ئەو دەم...

سەردار: ئەو دەم ناچار دەبیت ئیشیڭى دیکە بکەیت.

(بە گالته جارىيەو پىدە کەنى)

حەسەن: سەردارى تىڭگەشتوو چ ئىشىڭ؟

سەردار: ئىشى...

(سەردار لاسايى سۆالکەرىڭى کوپ دە کاتەو)

خەلکىنە خېرىڭ لە رپى خوا، رەحمى بەوانەى سەر زەوى بکەن، ئاسمان رەحمتان

پىدە کات، خەلکىنە خېرىڭ بە حەسەنى هەژار بکەن.

حەسەن: من سۆال دە کەم؟!

سەردار: هاو رپى کەم دواى بىست سال.

حەسەن: بەلام تۆ بەيانى دەست بە سۆالکردن دە کەیت، دە زانى بۆچى؟

سەردار: بۆچى ئەى حە کىمى ئەم رۆژگارە؟

حەسەن: چۆنە کە تۆ بى ئىشى.

سەردار: حەسەنە فەندى من ئىش دە کەم و ئىشە کەشم زور ئاسانە و قازانچىشى زۆرە.

حەسەن: دەلېيى دىسانەو گەراوئىتەتەو بۆ خەيالپلاو کانت؟

سەردار: کاتى دەبىنى سەردارى بەرپىز سوارى ئۆتۆمۆبىلىڭى شاهانە بوو.

حەسەن: ئۆتۆمۆبىلىڭى شاهانە؟!

سەردار: لە بالە خانەىە کى بەرزىشدا دەبىنىت.

حەسەن: بالە خانەى بەرز؟!

سەردار: ئەو کات بە تەواوى بېرورپاى خۆت دە گۆپى.

حەسەن: چۆن؟ چۆن چۆنى هەموو ئەوانە بە دەست دەهېنىت؟

سەردار: بە لىزانى.

حەسەن: بە لىزانى؟

سەردار: بەلى لىزانى باشتىن بازىرگانىيە.

حەسەن (خودەيىنى): ئۆتۆمۆبىلىكى شاھانە! بالە خانەيەكى بەرز!!

سەردار: بەلى ھاۋرپىكەم، ئۆتۆمۆبىل و بالە خانە و شتگەلىكى زۆرى دىكەش.

حەسەن: چۆن؟

سەردار: بە...

(بە ئەسپايى دەچپىنى بە گۆيى حەسەندا و دەچنەدەرەو، باۋكى حەسەن دىتەژورەو،

لەبەردەم مەكىنەي خەياتىيەكەدا دادەنىشىت)

-2-

(دوكانى بەرگىرەكە، حەسەن و سەردار بە دانىشتنەو دەردەكەون، كەسىك دىتەژورەو)

حەسەن: بەخىرىيىت كاك سىامەند، گەرەم پانتۆلەكە ئامادەيە.

پياۋى 1: پارەكەش ئامادەيە.

حەسەن: فەرمو ئەو پانتۆلەكە.

پياۋى 1: فەرمو ئەرەش پارەكە.

حەسەن: كاك سىامەند خوات لەگەل.

(پياۋەكە دەيەۋى بچىتەدەرەو، تەماشايەكى پانتۆلەكە دەكات، رادەۋەستىت)

پياۋى 1: ۋەستا حەسەن ئەمە پانتۆلەكەى من نىيە.

حەسەن: ئەۋەى تۆ نىيە؟

پياۋى 1: بەلى، چۈنەكە رەنگەكەى لە رەنگى پانتۆلەكەى من ناچىت.

حەسەن: رەنگەكەى؟

پياۋى 1: بەلى، ھەرۋەھا جۆرى قوماشەكەش.

حەسەن (بەسەر سورمانەو): بەلام...

سەردار: بەرێز تۆ بە هەلە داچویت.

پیاوی 1: بۆچی؟

سەردار: چونکە رەنگەکان جیگەرین و بە گۆرانی روناکی ئەوانیش گۆرانیان بەسەردادیت.

حەسەن: راستە.

سەردار: لەکاتی گۆرانی (کات)یشدا، رەنگەکانیش لە کاتیکەو بە کاتیکی دیکە

گۆرانیان بەسەردادیت.

حەسەن: بەخوا راستدەکات.

سەردار: رەنگی بەیانی لە رەنگی نیوهرۆ ناچیت، رەنگی نیوهرۆش لە رەنگی ئیوارە

جیاوازترە.

پیاوی 1: باشە، ئەم جۆری قوماشە کە؟ ئایا ئەویش بەهۆی جیاوازی کاتەو گۆرانی

بەسەردادیت؟

سەردار (بەشپۆزەییو): نەخێر، بەئێ...

پیاوی 1: جۆری ئەم قوماشە لە خراپەکانە، قوماشی پانتۆلە کە من لە جۆرە باشە کە بوو.

سەردار: ئەو...

پیاوی 1: ئەو چی؟

سەردار: ئەو بە گۆرینی دەستلێدانهکان قوماشە کەش دەگۆری.

پیاوی 1: دەستلێدان؟

سەردار: بە هۆی هیژی تەماشاکردنیشەو دەگۆری.

پیاوی 1: هیژی تەماشاکردن؟

حەسەن: ئەو راستە، زۆر راستە.

سەردار: گەرەم پێدەچیت چاوت کزبویت.

پیاوی 1: چاوم؟

حەسەن: دەستیشت زبربویت.

پیاوی 1: ئاوا؟

سەردار و حەسەن: بە ئی.

پیاوی 1: باشە. (پیاوەکە بەتورەییەو دەچیتە دەرەو)

سەردار: سەرەتاییەکی باش بوو.

حەسەن: ئافەرین زیرەک.

(هەردوکیان پێدەکن، پیاوی 2 دیتە ژۆرەو)

سەردار: ئاگاداریە.

حەسەن: کاک سۆران بە خیرییت، بەرێزم پالتۆکە ئامادەییە.

پیاوی 2: پارەکەش ئامادەییە.

حەسەن: فەرموو ئەو پالتۆکە.

پیاوی 2: فەرموو ئەو هەش پارەکە.

حەسەن: خوا حافیزیت بیت.

(پیاوی دوو دەیهوی بچیتە دەر، لەناکا و رادەو سەتیت و تەماشای پالتۆکە دەکات)

پیاوی 2: وەستا حەسەن ئەمە چییە؟

حەسەن: ئەو پالتۆیە.

پیاوی 2: دەزانم ئەو پالتۆیە، بەلام پالتۆکە من نییە.

حەسەن: ئەو کەمی تۆیە...

پیاوی 2: نە خیر ئەو هی من نییە، پالتۆکە من تازەبوو، ئەمە پالتۆیەکی کۆنە.

سەردار: بەرێز تۆ بەهەلە داچویت.

پیاوی 2: نە خیر بەهەلە دا نەچووم، پالتۆکە من تازەبوو.

سەردار: پالتۆكەت جاران تازە بوو، دواتر كۆن بوو، ئىدى تۆھىنات تاكو چاكيبكه يتهوه،

وانىيه؟

پياوى 2: چى؟

سەردار: چەند داماوە، لەوانەيه توشى نەخۆشى شت لەبەرچونەوه بویت؟

پياوى 2: من؟

سەردار: نامۆزگاريت دەكەم سەردانى پزىشكى پسيپۆر بكهى.

حەسەن: بەخو راستدەكات.

سەردار: بەخىرايش.

پياوى 2: بەسەرچاو.

سەردار: گەرەم بە پەلە سەردانى بكه.

پياوى 2: بەسەرچاو.

(پياوى دووهم بە پەلە دەچىتە دەرەوه، هەردوکیان بە گالته جارييهوه پىدەكەنن)

حەسەن: ئافەرىن لىزان.

سەردار: هەوەرھا توش لىزان بویت.

حەسەن: من؟!

سەردار: تا ئۆتۆمۆبىلىكى شاهانە و بالەخانەيهكى بەرزت دەستكەویت، دەبى لەسەر

جىبەجىكردنى ئەم لىزانىيەت بەردەوام بویت.

حەسەن (خەيالىدەكات): ئۆتۆمۆبىل.. بالەخانە...،...

سەردار: هاوړپكەم بەخىرايى پانتۆل و پالتۆكەم بدەرى.

حەسەن: ئەى پارەكە؟

سەردار: فەرموو، بەخو لىزانىت.

(سەردار دەچىتە دەرەوه، باوكى حەسەن دىتەژورەوه)

باوك: ئەم كۆرە خراپە چى دەكرد لىرە؟

حەسەن: باوكە ئەو سەردار بوو.

باوك: دەزانم سەردار بوو، بەلام ئەو چى بوو پىي؟

حەسەن (شەزاو): باوكە هيچ نەبوو.

باوك: هيچ نەبوو؟ چۆن هيچ نەبوو؟ من بينيم شتىكى ھەلگرتىبوو...

حەسەن (قسەكەى پىدەپرى): باوكە تەماشاكە.

(پارەكەى دەداتى)

باوك: ئەم پارەيە چىيە؟

حەسەن: ئەو بەرھەمى ئىشى ئەمپۇيە.

باوك: بەرھەمى ئىشى تەنھا يەك رۆژە؟

حەسەن: بەلى.

باوك: سەيرە، بەلام چۆن؟ ئەمە چۆن رويداوہ؟

حەسەن: باوكە بە لىزانى.

باوك: بە لىزانى؟!

حەسەن: بەلى، لىزانى باشتىن بازىگانىيە.

باوك: ئافەرىن ئەى لىزان.

حەسەن: باوكە ئىستا ئىتر خواحافىز.

باوك: بو كوى؟

(حەسەن دەچىتتە دەرەوہ، باوكە بە سەرسورمانەوہ لە پارەكە دەروانى، لەگەل خوى قسە)

(دەكات)

هیچ رۆژی تەمەلنەبووم، لەگەڵ ئەوەشدا بە 10 رۆژ تیشکردن هیندەدی ئەم بڕە پارەییەم دەستنەکەوتوو، کورپیکی لیژانە، بەراستی لیژانە، بەلام خۆزگە ھاوڕییهتی سەرداری نەدەکرد، ئیتر ئەوکات دەبوو بە پیاویکی لیژان و لە سەدا سەد سالیح.

-3-

(شوین مائی سەردارە، حەسەن و سەردار)

سەردار: ھاوڕیم دلنیا، هەموو خەونەکان دینهدی.

حەسەن: کەم؟

سەردار: دەبیته حەسەن بەگ.

حەسەن: بەلام کەم؟

سەردار: حەسەن بەگ سەبرت هەبیته.

حەسەن: ھاوڕیم چیت سەبەرم نەماوە، دەمەوی بە خیرایی خەونەکانم بینمەدی، ھاوڕیکەم بە

خیرایی.

سەردار: کەواتە دەبی زیاتر لیژانتریبته.

حەسەن: بەسەرچاو، بەلام چۆن؟

سەردار: سەردار چۆن؟ سەرداری عاقل و تینگەشتو چۆن؟

حەسەن: ھاوڕیم دەی بیلی چۆن؟

سەردار: زۆرباشه، حەسەن بەگ گوئیگره.

(سەردار بە ئەسپایی دەچیینی بە گوئی حەسەن دا)

حەسەن: بەلام.. ئەوه.. بەسەرچاو.

سەردار: ئافەرین لیژان.

(شویڼ: دوکانی بهرگدورینه کهیه، باوکه که خهریکی ئیشکرنه، پیاوی یه کهم دیتته ژوره وه و

پانتوئیکي کورتي له پندايه)

پیاوی 1: باوکی حهسهن ته ماشاکه.

باوکی حهسهن: ته وه چیه؟

پیاوی 1: ته وه ئیشی حهسهنی کورته.

باوکی حهسهن: به لام حهسهن کورپیکي لیژانه.

پیاوی 1: نه خیر دستیره.

باوکی حهسهن: پیدهچی هه له یهک رویدابیت، به پریژم بینه پانتوئله کهم بدهری با

چاکیکه مه وه و به یانی وهر وه

پیاوی 1: باشه.

(پانتوئله که داده که نی و دهچیتته دهر وه، پیاوی دو وه دیتته ژوره وه و پالتویه کی بی قوئی

له بهردایه)

پیاوی 2: باوکی حهسهن ته ماشا کورپه کهت چی کردووه؟

باوکی حهسهن: ته وه چیه؟

پیاوی 2: له کورپه دستیره کهت بپرسه.

(زیاد له پیاویک دینه ژوره وه و هه ندی کراس ده دهنه وه به سه روچاوی باوکی حهسهن دا)

باوکی حهسهن: حهسهن کورپیکي لیژانه، به لام...

(هه موان دهچنه دهر وه، باوکی حهسهن قسه له گهل خزی ده کات)

باوکی حەسەن: سەیرە! باوەرناکەم، ناکرێ حەسەن ئەمانەى کردییت، ئەو کورپیکى لێزانە، زۆر لێزانە، ئەم جلویەرگەى بۆ جیدیلەم چاکیان بکاتەو، کاتى دەیانبینى خۆى هەموو شتى تێدەگات.

(باوکە دەچیتە دەرەو، حەسەن دیتە ژورەو، بەسەر سوپمانەو تەماشای کراسەکان دەکات)
حەسەن: سەیرە! حەسەن جا بۆچى سەیرە؟ ئەو دەستکەوتە و هەلێکى نالتونیشە، دەیانفرۆشم و پارەکەشى دەخەمە تەنکەى گیرفانم.

(جلویەرگەکان هەلەگەرى و دەچیتە سەر شەقامەکەى دەرەو، هاوار دەکات)
پالتویەکى نایاب بۆ فرۆشتن، کى چاکەتیکى باش دەکەرى؟ پانتۆلیکى جوانان هەیه بۆ فرۆشتن...

(هەندى لە پێبوارەکان لێى کۆدەبنەو، مەسەلەى فرۆشتنەکە بەخیرایى رودەدات)

گەر دەم فەرموو... بەرێز پیرۆزىیت.. فەرموو...

(هەموان دەچنە دەرەو، پیاویک دیتە ژورەو)

پیاو کە: بەرێز کلاویکەم دەوى.

حەسەن: کلاو؟

(حەسەن پیاویک دەبینى کلاویکى لەسەر، بەرەوروى دەروات، کلاو کە لەسەر کابرا

دادەکەنى، دەیداتە پیاو کەى دیکە)

پیاو کە: ئەو چیت کرد؟

حەسەن: گەر دەم پارەکەم بدەرى، ئەو بە پینچ دینارە.

پیاو کە: بەلام...

حەسەن: بێنە.

پیاو کە: فەرموو.

(بیاوه که ده چیتته دهره وه و کلاوه که ی له سهر کردوه)

حهسن (له گهل خوی): ههسن چیر ماوه بیفرۆشی؟ پیویسته پارهیه کی زۆرم دهستکهویت،
زۆر زۆر.

(بیاویکی دیکه دیتته ژوره وه)

بیاوه که: بهرپیز قوماشی رنگا و رهنگت ههیه؟

حهسن: نه خیر.

(بیاوه که دهیهوی بچیتته دهره وه، ههسن ته ماشای ئالایه که ده کات له بهرزاییه که وه)

(ده شه کیته وه)

حهسن: گهره م راوهسته، قوماشه رنگا ورهنگه که ههیه.

بیاوه که: زۆر باشه.

حهسن: ئه وه قوماشیکی زۆر نایابه.

بیاوه که: پیشانم بده.

حهسن: ئه وه تا له ویدا.

(ناماژه بۆ ئالاکه ده کات)

بیاوه که: بهرپیز ئه وه ئالایه.

حهسن: ده زانم ئالایه، به لام قوماشیکی رنگا و رهنگه.

بیاوه که: راسته رهنگا ورهنگه، به لام...

حهسن: بهم دوو دهسته ی خۆم دوریومه.

بیاوه که: به لام شتی واناییت.

حهسن: یه که نهخت بوهسته، ئه وکات ده بیینی شتی واده بییت.

(دهیهوی ئالاکه دابگریت، له نا کاو له شوینی خۆیدا رهق ده بییت، به ترس و سه رسورمانه وه)

دهست له خوار پشتی ده دات)

ئەمە چىيە؟ ئەم شتە چىيە لىم دەرکە وتوۋە؟ ئەو كلكە.

(دەست بە ھەموو لاشەيدا دەھىتت)

ئەو چىيە؟ من ئازەل نىم؟ من ھەسەنم و گورگ نىم، گورگ نىم...

(دېمەنەكە گۆزانی بەسەردادىت، گورگەكە و ئەوانى دىكە دەردەكەون، گورگەكە لە شوئىنى

خۆى دەستدەكەت بە بازىزىن و ھاواردەكەت)

گورگەكە: من گورگ نىم، گورگ نىم..

ھىكايەتخوآن: ھەسەن ھىورىەرەو.

گورگەكە: من ھەسەنم و گورگ نىم.

ھىكايەتخوآن: لەسەر خۆبە.

گورگەكە: كى و ايلىن كىردم؟

پۆبەكە: ھاوپىكەم سىحربازەكە بوو.

گورگەكە: كوا سىحربازەكە لە كۆبە؟

ھىكايەتخوآن: ھاوپىيان سىحربازەكە نەبوو.

ورچەكە: لەوانەبە...

گورگەكە: كى؟

پۆبەكە: جنۆكە بوئت؟

ھىكايەتخوآن: نەخىر.

گورگەكە: كەواتە دىوكان منيان كىردوۋە بە گورگ.

ھىكايەتخوآن: نەخىر.

ورچەكە: گەرەم ئەى كەواتە كى بوۋە؟

ھىكايەتخوآن: باشە ئىو كەستان ھۆكارى ئەوھى بەسەرىدا ھاتوۋە نەدۆزبۇتەوۋە؟

(ئاژەلەكان بەشپۆەى پرسیار تەماشای یەكتر دەكەن)

گورگەكە: نەخپەر.

رپۆبەكە: نەخپەر.

ورچەكە: لەو برۆایەدام ھۆیەكەى خەتای...

حیکایەتخۆان: ئازاد خەتای كیپە؟

ورچەكە: گەرەم بۆچى پرسیار لەم ئامیپەرە ناكەیت، مەستم پرسیار لە منالانى ھاوړییمان بكە.

رپۆبەكە: بەلێ، ئەى تۆ نەتوت ئەم ئامیپەرە یارمەتیی ئەوەمان دەدات بزانی چۆن چۆنى وامان

لپهاتوو؟

گورگەكە: گەرەم لپپرسە.

ورچەكە: بگرە پرسیار لە منالانى ھاوړییمان بكە.

حیکایەتخۆان: بەسەرچاؤ.

(حیکایەتخۆان چەند دوگمەییەكى ئامیپری كۆمپییوتەرەكە دادەگریت)

ھاوړییمان تەماشاكەن، زۆریەى مندانان جەخت لەوەدەكەنەو ئەوێ

وایلینكردون...

رپۆبەكە: سبخریازەكەپە.

حیکایەتخۆان: نەخپەر.

رپۆبەكە: كەواتە دپۆەكانە.

حیکایەتخۆان: نەخپەر.

گورگەكە: كەواتە جنۆكەپە.

حیکایەتخۆان: نەخپەر.

رپۆبەكە: ئەى كەواتە كیپە؟

حیکایەتخۆان: گەر جوان تەماشابكەن دەزانن.

(ئاژەلەكان بە سەرسوپمانەو تەماشای شاشەكە دەكەن)

گورگەكە: من؟

پۆیەكە: من وامکردوو؟! مەعقول نییە.

ورچەكە: بگرە مەعقولە.

پۆیەكە و گورگەكە: مەعقولە.

ورچەكە: بەلێ.

گورگەكە و پۆیەكە: چۆن؟

حیکایەتخۆان: منالەكان دەزانن چۆن.

گورگەكە و پۆیەكە: چۆن؟

حیکایەتخۆان: فەرموون.

(لە کۆمپيووتەرەكە نزیکدەبنەو، بە سەرسوپمانەو تەماشای شاشەكە دەكەن)

گورگەكە: گزی و ساختهچییهتی هۆکارەكە بوون.

حیکایەتخۆان: هەسەن چاوچنۆکی و هاوڕێیهتی كەسی خراپ.

پۆیەكە: درۆ هۆیهكەیه؟

حیکایەتخۆان: نەورۆز فرۆفیل و خەلتانەن و خیانەتکردن

ورچەكە: من زانیم تەمەلێ هۆکارەكە بوو.

حیکایەتخۆان: ئازاد ئیستغلالکردنی ئەوانی دیکە و وەپسکردنیان.

(ئاژەلەكان بە شەرمەو تەماشای یەكتر دەكەن)

هەرسی ئازەلەكە: گەورەم ئەی چارەسەرچییه؟

پۆیەكە: گەورەم چارەسەر چییه؟

گورگەكە: گەورەم چۆن چۆنی دەگەرپێنەو سەر شیوەی راستەقینەیی خۆمان؟

ورچەكە: گەورەم دە بیلی.

حیکایه تخوان: نازانن؟

ههرسی ئازله که: نه خیر نازانن.

حیکایه تخوان: باشه، با پرسیار له مندالانی هاورییمان بکهین.

(دوگمهی کۆمپیوتهره که داده گریت، دهستدهکات به خویندنهوه)

منداله کان: پیویسته لهسهرتان ئیشوکاره کانتان به باشی راپه پرتنن و چست و چالاکن.

ههرسی ئازله که: بهسهرچاو.

حیکایه تخوان: دوورکهوتنهوه له هاوریی خراب.

ههرسی ئازله که: بهسهرچاو.

حیکایه تخوان: دوورکهوتنهوه له دۆر، له بیزارکردنی ئەوانی دیکه، دوورکهوتنهوه له فرۆیل و

ساخته چیهتی.

ههرسی ئازله که: بهسهرچاو، هاورییان تامادهین.

حیکایه تخوان: ئافه رین ئەی ئازله که کان؟

ههرسی ئازله که: ئازله که کان؟

حیکایه تخوان: داوای لیبورتن ده کهم، مه بهستم هاورییان.

(جلوبه رگی ئازله که کان له بهر خۆیان داده که نن و به خوشی و شادییه وه گۆرانی ده لێن و

سه ماده کهن)

کینگه سه خته که

كات: پۆژە.

(هاورپیان کەلەشیرو کەرۆشک و مراری و گوێرە کە کە، ھەمویان پیکەو ھەریکی

دروستکردنی شورایە کە بە دەوری کینگە کە داو گۆزانی دەلین:

شورا کە مان.. شورا کە مان

دروستی دە کە بە دەل و بە گیان

ئا ئەم شورا بەرزو جوانە

دەمان پارێزی لە بیگانە

شورا کە مان زۆر خۆش دەوی

قەد لە بەرچاومان ناکەوی

لە دروستکردنی شورا کە دەبنەو، شوینە کە جیدە ھیلن، تاریکی دادیت، پاش تۆزیک لورە

گورگ و رپوی دەبیسریت و ھەردوکیان دینە ژورەو.

گورگە کە (بە سەر سورمانەو): رپوی ئەو چییە؟ چی دەبینم!

رپویە کە (بە ھەمان سەر سورمانەو): ئای خودایە! ئەمە چییە؟

گورگە کە: کێ ئەم دیواری دروستکردووە؟

رپویە کە: چۆن دروستیان کرد؟

گورگە کە: کە ی دروستیان کرد؟

رپویە کە: بگرە بلی بۆچی دروستیان کردووە؟

گورگە کە (بە یزارییەو): تۆو، ئە ی ترسنۆک نە فرەتت لیبیت.

رپویە کە: گەرەم نە فرەت لە کێ بیت؟

گورگە کە: بیگومان لە تۆ.

گورگه که: مه به ستت چیه؟

پۆیه که: گهره م گۆگره، گهر له وه دلتیابوین ته وهی ئیستا له بهرده ماندایه و دهییسن ته نهها دیواره، دیواریکه و هیچتر نییه، تهوا دزه کردمان بۆناو کیلگه که ئاسانتر ده بیته، کهواته قوربان هیچ خه مت نه بی.

گورگه که (باش له وه تینه گه شووه): باشه چۆن له وه دلتیابین؟

پۆیه که (بیرده کاته وه): گهره م مه سه له که هه روا ئاسان نییه.

گورگه که: ته م قسانه ت مانای چیه؟ مانای چی مه سه له که هه روا ئاسان نییه؟

پۆیه که (بیرده کاته وه): مانای.. مانای... گهره م تو ئالیره دا بوه سته، من هه ر ئیستا ده گه پیمه وه.

گورگه که:: بۆ کوی دهرۆی و ده ته وی چی بکه یته؟

پۆیه که: هه ر ئیستا ده گه پیمه وه.. گهره م هه ر ئیستا ده گه پیمه وه.

(پۆیه که له لای راستی شانۆکه وه ده چیتته دهره وه.. پاش که مه کینک ده گه پیمه وه)

گورگه که: بۆ کوی رۆشتیت؟

پۆیه که: رۆشتم بۆ لای راستی کیلگه که.

گورگه که: بۆچی رۆشتیت؟

پۆیه که: بۆ ته وهی دلتیابم که دیواری دیکه ی لینییه.

گورگه که: باشه.. چیت بیته؟

پۆیه که: گهره م دیواریکی دیکه م بیته.

گورگه که: به نه فره ت بیته.

پۆیه که (بیرده کاته وه): گهره م تو ئالینک چاوه روانبه..

(پۆیه که ده به وی بچیتته دهره وه)

گورگه که: بۆ کوی؟

رېڼويه که: هر ئېستا ده گه پيمه وه.

(رېڼويه که له لای چپي شانۆکوه ده چيته دهره وه، پاش که مه کيک ده گه رېته وه)

گورگه که: ها بزائم چيت بينی؟

رېڼويه که (به پينا خوشبونه وه): گوره م ديوار يکي ترم بينی.

گورگه که (به يزار ييه وه): نهی چاره پرهش نه فرهتت ليبيت.

رېڼويه که: گوره م بؤچی .. من چيم کردوه؟

گورگه که: گوايه نازانی چيت کردوه؟

رېڼويه که: نه خير گوره م نازام. ئايا به پرسيار يک وه لامی پرسياره کهی تۆم داوه ته وه؟

گورگه که: نه خير نهی چاره پرهشی نه فرهتليکراو.

رېڼويه که: که واته گوره م بؤچی ...

گورگه که (قسه کهی پنده بري): چاره پرهش به سه چيتر بؤله بؤل مه که.

رېڼويه که: به سه رچاو گوره م.

گورگه که: پيم بلی ئېستا ده بی چي بکه ين؟

رېڼويه که: گوره م ته نها نه وه ماوه ته ماشايه کی پشته وهی کيلگه که بکه ين .. گوره م نه ختيک

چاوه روانبه.

(رېڼويه که ده يه وی بچيته دهره وه)

گورگه که: رېڼويه که بوسته نه پړوی.

رېڼويه که: بؤچی گوره م؟

گورگه که: من خوی نه وه ده که م.

(گورگه که ده چيته دهره وه)

پۆیه که (له گەل خۆی): من چاره‌ڕەشم؟ من چ پەییوەندییەکم بە دروستکردنی ئەم دیواره‌وه ههیه؟ بۆچی من دروستمکردوه؟

(بیردەکاتەوه)

بەلام بەراستی کێ دروستی کردوه؟ ئەهی چۆن دروستیان کرد؟ دیوارێکی زۆر بەرزە، بەهێز و پتەوه، من زۆر له‌وه دەرترسم کینگە که هه‌مووی شورارپێژکرا‌بێ.

(له‌ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌روانی)

گورگه که دواکه‌وت و نه‌گه‌راپه‌وه، تۆیلێی بۆچی دواکه‌وتیبێت؟ رهنگه ده‌رگایه‌ك یان کونیکێ دۆزیبیتته‌وه و چوینته ناو کینگه‌که‌وه.

(گورگه که به‌دلشکاوی دیتته‌زوره‌وه)

گه‌رده‌م چیت بیینی؟

گورگه‌که: دیوارم بیینی.. دیوار. کینگه‌که له هه‌مولایه‌که‌وه دیواره‌به‌ند کراوه.

پۆیه‌که: ئەمه مانای ئەوه‌یه ئەوان کینگه‌که‌یان شورارپێژ کردوه.

گورگه‌که: کێ؟ کێ کینگه‌که‌ی شورارپێژ کردوه؟

پۆیه‌که: ئەوه‌ی به‌رز هه‌وندی له‌وه‌دایه، دانیشتوانی کینگه‌که، که‌له‌شیر هه‌که و مراویه‌که و که‌رویشکه‌که و گوێره‌که‌که و ئەوانیتریش.

گورگه‌که: به‌نه‌فه‌تین.

(هه‌ردوکیان ده‌لورین و له‌به‌رده‌م ده‌رگای شورا که‌دا راده‌کشین.. سپیده ده‌رده‌که‌وێت.

هاورپێکان له‌سه‌ر دیواری شورا که ده‌رده‌که‌ون و به‌خۆشی و شادییه‌وه گۆرانی ده‌لین).

پۆیه‌که: هاورپێیان به‌یانیتان باش

(هه‌موان بیده‌نگ ده‌بن، ترس دایانده‌گری، به‌وریایی و به‌چرپه‌وه قسه له‌گه‌ل یه‌کده‌که‌ن)

که‌رویشکه‌که: ده‌ی هاورپێیان وهرن با پراکه‌ین.

که‌له‌شیره‌که: جاری چاره‌روانین.

گوپړه که که: چاوه پروانی چی بین؟ ئەوانه دوژمنه کانن.. هاوړپم ئەوانه گورگو و رپویه کهن.

مراویه که: پیویسته هەر ئیستا خۆمان بشارینه وه.

که له شپیره که: هاوړپیان نهختیک سەبرتەن هەبێ، له هیچ شتی مەترسن.

هەموان: چۆن نەترسین و بۆچی نەترسین؟

گوپړه که که: که له شپیره که ئەوه گورگو و رپویه کهن.. ئەوانه گورگو و رپوین نەک که له شپیره و

که رویشک.. تیگه شتیت؟

که له شپیره که: هاوړپم تیگه شتم و زۆرباش دەزاتم ئەوانه کین، بەلام هاوړپیان دەبی ئەوه باش

بزان و تیشبگەن که گورگو و رپویه که هەرگیز ناتوان باز بەسەر ئەم شورا

بەرزەدا بەدن.

(بە سەرسوڕمان و خۆشحالییەوه له یه کتر دەروان).

هەموان: شورا که؟!

(له خۆشیاندا پێده کهن)

رپویه که: وتم هاوړپیان بەیانیتان باش.

که له شپیره که: ئیمەش دەلێن بەیانیتان باش نەبیت ئەمی دوژمنان.

رپویه که: دوژمن؟ ئەو دوژمنانە له کوین؟

که رویشک که: ئیوه دوژمنە کانن.

رپویه که: هاوړپیکەم ئیمە دوژمن نین.

مراویه که: سەیره.. ئەمی باشە کهواتە ئیوه کین؟ نایا ئیوه لێقه و ماون یان..

رپویه که (قسە که ی پێده بری): هاوړپیکەم ئیمە دوو میوانین.

گورگه که: بەلێ ئیمە دوو میوانین.

رپویه که: ئەمی بەخشنده کان، بۆچی ئیوه پێشوازی و بەخیرھاتنی میوان ناکەن؟

گوپړه که که: با پێشوازی له میوان دە کهین.

كەروئىشكە كە: بەۋ پەرى خۇشحالئىيەۋە پىشۋازى لەمىۋان دەكەين.
رېۋىيە كە: سوپاس.. سوپاس.. ھاورپىيانى زۆر ئازىم سوپاستان دەكەم.
مراۋىيە كە (بە چىپە ۋە بە ئىزارىيەۋە): گوئىرە كە ئەم قسانە چىپە.. كەروئىشكە كە ئەم قسانە
چىپە؟

گوئىرە كە ۋە كەروئىشكە كە: كام قسانە؟
كەلەشىرە كە: ئەو قسانەى كە بە خىرھاتنى گورگو رېۋىيە كە تان پىكرد.. چۆن چۆنى
بە خىرھاتنىيان دەكەن؟

كەروئىشكە كە: ئەوانە دوو مىۋانن.. مىۋاننىش پىۋىستە بە خىرھاتنى بىكرىت.
كەلەشىرە كە: جا كى دەلى ئەوانە مىۋانن؟

كەروئىشكە كە: رېۋىيە كە وتى.. ئەى گوئىت لىي نەبوو؟
كەلەشىرە كە: بوچى باۋەرت پىكرد؟ سەيرە!! چۆن باۋەر بەرپىۋى دەكەى؟
رېۋىيە كە: ھىي.. ھاورپىيان، كەى دەرگای شورا كە دەكەنەۋە؟ ئايا ئىمە دەبى زۆر چاۋەروان بىن؟
گورگە كە: رېگەمان پىنادەن بىئىنە ژورەۋە؟ ئىمە برسيمانە
(رېۋىيە كە نوقورچىك لە گورگە كە دەگرى)

نەخىر ئىمە.. شەكەت ۋە ماندوئىن.
رېۋىيە كە: بەلى.. ئىمە زۆر ماندوئىن ۋە دەمىكە نەخەوتوئىن.. دوو رۆژ دەبى نەخەوتوئىن.
(رېۋىيە كە باۋىشك دەدا)

گورگە كە: بگرە نىكەى دوو ھەفتەيە.. نەخىر دوو مانگە نەخەوتوئىن.
(بە دەنگى بەرز باۋىشك دەدا).

رېۋىيە كە (بۇ گورگە كە): گەورەم ئەم زىادە رەۋىيە-موبالغە-يە چى بوو؟
گورگە كە: وسبە گەلۇ.. ئەمە كارى تۆ نىيە.

پۆيەكە: بەلام...

گورگەكە: پېم وتى وسبە.

پۆيەكە: باشە قوربان.

كەلەشىرەكە: ھىي رېيى.

پۆيى: بەلى ھاوپىكەم

(بىدەنگى)

كەلەشىرە نازدارەكە من گويم لىتتە.

كەلەشىرەكە: چىتان دەوى؟

پۆيەكە: بىينە ژورەوہ بو ناو كىلگەكە.

گورگەكە: ھاوپىيان ئايا تىمە لىرەدا دەيى ژۆر چاودروان بىن؟

(بىدەنگى. كەس وەلام ناداتەوہ)

ئىوہ بوچى بىدەنگىن و وەلام نادەنەوہ؟

مراوہكە: دەتانەوى چى بلىين؟

پۆيەكە: ھەرچىيەك دەلىن بىلىن.. ھاوپىكەم ھەرچىيەك دەلىي بىلى.

گورگەكە: بلىن: فەرموو ھاوپىيان وەرنە ژورەوہ.

كەلەشىرەكە: ئاخىر بوچى وابلىين؟

گورگەكە: بوچى؟ ھەروا؟

پۆيەكە (بەچرپە): گەرەم ئەم قسانە چىيە دەيكەيت؟

گورگەكە: ئەي باشە چىيان پى بلىيم؟

پۆيەكە: پىش تۆزىك لەمەوہەر چىمان پىوتن؟

گورگەكە (بىردەكاتەوہ): پىمان وتن.. بىرم نايەتەوہ چىمان پى وتن.. ئايا تۆ بىرتە چىمان

پىوتن؟

رېږبه که (بېر ده کانه وه): له وېروا بيه دام نيمه پيمان وتن تو نه خوښی، يان برسیته، شتیکی له وچوره مان پیوتن.

گورگه که: راسته. پیت وتن گورگه که نه خوښه و دلې نازاری ددها..
(وهک ته وهی نازاری هه بی)

دهی.. دهی ته وهیان پی بلې.

رېږبه که: هاورپیان گورگه که زور نه خوښه. ته ماشایکه ن.. ته و پیویستی به چاودیری و چاره سه رکړدنه.

(گورگه که به دهنگی بهرز ناخو تو فیه تی گوايه نه خوښه)

کرویشکه که (به چرپه): نایا گویتان له دهنگی گورگه که بوو؟
هه مان: به لې.

کرویشکه که: ته نازاری هه یه. بوچی دهستی یارمه تی بو دریتز نه که یین.

مراویه که: ته ده لیتی چی؟ بوچی تو شیت بویت؟

کرویشکه که: نه خیر شیت نه بووم. به لام دمه وی دل سافی و نییه ت باشی خو مانیان بو بسه لیتین.

گوپړه که که: به وهش دهیسه لیتین نیمه ناشتی و پیکه وه ژیا مان هه زلییه. که له شیر هه کیمه که تو ده لیتی چی؟

که له شیر هه که: کی له سه ریته تی دل سافی و باشی خوی بسه لیتنی؟ نیمه یان ته وان؟
کرویشکه که: نیمه و ته وانیش.

مراویه که: بوچی؟ تو دته وی ته وهی درنده یه و ته وهی درنده نییه یه کسان بن؟
کرویشکه که: به لام هاورپیکه م...

كەلەشىرە كە: كەرويشكە كە، مراويه كە راست دەكات، ئايا لەبىرت چۆتەو گورگ و رېويه كە

كىن؟

كەرويشكە كە: نەخىر لەبىرم نەچرەتەو.

كەلەشىرە كە: گویره كە كە ئەوانە دوو دوژمنن، وانىيه؟

گویره كە كە: بەلى وايه.

كەلەشىرە كە: ھەرگىز ئەوتان لەبىرنەچىتەو.

رېويه كە: ئايا چاوەروانکردنمان زۆرى پىدەچىت؟ گورگە كە تابلې نەخۆشە و ئازارى ھەيه..

دەمرى.

(گورگە كە خۆى وەك نەخۆش پىشان دەدات)

گورگە كە: ناخخ سكم.

رېويه كە (بەچرەو): گەورەم بلې دلم.

گورگە كە: ناخخ دلم.

رېويه كە: ھاوړپىيان من زۆر دەترسم گورگە كە بمرى.

كەلەشىرە كە: دلنىابە گورگە كە نامرى.

رېويه كە: ئەى ئەگەر گورگە كە مرد؟ چى بەوانى تر دەلېن؟ پىيان دەلېن ئىمە داواى لىبوردن

دەكەين؟ يان پىيان دەلېن ئىمە بى خەتائىن؟ ئەودەم من لەبەردەم ھەمويان، گەورە و

بچوك و بە ھەموو دارستانە كەدا ھۆكارى مردنەكەى بلاودەكە مەو. مەبەستم

كوشتنى گورگە كەيه.

(چەند ساتىك بىدەنگى.. ھاوړپىكان بە چرپە قسە لەگەل يەك دەكەن)

ھا چىتان برباردا؟ گورگە كە زۆرنەخۆشە و ئازارى ھەيه و دەمرى.

(گورگە كە كەوتووتە نالېن و گوايه ئازارى زۆرە)

كەلەشىرە كە: رېويه كە دەى باشە.

پٽويه ڪه: دهى باشه؟ مه به ست چييه؟ تاي رٿگه مان پنده دهن بيينه ژوره وه؟
ڪه له شيره ڪه: به لي.

(گورگه ڪه و پٽويه ڪه له خوشياندا ده ستده ڪهن به بازايين، نارٿڪ و پيڪيه ڪ ده ڪه ويته ناو
هاورپيڪانه وه)

پٽويه ڪه: هاورپيان زور سوپاستان ده ڪهن، ٿيوه زورباش و دلوقان و به وه فان.

گورگه ڪه: ٿيوه زور نايابن.

پٽويه ڪه: جوانيشن، هيچگار جوانن.

گورگه ڪه: به له زه تيشن.

(پٽويه ڪه نوقورچڪي ڪي لينده گري)

بگره رهوش ت به رزن، تابلي رهوش به رزن.

گوڙه ڪه ڪه: سوپاستان ده ڪهن.

پٽويه ڪه: دهى ٿيستا رٿگه مان بدن بيينه ژوره وه.

(چهند ساتيڪ بيندهنگي)

هاورپيان.. ڪه له شيره ڪه.

ڪه له شيره ڪه: به لي.

پٽويه ڪه: تڪايه ده رگاي شورا ڪه مان بو بڪه نه وه. تاي نايڪه نه وه؟

ڪه له شيره ڪه: پٽوي هاورپيم ٿيستا نايڪه ينه وه.

گورگه ڪه: ٿيستا نايڪه نه وه؟ ڪه له شيره ڪه ٿه وه ده لي چي؟

پٽويه ڪه: هاورپيڪه م بوچي ٿيستا نايڪه نه وه؟

ڪه له شيره ڪه: چونڪه جاري کاتي ٿه وه نه هاتوه به يه ڪبگه ين.

پٽويه ڪه: کاتي نه هاتوه؟ ٿيناگه م.

گورگه ڪه: ٿي کاتي ديته؟

كەلەشىڭمۇ كە: ئەو ۋەختى بۇ ھەر يەككە لى ئىمە كەلەشىڭمۇ چىنوكىكى ۋەك ئەۋەى ئىۋەى
لىدەۋى.

گورگە كە: چى چى؟ كەلەشىڭمۇ چىنوك بۇ ئىۋە؟

مراۋىبە كە: بەلى.. ھاورپىيان بۇ ئەۋەى يە كسان بىن.

پۇبە كە: ئەۋە مە ھالە.. ھاورپىكانم ئىۋە خەۋن دەبىنن.

كەلەشىڭمۇ كە (گالتەى پىدە كات): ئەۋە بەراستىتە دەلىتى ئىمە خەۋن دەبىنن؟

پۇبە كە: باشە چارەسەرىكى دىكە نىبە؟

مراۋىبە كە: نە خىر.

(بىدەنگى)

پۇبە كە: پىۋىستە چارەسەرىكى دىكە ھەبىت.. كەلەشىڭمۇ ھاورپىم وانىبە؟

كەلەشىڭمۇ كە: بەلى ۋاىە.

گورگە كە: ھاورپىكەم ئەۋە ۋتت چى؟

كەۋىشكە كە: كەلەشىڭمۇ ھەكىمە كە ئەم قسانە چىبە دەپكەى؟

پۇبە كە: ھاورپى ھەكىمە كەم ئەۋ چارەسەرە چىبە؟

كەلەشىڭمۇ كە: كەلەشىڭمۇ چىنوكە كانتان لىبىكە ئەۋە؟

گورگە كە: گەلۇ ئەۋە دەلىتى چى؟

پۇبە كە (نوقورچىك لى گورگە كە دەگرى): ھاورپى ھەكىمە كەم ئەمە كارىكى مە ھالە.

گورگە كە: ئەى باشە چۇن چۇنى راۋتانىكەم؟ مەبەستەم ئەۋەىە چۇن ۋە چ شىۋەىەك گىا بىخۇم.

كەۋىشكە كە: پىۋىستى ئەۋەت فىردە كات.. ئەى گوىت لىۋ پەندە نەبۋە كە دەلىتى:

(پىۋىستى دابىكى داھىنانە).

(چەند ساتىك بىدەنگى)

كەلەشىڭمۇ كە: ھىى مام پىۋى..

(رټويو كه وهلام ناداته وه)

هتي گورگه كه .

گورگه كه: به لي، هاورټكه م من گوټم ليته . دتهوي چي به من بلتي؟

كه له شيره كه: هيچي تازه نيه پيتي بلتم .

گورگه كه: نه فرهتت ليبت .

رټويه كه: چاره سه رټكي ديكه نيه؟ چاره سه ري سييم .

گوټو كه كه: نه خير نيه .

مراويه كه: هاورټكه م ټيمه باوهرمان به چاره سه ري مامناو هندی نيه .

رټويه كه: كه له شيره كه كيمه كه ي هاورټيمان بو شتي نالتي . ټايا چاره سه رټكي ديكه نيه؟

چاره سه رټك ههردولا رازيبين پي . كه له شيره كه كيم و به توانا كه قسه بكه و من

گوټم ليته .

كه له شيره كه: هاورټكه م چاره سه رټكي ديكه ش ههيه .

گورگه كه و رټويه كه: چيه؟

كه روټسكه كه (به چرپه وه): رټگه ناديه ن بيته ژوره وه .

گوټو كه كه: كه له شيري هاورټم ټه و چاره سه ري ديكه چيه؟

رټويه كه: هاورټكه م بوچي بيدهنگي؟ ټهي كه كيمي دانا ټه و چاره سه ره چيه؟

كه له شيره كه: روشتنه .

گورگ و رټويه كه (به سه رسورمانه وه): روشتن؟ كي پروات؟

كه له شيره كه: ټيوه ههردوكتان پيوسته برؤن و ليړه نه مينن، هيچ چاره سه رټكي ديكه نيه

ټه نها روشتني ټيوه نه بيت و دوركه وتنه و ټان له شواره كه مان .

كه روټسكه كه: ټه مه راسته و چاره سه رټكي زور په او مه عقوله .

مراويه كه: هه رټستا ده بي برؤن .

رېڼوبه که: باشه چاره سهرېکې دیکه نییه، چاره سهرېکې گونجاو مه عقول، چاره سهرېک لهو چاره سهرانه ی پېشو باشتريت.

همه وان: نه خېر.

رېڼوبه که: هاوړپيانی نازيز باش بیربکه نه وه.

همه وان: دوزمنان. ټيواره ی نه هامه تیتان باش.

(همه وان دده نه قاقای پیکه نین. گورگو رېڼوبه که دهلورینن، گورگو رېڼوبه که به بیزاربیه وه به ده وره ی شورا که دا ده سورپینه وه)

گورگو که: توبلیی مانه وه مان لیره دا درېټه بکیشی؟

رېڼوبه که: نازانم.

گورگو که: نه فرته. له برسانا ده مرم.

رېڼوبه که: منیش زورم برسبیه.

گورگو که: چار چبیه؟

(رېڼوبه که به شله ژان و شیواویه وه دیتو ده چی)

بوچی وه لام ناده یته وه.

رېڼوبه که: وه لامی چی بده مه وه؟

گورگو که: وتم چاره یه کم ده وی.

رېڼوبه که (بیرده کاته وه): له راستیدا...

گورگو که (قسه که ی پیده بری): جاری گوینگره، ناگات له خوت بیت به پرسیاریک وه لامی

پرسیاره که م نه ده یته وه، تیگه شتی؟

رېڼوبه که: به لی.

گورگو که: ټیستا قسه بکه.

رېڼوبه که: له راستیدا گوره م هیچ چاره سهریک شکنابه م.

گورگه كه: گه مژه.

رېويه كه: به لّام گه وړدم من...

گورگه كه: گه مژه بېدهنگ به و لېمگه پرې بېرېكه مه وه.

رېويه كه (به تر سه وه): به سه رچاو گه وړدم.

(رېويه كه وهك په يكه رېك له شويني خوي رېق راد ه وه ستي. گورگه كه د پت و ده چي و

به شله ژاوي بېر ده كاته وه، هه ندي جوولهي توره ده نويني).

گورگه كه (به خوشحاليه وه): چاره سه رېكم دوزيه وه.

رېويه كه: كواني له كوئيه؟ مه به ستم چاره سه ره كه چييه؟

گورگه كه: رېوي گويگره. به توره پاسه واني ده رگاي شورا كه ده كهين، په لاماري هه ر شتي

ده دهين ليني بيته ده وه.

رېويه كه: گه وړدم په لاماري ته وانه ي ژوره وهش ده دهين.

(پېده كه نن و پاشان ده لورينن.. ديمه نه كه گوراني به سه رداد پت، هاورپكان له ناوه وي شورا كه

به خوشي و شادييه وه گوراني ده لين و سه ماده كهن)

كه روئشكه كه: هاورپيان.. هي برا جوان و قه شه نكه كانم. پيشنياريكي زور جوانم هه يه.

(هه موان بېدهنگ دهين. به سه رسورمانه وه ته ماشاي كه روئشكه كه ده كهن)

گوئره كه كه: ده ي.. بلي.. بزايين پيشنياره كه ت چييه؟

كه روئشكه كه: ته مسيلى به كهين. ده لين چي با هم ياربه خوشه به كهين.

هه موان: رازين.

كه له شپره كه: ته مسيلى چي به كهين؟

كه روئشكه كه: خومان له ناو خوماندا ته مسيلى يه كتر ده كهين.

هه موان: چون؟

كەلەشپىرەكە: كەروپىشكە زىرەكەكە چۆن تەمسىلى خۇمان بىكەين؟
كەروپىشكەكە: بۇ نمۇنە مراويەكە تەمسىلى گويىرەكەكە دەكات، منىش تەمسىلى رۆلى
كەلەشپىرەكە دەكەم.
گويىرەكەكە: منىش رۆلى مراويەكە دەبىنم.
كەلەشپىرەكە: منىش رۆلى تۆ دەبىنم.. وانىيە؟
كەروپىشكەكە: بەلى وايە.. ها دەلىن چى؟
هەموان: پازىن.

(گەرەلاژەيەك ئەو ناوہ دەگريتتەوہ، ھەريەكەى لاسايى ئەو دىكەيان دەكاتەوہ)
كەروپىشكەكە: كوكوكوك، دەى گويىرەكە جوانەكە.. دەى ھەر ئىستا دەست بەيارىەكە بىكە.
مراويەكە: ھاوپىيان من زۆردلخوشم، دەمەوى گۆرانى بلىم.
(گۆرانى دەلى و لاسايى گويىرەكەكە دەكاتەوہ)
گويىرەكەكە (دەروا و لاسايى مراويەكە دەكاتەوہ): واق واق واق، ئەوہ كرمە نەفردت
لىكراوہكان لەكويدا خويان شارودەتەوہ.
(بىكەين)

كەلەشپىرەكە (باوئىشك دەدا و خوى دەھىتتەوہيەك): ئەوہ چىيە؟ ئەو كىسەلە نەفردتلىكراوہ
پىشى داومەتەوہ.. پىويستە پىي بگەمەوہ.
(رادەكات و لاسايى كەروپىشكەكە دەكاتەوہ. بىكەين)
كەروپىشكەكە (بە توپەبونەوہ): نازانم كى ئەم چىرۆكەى ھەلبەستتوہ، ئەمە درۆيە. كىسەل
ناتوانى پىشى مېرولەيەك بداتەوہ، ئىدى چۆن دەتوانى پىشى من بداتەوہ!

کهله شیره که: هاورپیکم تورهمه به، نیمه همومان ده زانین تو له راکردندا زور خیرای، نه کیسهل و نه نهوانیت نانتوانن پیت بگه نه وه. دهی با یاریه که مان ته و او بکه مین.. دهی هاورپیان.

گوره که که: ده لئین چی رۆلی گورگ و رپویه که ببینین.

همومان: رازین.

(هر به که میان لاسایی جووله و دهنگی گورگ و رپویه که ده کاته وه. دیمه نه که ده گوردریت.

تاریکی دایهت. گورگ و رپویه که در ده که ون)

گورگه که: رپویه که بیر له چی ده که یته وه؟

رپویه که: سهیره. که سیان نه هاتنه دره وه. نه مه مانای چیه؟

گورگه که: مانای نه وه یه نه وان دترسن؟

رپویه که (دوای بیر کردنه وه، به سه رسورمانه وه): هیوادارم ته نه ترس هۆکاری نه هاتنه

دره وه بیان پیت.

گورگه که: جگه له ترس، ده بی چی تر هه پیت؟ نایا نه ه هۆکاره بهس نییه؟

رپویه که: نازانم.

(ساتیک بیده نگی)

گورگه که: رپویه که گوئیگره، پنیسته فیلیک بدوزینه وه. به بی فرت و فیل ناتوانین هیچ شتی

بکه مین. مانه وه شمان له به رده م نه م درگا نه فره تیه ی کیلگه که دا دریتزه ده کیشی.

رپویه که: راسته که ی. نایا هیچ فروفیلکت هه یه؟

گورگه که: نه خیر. به لام تو بوچی بیر له فروفیلکت ناکه یته وه. نه ی فیلباز کی له تو باشتر

ده توانی فروفیل بدوزیتته وه!

رپویه که: باشه.. گوره م لیمگه ری بیرکی لیبکه مه وه.

گورگه که: بیربکه ره وه. هاوړیکه م بیریکه باشی لیبکه ره وه، به لّام به خیرایی، چونکه من زّرم برسییه.

(رپویه که به شله ژاوی دیت و دپروا.. دواى چند ساتیک راده وهستی. له خوشیا دستده کات به هله زودابه ز)

رپویه که: گوره م دّوزیمه وه.. دّوزیمه وه گوره م.
(دیمه نه گه گورانی به سه رادیت. کات پوژه. هاوړیسان دهرده که ونو گورانی ده لّین و سه ماده که ن)

رپویه که (به دهنگی بهرز): که له شیره که.. هاوړیسان.. دّوزیمه وه.. دّوزیمه وه.
(بیده نگی. هاوړیسان به سه رسورمانه وه به گوی یه کدا ده چپینن)

که له شیره که: رپویه که چیت دّوزیوه ته وه؟

رپویه که: نه و شتم دّوزیوه ته وه که واده کات له گه لّ یه کدا یه کسانین.

هموان: یه کسانین؟!!

رپویه که: به لّی هاوړیسان.

هموان: چوّن؟

رپویه که: باش گوی بگرن. گورگه که له سه ر تازه ترین و باشرین شیوازه کانی شهرکردن.. مه شق به هه ندیکتان ده کات.

هموان: چی چی؟

رپویه که: منیش نه وانی ترتان له سه ر شیوازه کانی هونه ری پرو فیل و ته له که بازی راده هییم.. مه به ستم هونه ری سیاسته.

هموان: نهی دواتر.

رپویه که: دواتر وهک نیمه تان لیدیت. ده بنه گورگو رپوی.

گورگه که: بهوش هه مومان یه کسان ده بین، ئیدی هیچ جیاوازییه که له نیتوان گورگ و گویره که دا نامینیتته وه

پۆیه که: له نیتوان رپوی و که له شیریشدا نامینیتت.

گورگه که: ده بیننه هاوړی و هاو په یانی یه کتر.

پۆیه که: هاوړپیان ئەمه هه لیکی میژوییه، نابی ئەم هه له میژوییه له دهست خۆتان بدەن، چونکه میژو هه رگیز خۆی دووباره ناکاته وه، هاوړپیان به جوانی بیر له مهسه له که بکه نه وه.

(دیمه نه که گۆزانی به سه ردادیت. کات شه وه. هاوړپکان به چریه قسه له گه له یه کتر ده که ن. که له شیره که بیر ده کاته وه)

که روئشکه که: ها بریاری چیتاندا؟ من وایده بینم ئەمه هه لیکه و بۆمان هه لکه وتوو ه.

گویره که که: راسته. ئەمه هه لیکی به نرخه، وهک رپویه که وتی هه لیکی میژوییه.

مراویه که (هه ولده دا بلورینی): ئایا ده کری وهک رپویم لیبتت؟

که روئشکه که: به لی، بۆنا؟

گویره که که (ده یه وی وهک گورگ بلورینی): ئاههه. دواى ئەوهی ده به گورگ، مه به ستم وهک گورگم لیبتت. په لاماری هه ر که سی ده ده م ته حه دام بکات.

که روئشکه که: منیش گۆشتی ئەوانه ی ده سترپیژیم ده که نه سه ر، له توپه ت ده که م.

مراویه که: له راستیدا و بی چه ندو چون، من وایده بینم ئەم پرۆژه یه هه لیکی له بهاره و با له ده ستخۆمانی نه ده بین.

گویره که که: ئەمه زۆر راسته.

که روئشکه که: ئەی که له شیره که تو بۆچی بیده نگی؟

مراویه که: حه کیمی دانا شتتیک بلت.

كەلەشپەرە كە: مەن بېردە كەمەۋە.

كەروپشكە كە: ئۆۋۋ. كە كىمى دانا مەسەلە كە پىئويستى بە بېر كەرنەۋە يە كى درىژ نىبە.

گوپرە كە كە: ھاورپى تازىزىمان، مەسەلە كە پىئويستى بەۋە نىبە بە قولى بېرى لىبىكە يىتەۋە، ئەمە زۆر بەسادە ۋە ساكارى بانگەشە يە كى رۈن ۋە ئاشكرا يە بۆ يە كسانى.

كەروپشكە كە: سود ۋە كەلكىكى زۆرمان پىدە گە يەنى، ھاورپىكەم ئىدى ئىمەش بەھىژ دەبىن.

مراۋبە كە: ھىچ نادۆرپىن تەنھا لاۋازى ۋە بىھىژىمان نەبىت.

كەلەشپەرە كە: ھاورپىكەم ئىۋە بە ھەلە داچوون.

ھەموان: بەھەلە داچوبىن؟

كەلەشپەرە كە: بەلى. چۈنكە خۇشەۋىستام، ئىۋە زۆر بەسادە يى مەسەلە يە كى تابلىنى گىرنگ ۋە بنەرەتتەن لەبىرچوۋە.

ھەموان: ئەۋ مەسەلە يە چىبە؟

كەلەشپەرە كە: ئەم بانگەشە يە لەلەين دوو دوژمنەۋە يە نەك لەلەين دوو ھاورپىۋە.

گوپرە كە كە: ئەمە راستە. بەلام گورگو رىۋىيە كە دەيانەۋى ئىمەش بەھىژ بىن.

كەلەشپەرە كە: ھاورپىيان ئەۋە فرۋىئەلە. فرۋىئەلەكى تازە يە. جوان بىر بىكەنەۋە، ئايا دەچىتتە غەقلەۋە يە كىكمان كەلەۋە چىرۋىكى لىپروى. ھاورپىيان دەللىنى لەبىرتان

چوۋەتەۋە ئىۋە كىن؟

ھەموان: نەخىر لەبىرمان نەچوۋەتەۋە.

كەروپشكە كە: ئەى باشە چۆن چۆنى بەھىژ دەبىن؟

كەلەشپەرە كە: ھاورپىكەم بەۋەى نەيەلەن شوراكەمان بروخىت.

(ساتىك بىدەنگى. بېردە كەنەۋە)

ھاورپىيان قەناعەتەن بە قسەكەم ھات.

ھەموان: بەلئى.

(گۆرانى شورا كەمان دەلئىن)

دېمەنە كە گۆرانى بەسەردادىت. گورگ و رېئويە كە دەردە كەنەو. بانگى ھاوړپىكان دەكات.

كەس وەلام نادانەو)

رېئويە كە (بۆ گورگە كە): ھېچ دەنگىكت بېست، كەسيان وەلامى داىەو؟

گورگە كە: نەخىر. ئەمە ماناى چىيە؟

رېئويە كە: ماناى ئەو دىە ئەوان حەقىقەتە كەيان زانى. حەقىقەتتى فرۆفيلە كەمان.

گورگە كە: نەفرەت. ئەى ئىستا چى بكەين؟

رېئويە كە: نازانم.

گورگە كە: دەبى بزانى.

رېئويە كە: گەورەم جا چۆن بزانم. ھەمو ھۆكارى كمان بۆ چونە ژورەو بۆ ناو كىلگە كە

بە كارھىنا، ھەمو ھۆكارىكى ترس و تۆقاندىن، كەچى سەر كەوتو نەبوين. ئىدى دواى

ئەو چى بكەين؟

گورگە كە: نازانم.. نازانم. بە نەفرەت بىت ئەم شورايە.

رېئويە كە (بىردە كاتەو): بگرە بلئى ئەو شورايە بە نەفرەت بىت.

(ھەردو كيان پىكەو دەلورئىن)

دېمەنە كە گۆرانى بەسەردادىت. كات رۆژە. مراويە كە لەناو ھەراستى جۆگە يە كدايە و گۆرانى

دەلئى و دلئىخۆشە. كەروئىشكە كە دىتە ژورەو و گىزەرى پىيە و گۆرانى دەلئى)

كەروئىشكە كە: مراوى ھاوړپم بە يانئت باش.

مراويە كە: كەروئىشكە ئازىزە كە ژيانئ باش، ئايا ھاتوئت گىزەرە كان بشوئت؟

كەروئىشكە كە: بەلئى.

مراویہ کہ: تافہرین ھاوریٲم. ٲیویسته ھمیشہ سھوزھ و میوہ ٲیش خواردنیان، بہ جوانی و بہ باشی بشۆردرینہوہ.

(کہرویٲشکہ کہ بہ گالتھٲیٲکردنہوہ ٲیددہ کہنی)

ھاوریٲکہم ٲھوہ بہ چی ٲیددہ کہنی؟

کہرویٲشکہ کہ: ٲھی تو ٲیش ٲھوہی کر مہ کان قوت بدہیت، دہیانئشۆیت؟

(دیسانہوہ کہرویٲشکہ کہ بہ گالتھٲیٲکردنہوہ ٲیددہ کہنیٲ)

مراویہ کہ (بہ گلہیہوہ): کہرویٲشکہ کہ ٲم ٲیٲابواردنہ چییہ؟

کہرویٲشکہ کہ: ھاوریٲکہم من ٲیٲرانابوٲم، من تہنھا ٲرسیاریٲکم کردوہ.

مراویہ کہ: بہ لّام تو وھلامی ٲرسیارہ کہ زۆرباش دہزانیت، وانییہ؟

کہرویٲشکہ کہ (ٲیددہ کہنی): بہ لی. دہیزانم. ٲھی چۆن نایزانم.

مراویہ کہ: کہواتہ خۆت وھلامہ کہی بدہرہوہ.

کہرویٲشکہ کہ: ئاخر ھاوریٲکہم ناتوانم، ناتوانم.

مراویہ کہ: بوچی ناتوانی؟

کہرویٲشکہ کہ: چونکہ بہوہ ٲشانہوہم دٲت.

مراویہ کہ (بہ ٲینا خۆشبونہوہ): کہرویٲشکہ کہ ٲھوہ خواردنی منہ.

کہرویٲشکہ کہ: دہزانم. دہزانم ٲھوہ خواردنی توٲیہ. بہ لّام بہ ٲیرھیتانہوہی دلّم تیکہ لّدیٲت و

ٲشانہوہم دٲت، تو چۆن خۆراکیٲکی لھو جوڑہ دہخۆیت؟ (ٲیددہ کہنی)

مراویہ کہ (بہ توٲرہ بونہوہ): کہرویٲشکہ کہ شتیٲکی ناشرین و قیزہونہ گالتہ بہ خواردنی ٲھوانی

دیکہ بکہیت.

كەروپشكەكە: ئەمە راستە. بەلام من چى بكم، ئايا تۆ دەتەوئى من درۆبكمەو بلئيم:
مراويه كە خواردنه كەت زۆر خۆش و بەلەزەتەو دەمم ليكى بۆ دەكات. من
لە زياندا خواردنى وام نە خواردووه و ھەرگيزيش نايجۆم، نايجۆم.

(پئدەكەنى)

مراويه كە: كەروپشكەكە تۆزى بەئەدەب و بە حورمەت بە.

كەروپشكەكە (بە پئناخۆشبوئەو): مراويه كە من بەئەدەب و بە حورمەتم، پئويستيم بە
ئامۆزگارى كەسپيش نيبە.

مراويه كە: بگرە تۆ شتيكى پيس و دزيوى.

كەروپشكەكە: تۆش شتيكى پيس و پۆخلى.

مراويه كە: تۆ ترسنۆكى.

كەروپشكەكە: تۆش چەنەبازى، لوتبەرزى، ئازاوه گيپرى.

(زياتر تورەدەبن. دەنگيان تايبت بەرزتر دەبيتەو)

(دیمەنەكە گۆرانى بەسەرداديت. گورگو رپويه كە دەردەكەون و بە گرنكى پئدانەو گويان
ھەلخستووه)

رپويه كە (بە خۆشى و بە چرپەو): ھاوپرى ليگەپرى ئەم ناكۆكى و ئازاويه بەردەوامييت.

گورگەكە: بۆچى؟

رپويه كە: بۆ ئەو ھى شوراكە بروخيت.

(دیمەنەكە گۆرانى بەسەرداديت. تاريكى دايت. كەروپشكەكە دەردەكەويت بەتورەبى ديت و
دەروا)

كەروئىشكە كە (لەگەل خۆي): من ترسنۆكم؟ من بى ئەدەم؟ من پيس و پۆخلم؟ ئەي مراويه جيقنە كە ئەم قسانەت بەسەرەوہ ناچيەت و ليەتخوش نام، خۆم دەزانم چۆنى چۆنى تۆلەت ليدەكە مەوہ. ئەي كرم خۆر دەبى واتلييبكەم پەشيمان بيتهوہ.

(لورەي رېويەكە دەبيسى)

ئەي مراويه چەنەبازەكە گەر بمتوانيايە فرېمبدايتايەتە بەردەمى ئەو درندەيە. ئەودەم دەمبيني چۆنى چۆنى چەنەبازى دەربارەي ئەدەب و ئەخلاق دەكەي.

(لورەي رېويەكە دوبارە دەبيتهوہ. كەروئىشكە كە بيدەنگ دەبى. بېردەكاتەوہ)

نەخېر. نەخېر. ئەمە نايت.

(بېردەكاتەوہ)

جا بۆچى نابى! مراويه كە شتيكى پيسە و شايەنى سزايە

(گوئى لە لورەي رېويەكە دەبيت)

دۆزيمەوہ.

(دەچيەتە سەر شوراكە، بە چرپە بانگى رېويەكە دەكات)

مام رېوي. ھيى مام رېوي.

رېويەكە: ئەوہ كييە بانگم دەكات؟

كەروئىشكە كە (بە چرپە): ئەوہ منم.. كەروئىشكە كەم.

رېويەكە (بەخوشحاليەوہ): كەروئىشكە كەي ھاوړيم؟

كەروئىشكە كە (بەترس ولەرزە): دەنگت تزمكە.

رېويەكە: بەسەرچا و ھاوړى بەنرخەكەم.

كەروئىشكە كە: دەمەوى يارمەتيم بدەيت.

رېويەكە: يارمەتيت بدەم؟! فەرمانت بەجيە. چيت دەوى داواي بكە.

كەروئىشكە كە: گويىگرە دەمەوى پىرىپىكەيتە....

(بىدەنگ دەبى)

رئويە كە: كەروئىشكە كە.

كەروئىشكە كە:.....

رئويە كە (بەدەنگىكى بەرز): كەروئىشكە كە، كەروئىشكە كەى ھاورپىم.

كەروئىشكە كە (بەتسەو): وسسس، دەنگت بەرز مە كەرەو.

رئويە كە: بۆچى دەنگم بەرز نە كە مەو؟ ئايا توشى ھىچ ناخۆش بىيەك ھاتوئىت؟

كەروئىشكە كە: نە خىر.

رئويە كە: ھاورپىكەم تۆ نەختىك لە مەو بەر چىت دەوئىست، من ئامادەم يارمەتتە بەدەم، ھاورپى

كاتى تەنگانە دەر دەكەوى.

كەروئىشكە كە (دوودلە): لىمگەرى بىرى لىبىكە مەو.

رئويە كە: بىر لەچى دەكەيتەو؟

كەروئىشكە كە: بىر لە پىر كەرنەو ھى كانىيە كە.

رئويە كە: كام كانى؟

كەروئىشكە كە:.....

رئويە كە: كەروئىشكە كە

كەروئىشكە كە (بەتسەو): رئويە كە دەنگت بەرز مە كەرەو.

رئويە كە: باشە ھاورپىكەم، بەلام پىم بلى، سەبارەت بە چ كانىيەك قسەدە كەى؟ پاشان بۆچى

دەتەوى ئەو كانىيە پىر كىرئەتەو؟

كەروئىشكە كە: دەمەوى تۆلە لە مراوئە كە بىكە مەو.

رئويە كە: دوژمنە كەت.

كەروئىشكە كە: بەلى، بۆيە داوا لەتۆ دەكەم كە كانىيە كە پىر....

(گویی له دهنگی که له شیره که ده بیت. بیدهنگ ده بی)

رپویه که: که رویشکه که.

که رویشکه که: رپویه که بیدهنگ به، که له شیره که گویی لیمان ده بی.

رپویه که: به لام

که رویشکه که: بیدهنگ به.

(که له شیره که دیته ژوره وه)

که له شیره که: که رویشکه که ی هاورپیم به یانیت باش.

که رویشکه که (به تر سه وه): ژیانیت باش هاورپیکه م.

که له شیره که: هاورپي ته وه چی ده که ی لی ره؟

که رویشکه که (دوو دلّه): خه ریکی.. خه ریکی هه لمژینی هه وای پاک و خاوین بووم.

که له شیره که (به سه رسورمانه وه): تالم کاته دره نگه دا؟

که رویشکه که: به لی. وه ک ده زانی هه و تالم کاته دا زور پاک و خاوینه، هه و له شوینی به رزدا

پاک و خاوینتره.

که له شیره که (به سه رسورمانه وه): راسته. هاورپیکه م ته مه ی تو ده یلیتی راسته.

(ده چنه دهره وه)

(دیمه نه که گۆرانی به سه ردادیت. گورگه که دهرده که وی و چاودیری رپویه که ده کات که دیت و

ده چیت)

گورگه که: ئی چیتر.. ته وه بو داناسکنیی؟ ته ی فیلباز واز له م هات و چۆیه بیته و پیم بلی چی

پویدا؟

رپویه که (له گه ل خۆیدا): کانیه که. کانیه که. کانیه که چ په یوه ندییه کی به مراویه که وه هه یه؟

(بیرده کاته وه)

تۆۆ. ئەى رېئوئە گەلخۆكە ئەم پرسیارە بېماناىە چى بوو كردم.

گورگەكە (پېدەكەنى): گەلخۆ؟ فېلبازو گەلخۆ.

رېئوئەكە (لەگەل خۆيدا): بەلام كانىيەكە لەكوئىيە؟ ئايا لە ناوئەوئەى كىنگەكەدايە يان لە

دەرەوئەيداىە؟

(بېردەكاتەوئە)

تۆۆ... ئەى رېئوئە گەلخۆكە، ئەم پرسیارە بېماناىە چىيە لەخۆتە دەكەى.

گورگەكە (پېدەكەنى): تۆ خۆت وئەت، گەلخۆ.

رېئوئەكە (لەگەل خۆيدا): گەر كانىيەكە لەناو كىنگەكەدا بواىە، ئەوا كەروئىشكەكە داواى

لەمن نەدەكرد پرىيەكەمەوئە. كەواتە كانىيەكە هەردەبى كەوتبىتتە دەرەوئەى

شوراكە. بەلام لەكوئىيە؟ ئەمە پرسیارەكەىە.

گورگەكە: گەلخۆو هەرەها شىتتىش.

رېئوئەكە: كى؟

گورگەكە: تۆ. رېئوئەكە تۆ هەم گەلخۆت و هەم شىتتى.

رېئوئەكە: ئاخىر بۆچى؟

گورگەكە: چونكە تۆ وەك شىتتەكان قسە لەگەل خۆتدا دەكەى.

رېئوئەكە: گەر ئەم هەلە لەدەست خۆم بەدم، ئەوسا من شىتتم.

گورگەكە: كام هەلە؟

رېئوئەكە: هەلەكە بۆ هەردوكمەن.

(دېمەنەكە دەگۆرئە. كەروئىشكەكە دەرەكەوئەت و بەشلەزاوى دېت و دەچئە)

كەروئىشكەكە (لەگەل خۆيدا): سەىرە. تۆبلىئى كەلەشپىرەكە تىبىنى هىچى نەكردبىت؟ ئەو زۆر

زىرەك و ورياىە. دەترسم رېئوئەكەى بىنىبىت يان گوئى لە قسەكانىيەوئە بوئىت.

(بیرده کاتهوه)

به لّام که له شیره که هیچی نهوت. بگره به رویه کی خوش و به ریزه وه قسه ی
له گه لّا کردم. هه مووی خه تای مراویه که یه.

(لوره ی رپویه که ده بیسی)

خه تای رپویه که شه. خودایه! نهوه من خه ریکی چی بووم؟

(لوره ی رپویه که دووباره ده بیته وه)

ئه م نه فده تلّیکراوه چی دهوی؟

دهنگی رپویه که: که رویشکه که .. که رویشکه که ی هاوړپیم.

که رویشکه که (به ترسه وه): وای خودایه .. ئه م فیلبازمه مه سه له که م ناشکراده کات.

دهنگی رپویه که: که رویشکه که ی هاوړپیم. من رپویه که م. رپویه که ی هاوړپیت. گویت لیتمه؟

(که رویشکه که هه ولّی را کردن ده دات. رپویه که به رده وامه له بانگ کردنی که رویشکه که.

که رویشکه که سهرده که ویتته سه ره وه)

که رویشکه که: رپویه که چیت دهوی؟

رپویه که: هاتووم پرسباری نه وه ت لیتم که م چون چونی کانیه که پرپکه مه وه؟

که رویشکه که: نامه وی کانیه که پرپکه یته وه. دهی برۆ لیتره مه میتنه.

رپویه که: هاوړپیکه م بوچی؟

که رویشکه که: تو هاوړپیم نیت. دهی برۆ لیتره دوورکه وه ره وه.

رپویه که: هاوړپیکه م ده رۆم .. ده رۆم و دوورده که مه وه. به لّام گورگه که. مه به ستم هاوړپیتی

مراویه که ئیستا نزیك ده بیته وه، له وانه شه بیته ژوره وه بو ناو کینلگه که.

(به فیلبازییه وه)

ئیستا خوا حافیز.

كەروئىشكە كە: رېئويە كە راو دەستە.

رېئويە كە: چىت دەوى؟

كەروئىشكە كە: ئايا بەراستى گورگە كە ھاورپى مرأويە كە يە؟

رېئويە كە: بەلى. دوتىنى ئىئوارە بىنم مرأويە كە بە چرپە قسەى لە گەل گورگە كە دا دە كەرد. گوئىم

لېت بوو. مە بەستىم گوئىم لە مرأويە كە بوو بە گورگە كە يە دەوت كەروئىشكە كە

گالتەى بە خوار دنە كەم دېت. گورگە كە ش بەو شىت و ھا رىو. سوئىندى خوار د

تۆلە يە كى خراپت لېك كاتەو.

كەروئىشكە كە (بە يىزارىيەو): كەواتە مەسەلە كە ئاوايە. ھاورپىكەم گوئىگرە.

رېئويە كە: ئەى نازىز تىرىن ھاورپىم. ھەمو گىانم گوئى گرتووە.

كەروئىشكە كە (بە چرپە): لە لای خوار دەوى شورا كە.

رېئويە كە: ئى..

كەروئىشكە كە: لە نىئوان دوو بەردى گەرە دا.

رېئويە كە: ئى.. تەواوى بكە. ھاورپىكەم خىرا كە تەواوى بكە.

كەروئىشكە كە: كانىەك دەدۆزىتەو.

(دەنگى كەروئىشكە كە نامىنى. بېدەنگى. رېئويە كە دەلورىنى. رېئويە كە دەچىتە دەرهو)

كەروئىشكە كە: ئەى مرأويە ناپاك و دلپىسە كە، ئىستا ئىدى خۆت دەبىنىتەو.

(دېمەنە كە گۆرانی بەسەردادىت. كات رۆژە. كەلە شىرە كە لەسەر شوارە كە دەردە كە و پىت و

دەخوئىت. دواى چەند ساتىك گوئىرە كە كە دېتە ژورەو. پاشان مرأويە كە بە شىرە يى دېتە

ژورەو. ترساو. كەروئىشكە كە لەسەر خۆو بە دوودلى دېتە ژورەو)

مرأويە كە: كارەسات. كەلە شىرە كە كارەساتە.

كەلە شىرە كە: چى بوو؟

مراویه که: تاوه که .. جوگه که تاوی تیدانه ماوه.

گوپره که که و که له شیره که: چۆن؟

مراویه که: نازاتم چۆن؟ ئەم به یانییه کاتی به هۆی خویندنی تووه له خه و هه ستام، له ناکاو ته ماشای جوگه کهم کرد تاوی تیدا نه مابوو. چهند جاری چاوم هه لگلوئی، له دلی خوئدا وتم له وانیه من جاری هه نوستبم. یان نه وهی ده ییبنم ته نه خه یالیکه و هیچتر. بویه چومه ناو جوگه که وه. خوزگه هه رگیز نه چومایه ته ناوی. له باتی نه وهی لاشه م و هه مو جارێک بکه ویتته سه ر ئاو، قاچه کاتم چه قینه ناو قورپ. ته ماشاکه. هاوړپیان ته ماشاکه ن. ته ماشاکه ن چۆن هه موو گیانم قوراوی بووه.
(که رویشکه که به گالته جارپیه وه ته ماشای مراویه که ده کات)

گوپره که که: سهیره!

که له شیره که: به راستی سهیره. ئاخۆ ته و تاوه چی لی به سه رهاتیبیت؟

گوپره که که: تۆبلی کانیه که وشکی کردیبیت؟

که له شیره که: نه خیر. نه خیر له و پر وایه دا نیم وشکی کردیبیت.

گوپره که که: تۆبلی بهر نه فره تیک نه که وتیبیت؟ یان سیحر بازیک له ویتوه....

که له شیره که (قه کانی پنده بری): هاوړپیکه م ئەم قسانه چییه ده یانکه ی؟

مراویه که: که واته هۆکاره که ی چییه؟ خه ریکه شیت ده بم.

که له شیره که: هاوړپیکه م سه برت هه بی.

مراویه که: جا سه بر چ سو دیکه هه یه؟

که له شیره که: لیگه ری با له سه رخۆ بیری لی بکه یه وه.

مراویه که (به یزاری و گالته جارپیه وه): له سه رخۆ بیری لی بکه یه وه؟ هه کیمه که مان پیش نه وهی

تۆ له بیر کردنه وه ته و او ببیت، من هه م له برسانا و هه م له تینوانا ده مر م.

كەلەشىرە كە: سەبەرت ھەيىت. ھاورپىكەم سەبەرت ھەيىت و لەگەل ئىمە بىر لە چارەسەرىك بۆ
ئەم كارەساتە بىكەرەو.

(ھەموان بىردەكەنەو ھە شلەژاوى دىن و دەچن. كەرويشكە كە بە گالتەپپىكردنەو تەماشاي
مراوئە كە دەكات)

كەرويشكە كە (لەگەل خۇيدا): مراوئە كە سەبەرت ھەيىت. ھىچت پىناكرى تەنھا سەبەرت ھەيىت، لە
كۆتايىشدا سەبەرت دەتئادەت. چونكە ھاورپىكەم لە برسائەت لە تونيانا
دەمەرىت.

كۆپرە كە كە: ھاورپىكەم كۆپىگرن. لەو پرايەدام شتىك بەرى ئاوەكەى گرتوۋە.
كەلەشىرە كە: چۆن؟

كۆپرە كە كە: بە تەواى نازانم چۆن، بەلام پىدەچى ئەو ھۆكارە كە بىت.
كەلەشىرە كە: بەلام پىرەوى ئاوەكە لەژىر زەويدايە.
كۆپرە كە كە: ئەو دەزانم.

(بىردەكەتەو)

لەوانەيە دىوارى پىرەو كە ھەرسىھىتايىت.

مراوئە كە: بەلى. ئەو ھۆكارە كەيە.

كەلەشىرە كە: لەوانەيە ئەو ھۆكارە كە نەيىت.

مراوئە كە (بەيىزارىيەو): تۆۋ. ئەى چارەسەر چىيە؟ چارەسەرىكى خىرام دەوى.

كەرويشكە كە (لەگەل خۇيدا): ھاورپى تازىزەكەم چارەسەر ئەوئەيە جگە لە كرم، خواردىكى
دىكە بۆخۆت بدۆزىتەو.

كەلەشىرە كە: كەرويشكە كە ئەو تۆ بۆ شتىك نالىي؟

كەرويشكە كە (رادەچلەكەت): چى؟

که له شیره که: تۆ بۆچی بیدهنگی و هیج نالیی؟

گویره که که (پیده که نی): که رویشکی هاوریمان جاری همر بیرده کاتهوه.

که له شیره که: بیر له چی ده کاتهوه؟

مراویه که (به پیراوار دنهوه): بیرله پیتشپرکیی خوی و کیسه له که ده کاتهوه، ئهو کیسه له ی لئی

بردهوه.

(بیده که نن. ده چنه دهرهوه. که رویشکه که به خوشحالییهوه قسه له گهل خویدا ده کات)

که رویشکه که: ئهی مراویه لوتبه رزه که بۆخۆت رابویره، چۆنت حه زلییه ئاوا رابویره. به لام ئهی

چه ناباز په شیمان ده بیتهوه و به تکاو پارانهوهوه دیت بۆلام. داوا ی لیبوردن و

لیخوشبونم لیده که ی. وهلی من همرگیز لیتنابورم.

(پیده که نی)

کانییه که دهستی لی بشۆ.

(به گالته جارپیهوه بیده که نی. ده چیتته دهرهوه)

(دیمه نه که گۆرانی به سه ردادیت. ریوی و گورگه که دهرده که ون بیده که نن)

گورگه که: به لام چۆن توانیت قه ناعه تی پیبکه تی که مراویه که چرپاندویه تی به گوئی مندا؟

رپویه که: به گفتوگو.

گورگه که: به چی؟!

رپویه که: گهردهم به گفتوگو. گفتوگویه که به شیوازی تاییه تی خۆم.

گورگه که (به گالته پیکر دنهوه): ئاوا تیگه شتم، واته به فروفیل.

رپویه که (پیده که نی): به لی گهردهم.

گورگه که: به لام تۆ چ سودیک له برینی یان نه برینی ئاوی کانیه که ده که ی؟ چ سودی له

مه له کرنی مراویه که یان مه له نه کردنی ده که ی؟

پۆپه كه: گورهه هه ره سه پنهانی شورا كه.

گوره كه: هه ره سه پنهانی شورا كه؟

پۆپه كه: به لێ گورهه. ته وهش به چاوی خۆت ده بینه و به گویی خۆت ده بیستی.

(ههردووکیان پنده كه نن)

(دیمه كه گۆرانی به سه ردا دیت. كه له شیره كه و مراویه كه و گویره كه كه ده رده كه ون و تونیه تیان

پۆه دیاره)

گویره كه كه: كه له شیریه هاو پیم ته مپۆ گویم له خویندنه كه ت نه بو، به یانی ده كه وت و تو

هه نه خویند.

كه له شیره كه: نه متوانی بخوینم. قورگم به ته واوی وشك بووه.

مراویه كه: خه ریه كه له برسا و له تونیه تیدا ده مرم.

كه له شیره كه: زۆر له تینویتی به چكه بچو كه كانمان ده ترسم.

مراویه كه: له برسیه تیه كه شیان.

گویره كه كه: ناوی گو میچكه كانیش نه مان و نه وانیش وشکیان کرد.

كه له شیره كه: پیویسته چاره سه ریک بدۆزینه وه؟

گویره كه كه: چی بکهین؟

(چه ندساتیک بیده نگی. بپرده كه نه وه)

كه له شیره كه: تۆۆۆف. ته نانه ت واملیهاتووه ناتوانم بپریش بکه مه وه.

گویره كه كه: كه رویشكه كه له کوپیه.

مراویه كه: له وانیه ته و سه رقالی خواردنی گیره ره كان بیت، یان خوی بو پیشبرکی له گه ل

کیسه له كه دا ناماده ده کات.

كه له شیره كه: هیوادارم ته و سه لامه ت بیت.

مراویہ کہ: تھویش وەك من وایه، حەزناكات هەرگیز لەناو دوورکەوتتەووە.

گوێزە کہ کہ: دەرۆم بەشوینیا دەگەرێم.

(دیمەنە کہ گۆرانی بەسەردادیت. رێویە کہ و گورگە کہ دەردەکەون و پێدەکەنن و گۆرانی دەلێن)

رێویە کہ: هاوڕێیان تێواری نەهامەتیتان باش.

(بێدەنگی)

گورگە کہ: بۆچی وەلامی سەلامە کہ نادەنەووە؟

رێویە کہ: ئایا تێوہ نوستون.

گورگە کہ: یان بەهۆی ئیشوکارەوہ ماندووبوون؟

رێویە کہ: لەوێروایەدام ئەوان زۆریان تینووە.

گورگە کہ: وەچی چەند داماون. هاوڕێکانم گوێگرن. گەر دەتانەوی چارەسەری ئاوہ کہ بکەن،

ئەوا لەسەرتانە گۆرانی بلێن، گۆرانی دەرمانی هەموو دەردێکە.

رێویە کہ: ئافەرین حەکیمی گەرەم. کەلەشیرە کہ گویت لێمە؟ ئەمە بۆچی نەتخویند؟

هاوڕێکەم ئەوەتا بەیانی وادەرکەوت و نیوہرۆیە. ئایا لەباتی تۆ بخوینم؟ دەی

قەیدیناکا وا لەباتی تۆ دەخوینم.

(لاسابی خویندنی کەلەشیر دەکاتەوہ)

گورگە کہ: لەوانەبە بیهوی گۆرانی بلێی، چونکہ گۆرانی دل دەبوژینیتەوہ.

رێویە کہ: تەنہا؟ تەنہا دل دەبوژینیتەوہ؟

گورگە کہ: هەرەوہا گۆشتیش.

(هەردووکیان پێدەکەنن، گورگە کہ گۆرانی دەلێ)

گۆرانی بلێ. پیمخۆشە گۆرانی بلێی.

رێویە کہ: کەلەشیریش قسەمان بۆ بکات.

(به گالته جارييه وه پيڊه كه نن)

گورگه كه: نيوه بوچي بيڊه ننگن. ده تانه وي تيمه گوراني بلين؟

پڙويه كه: نه خير گه ورم. ده ليني چي پيشپر كتيهك بو دهنگه تازه كان سازي كه ين؟

گورگه كه: فيكره يه كي جوانه، رازيم. گهروي ته رويارو. مه به ستم ته وه يه خاوه ني گهروي

به هيرو دهنگي خوښ پاداشته كه ده باته وه.

پڙويه كه (چه پله ليڊه دات): گه ورم ته وه چ به خشنده ييه كه، تاخو ده بي پاداشته كه چي بيت؟

گورگه كه: پيش ته وه ي رويكري، سه تليك تاوي سارد، ده دري ته براوه.

پڙويه كه (چه پله ليڊه دات): نه ي دؤراو؟ گه ورم دؤراو چي به رده كه ويٽ؟

گورگه كه: دؤراو تيمه حه قى ليڊه كه ينه وه.

(بيڊه كه نن)

پڙويه كه: گوماني تيدانييه نيوه به م پيشنياره ديموكراتييه رازين. مه به ستم ته م پيشنياره

نمونه ييه. نيسستا كي ده ست به گوراني وتن ده كات؟

(بيڊه ننگي)

گه ورم بيڊه چي ته وانه نه يانه وي گوراني بلين.

گورگه كه: ماناي چيي ته وانه نايانه وي گوراني بلين؟ پيوسته ته وه ي من ده مه وي ته وانيش

ته وه يان بوي.

پڙويه كه: گه ورم ته مه راسته. به لام نيوه ي تازيز ده لين چي گورانييه خوښه كه مان به بير

هاورپيكانمان بينينه وه؟

گورگه كه: كام گوراني؟

پڙويه كه: گوراني شورا كه مان.

گورگه كه: رازيم.

رټوبه که: هاورټيان گوټتان لټبوو گهوره ی بهرټرم وتی چی، وتی رازیم. دهی بهوبهړی
نازادییهوه گورانی بلین.

(بیډهنگی. ته ماشای یه کتر ده کهن، به گالته جارپییهوه گورانی ده لټن و سه ماده کهن)

(دیمه نه که گورانی به سه ردادیت. که رویشکه که دهرده که ویت، به گریانوه له هاورټیکانی نزیک
ده بیته وه)

که له شیره که: که رویشکه که ټه وه له کوی بویت؟

گوټره که که: زور به دواتا که راین.

که له شیره که: له بهرچی ده گریت؟

مراویه که: ده ترسم کیسه له که دیسانه وه پیشیدایته وه.

که له شیره که: مراویه که ټم پیټر اواردنه ت له چی؟

مراویه که: من رانا بوټرم، به لکو ته نهها گالته ده که م.

که له شیره که: هه موو شتی کات وساتی خزی هه یه. گالته کردن گهر له شوینی خزیدا نه بیټ
پیټر اواردنه.

گوټره که که: ټه مه راسته. هاورټیکه م گالته کردنیش سنورو رټوره سمی خزی هه یه.

مراویه که: داوای لټبوردن ده که م.

(که رویشکه که ده گری)

که له شیره که: هاورټیکه م به سه چیتر مه گری. پیټم بلی بؤچی ده گریت؟

گوټره که که: له وانیه برسیبیټ.

مراویه که: یان له وانیه تینویبیټ.

که له شیره که: به لام گریان نه نانی ده داتی و نه ټاو.

که رویشکه که: من ...

(ده ستده کاته وه به گریان)

که له شیر ه که: تو چی؟ قسه بکه

که روئشکه که (دوودله): من... من په شیمانم.

هموان: په شیمانی!!

که له شیر ه که: هاوریکم بوچی په شیمانی؟ چیت کردووه؟

مراویه که: ئایا (تار)ت له کهس دزیوه؟

که روئشکه که: نه خیر.

(ده گری)

گوئره که که: ئایا درۆت کردووه یان فروفینلت له که سیک کردووه؟

که روئشکه که: نه خیر.

(ده گری)

مراویه که: به که سیکت رابوار دووه؟

که روئشکه که: نه خیر.

(ده گری)

گوئره که که: هیچ که سیت کوشتووه؟

که روئشکه که: نه خیر.

(ده گری)

که له شیر ه که: که واته چیت کردووه؟

که روئشکه که: شوینی کانیه کهم به رتویه که وت.

(بو چه ندساتیک بیده نگی. به سه رسورمانه وه له یه کتر ده روانن)

هموان: چیت کردووه؟

که روئشکه که: داواشم لیکرد کانیه که پرپکاته وه.

هموان: داواي نه وهشت لیکردووه!!

كەلەشىڭە كە: ئەمە مەھالە. ناتوانم باۋەر بەۋەبكەم كە دەيىسىتم!
ھەموان: ئەي ناپاك.

(لېيىدە دەن. كەروئىشكە كە ئازاردە چىڭتەت)

كەروئىشكە كە: ناپاك نېم. سوتىندە خۆم مەن ناپاك نېم. ناپاك نېم.
(دېمەنە كە گۆرپانى بەسەردادىت. گورگو رېئويە كە لەبەردەم دەرگاي شورا كەدا دەر دە كەون)
رېئويە كە: كەروئىشكە كە ھېچ يارمەتتېيە كى دىكەت ناۋى؟ مەن ئامادەم.

گورگە كە: مراۋيە كە تۆش ھېچ يارمەتتېيە كى دىكەت ناۋى؟

رېئويە كە: تۆش ئەي كەلەشىڭە كە، پىئويستىت بە يارمەتتېيە نېيە؟

(بېدەنگى. كەس ۋەلام ناداتەۋە)

ھاۋرپكەم بۆچى ۋەلام نادەيتەۋە؟ ئاھھھ.. لەۋانەيە نەزانى كى دوزمىنتە؟

گورگە كە: پىمە بلى دوزمىنە كەت كىيە با پەلامارى بدەم ۋە بىخۆم؟

رېئويە كە: جا لە گۆرگە كە كە زياتر كى دوزمىنى كەلەشىڭە كەيە.

گورگە كە: ئىستىنا دۋاي ئەۋەي ھەريە كەتەن زانى دوزمىنە كەي كىيە، ماۋەتەۋە ئەۋەي
ھاۋرپكەي ھەلبۇتتېرى.

رېئويە كە: ئىمەش ھەموو كاتى ئامادەين.

(بەگالتە جارپىيەۋە پىندە كەن)

(دېمەنە كە گۆرپانى بەسەردادىت. ھاۋرپكان لەناۋەۋەي شورا كە دەر دە كەون ۋە ھەموان ھىلاك ۋە
ماندون. كەروئىشكە كە دېتتە ژورەۋە، گۆرگە كە ۋە مراۋيە كە رازىنابن بە ھاتنە ژورەۋەي. پالى
پىۋەدەنېن بۆ دەرەۋە، پەشىۋى ۋە ھەراۋەنەيەك ئەۋناۋە دادەگرى)

مراۋيە كە (بۆ كەروئىشكە كە): چى تۆي ھىناۋە بۆ ئىرە؟ دەي ھەر ئىستىنا ئەم ناۋە جىيىلە.

دەي.

گوڙهه ڪه ڪه: رازينابن تڙ لهناو ماندا بڻيت. ٿوهي بيٽه هاوڙي ڊوڙمنه ڪانمان، له ٿيمه نبييه و
حاشاي ليڏهه ڪهين.

مراويه ڪه: به لي. پيويسته توندرين سزاش بدري.

گوڙهه ڪه ڪه: پيويسته فرنيدهينه دهره وي شوراهه.

مراويه ڪه: ٿه مه زور راسته. ٿه و ناپاڪ و ترسنوڪه.

ڪله شير ڪه: هاوڙيان به سه. شتي وانا بڻيت. ٿيو به ههله ڊاچوون.

(بيدهنگي)

مراوي و گوڙهه ڪه ڪه: چي؟ ٿيمه به ههله ڊاچوون؟!

ڪله شير ڪه: به لي. ڪهرويشڪه ڪه ناپاڪ نبييه.

مراويه ڪه: ٿه ي ڪه واته چييه؟ خو پالهه وانيش نبييه؟

گوڙهه ڪه ڪه: يان شه هيده؟

مراويه ڪه: يا خود پهرينه ڪي دل سافه؟

ڪله شير ڪه: ٿه و هاوڙي مانه. ٿه م هاوڙي به مان ههله ي ڪردوه و داني به ههله ڪه شيدا ناوه.

مراويه ڪه (به پير ابوار دنه وه): جا ٿيمه چ سوديڪ له دانپيانانه ڪه ي ده بينين؟ نيا دانپيانانه ڪه ي

واده ڪات ٿاو بگه پيٽه وه يو ناو جو ڪه ڪه؟

گوڙهه ڪه ڪه: يان دانپيانانه ڪه ي واده ڪات هاوڙي ڪاني - گورگ و رتيويه ڪه - له دهرگاي شوراهه

دوور ڪه ونه وه.

مراويه ڪه: ده ي قسه بڪه. دانپيانانه ڪه ت چ سوديڪي هه يه. ٿه ي هاوڙي ناله بار.

ڪهرويشڪه ڪه: مراويه ڪه ٿه ي توڙ يو وه ڪ من، دان به ههله ڪاني خزانان بڻيت؟

مراويه ڪه (به پير ابوار دنه وه): هاوڙي تيگه شتوه ڪه مان.. ههله ڪه ي من چييه؟

ڪهرويشڪه ڪه: واده زاني من نازام تو چيت ڪردوه؟

ڪله شير ڪه: ڪهرويشڪه ڪه مراويه ڪه چي ڪردوه؟

(بېدەنگى. كەروئىشكە كە و مراويه كە تەماشاي يەكتردە كەن)

مراويه كە: دەى قسەبەكە.. بېلى بزانم چىم كردووه؟

كەروئىشكە كە: رۆشتى بۆلای گورگە كە و چپاندت بە گوئچكەيدا؟

مراويه كە: من؟!

كەروئىشكە كە: بەلى تۆ.

مراويه كە: ئەمە ھەرگىز راستىيە. ئەمە درۆيە.

كەلەشپەرە كە (بۆ كەروئىشكە كە): ئايا بىنيت مراويه كە بچىينى بە گوئى گورگە كەدا؟

كەروئىشكە كە بە چاوى خۆت ئەووت بىنى.

كەروئىشكە كە (دوودلە): نەخپەر. بەلام...

مراويه كە: بەلام چى؟

كەلەشپەرە كە: كەروئىشكە كە راستى بلى.

مراويه كە: دەى بېلى. بۆچى بېدەنگ بويت؟

كەروئىشكە كە: رېئويه كە تۆى بىنيوه بە چپە قسەت لەگەل گورگە كەدا كردووه.

ھەموان: رېئويه كە!!

كەروئىشكە كە: بەلى.

مراويه كە: ھاورپىيان رېئويه كە درۆى كردووه. من ھىچم بە گوئى گورگە كەدا نەچريانندووه.

بۆچى من دەتوانم لە گورگ نزيك بېمەوہ؟

كەروئىشكە كە: ئەى باشە كى بەرپويە كەى وتووہ من گالتم بە خواردنە كەى تۆ كردووه؟

مراويه كە: نازاتم. بەلام رېئويه كە درۆدە كات. سويندەدە خۆم درۆ دە كات.

گوئپەرە كە كە: كەروئىشكە كە چۆن چۆنى پروا بە دوژمنە كەت دە كەى؟

مراويه كە: چونكە ئەو ھاورپىي دوژمنە كانە. كەروئىشكە و رېئويه كە ھاورپىي يەكن، نەك دوژمن.

كەلەشپەرە كە: مراويه كە، كەروئىشكە كە ھاورپىي ئيمەيە.

مراویه که: باوهر پهوه ناکه م.

که له شیره که: پیویسته باوهر بکهی. چونکه خیری هه مومان له مه دایه.

مراویه که: به لام رتیویه که...

که له شیره که (قسه که ی پنده بری): به لام رتیویه که کهرویشکه کهی هه لخله تاندووه.

کهرویشکه کهش دانی به هه له کهی خۆیداناوه. داننان به هه له دا زۆر

له وه باشتره سوورین له سهر هه له کانمان. گرنگ شهویه ههر ئیستا

چاره سه ریکی خیرا و به په له بو ئه م کیشه یه بدۆزینه وه، نه که به شه پرین و

تۆمهت و گله یی بگرینه یه که. تونیه تی هه موان له ناو ده بات. هه ردوو

دوژمنه کهش له به رده م ده رگای شوار که دا له بو سه دان و چاوه روانن. به وه پر

له سه ر خۆبونه وه چاوه روانی هه ره سه یئانی شوار که ده کهن.

مراویه که: ناییت ئه م شورایه هه ره سه یئیت، ئه مه مه حاله.

گویره که که: ئه م شورایه زۆر پته و تۆکه مه یه.

که له شیره که: ئه مه راسته. به لام به مه رجی خۆمان نه پر وخینین.

مراویه که: خۆ شیتنه بوین، خۆمان پر وخینین.

گویره که که: چۆن به ده سستی خۆمان شوار که مان ده پر وخینین؟ شه وه شیتبونی ته وا وه تیبه.

که له شیره که: شه ی باشه کاتی کهرویشکه که باوهری به رتیویه که کهردوو، شیت بووه!

مراویه که: دوا جار هاتیته سه ره شه بر وایه ی کهرویشکه که ناپاکه؟

که له شیره که (به یزار به وه): ناپاک؟ ها ورپم ئه مه ش شیتبونیکی دیکه یه هیچی له شیتبونی

کهرویشکه که که مترنیبه.

مراویه که: هیج تینه که شتم.

گویره که که (دوای بیر کردنه وه): من تیگه شتم.

كەلەشپەرە كە: پېيويستە خۆتى لى رزگار بىكەيت. ھاۋرپىيان تۆمەتبار كىردنى ئەۋانى دىكە بەم شىۋەيە، شىتتېيە كە ئەمان شىتتى.

كەروئىشكە كە (بەدلىگرا نىيەۋە): ئەمە زۆر راستە.

گوپرە كە كە: ھاۋرپىيان ۋەرن باير لە دۆزىنەۋەي چارەسەرىك بىكەين. كەلەشپەرە كەي ھاۋرپىم چارەسەر چىيە؟

كەلەشپەرە كە (دۋاي بىر كىردنەۋە): چارەسەرە كە ئەۋەيە يە كىك لە ئىمە بازىك بداتە دەرەۋەي شورا كە.

كەروئىشكە كە: بەلام شورا كە زۆر بەرزە.

كەلەشپەرە كە: لە بازە كەدا يارمەتى دەدەين.

گوپرە كە كە: ھەردوۋ دىرندە كە ناگايان لىدەيىت و پىيدەزانن.

مراۋيە كە: ئەمە راستە. ئەۋكات ئەۋەي بىكەۋىتتە دەرەۋەي شورا كە رزگارنى نايىت. ھەردو كىيان پەلامارى دەدەن و دەيخۆن.

كەلەشپەرە كە: پلاننىكى زۆر باشم ھەيە.

ھەموان: چىيە؟

كەلەشپەرە كە: ھاۋرپىيان گوپىگرن. سەرەتا گورگو رپويە كە بەرەۋ دەرگاي شورا كە دەھىنن.

ھەموان: پاشان..؟

كەلەشپەرە كە: قسە وباسيان لە گەل دەكەين و دەياخافلىننن و داوايان لىدەكەين يارمەتيمان بدەن.

ھەموان: پاشان..؟

كەلەشپەرە كە: لەۋكاتەدا يە كىكمان لە ديۋارە كەي پشتەۋە بازىك دەدات.

گوپرە كە كە: ئىدى لە كانىيە كەۋە ئاۋ دەھىننننن و بەخىرايى دەگەرپتەۋە. فىكرەيە كى مەعقۇلە.

(چەند ساتىك بېدەنگى . بېردەكەنەوہ)

مراوہكە: فىكرەيەكى باشە، بەلام مەترسىدارە.

كەروئىشكەكە: باشەكى بازەكە دەدات؟

(بېدەنگى)

كەلەشىرەكە: ئەمە گىرنگ نىيە، يەكىكىمان بازەكە دەدات، من يان تۆ ياخود مراوہكە يان

گوئىرەكەكە. دواتر لەسەر ئەم مەسەلەيە رېدەكەوين.

(چەند ساتىك بېدەنگى)

ها بېرلەچى دەكەنەوہ؟ ئىتوہ دەلئىن چى؟

مراوہكە: بەلام ئەوہى ئاوەكە دىئىت، چۆن چۆنى بە باز دەتوانى بىتتەوہ ناو شوراكە؟

(هەموان بە سەرسوپمانەوہ تەماشای يەكتر دەكەن)

كەلەشىرەكە: مەبەستت چىيە؟

مراوہكە: مەبەستت ئەوہيەكى لە دەروە يارمەتى ئەو كەسە دەدات ئاوەكەى هېناوہ،

بازىداتەوہ بۆ ناو شوراكە؟

كەلەشىرەكە: ئەمە راستە. ئاگادارى ئەم مەسەلەيەيان نەبووم. بېئىستە بېر لە چارەسەرىكى

دىكە بکەينەوہ.

(دئىن و دەروون و بېردەكەنەوہ)

مراوہكە: چارەسەرىكىم دۆزىەوہ.

هەموان: چىيە؟

(دېمەنەكە گۆرانى بەسەردادىت. گورگو رېئويەكە دەردەكەونو گۆيان گرتوہ)

گورگەكە: هېچ دەبىسى؟

رېئويەكە: نەخىر

گورگه كه: سهيره! ئەم بېدەنگىيە مانای چى دەگەينى؟

پۆيه كه: نازانم.

گورگه كه: لەوانەيه هەمويان مردبن، تۆ دەلێى چى؟

پۆيه كه:.....

گورگه كه: لەوانەيه تونيهتى زۆرى بۆهينابن، ئىدى هەمويان خنكاون.. ها تۆ دەلێى چى؟

پۆيه كه: نازانم. بەلام لەپرۆايەدانيم مردبن.

گورگه كه: بۆچى؟

پۆيه كه:.....

گورگه كه: لەبەرچى وەلام نادەيتەوه؟

(پۆيه كه بەترسەوه قسە لەگەڵ خۆيدا دەكات)

پۆيه كه: ئەمە رێى تىدەچى؟ لەوانەيه. پىدەچى. ئەم بېدەنگىيە سهيره چىيه؟

گورگه كه: دەلێى ديسان جارىكىتر دەستت كردهوه بەشىتتیه كهت؟ ئەوه چىيه لەبەر خۆتەوه

دەلێتت؟

پۆيه كه: دەترسم شوراكه هەرسنههينى، وەك ئەوهى بىرمان لىكردبوەوه.

گورگه كه: ئەوه دەلێى چى؟

پۆيه كه: پىويستە هەر تىستا لەوه دلتيابىين.

گورگه كه: چۆن؟

(پۆيه كه بانگى هاوړپىكان دەكات، بانگكردنه كه دوباره دەكاتەوه. گورگه كهش بانگى

هاوړپىكان دەكات)

(دیمەنه كه گۆرانى بەسەردادیت. هاوړپىكان دەردەكەون و لەنىو خۆياندا بىرورادە گۆرپنەوه).

كەلەشپۆيه كه: نانا، نەخىرەراوىى هاوړپىم، ئەم چارهسەرە گونجاو نىيه. پىويستە بىر لە

چارەسەرىكى دىكه بكهينهوه.

كەروئشكە كە: چارەسەرىڭىم دۆزىيۈتەتەو.

كەلەشىرە كە: بىلى. چارەسەرە كەت لە كۆيىيە؟

كەروئشكە كە: لاي خۇمە. ھاورپىيان گۆيىگرن.

مراوئە كە (قسەكانى يىدەبرى، بەگالته پىكر دنەو): لاي تۆيە. يان لاي رىيوى ھاورپىتتە.

(ھەمريان بە پىناخۇشبونەو تە ماشاى يە كتر دەكەن، تەنھا مراوئە كە نەيىت)

كەلەشىرە كە: مراوئە كە ئەم گالته پىكر دنە چىيە؟ پىش تۆزىك لە مەوبەر چىمان وت؟

ھاورپىكەم لە بىرت چوۋو ھە چىمان وت؟

گۆرە كە كە: تىكايە با مراوئە كە داۋاي لىبوردن لە كەروئشكى ھاورپىمان بىكات.

مراوئە كە: ئەمە مەھالە.

كەلەشىرە كە: ئەمە ماناى ئەوئە تۆ ھەولتە دەدى شوارە كە ھەرسەپىنى.

مراوئە كە: مەن؟!

كەلەشىرە كە: بەلى. باش بىرلە مەسەلە كە بىكەرەو.

(چەند ساتىك يىدەنگى)

مراوئە كە (دوۋدەل): كەروئشكى ھاورپىم داۋاي لىبوردن لىدە كەم.

كەروئشكە كە: ھاورپىكەم سوپاست دەكەم.

كەلەشىرە كە: كەروئشكە كە چارەسەرە كە چىيە؟

كەروئشكە كە: بىرىك ھەلكەن.

ھەموان (بەسەر سوپمانەو): بىرىك ھەلكەن؟

(يىدەنگى. بىردە كەنەو ھەلەتتە سەرسوپمانىكى تەواۋدان)

(دېمەنە كە گۆرانى بەسەردادىت، گورگو رىويە كە دەردە كەون و گۆيان گرتسوۋە، داۋاي ماۋەيە كى كەم دەنگى ھاورپىكان دەبىسىرى كە گۆرانى دەلئىن).

گورگە كە: ئەوان. ئەوان گۆرانى دەلئىن. گۆيت لىيانە؟

پڻويه ڪه:.....

گورگه ڪه: ٽه مهه ماناي چييه؟

پڻويه ڪه:.....

گورگه ڪه: تڙ بڙچي بيدهنگي؟ گهلجوي شيتوويت شتنيڪ بلي؟

پڻويه ڪه: دهتهوي چي بلييم؟

گورگه ڪه: بڙچي گوراني دهليين؟ ٽه م گوراني وتنه ماناي چييه؟

پڻويه ڪه: ماناي..ماناي هرگيز شوراڪه هرهسناهييني؟

گورگه ڪه: نه فرته.. ٽه ي چار؟

پڻويه ڪه: پرڙين.. پيويسته پرڙين.

گورگه ڪه: نارڙوم و لنيان دورناڪه ومهوه. تاهه تاهه تايه ليڙدا دهيم.

پڻويه ڪه: به لام من دهڙوم.

گورگه ڪه: ترسنوڪ بڙچي دهڙوي؟

پڻويه ڪه: چونڪه شوراي ٽه م ڪيلگهيه هرگيز هرهسناهييني و ناروخيٽ.

(چهند ساتنيڪ بيدهنگي)

گورگه ڪه: باشه بڙ ڪوي دهڙوي؟

پڻويه ڪه: بڙ ڪيلگه ڪاني ديكه.

گورگه ڪه: بڙ ڪيلگهيهڪ شوراي نه پيٽ.

پڻويه ڪه: شورايه ڪي نه پيٽ وهڪ شوراي ٽه م ڪيلگهيه.

(به دلشڪاوي دهچنه دهرهوه. هاوڙپيان دهرده ڪه ونه وه له ڪاتي بيرهه لڪه نندنه ڪه دا گوراني شوارڪه

دهليين. له هه لڪه ندي بيره ڪه ته واودهن، به خوشي و شادي به وه دهسته ڪهن به شهڙه ٿا و)

گرهوه دؤراوه که

كەسىتتىيە كان

- 1- ھېمىن: گەنجىكە و تەمەنى نىزىكەى 30 سالە، دىۋدەرونىكى باشى ھەيە، دوكاندارە
- 2- شىنۆ: خىزانى ھېمىنە، تەمەنى نىزىكەى 25 سالە، ئافرەتتىكى جوان و زىرەكە.
- 3- دارا: دراوسىيى ھېمىنە، تەمەنى نىزىكەى 30 سالە، لاشەيەكى سىيس و لاوازى ھەيە، بەلام تەندروستى باشە، زىتەلەيە، فىلبازو ساختەچىيە، دەلالە.
- 4- كۆمەلىك: كۆمەلە كور و كچىكى گەنج و گۆرانى دەلىن و سەمادەكەن.
- 5- مىندالىك: شاگردى دوكانەكەى دارايە
- 6- دوو مىندال

(شه قامیك له گهړه كیكی میلی سادهدا، هممو شته كانی شم شه قامه نیشانهی ساده وساكارۍ پیوهیه. خانوی له قورپ دروستكراوی نزم، ده رگای ته ختهی كوڼو پوارتكاو، عاره بانه ی ده ستگیره كان، جلویه رگی ریپواره كان. هیمنی دوكاندار له بهر دهم دوكانه كهیدا راوه ستاوه، به دهنگی بهرز ناوی كه لویه لی بهر دهم دوكانه كهی ده هیمنی)

هیمن: شه کرو (چا) مان ههیه، قاوه و گنمه شامیمان ههیه، میزه لدانی هه مه جوړو هه مه رهنګمان ههیه.. بازنه و گوارهی منالان و گه ورا مان ههیه

(دارای دراوسی لپی نزیكده بیته وه و به فیلبازی و گالته جارپیه وه ته ماشای هیمن ده كات) **هیمن:** به خیرییت دارای دراوسی.. گومانی تیدانییه تو پیوستیت به سابونه؟ سابونیکی زورباشم ههیه، چی چلك و پیسایت ههیه هه هه موی لادبات.

دارا: پیوستیم به سابون نییه.

هیمن: كهواته، پیوستیت به (چا)یه.

دارا: نه خیر.

هیمن: میزه لدانی رهنګا ورهنګم ههیه، بنیستم ههیه تامی نه عنا ددات.

(دارا به گالته جارپیه وه پیده كهنی)

هیمن: بوچی پیده كهنی؟

دارا: له ژیاغدا دوكانداریكم نه بینیوه بهم شیویه هاوار بو كه لویه له كانی بكات! تو له

.....ده چی.

هیمن: له کی؟ له کی؟ ده چم.

دارا (لاسی سوالكهرنك ده كاتوه): خیریكمان پیبكه ن... خیریك له رپی خوا. خیریکی كه م

شهریکی گه ورتان لی دوورده خاته وه.

هېمن (به توره يې و هه لچونه وه): دارای چه پهل من له سوالکهر ده چم؟ دهی پرؤ لیتره مه میینه، دوورکه وهره وه له دوکانه کم.

دارا (به فیلبازی پیده کهنی): هاوړپیکم توره مه به، شه وه تنها گالته یه ک بوو.

هېمن: گالته یه کی ناشرین و پر سوکایه تی.

دارا: من داوای لیبور دن ده کم.

هېمن (به توره بونه وه): داوای لیبور دن ده کی؟ سوکایه تیم پیده کهنیت و پاشان داوای لیبور دن ده کی؟

دارا: سوکایه تی؟ نه خیر. نه خیر. لهم حالته دا ده بی من قهره بوی شه و سوکایه تیته بو بکه مه وه.

هېمن (به سهرسورمان و هه لچونه وه): هاتوی تا کو پیمرا بویری؟ دهی برؤ وازم لیبینه تیشه کی خوم بکم. له به یانیه وه تا تیتستا هیچم نه فرؤشتوه.

(هاوار بو که لویه له کانی ده کات)

سابوون، سابوونی ره قی شه سل.

دارا: من سورم له سهر شه وهی قهره بوت بو بکه مه وه.

هېمن (سهری نه ماوه): توؤؤف. پیم وتی پرؤ لیتره مه میینه و لیمگهری تیشبکم.

دارا: لیتره ناجولیم تا کو وهک پیاویکی شارستانی حه قی خوت نه ده مه وه.

هېمن (به ناچاری و به نهر میه وه): باشه. بیته قهره بووه کم بده ری و لیتره مه میینه.

(دارا به سهرسورمانه وه ته ماشای دهستی هېمن ده کات که پانیکردؤته وه)

دارا: تیا ده ست کرد به سوالکردن؟ هاوړپیم شه مه شوریه، تو پیاوی.

هېمن (به توره بونه وه دهستی راده کیشیتنه وه): من سوالکهرم؟ نه فردهت لیبیت. شهی تو نه توت من قهره بوت بو ده کم مه وه.

دارا (وہك ئەوہى بېرىكەوتىتەوہ، بە فېلبازىيەوہ): ئا قەرەبوو!! ھاورپكەم حەقى خۆتە، بەلام قەرەبوو كە پارە نىيە، بەلكو.. ئامۆزگارىيە.

ھېمىن (بەيىزارىيەوہ): چى؟ ئامۆزگارى؟

دارا: ئامۆزگارىيەكى بەنرخ وەك ئالتون.

ھېمىن (بە گالتە جارىيەوہ): بۆخۆتى ھەلگرە تاكو زىياتر دەولەمەند بىيىت.

دارا: تۆگەر دەتەوى زىپ كۆيكەيتەوہو بىيىتە خاوەنى كۆشك و تەلار، ئەم ئامۆزگارىيە رەتمە كەرەوہ.

ھېمىن (بە پىنا خۆشبونەوہ): ئۆۆۆۆف.

دارا: ھېمىن ئەى ھاورپ باشەكە، داراي برادەرت كە زۆر زۆرى خۆش دەويىت، ئامۆزگارىت دەكات ئەم دوكانە بچوكە بفرۆشيت.

ھېمىن (بەتورەبون و ھەلچونەوہ): چى چى؟ ئەفەندى چىت وت؟ دوكانەكە بفرۆشم؟ دوكانەكە بفرۆشم بۆ ئەوہى دواتر دەست بەسوالكردن بكەم؟ ئاي چ ئامۆزگارىيەكى ئالتونىيە!

دارا: ھاورپم نايىت بە سوالكەر. بەلكو دەبى بە بازارگان، بازارگانىك كارى كرپىن و فرۆشتنى خانوبەرە دەكات و قازانچ دەكات.

ھېمىن (ھېوربوتەوہ): چۆن چۆنى؟

دارا: ئافەرىن، پرسىياريكى رەوايە، سەرەتا بە پارەى ئەم دوكانە ئەسپىك دەكرى.

ھېمىن (قسەكەى يىدەپرى): چى بكرم؟ بۆچى من سوارچاكيكى شارەزام تاكو ئەسپ بكرم.

دارا: نەخىر، بەلكو تۆ دەيىتە وردەواللە فرۆش، كەلوپەلى ناومال لەلادى دوورەكاندا بە نرخىكى گران دەفرۆشى.

ھېمىن (بىردەكاتەوہ): وردەواللە فرۆش.

دارا: به لای، ورده والّه فرۆش. ئەو ئیشە پر قازانجە من سەرەتای ژیانى بازگانیم لایه وه دەستپێکرد، هەر ئەو ئیشەش بوو وایکرد من بېمە ئەو بازگانەى که ئیستا لەبەر دهمتدا راوهستام و دەمیینى.

هێمن (دوودله): بەلام...

دارا: دوودل مەبە هێمن گیان، بازگانى عاقل و جوان.

هێمن: بەلام بازگانى قازانج و دۆرانده، واتە لەوانەى پارە و پوله کم بدۆرینم.

دارا: لەوانەشە قازانج بکەیت. بە نەختیک لێزانینه وه قازانجیکى زۆر بە دەستدینیت. بەقسەى من بکە و هەرگیز پەشیمان ناییتە وه.

هێمن (دواى بیرکردنەوه یه کی کم): باشە کى ئەم دوکانە دەکړى که کەوتوو ته ئەم گەرە که میلیه هه ژاره وه؟

دارا: من.

هێمن: تو!

دارا (بەفیلانزیه وه): تەنھا لەبەر خاترى تو دەیکرم. من، وهك خۆت دەزانى، دوکانیكى زۆرم ههیه، پێویستیم بەم دوکانە بچوکه نییه.

هێمن (بەدودلیه وه): پارە کەت حازره؟

دارا: هەر وه ها گریه سستی فرۆشتنه کهش حازره. ئەم دوکانە زۆر ساده و ساکاره به چه ند دەفرۆشیت؟

(دارا پارە و گریه سستی فرۆشتنى دوکانه که له گیرفانى دەر دههینیت. هێمن دوودله)

هێمن: پێویسته لەم مەسەله یه دا بیرورای خێزانە که شم وەر بگرم.

(دارا به شیوازیکی فیلبازانه پیده که نی)

هيمن (به توره بونهوه): بۆچی پيڊه كهنی؟ تايا گالته م پيڊه كهيت، بهودي ده مهوي پرس ورا به خيزانه كه م بكه م؟!

دارا: نه خيتر، به لام بير لهو ماوهيه ده كه مهوه كه ده بي چاوه پروان بم، تاكو ره زامه ندي ژني براده ره كه ي باوكي خيزانه كه ت وهرده گپري.

هيمن (به سه رسورمان و گالته پيكر دنهوه): ره زامه ندي كي؟ پيم وتي ره زامه ندي شنوي خيزانم، نهك...

دارا: ده زانم. ده زانم. به لام خيزانه كه ت رازينايت تاكو پرس ورا به داكي نه كات، داكي شي ده بي پرس ورا به مي رده كه ي بكات كه ده كاته باوكي خيزانه كه ت، باوكي خيزانه كه شت ده بي پرس ورا به هاوپنكه ي بكات، ثم هاوپنسه ش بيروپاي خوي ده رنابري تاكو پرس ورا به ژنه كه ي نه كات، ثابم شيويه ده بي من هه ر چاوه پروان بم. هاوپنكه م گويگره، من پياويكي عه مه ليم و كاتي خوم هه روا به فپرؤنادم، له به ر نه وه هه ر ئيستا وه لامم بده ره وه، به لي يان نا؟

هيمن (دوودله): به لام...

دارا (به پيداگرته وه): به لي يان نا؟

هيمن (به دوودليه وه): به لي.

دارا (به فيلياري و دلخوشيه وه): هيمن. تو پياويكي زور تيگه شتوي. نه ي بازركان پرؤزبايت ليده كه م.

(دهستي هيمن ده گري و به قايي تهوقه يه كي به هيتر له گهل ده كات. ثالم كات وساته دا شنوي خيزاني هيمن ديته ژوره وه. نه ختيك دوور له دوكانه كه راده وه ستيت. ته ماشاي نه تهوقه و قسه كرده كات كه له نيوان هيمن و دارادا روده دا، شنو گويي له قسه كان نييه. شنو له دوكانه كه نزيك ده بيتته وه، كاتي دارا شنو ده بيني، به بينيني شپرز ده بيتت و ده شله ژي)

دارا: ته‌واو رېښکوتين. ته‌مړږ ټيواره دوکانه‌که ودرده‌گرم. باشه؟

هيمن (به‌بې ټه‌وی به هاتنی شو بزانی): باشه رېښکوتين.

(هيمن پاره‌که ودرده‌گری و گريبه‌سته‌که مؤرده‌کات، شو دټته‌ژوره‌وه، ده‌گاته‌لايان، دارا

دهيه‌وی بچټه‌ده‌روه)

دارا (له‌کاتی چونه‌ده‌روه‌یدا): دراوسی نازيزه‌که‌م خواحافيز.

هيمن: خوات له‌گه‌ل.

(دارا له پشته‌ی دوکانه‌که‌وه له‌چاو ونده‌بې، گوی له قسه‌ی نيوان ژنو مي‌رده‌که ده‌گری)

شو (به سهرسورمان و نارازيونه‌وه): ته‌م ده‌لاله‌ فيلبازه‌ بچی هاتبوو بږ ټيره؟

هيمن (شپزه‌يه، پاشان به گاتته‌جاريه‌وه): فيلباز!! بگره‌ بلې غه‌شيم.

شو: غه‌شيم؟! گهر ته‌م پياوه‌ که به‌فروفيله‌کانی ده‌ستی زوريه‌ی دانيشتوانی ته‌م گه‌ره‌که‌ی

برپوه غه‌شيم بيټ، که‌واته‌ ته‌ی کی له‌م گه‌ره‌که‌دا فيلبازه؟

هيمن (به‌خوه‌لکيشانه‌وه): من.

شو (پنده‌که‌نی): تز؟

هيمن: بچی پنده‌که‌نی؟ دياره‌ منت به‌دل نييه؟ تو هه‌رگيز رازينيت به‌و ټيشانه‌ی من

دهيانکه‌م.

شو: چون رازينيم، من سهرسامم به‌وه‌ی تو پياويکی دل‌وده‌روون باشی، راستگويت و واده‌زانی

خه‌لک هه‌مووی راستگون، ته‌نانه‌ت ته‌وانه‌شيان که خراب و ناله‌بارن، به‌لام نازيزه‌که‌م تو

فيلبازنيت، تايا تو فيلبازی؟

هيمن: نه‌خير. بيگومان نه‌خير. من زيره‌ک و ليها‌توم و فيلباز نيم، من له دارا زيره‌ک‌ترم،

به‌لگه‌ش بږ ته‌وه، ته‌وه‌تا له ماوه‌ی که‌متر له نيو سه‌عاتدا ته‌م دوکانه‌ په‌رپوته‌م

پينغروشت.

شنۆ (به سهر سورمان و پينا خوشبونهوه): چى چى؟ تهوه وتت چى؟ دوكانه كهت به داراي ساخته چى و فيلباز فرؤشتووه؟

هيمن (به خوشحاليهوه): به لى. گريبه سته كه شم له گه لدا مؤر كرد.

شنۆ (به مه لچونهوه): چى چى؟

هيمن: تازو وييت درهنگه.

شنۆ (به توپه بونهوه): غه شيم تازو وييت درهنگه، ساويلكه.

(ده كيشى به سهر و چاوى خويدا و گلەبى له به ختى خوى دهكات. هيمن ههولدهدا هيپورى

بكاتهوه. دارا له پشتهوهى دوكانه كه سهر دهردينى. به دزييهوه چاودى تيرى تهوه دهكات كه

له نيوان تهو ژنو ميتردهدا رودهدات)

هيمن (به دهه و خولى خيزانه كهيدا ده سوپتهوه): شنۆ گوييگره، دهه به بازركان، بازركانىكى

دهوله مهندهو چيت بوئ له كراس و زيرو زيوى گرانبهها هه مويت بو ده كرم، باپروينهوه

بو مالهوه، شنۆ شوردهيه تيره سهر جادهيه و مهگرى.

شنۆ (به توپه بونهوه لى دوورده كهوتتهوه): نايه مهوه بو مالهوه. دهرؤمهوه بو مالى باوكم.

چيتر ناتوانم له گه ل پياويكى غه شيم و ساويلكه دا بژيم، نازانى خه لكى باش و خراپ

لهيه كتر جيا بكاتهوه.

هيمن (به چريه قسهى له گه ل دهكات): شنۆ تهه قسانه چييه دهيكهى؟ تو به پرومدا

هه لده شاخييت و دهنگت به رزده كه يتهوه؟ له كوئيش؟ له سه رجاده؟

شنۆ (به دهنگيكي نزم): هيمن تهه يه كه مجار نييه كه ده تخله تينن، تو له خله تاندنه كاني

پيشتر هيچ فيرنه بريت و فيرئيش ناييت، بويه جاريكيتر من نايه مهوه بو مالهوه.

هیمن دوکانه که داده خات، پاشان ده که ویتته دواى شنۆ که به توره بونه وه ده پروات و له بهر خۆیه وه بۆله بۆلیه تی. دارا له دوکانه که نزیکه ده بیتته وه و خنده یه کی فیلبازانه بهر و خسارییه وه یه)

دارا: دوکانیکه تر خرایه سه سهر مولکه کانی دیکه م. به لام تو ئه ی هیمنی تیگه شتوو، هیچت له سه سهر نییه بیکه یت، ته وه نه بیت نه یه لی لیدان بهر (سه رت) بکه وی و پرته و بۆله ی ژنان سه رت کونده که ن.

(دارا به گالته جار ییه وه پیده که نی)

(دیمه نه که گۆزانی به سه ردادیت، ژوریکه خاکیانه ی ساده و ساکار له مالی هیمن. قه ره ویله یه کی بچوک که پارچه قوماشینکی کۆنی به سه ردادراوه، دوو کورسی پلاستیکی، ده رگای ژورده که ده که ویتته لای راسته وه، له لای چه پیشه وه په نجه ره یه کی مام ناوه ندی هه یه، په رده ی په نجه ره که دادراوه ته وه، په رده که ته وه نده کۆنه رهنگی پیوه نه ماوه، هیمن له سه ر یه کی له کورسییه کان دانیشتوو، شنۆ له سه ر لیواری قه ره ویله که دانیشتوو، به شه رم و په شیمانیه وه ته ماشای هیمن ده کات. کات تیواره یه)

هیمن: تو راست ده که ی. پیوستبوو پیش ته وه ی دوکانه که بهرۆشم، به باشی بیری لیکه مه وه.

شنۆ (به پینا خوشبونه وه): تو هه له تکر د.

هیمن (ورته ورتیک ده کات): به لی، هه له م کرد.

شنۆ: هه له یه کی گه ره که ته نها ...

هیمن (به مه لچونه وه): ته نها غه شیمه کان هه له ی واده که ن، ده ی بیلی، بزچی نایی، من غه شیم. غه شیم. غه شیم.

شنۆ (به شه رمه وه): من نه مده ویست سوکایه تیت پیبکه م، به لام ...

هيمن: به لآم چي؟ تو به ته مابوي ماله كه به جيبيليت، مالي ميڙده غه شيمه كه.

شنو (به ناز هوه): گهر جاريكي ديكه هه مان هه له بكهيت، ته وسا به جيده هيلم.

هيمن: من په شيمانم. زور په شيمانم. تايا ته وه بهس نيبه؟

شنو: نه خير. په شيماني سودي چيه گهر تيمه هه مان هه له دوو باره بكه پينه وه؟

هيمن (به سه رسورمان هوه): شنو تاخر ده بي چي بكم؟ تايا پيوسته منيش وهك دارا بيم به

كه سيكي ساخته چي و فيلبازو...

شنو (به تر سه وه): وت چي؟ گهر وهك داراي فيلبازت ليتهات، به كسه ماله كه به جيده هيلم.

وهك خوت بمينه ره وه، راستگوو دل و دهرهون باش.

هيمن: به لآم دل و دهرهون باشي هيچ سوديكي نه بووه ته نها زهره نه بيت. وانيبه؟ كه چي دارا به

فرو فيله كاني به رده وام قازانج له دواي قازانج دهكات.

شنو: له پاره دارا قازانج دهكات، به لآم زور شتي ديكه ده دؤر پيني، هاوري و دوستايه تي

ده دؤر پيني.

هيمن: من ناتوانم فرو فيل بكم و له گهل ته وانيتردا خراب يم، ته ي باشه چي بكم؟

شنو: خوت چوني هه راوا بمينه ره وه، دل و دهرهون باش، راستگوو، دل سوو، خه لكي خوشيان

بويت. به لآم...

هيمن (وهك كه سيك له خه ويكي خوش به خه بهر هاتيبت): به لآم چي؟

شنو: زياتر ناگاداري خوت به. به تاييه تي له گهل كه ساني فيلبازو ساخته چي وهك دارا.

هيمن: باشه، ئيدي واده كم.

شنو: ورد هواله فرؤشه كه به ياني كه ده چيت بو كرپيني ته سپه كه ته وهت له بيرنه چي.

هيمن: قوربان فرمانت به جييه.

(هه ردو كيان به خوشي و شادي به وه پنده كه نن)

(دېمەنەكە گۆرانی بەسەردادیت. دوكانەكەى دارا كە لە ھېمىنى كړى دەردەوئ. لەناوہویددا دوو میژ ھەبەو كۆمپىوتەریكیان لەسەرە، ئەم كۆمپىوتەرە بۆ یارى سیگا بەكار دەھێتت. وینەى ھەندئ لە كچە ھونەرمەندە بەناوبانگەكانو ھەندئ یارىزانى جیھانى تۆبى پئ بەدیوارەكانەو ھەلئاسراون. دارا لەبەردەم دەرگای دوكانەكەدا راوہستاوہو بە زمانئكى توند لەگەل مندائئكدا كە شارگردەكەبەتئ قسە دەكات. كات بەیانئبە)

دارا: ھا ئئستا دەزانئ دەبئ چئ بكەئ؟

مندائەكە: بەئئ گەرەم دەزائ. بەیانئان كاتژمئیر (8) دەست بەئئشەكەم و ئئواران كاتژمئیر (10) دەستەلەدەگرم.

دارا: ئەئ ئەگەر ھەندئ مندائ وئستئان لە دوای كاتژمئیر (10)وہ، درئژە بە یارىكەئان بدەن، ئەو دەم چئ دەكەئ؟

مندائەكە: لەگەلئان دەمئنمەوہ تاكو چئ پارە لە گئرفانئاندا بە خەرجئ دەكەن؟

دارا (بەدئخۆشئ و رازئبونەوہ): ئافەرئن.

مندائەكە: گەرەم دئئبە، مندائئكى زۆر مەكتەبەكانئان جئدەھئئلن و دئئ بۆ ئئرە، تەواو وەك ئەوئ لەگەل مندائ روئدا.

دارا (بەخۆشحائئبەوہ): ئافەرئن. دەئ بانگئان بكە. ئەوہتا وا بەرەو مەكتەبەكانئان كەوتونەتەرئ.

مندائەكە (بەدەنگئ بەرز ھاوار دەكات): سئگا.. سئگا.. خۆشترئن یارئمان ھەبە: پاشائ دارستان، ھاوړئئ گئانداران و شەركەرە ئازاكە. ھائ لائف. پئشەركئئ ئۆتۆمۆبئل، پئشەركئئ پاسكئل، یارى تۆبئ پئ. تەنھا بە پئئج دئنار بۆخۆت تئیر یارئبەكە. سئگا.. سئگا.

(هەندى منداڵ لە دوكانە كە تزيك دەبنەو، بە سەرسورمانەو تەماشای ناو دوكانە كە دەكەن،
هەندىكى ديكەيان گيرفانى خويان دەپشكنن)

دارا (بەخۆشحالىيەو): بەخيريين. بەخيريين منداڵە جوانە كان.

منداڵەكە: فەرمون. خۆشترين ياريمان هەيه.

(هيمن ديتەژورەو، بەبى ئەوئە تەماشای دوكانە كە بكات، بەبەردەميیدا دەروات. دارا بە
چاويكى فيلبازانەو تەماشای هيمن دەكات، دواى بير كردنەويەكى كەم، دەكەويتە دواى
هيمن. منداڵەكە بەدەنگى بەرز هاوار دەكات)

منداڵەكە: سيگا.. سيگا. پيشپرکيى ئۆتۆمۆبيل.. پيشپرکيى پاسكيل.

(ديمەنەكە گۆرانی بەسەرداديت، شەقاميىكى گشتى كە دەچيتەو سەر شار، لەملاولای
شەقامەكە چەند درەختيىك پروان، كۆمەلێ تايەى ئۆتۆمۆبيل دانراون، لە دوورەو هەندى لە
خانەكانى شار ديارە، هيمن ديتەژورەو و عارەبانەيك رادەكيشى، بەخۆشحالىيەو گۆرانی
دەلێ. كات پيش نيوەرۆيه)

هيمن (لەگەل خويدا): عارەبانەيكەى جوانە، جوان و تۆكمەيه. ناخۆ كاتى شنۆ دەبيينى چەند
پيى خۆشحالدەبى! ئەو دەم دەزانى ميژدەكەى غەشيم نيبە و دەلێ: ئافەرين هيمنى
تياگەشتو. عارەبانە بۆ وردەوالەفرۆش لە ئەسپ باشترە. مەسەلەى ئەسپ ئاسانە،
دەتوانم لەباتى ئەسپ گويدرييتيك بەكارينم، بەلێ گويدرييتيك، ئا بۆ نا؟ گويدرييتيك.
(دارا ديتەژورەو و جلو بەرگى گەنجيى سەردەميانەى لەبەردايە و سواری پاسكيليك بوو.
بە دەورى هيمندا دەسورپيتەو و كۆمەلێ جوولەى پالەوانانە ئەنجام دەدات)

دارا: مامە بەيانيت باش.

هيمن (بەسەرسورمان و گالتهپنكر دنەو): زيانت باش كورە گەنجەكە.

دارا (لەگەل خويدا و بەسەرسورمانەو): كورە گەنجەكە؟! ئەيناسيم، ئەم غەشيمە ئەيناسيمەو.

ھېمىن: كورە گەنجەكە بۇ كوي دەرۋى؟

دارا: بىگومان دەچم بۇ شار، شارە جوان و خوشەويستەكەم. لەو پروايەدام تۇ دەرۋى بۇ لادى؟

ھېمىن: لادى؟ نەخىر نارۆم بۇ لادى.

دارا: كەواتە تۇ دەرۋى بۇ ئوردوگا؟

ھېمىن: نانانا، منىش دەرۋىم بۇ شار، شارەكەم.

دارا: بەم عارەبانەو دەرۋى بۇ شار؟!

ھېمىن: جا بۇ كورە گەنجەكە، ئەم عارەبانەيە چىيەتى؟

دارا (بەگالئە جارىبەو پىدەگەنى): عارەبانەيەك لە شار؟ واى لەو شتە سەيرە!

ھېمىن (بەسەرسوپمانەو): شتى سەير؟ كورە گەنجەكە بۇچى سەيرە؟

دارا: ئەى نازانى رېگاوبانەكانى شار قىرتاوكراون و بۇ تايەى ئۆتۆمۆيىل و پاسكىل گونجاوترن،

نەك بۇ تايەى عارەبانەو سى مەرۋمالات، بەتايىەتى سى ئەسپ، ئەسپ تەنھا

دەتوانى لەرېگاي خۇلدا پروات.

ھېمىن: دەزانم، بەلام...

دارا: ھەرۋەھا ئەم عارەبانەيە تۇ لەشار رېگاي ھاتوچۇ دەگرى.

ھېمىن: راستە رېگاي ھاتوچۇ دەگرى، بەلام...

دارا: ھەرۋەھا ژىنگەى شار پىسدەكات، شارەكەت كە بىگومان خوشتدەوى، ئەوەش بەھوى

پىساي ئەو نازەلانەى عارەبانەكان رادەكىشن. پىفف.

ھېمىن: دەزانم، ھەموو ئەوانە دەزانم. بەلام من ئەم عارەبانەيەم بۇ ئەو نەگرىو لەشار

ئىشىپىبەكەم، بەلكو بۇ ئەو دەم كرىو لە لادى دوورەكاندا كرىن و فرۆشتنى پى

ئەنجامبەدم.

دارا: نىستا تىگەشتەم، كەواتە تۇ وەردەوالەفرۆشى؟

هېمن: بهلې، دهمه ورد هواله فروش.

دارا (پنده كهنې): دهبيبه ورد هواله فروش؟

هېمن (به سادهيوه): بهلې.

(دارا پنده كهنې)

هېمن: بوجې پنده كهنې؟

دارا: من لهو باوره دام له سهردهمې ته مړماندا، تم نيشه باړې نه مابيتت و بويته به شيك له رابردوو. نيتا كات كاتي هويه كاني گواستنه وهى تازه و خيرايه، بو نمونه وهك تم پاسكيله كه نر خيكي زور گراني ههيه.

هېمن: بوجې تم پاسكيله له تهسپ و عاره بانه باشته؟

دارا: بهلې هاورپكهم. بهلې گوره م. به تايه تي بو نيشيك لهو نيشه ي تو بچيت.

هېمن (دواي بركردنه وه): به لام تهسپ له پاسكيل به هيزتره.

دارا: تمه راسته. به لام تاكو ماويهك، چونكه دواتر تهسپ پرده بيتت و نه خوش دهك وهى.

هېمن: پاسكيلش خراب ده بې.

دارا: به زوترين كات چاكده كرتته وه، هيندهى تهسپيكش پارهى تيناچيتت و وهك عاره بانه ش زوو زوو خراب ناييت.

هېمن: تمه راسته، به لام...

دارا: پاسكيل پويستيشى به خواردن نييه، پويستى به زين و تهويله نييه. ههروه ها به پيچه وانهى عاره بانه وه، پاسكيل خيراتره، جوانتره، سوكتره، وهك چون بو نيشيپي كردن باشه، تاواش بو وهرزش و سهيران و سهردان باشه. ده كرى ژنو پياو و مندال و وهك يهك به كاريپين.

هېمن (دواى پېدەنگیسه کی گهم، په شیمانە): نای من چه ند گیل و ساویلکهم دیسانه وه
ههله مکرد، بۆجاری دووهم ههله مکرد.

دارا (به ساخته بازیهوه): به لێ. ههله یه کی کوشندهت کردوه.

هېمن (به دهنگی نزم): باشه من چی به ژنه کهم بلێم؟

(دارا به پاسکیله که یه وه به ده وره ی هیمندا ده سوریتته وه وه هه ندی جوولئی پالنه وانانه ده کات،

هیمن به سه رسورمانه وه له و دیمه نانه ده روانی، له ناکاو دارا راده وه ستیت)

دارا: حضرت لێیه نه ختیک سورای ئهم پاسکیله بییت و لیتی بخوریت؟ به و کاره زور خوشحال

ده بییت؟

هېمن (به دلخوشی و ههزگردنه وه): بیگومان نه وه زور خوشه وه...

دارا: ئوۆزی! تابلیتی خوشه، هانی، فهرموو سواری به و لیتیخوره.

(پاسکیله که ده داته هیمن، هیمن به خوشحالییه وه پاسکیله که لیده خوریت)

هېمن: ئه مه پاسکیلیکی زور باشه، وای ئهم پاسکیله له ئوتومۆیلینکی تازه ده چی.

دارا: ئه مه دروستکراوی بیانیه، واته وهک ده لێن ئه سلیه.

هېمن: خۆزگه دانیه کم له م جوّه ده بوو!

دارا: به پزیم ده توانی بییه ی بۆخۆت.

هېمن (به خوشحالییه وه راده وه ستی): بیبهم بۆ خۆم؟! سوپاس، زور سوپاس ئه ی...

(له ناکاو پیدهنگ ده بییت)

به لام چون چونی بیبهم بۆ خۆم، من پارهم نییه، چی پارهم هه بوو، هه مویم دا به

کرپینی ئهم عاره بانیه.

دارا (گوایه بیرده گاته وه): ئه ی پیاوه باشه که، من له ناخی دلّمه وه خوشمویستی، بویه

رازیده بم ئهم پاسکیله جوان و ئه سلّه، به و عاره بانیه ی تۆ بگۆرمه وه.

ھېمىن: چى چى؟!

دارا: بەرپىزىم خەمى مىنت نەبىت، مىن پاسكىلىكى دىكەي وەك ئەمەم ھەيە، پاشان مىن دەمەوى يارمەتتە بىدەم.

ھېمىن: بەلام...

(ھېمىن بە جوانى تەماشاي دارا دەكات، دارا دەپھوى خۆي لەو تەماشاكردنە وردەي ھېمىن

دوورپاگرى. كۆمەللى كورپى گەنج دەردەكەون)

كۆمەلەگە: ھېمىن ھېمىن، ھېمىن گيان

ئاگات لەخۆتەبى قورىان

لىيى وردبەرەوہ زۆرجوان

نەخلەتتەتەوہ ديسان

ئەي دلۋدەررون فراوان

ھېمىن (لەگەل خۆي): سەپرە! زۆر لە دارا دەچىت. ھەمان روخسارو ھەمان دەنگى ئەوى ھەيە.

دارا: ھا وتت چى؟ ئايا تۆ پازىت؟

ھېمىن (بەسەر سۇرمانەوہ، لەگەل خۆي): تۆبلىيى ئەو بىت؟

دارا: بۆچى قسە ناكەيت؟

ھېمىن (لەگەل خۆي): لەوانەيە خزمىكى بىت، كورپى مامى.. كورپى خالى.

دارا: پازىت؟ بلى ئايان نا؟

ھېمىن: كورپە گەنجەكە تۆ كىيت؟

دارا (بە پەشوكاويەوہ): مىن.. مىن.

ھېمىن: ناوت چىيە؟

دارا: ناوم .. ناوم دارهوانه.

هيمن: تهنانت ناوه كهشت له ناوی ئەو دەچی. دارهوان! دارهوان.. دارا.

دارا (به پینا خوشبونهوه): ئەم دارایه کێیه؟ من پێشتر گویم لەم ناوه سهیره نهبووه.

هيمن: ئەو دارایه دراوسیمه، دارای دهلال دراوسیمه و زۆر له تۆ دەچی.

دارا: ئەی گویت لەو پهنده نهبووه كه دهلی؟ (دهلی سیویکن و کراون به دوو لهتهوه)

هيمن (دواي سهروپمان و دوودلی): با گویم لی بووه، بهلام...

دارا: بی بهلام، ئیستا دهیگۆرپتهوه یان نا؟

هيمن (به سهروپمانهوه): نازانم.. تۆ وتت نایناسیت؟ دارا ناناسیت؟

دارا: تۆ پیاویکی سهیرو سهمه رهیت، پیم وتی ئەم دارا ناوه ناناسم، من ناوم

دارهوانه... دارهوووان. بهرێزم گوێگره، من بیرورای خۆم گۆری، نایگۆرمهوه.

هيمن: برا کهم تۆ بیزارمه به، من داوی لیبوردن ده کهم.

دارا: نایگۆرمهوه و تهواو.

هيمن: تکایه.

دارا (به هيمنی): باشه، رازیبووم به لیبوردنه کهت.

هيمن: ئەی پاسکیله کهت ده گۆرپیهوه؟

دارا (دواي ساتیک بیر کردنهوه): دهیگۆرمهوه و خوا پشتوپه نامان بیت.

هيمن (به خوشحالیهوه): سوپاس، زۆر سوپاس.

(به خیرایی مهسه لهی گۆرینهوه که جیبه جی ده کریت، ههریه که بیان به لایه کدا دهروات)

دارا (له گهل خوی، به گالته جاریهوه): به ئاسانی بوو به تهله کهوه، گهر زیاتر له خوی

دلنیابوایه، دهیتوانی مهسه له که ئاشکرا بکات و بمناسیتتهوه، پێویسته پێی بگه مهوه

نهوه کو له تۆره کهم ده ریازیبیت.

(دیمه نه که گۆرانی به سهردادیت، هه مان تهو رینگایه ی پښتر، له دوره وه و به شیوه یه کی رونو ناشکرا شار دیاره، هیمن به سواری پاسکیله که یه وه دیتسه ژوره وه. لهو شوینه دا نه ختیځ پیاسه ی پیده کات و پاشان ده چیتته دهره وه. دواتر دارا که به جوړیکتر خوی گورپوه دهرده که ویت، دارا کورپکی که نه و جلوه رگی یاریزانی توپ توپینی له بهردایه و به توپه که ی یاریده کات. به دوا ی هیمندا ده گه پری، کاتی نایدو زیتته وه، ده که ویتته شوینی. دواتر هیمن به خه م و خه فته وه دیتسه ژوره وه و پاسکیله که ی به شانی هه لگرتوه. پاش که مه کیتکتر دارا دیتسه ژوره وه، به گالته جاری و به فیلبازانه له هیمن دهروانی، یاری به توپه که ی ده کات. هیمن به دلساردی و ماندوبونه وه داده نیشیت)

هیمن (به تورپه بونه وه): کورپه دور که وه ره وه، برۆ له شوینی کیتکتر یاری بکه.

دارا (به خوشحالیه وه، له گه ل خوی): من کورپم؟ پیده چی نهیناسیبه وه، ته م جار هاش نهیناسیبه وه.

(به گالته جار پیه وه پنده که نی)

هیمن (به تورپه بونه وه): کورپه که ته وه بو پیده که نی؟

دارا (به تورپه بو نیکی دروستکرا وه وه): من کورپم؟ من یاریزانی توپ توپینم.

هیمن: کاکه گیان داوا ی لیبور دنت لیده که م.

دارا: پاسکیله که ت چی لی قهوما وه؟ پیده چی خراب بو ویت؟ ته م جوړه پاسکیله زور زوو خراب ده بی، فرییده.

هیمن (به سهر سوپمانه وه): ته وه ده لیتی چی؟ پاسکیله که م فرییده م؟

دارا (به گالته جار پیه وه): ته مه پاسکیلیکی بی که لکه، گومانی تیدانیبه ته مه له که لوبه لی کونه ی خراب دروستکرا وه.

ھېمن: كەلۈپەلى كۆنەي خراب؟ دەزانی بە چەند كړېومە؟ بە... بە عارەبانەيەك گۆرېومەتەوہ
كە بە پېنچ ھەزار دینار كړېووم.

دارا (بە گالته جارېيەوہ پېدە كەنى): بە پېنچ ھەزار دینار، بېگومان تۆ گالته دەكەي، بلى بلى
من گالته دەكەم، دەنا پېت دەلېم تۆ پياوېكى غەشىمى.

ھېمن (بە لوتبەرزىيەوہ): غەشىم، نە خېر نە خېر. من غەشىم نېم. من تەنھا گالتم لە گەل
كردى، من پياوېكى زىرە كم و ھېچ كەسى ناتوانى بە ئاسانى بمخلەتېنى، گەر دەتەوى
لەوہ دلنبايىت من غەشىم نېم، ئەوا لە گەلم وەرە بۆ شار، لەوى دەزانی بەم پاسكىلە
كۆنە چى دەكەم، دەيفرۆشم بە يەكەم پاسكىلچى كە دېتەسەرپرېمان، ئەوہى بە سەد
دینار بېكړى يان لەوہش كە متر بېكړى، ئەوا پېنى دەلېم غەشىم.
(بە زۆرى پېدە كەنى)

دارا: من لېت دە كرمەوہ.

ھېمن (بە سەرسورمانەوہ): تۆ؟ ئەي تۆ يارىزانی تۆپ تۆپېن نېت؟

دارا: با، ھەر وەھا پاسكىلېش چاك دەكەمەوہ، ئەم پاسكىلە تەنھا لە پېناو (گوشنە كەيدا-
كورسىيە كەيدا-) دەي كرم، ئېدى پارچە كانى ترى ھەمووى بۆ ناو حاويەي زىلە كە.
ھېمن: بە لام...

دارا (قەسكەي پېدە بړى): بە لام ئېستا پارەم پى نېيە، لەباتى پارە ئەم تۆپە جوانە ئەسلەت
دەدەمى.

ھېمن: پاسكىلېك بە تۆپېكى تۆپ تۆپېن؟!

دارا: پاسكىلېكى كۆنى خراب، بە تۆپېكى ئەسلى وەك ئەم تۆپە؟ تۆ راست دەكەي،
لەوانەيە من جارى ھەر غەشىم م، باوكم ھەميشە وامپېدەلى، بە لام چى بكەم؟ من

ويستم يارمه تيت بدهم، لهوانه يه تۆش سود لهم تۆپه و دربگري، وهك چۆن من سودم
ليوه درگرتوه.

هيمن: باشه من دتوانم چ سوديكي ليوه دربگرم؟ من نه ياريزاني تۆپ تۆپينم و نه وهرزه وان.
دارا: دتوانى سودى زۆرى لى و دربگري، تهنها به مهشق و راهيئانيكي كهه، دهبيتته
ياريزانيكي به ناوبانگ.

(تۆپه كه بۆ هيمن ههلهدهدا، پيكه وه يارى دهكهن)

هيمن (به خوشحاليه وه): ياربيه كي خوشه.

دارا: به سوديشه، كاتى دهبيت به ياريزانيكي به ناوبانگ، شهوكات.. وهره و ته ماشاكه..
پاره، ناوبانگ، خوشه ويستى خهلك به دستديتت. بۆ ههركوييهك برؤيت، گويت له
هات وهاواري هاندهران و موعجيبه كانت دهبي.

(هيمن دهچيته خه ياليكي قولى دوروه وه، له خه ياله كهيدا گوئي له وه دهبيت خهلكى ناوى

دههينن. كۆمهله كه پاش چهند ساتيك دينه ژوره وه، به دهوره ي هيمندا دهسورپينه وه)

كۆمهله كه: هيمن هيمن، هيمن گيان

ئاگات له خۆتبي قوربان

ليى وردبهره وه زۆرجوان

نه خله تيتته وه ديسان

ئهى دل ودهروون فراوان

(كۆمهله كه دهچنه دهروه وه هيمن ته ماشاي روخسارى دارا دهكات)

هيمن: سهيره!

دارا (له رووا داماره): چى سهيره؟

هيمن: تۆ زۆر له وه دهچيت.

دارا (به شپرزهبهوه): له كى دهچم؟

هيمن: ئەم دوو چاوه هه مان دوو چاوى ئەوه، ئەم روخساره هه مان روخساره كهى ئەوه..

دهنگىشت له دهنگى ئەوه دهچيت!

دارا (ههولدهدا رابكات): له كى؟ له مامت؟

هيمن: نه خيڕ.

دارا: له خالت؟

هيمن: نه خيڕ.

دارا (به توره بونهوه): ئەى كى؟

هيمن: خاوهنى پاسكيه كه، دهستبره كهى خاوهنى ئەم پاسكيه كوئه.

دارا: هيمن من دهستبرم؟

هيمن (به سه رسورمانهوه): چى؟!

دارا (به شپرزهبهوه): مه به ستم كاك نه ورۆز، مه به ستم كاك فه رهاد.. كاك كاروان، كاك

كامهران؟ واى خوايه تو چهند لهو دهچيت، زۆر له كامهران دهچيت.

هيمن: من له كامهران دهچم، من ناوم هيمنه و كامهران نيم.

دارا: تو زۆر له كامهرانى هاوړيم دهچى. به لام.. وهك په نده كه دهلى: سيۆيكه كراوه به دوو

له ته وه.

هيمن: راسته كهى كاك...

دارا: ناوم دارۆيه. كاك كامهران ئيستا، مه به ستم كاك هيمن ئيستا ده يگۆرپه وه بيان نا؟

چونكه من زۆر به په له م.

هيمن (دواى كه مه كيك بير كرده وه): دارۆ؟! سهيره! ته نانهت ناوه كه شت له ناوى ئەوه دهچيت.

هيمن (له گهل خوى و به دهنگىكى بيستراو): دارۆ، دارهوان، دارهوان دارۆ!!

دارا: پيم وتى پەندىكى پيشينان ھەيە دەلى: (دەلىنى سىيوتىكە و كراو ھە دوو لەتەوہ).
دەيگۆرپتەوہ يان نا؟ دەى بەخيىرايى پيم بلى، چونكە من زۆرم پەلەيە.

ھيمن (بە كەمە كىك دوو دليەوہ): بەلى.

دارا: ئافەرىن وەرزشەوانەكە.

(پاسكىل و تۆپەكە دەگۆرنەوہ. ھيمن بەيار كرنەوہ دەچىتە دەرەوہ. دارا پاسكىلەكە

لیدەخوړى و قسە لەگەل خۆيدا دەكات)

دارا: ئەم غەشىمە خەرىك بوو بمناسىتەوہ، بەلام وەك ماسىيەكى بچكۆلانە ھەویرەكەى قوتداو بوو بە قولاپەكەوہ. ئەو گەر لەخۆى دلنيابوایە، ئەوا دەيتوانى ئاشكرام بكات، بەلام ئەو دوو دلەو زۆر ساويلكەيە، بەجۆرىك ساويلكەيە كە باوەر بەھەموو كەسىك دەكات. ئىستا دەبى ئەم پاسكىلە لە جىگايەكدا بشارمەوہ و بە خىرايى پىيىگەمەوہ.

(بە گالته جاريەوہ پىدەكەنى. پاسكىلەكەى ھەلگرتوہ و بە خىرايى دەچىتە دەرەوہ)

(دیمەنەكە گۆرانى بەسەردادىت. ھەمان رىگا، زياتر لە شار نزيكبوئەتەوہ. ھيمن تۆپەكەى پىيە و دىتەژورەوہ. يارى پىدەكات. دارا ئەمجارەيان جل و بەرگى ژنانەى لەبەردايە و لە پشتەوہى ھيمن دەر دەكەوى. بەبەردەم ھىمندا دەروا و پىكەننىكى دروستكراو پىدەكەنى)

دارا: پياوى ئاخىر زەمان!!

ھيمن (واز لەيارىكرىن دىتت، بە سەرسورمانەوہ): چى؟!

دارا: ئەم تۆپە عەقل و ھوشى نەھىشتوون، چەند بەستەزمانن.

ھيمن: بەستەزمان؟!

(دارا بە منگەمنگەوہ دەچىتە دەرەوہ. ھيمن بە شەرمەوہ راوہستاوہ. پاشان يارى بەتۆپەكە دەكاتەوہ. دارا دواى ئەوہى خۆى كرووہ بە پياوئىكى پىر دىتەوہ ژورەوہ. لەبەردەم ھىمندا

رادەۋەستىت. بە سەرسورمانەۋە تەماشاي ھېمىن دەكات و بە ھەلچونەۋە دەستەكانى دەكىشى بەيەكدا. ھېمىن كاتى دارا دەبىنى، واز لەيارىكردن دىنىت)

دارا: ئەۋە شەرم لەخۆت ناكەي؟

ھېمىن: بۆچى؟ مامە چىم كىردوۋە؟!

دارا (لەگەل خۆي، بەدلخوشىيەۋە): مامە؟ بەخوا باشە، ئەم جارەشيان نەيناسىمەۋە. (بۆ

ھېمىن) چۆن ھىچت نەكردوۋە؟ ۋەك مندال كەوتويتەتە دواي تۆپىكى پىر لە ھەۋاۋ پىم

دەلىيى چىم كىردوۋە؟

ھېمىن: مامە تۆپ تۆپىن ۋەرزىشكە بۆ گەۋرەۋ بچوك.

دارا (بە تۈرەبوتىكى دروستكراۋەۋە): پىم مەلى مامە. من مامى كەسىك نىم ۋەك شىتەكان

ھەلسوكەوت دەكات.

ھېمىن: شىتەكان؟!

دارا: داناۋەشىت، بەۋخوا گەۋرەيە ئەمە داۋەشىنە، شەرم لەبەژن و بالا درىژەكەي خۆت بەكە.

ھېمىن: بەلام، مامە...

دارا (دەچىنەدەرەۋە): نەۋەيەك عەقلى خۆيان لەدەستداۋە، نە ئەخلاقىان ھەيە نە عەقلى.

(ھېمىن بە شەرم و بە پىناخۆشبونەۋە دادەنىشىت)

ھېمىن (لەگەل خۆيدا): ئەم مامە پىرەيە راستدەكات، بۆ پىاۋىكى ۋەك من ناشرىن و شورەيىە

بەم تۆپە يارىبكات، بەتايىبەتى من ھىچ رۆژى لە رۆژان يارىزانى تۆپ تۆپىن نەبووم.

كاتى پاسكىلەكەم بەم تۆپە گۆرىيەۋە چۆن بىرم لەمە نەكردوۋە؟ باشە چى بە شىنۆ بلىم؟

بىگومان ئەۋ زۆرخراب لىم تۈرەدەبىت.

(دارا جلوبه‌رگی ناویژیوانی تۆپ تۆپینی له‌به‌رکردوو و دیتته‌ژوره‌وه. فیکه‌یه‌کی گه‌وره به میلیه‌وه شۆرپوه‌ته‌وه. له هیمن نزیك ده‌بیته‌وه و به گالته‌پیکردنه‌وه ته‌ماشای ده‌کات. چهند فیکه‌یه‌ک لێده‌دات)

دارا: ده‌ی یاریزانه‌که تۆپه‌که هه‌لده. تۆپه‌که مه‌گره به‌ده‌سته‌وه. ده‌ی هه‌سته و به‌رده‌وام به له یاریکردن. ده‌ی یاریزان

(چهند فیکه‌یه‌ک لێده‌دا و پاشان کارتییکی سور درده‌هینیت)

دارا: تۆ ده‌رکرای، پیویسته هه‌ر ئیستا یارگا‌که به‌جیبه‌پیلیت. ده‌ی ئەم فه‌رمانه به خیرایی جیبه‌جی بکه.

(هیمن به بیزاریه‌وه ته‌ماشای دارا ده‌کات، دواتر به وردی ته‌ماشای روخساری دارا ده‌کات و توپه‌ده‌بیته. هه‌لده‌سیته‌وه سه‌ر پپی و یه‌خه‌ی ده‌گری)

هیمن: کییه .. فیلبازه‌که‌یه؟

دارا (خه‌ریکه ده‌خنکی): ئەه‌ی یاریزان ئەوه چی ده‌که‌ی؟ تۆ ده‌رکراوی، تۆ نابی چیت له هه‌یج یارگایه‌کی ناوخۆیی و جیهانیدا یاریکه‌یت.

هیمن: نه‌خیر ئەه‌ی ساخته‌چی فیلباز، من له ژیاندا ناتهیلم؟ ئەه‌ی دز.

دارا (به‌تۆسه‌وه): من ساخته‌چیم؟ من دزم؟ تۆ به‌هه‌له‌داچویت ئەه‌ی ...

هیمن: من ئەه‌ی.. دارۆ، ئەه‌ی پاسکیل دز؟

دارا (به‌خۆش‌حالیه‌وه): دارۆ؟ من دارۆ نیم.

هیمن: بگره تۆ ئەویت، ئەه‌ی ساخته‌چی، تۆم ناسییه‌وه.

دارا: تۆ به‌هه‌له‌دا چویت، من دارۆ نیم، من...

(هیمن هیورپوه‌ته‌وه، به وردی ته‌ماشای روخساری دارا ده‌کات)

هیمن: تۆ دارۆی! تۆ دارۆی ساخته‌چیت.

(زیاتر بهرۆکی دهگری)

ئەوی ساختهچی، ئەمجارەیان لە دەستەم دەرناییت.

دارا: من دارۆ نیم، من.. دەستت لایە و بهرۆکم بەردە. ئۆۆۆف. من ناویژیوانی نیو دەوڵەتیم و

هاتووم یاریت لە گەڵدا بکەم، کەچی تۆ دەتەوی بکۆژی؟ ئەمە پرۆشتی وەرزی نییە.

(فیکە کەمی دەداتی و تۆیە کەمی لیوهردهگری و دیتەدواوه)

دارا: باشە. مەسەلە کە لەبیربکە. وەرە پیکەوێ یاری بکەین، تۆ ناویژیوانی و من یاریزانم.

ئێستا تۆیە کە فرێدە دەم، گەر لە فرێدانی درەنگ کەوتم، فیکە یەکی ئاگادار کردنەو

لێبەدە. گەر زۆرتر درەنگ کەوتم، دوو فیکە بۆ دەرکردنم لەناو یاریگا لێبەدە. دەوی وا

یاریکە دەستی پیکرد.

(دارا ئەوەندە دەچیتە دواوە تاکو وندەبیت. هێمن چەند فیکە یەکی لێدەدات)

هێمن (بانگی دەکات): ئاگاداریە. دەرکرای. دەوی یاریزانە کە برۆدەرەو، یاریزانە کە.

(بەدوایدا دەگەری. بەدڵشکاویەو لە گەڵ خۆی)

هێمن: پرایکرد. تۆیە کەمی بردو ئەم فیکە یەکی بۆ جێهێشتم. بێگومان ئەو خۆی بوو، دارا، یان

دارۆ. سەیرە! باشە بۆچی دارۆ دارا نییە و دارا دارۆ نییە.. خودایە دیسانەو

خەڵەتێنراوە! ئەو ساختهچیە خەڵەتاندمیەو. چی بکەم؟ چی بە شنۆ بلێم؟ پرۆشتم

ئەسپێک بکرم بە فیکە یە کەوێ گەر اومەتەو؟ من پیاویکی غەشیم، غەشیم و گەخۆو

شایەنی لێدانم.

(دارا دیتەژورەو. بە پەریزەرە بەرە لای هێمن دەروات کە خەمبارانە دانیشتووە، دارا

بەدەنگێکی درێژ کە خۆشەویستی و گالتهی پێوە دیارە، بانگی هێمن دەکات)

دارا: هێمن.. هێمنۆ.. هێمنۆ.

هێمن (بە تورەییەو هەڵدەسێتەو): کییە؟ دارا و دارۆی ساختهچیە؟

دارا (به ترس و په شوکاو بیهوه): نانا، من دارام، دارای هاورپیت.

هیمن (به دلشکاو بیهوه): توی.

(خه مبارانه داد نهیشیت و به سه رسورمانه وه له دارا دهروانی)

دارا (به فیکلانی بیهوه): هاورپیکه م نه وه چیه؟ بوچی ئاوا ته ماشام ده که ی؟ تامه زرۆی بینیی

دارای هاورپیتیت، منیش تامه زرۆی بینینت بووم. هاورپیکه م بوچی قسه ناکه ی؟

هیمن: دارا.. چی بلیم؟

دارا (گوايه بیئاگایه): کوانی نه عاره بانه یه ی کرپیت؟

هیمن (به گومانه وه تماشای ده گات): عاره بانه ؟!

دارا (به ناگادیته وه): مه به ستم نه سپه که یه، نه وه نه سپه ی عاره بانه که ی پی رابکیشیت،

عاره بانه ی ورده واله فرۆشییه که.

هیمن: جا تو ده ته وی بزانی؟

دارا: به لی. نه ی من هاورپیت نیم؟

هیمن: به لی، به لی نه ی هاورپی و دراوسی نازیزه که م. هه بو نه بو، ناله م دنیا یه دا پیاویکی

دل و دهر وون باش هه بو، ناوی...

(هیمن نه وه ی رویداوه بو دارای ده گپرتته وه و پیکه وه ده چنه دهره وه)

(دیمه نه که گۆرانی به سه ردادیت. دوکانه که ی دارا، کۆمه لی مندال له به رده م دوکانه که دان و

هه ندیکتر له ناوه وه ی دوکانه که دان، یاریده که ن و هاتو هوارایانه. دوا ی که مکیکتر دارا و

هیمن دینه ژوره وه)

دارا (پنده که نی): ئاوا. روشتی نه سپ بکرپیت و به م فیکه یه وه که پرایته وه؟

هیمن: هه موو نه و شتانه له کاتی که رانه وه مدا رویاندا.

دارا: باشه نه ی چی به شنۆی خیزانت ده لی؟

هېمن: نازانم.

دارا: بېنگومان زور خراب لیت تورې ده بې.

هېمن: راسته کې.

دارا: داماو.

(له بهر دهم دوکانه کېدا دوو منداډ دېبې به شه پرېان، هېمن به سهر سورمانه وه له شه پرې نېوان

مندالته کان راده مینې)

مندالې 1 (ده گری): تو پارېه کانی منت دزی.

مندالې 2: من نه بووم، سویندت بؤ ده خوم من پارېه من توّم نه دزیوه.

مندالې 1: چی به باوکم بلیم؟ تم پارېه یی پیدام تاکو ناله تی هه نده سه ی پیبکرم، که چی

پارېه که میان دزیوه.

مندالې 2: ته ی من چی به باوکم بلیم؟ پارېه که ی پیدام برؤم قهرزه کانی دوکاندار یی کی

پیبدده مه وه، که چی هاتم بؤ ئیره تاکو ته نها یه کجار یاریبکه م، به لام هرخه ری کی

یاریکردن بووم و خوم له بیرچو، ئیدی هه موو پارېه که م له یارکردندا خه رچکرد.

مندالې 1 (ده گری): به بې ناله تی هه نده سه نارؤم بؤ قوتانجانې؟ مامؤستا که م لیمده دات.

مندالې 2 (ده گری): منیش ناچمه وه بؤ ماله وه تاکو قهرزی دوکانداره که نه دده مه وه.

(ههر دوکیان ده گرین)

هېمن (به پینا خوښوونیکې زوره وه): دارا ته مه چیه؟

دارا (پیده گه نې): یاری مندالانه، کو مه لې یاری خوښ و سهر نچراکیتشه. تم یاریه بؤ گه وره کانیش

خوښه، ده لې چی پیکه وه یاری بکه یین؟

هېمن: دارا تم یاریبانه خراپه و زهری هه یه، به تاییه تی بؤ منداډ.

دارا: به لام بؤ من سودی هه یه و قازانجی لیده که م.

هېمن (به پېنا خوشبونهوه): دارا تهنانت مندالېش؟!

دارا: له پېناو به ده سته پېنانی پاره دا، هه موو شتيك حه لاله.

هېمن: ئاوا؟

دارا: به لې هاورپكهم ئاوا. هېچ شتيك له پاره گرنگترو باشترنويه. نه خزم و كه سوكار نه

دوست و هاورپي. تهنانت مندالېش.

هېمن (له گهل خویدا): سويند ده خوم ئه مه هه ر ئه وه، داره وان و داروي ساخته چويه.

دارا: هېمن بير له چي ده كه يته وه؟

هېمن (له گهل خویدا): چي له م ساخته چويه بكم؟

دارا (به گالته پيكر دنه وه): هاورپكهم ده ترسي بر ويته وه بو ماله وه؟

هېمن (له گهل خویدا): ئه م فيلبازي ساخته چويه هه موو شته كان تيكدهدات، تهنانت

منداله كانيش.

دارا (به گالته پيكر دنه وه): له تورهبوني ژنه كه ت ده ترسي؟

هېمن: نه خير.

دارا: نه خير؟ سويند ده خوم ژنه كه ت عه قلى خوي له ده سته دات.

هېمن: شنو شتي واناكات.

دارا: با ده يكات. ئه و ژنيكه زو هه لده چيت.

هېمن: تو به هه لده دا چوويت.

دارا: هه لده؟ له وانه يه ژنه كه ت ده سته كات به بولهبول و قاوقيز، ئه مه راسته، چونكه ئه و

تيروپرت ليده دات.

(به گالته پيكر دنه وه بيده كه ني)

هېمن: ئه وه ده لبي چي؟ شنو ليتمده دات؟ تو به هه لده دا چوويت، زور به هه لده دا چوويت.

دارا: به لې ليتده دات. دواي ليده انه كه ش ماله كه جيده هيللي و چيتر ناگه ر يتته وه.

ھېمىن: شىنۇ ژىنيكى باشو بەرپىزە، شتى واناکات.

دارا (بە گالتەپىنگر دىنەو): بەراستى تۆ پىياۋيىكى غەشىمى. ھىچ شىتىك لەبارەى ژنانەوہ نازانى. بەلام ئەمىرۆ، كاتى ھەموو ئەو شتانەى كەرويانداوہو بۆى دەگىرپىتەوہ، دەبىنى چۆنى چۆنى تورەدەبىي شىتتوھاردەبىي.

(بە گالتە جارىپىيەوہ پىندەكەنى)

ھېمىن: شىنۇ تورەنايىت.

دارا: من پىت دەلئىم تورەدەبىيىت. وەك چۆن لە فرۆشتىنى دوكانەكەدا تورەبىو. ئەوہى لەنىوان ھەردوكتانا رويدا بىنىم و گويم لىبوو.

ھېمىن: تورەنايىت.

دارا: تورەدەبىيىت.

ھېمىن: ئۆۋۈۋۆف. دارا وازم لىبىنە برۆم، چىتر چەنەبازى مەكە.

دارا: گرەو دەكەى لەسەر ئەوہى تورەدەبىيىت.

ھېمىن: گرەو؟! گرەو لەسەر چى بىكەم؟

دارا: لەسەر ھەر شىتىك.

ھېمىن: من ھىچم نىيە گرەوى لەسەربىكەم، لىمگەرى با برۆم.

دارا: نەخىر ھاورپىكەم شىتىكت ھەيە، خانوہكەت.

ھېمىن: نايادەتەوى گرەو لەسەر خانوہكەم بىكەم؟!

دارا: تۆ گرەو لەسەر خانوہكەت بىكەم و منىش لەسەر دوكانەكەم، ئەو دوكانەى لەتۆم كرىپىيەوہ.

ھېمىن: تۆ دەلئى شىتت بويت.

دارا: نازىزەكەم لەوانەيە گرەو كە بىيەتەوہ، ئىدى دوكانەكەت بۆ دەگەرىتەوہ.

ھېمىن: نەخىر.

دارا (بیرده کاتهوه): دوکانه که به نامی کۆمپیوتره ره کانی ناویشیه وه.

هیمن (بیرده کاتهوه): بهراسته؟

دارا: بهلی. پارهیه کی زۆریش له مندا لانه وه دستده که ویت.

هیمن (به دلخۆشیه وه): بهلام...

دارا: هاو پیکه م بهلامی ناوی، ئەمه ههلی ته مهنته. گهر ژنه کهت تور په بوو بیان هاواری کرد
یا خود گریا یان لیدایت، ئەوا تو خانوه کهی خۆتم پیده دهیت.

هیمن (له گهڵ خۆیدا): ئاوا ساخته چی، عاره بانه و پاسکیل و تۆپه کهت لیدزیم، ئیستا نۆرهی
خانوه کهمه.

دارا (له گهڵ خۆیدا): من ده زانم ژنه کهی تور ده بیست، ئاخو چون تور نه ناییت، میرده کهی
رۆشتووو ئەسپ بکریت که چی به فیکه یه که وه گهرا وه ته وه. دهی هیمنی غه شیم رازیبه،
تا کو دست به سه ر خانوو که شتدا بگرم.

(کۆمه له که دینه ژوره وه. گۆرانی ده لێن و سه ماده کهن و به ده وره ی هیمندا ده سو پینه وه که به

شپر زه بیه وه بیر ده کاته وه)

کۆمه له که: هیمن له هیچ مه ترسه

ورد به ره وه له م ده رسه

به باشی لیبی پروانه

له سه ر خۆ و هه م ژیرانه

گهر به عه قل بیر که یته وه

زه ره ر نا که ی ده بیه یته وه

زه ره ر نا که ی ده بیه یته وه

هېمن (له گهڼ خوږيدا): من ده زاتم شنو له بهر دهم كهسى غه رييدا سو كايه تيم پيناكات.
به تاييه تى له بهر دهم كه سيكي ساخته چى وهك دارادا. به لام شهى ته گهر به پراستي
توره بوو؟ ته مجاره يان ده بى زور ياش تاگادارى خوم بم.

دارا: هېمن بوچى شتيك نالتي؟ تاي تى رازيت يان نا؟

هېمن (دواى دوود ليه كى كه م): داره وان من رازيم.

دارا: داره وان؟!!

هېمن (به گالته پيكر د نه وه): مه بهستم دارو. مه بهستم داراى هاوړى و دراوسيم.

دارا: باشه، گريه ستي كړين و فروشته كه ش تاماده يه.

(گريه سته كه مؤر ده كهن، ده چنه دهر وه، شاگردى دوكانه كه به دهنگى بهرز ده كه ويته

بانگ كردن)

(د يمه نه كه گوراني به سهر داديت، له بهر دهم مالى هيمندا، مالىكى هاكه زابى له گه پره كيكي
ميلليدا، شنو شپزه يه و له بهر دهرگا پراوه ستاوه و چاوه پروانى هاتنه وهى هېمن ده كات، هېمن و
دارا دينه زوره وه، له شونين كدا ده وستن زور له شنووه دوور نييه، هېمن دوودله له وهى بهره و
لاى شنو بچيته پيش، دارا پالى پيوه دهنيت. كات دواى روژ تاوا بونه وه)

دارا (به چرپه وه): دهى پيشكه وه.

هېمن (به چرپه و دوودله): توژيك سهرت هه بى.

دارا: نه و چاوه روانته.

(شنو ههر دو كيان ده بينى)

شنو: كينه؟ كى له وييه؟ نيوه كين؟ بوچى وه لام ناده نه وه؟ تاي نيوه دزن؟

(به دهنگى بهرز هاوارده كات)

خه لكينه... خه لكى گه ركه، دز، دز هاتو وه ته سهر ماله كه مان.

(هيمن به خيړايي و به ترسو لهرزهوه دهچيټه لاي ژنهكهي)

هيمن: وسسسس. شنو من هيمنم، هيمنى ميږدت.

شنو (بهخوشحاليهوه): هيمن؟ ميږده نازيزهكهم؟ بوچى دواكهوتيت؟ دلّم ههر لات بوو؟

هيمن: ژنه نازيزهكهم من سهلامهټم.

(شنو تهماشاي دارا دهكات كه له تاريخيدا راوهستاوه، بهرهولاي دپروات)

شنو: بوچى تهسپهكەت نالهويدا بهجيټيشتوه؟ ئيستا ديهيټمه ژورهوه

(بو دارا)

تهسپهكه وهره، وهره تهسپهكه.

دارا: من.. دراوسى من دارام؟

شنو (لهجيى خوږ رادهوستي): دارا؟ ئاي لهوه دارا بوچى بووه به تهسپ؟ سهيره!!

دارا (بهيناخوشونهوه): نانا، من تهسپ نيم.. من داراي دراوسيتانم. هيمن تهوه بوچى

قسهيهك ناكهي؟ براكهم شتيك بلې.

هيمن: تهوه دارايه. داراي دراوسيمانه و تهسپ نيه؟

شنو: دارا؟ روشتيت تهسپ بکړيت کهچى دارات هيناوتهوه؟

دارا (لهگل خوږى، بهدلخوشيهوه): سهرهتايه كي باشه.

شنو: هيمن تهى كوا تهسپهكه؟ دهليى تهسپهكەت نه کړيوه؟

هيمن: با کړيم. کړيم. مهبهستم لهباتى تهسپ عارهبانويه کم کړى، چونکه عارهبانو له تهسپ

باشتره، دواتر تهسپهكه دهکړم، تهسپ يان گويدريټيک.. گرنګ نيه.

شنو: قسهيهكى بهجيټه، باشه كوا عارهبانوکه، ئايا عارهبانويهكى گونجاو توکمهيه؟

دارا (بهگانتهپنکردهوه): عارهبانو؟ هاوريکهم پيى بلې عارهبانوکهت چى ليکړد؟

هيمن (له شنو نزيك دهپيټهوه): شنو زمانت تهسپهكەته.

شۆ (تېئىگات): چى چى؟ زىمانم ئەسپە كەمە؟

(دارابە گالتە جارىيەتتە پىدە كەنى)

ھېمىن: بەلى، ژنە عاقل و تىگەشتوۋە كەم.. زىمانت ئەسپە كەتە، گەر بىپارىزى دەتپارىزى.

شۆ: ئەي ئەگەر نەپارىزىم؟

ھېمىن: بەخودايە گەر نەپارىزى، ئەوا ۋەك چۆن دوكانە كەت لە دەستدا، خانوۋە كەش لە دەست

دەست.

دارا (فېكە يەكى ئاگادار كىر دىنەۋە لېدەت): ھېمىن.. ئاگات لە خۆت بېت.

ھېمىن: ژنە زىرە كە كەم گۆيگەر، دواي ئەۋەي عارەبانە كەم كرى، عارەبانە يەكى تۆكەمە و جوان و

زۆر گونجاۋ بوو. زۆر..

شۆ (قىسە كەي پىدە بىرى): باشە باشە، ئەي كوا لە كۆيە؟

ھېمىن: لە..

شۆ: چى لېتھات؟ ئايا تۆتۆمۆيىلىكى گەرە خۇي پىدا كېشاۋ تىك و پىكى شكاند؟

ھېمىن: نە خىر. وايلىنە ھات؟

شۆ (سەبرى نەماۋە): ئايا لىيان دزىت؟ ھېمىن عارەبانە كە چى لېتھات؟

دارا: دراۋسىكەم.. عارەبانە جوانە كەي بە پاسكىلىك گۆرپىيەۋە.

شۆ (بەسەرسورمانەۋە): چى چى؟ بە چى گۆرپىيەۋە؟

دارا: بە پاسكىلىك.

شۆ (بەپىناخۇش بونەۋە): دارا تۆ بىدەنگ بەۋ قىسە مە كە. مەسەلە كە پەيۋەندى بەتۋە نىيە.

ھېمىن: بەلى. دارا تۆ بىدەنگ بەۋ قىسە مە كە. مەسەلە كە پەيۋەندى بەتۋە نىيە.

شۆ (بۆ دارا): دەي بىرۆ دەرەۋە لە مالىە كە مدا.

ھېمىن: بەلى. بىرۆ دەرەۋە لە مالىە كە مدا.

دارا (بە ھەرەشەۋە): ھېمىن!؟

هېمن (به ناگادېتهوه): نا، مېنهرهوه.

(هېمن بؤ شنؤ)

پېويسته مېنېتهوه. ژنه زيرك و تازيزه كه م تهو ميواني منه.

شنؤ (به پيناخوشبونهوه): خاوهني پاسكيله كه كيته؟ دهيناسي؟

هېمن (به له رودامانهوه): بيناسم. نه خير. لهوانه يه داراي دراوسيمان بيناسي، دارا تو

نايناسي؟

دارا: نه خير. من كه نه مېنيوه ئيدي چؤن بيناسم؟

هېمن: سهيره؟ تهو زؤر له تو ده چوو. ناويشي داره وان بوو. ژنه وردبين و زيره كه كه م ناوه كه شي

له ناوي تهو ده چوو.

دارا: زؤر كهس هه يه له يهك ده چن و ده ليئي سيويكن و كراون به دوو له تهوه.

هېمن: ته نانه ت تهو قسه يه شي پيوتم، ليك چونيكي زؤر سهيره، ژنه تازيزه كه م وان بيه؟

شنؤ (بېزار بووه): هېمن هم وړتانه چييه ده يانكيه؟ تهوه ي تو ده ليئيت من هيچي

ليئيناگه م؟

دارا (به خوشحاليهوه): وړينه، وتي وړينه.

(فيكه كه له هېمن ودرده گريت و فيكه يهك ليده دات)

هېمن: شنؤ، كه سي عاقل به ئيشاره تيك تيده گات.

شنؤ (له گهل خويديا): گه جاري يه كه م ليخوش نه بومايه، تهوا ئيستا هه له ي نه ده كرد. چي

بكه م، ماله كه جيئيلم؟ يان دست به قيژو هات وهاوار بكه م.. بؤ تهو به خته ي كه

له گهل تهو پياوه غه شيمه دا كوي كردمهوه؟ چي بكه م؟

دارا: بئگومان دراوسينكه مان توره بووه.. وان بيه؟

شنؤ: به لي. من...

دارا (به خوشحالیهوه. فيكه يهك لیده دات): وتی به لئی. مانای خانم که مان تور به بووه. هیمن گویت له وه بوو؟ دراوسی که مان تور به یه.

(چهند فيكه يهك لیده دات)

هیمن (به پینا خوشبونهوه): ژنه که م زمانت نه سپه که ته.

دارا (به گالته پیکر دنهوه): نه سپه که م؟ نهو نه سپه ی له قوتوی هیچ عه تاریکدا نییه؟

هیمن: نایا راسته تو تور به بویت؟

دارا: شنوخان گومانی تیدانییه تو له ته پللی سه ری دده ی؟

شنو (به مه لچونهوه): لیبدهم.. من له هیمن بدهم؟

دارا: که واته به تور به یهوه ماله که ی بو به جیده هیلی.. وانیه؟

شنو: نه خیر.

دارا: نه ی وهک ژنه داماره کان دهست ده که میت به گریان.

شنو (دوای ساتیک بیر کردنهوه و گومان کردن): جا تو چ په یوه ندیه کت به مه سه له که وه هه یه.

دارا (به دلشکاویهوه): تو بوچی تور به ناییت؟ دراوسی تور به که م چی لیتقه و ماوه؟ دراوسی

نازیزه که م خوا هیدایه تت بدات.. هیمن عاره بانه به پاسکیلیک؟!

شنو (له گهل خوی): بیگومان من تور به م. به لام نهو تور به بونه له به رده م تزی ساخته چی و

فیلبازدا درنابرم.

هیمن: ژنه زیره که که م نایا تو تور به میت؟

دارا (بو هیمن): بیگومان تور به یه. تو عاره بانه یه که به پاسکیلیک بگوریته وه؟ نه مه

مه سه له یه که به راستی تور به تده کات.

(شنو دوای نه ختیک بیدهنگی و به تور به بون و پینا خوشبونهوه ته ماشای دارا ده کات)

شنو: بگره من دلخوشم.

دارا: چی چی؟ دلخوښی؟

هیمن (به خوشحالیهوه): سوپاس ژنه باشه کهم.

شنو: پاسکیله که مان له کوټیه؟ ده مهوی بیبینم؟

هیمن: ژنه تازیزه کهم که مه کیڅکه سهرت هه بی.

شنو (به توره یسهوه تماشای دارا ده کات): پاسکیله هؤکاریکی گواستنه وهی ناسانه. بو

ئیش و کارو و هرزش سودی زوره.

هیمن (به خوشحالیهوه): تافهرین ژنه زیره که کهم.

دارا (به گالته جاری و به پینا خوشبونهوه): تافهرین؟! باشه دراوسی تازیزه که مان چوڼ ده توانی

و هرزش بکات له کاتیکدا پاسکیله که...

(به گالته پیکردنه وه پیده که نی)

شنو: پاسکیله که چی لیتهاتوه؟ هیمن پاسکیله که بیان لیدزیت؟

دارا (به گالته جاریه وه پیده که نی): دراوسی تازیزه کهم بوچی قسه ناکهیت؟

هیمن (نازانی چی بکات): له راستیدا..

شنو: هیمن قسه بکه.

هیمن: ژنه زیره که کهم نه وه بزانه که...

شنو (به توره بونهوه): هیمن کوا پاسکیله که له کوټیه؟

دارا: هیمن پاسکیله که له کوټیه؟

شنو: دارا تو بیدهنگ به و قسه مه که.

هیمن: به لی. دارا تو بیدهنگ به و قسه مه که.

شنو: دهی برؤ دهره وه له ماله کهم.

هیمن: به لی. برؤ دهره وه له ماله کهم.

دارا (فیکه یه کی ناگدار کردنه وه لیده دات): هیمن.. ده لی له بیرتچووه ته وه؟

هيمن: مينهروهو مهرو.

شنو: هيمن پاسكيله كه له كوييه؟ بوچي قسه ناكه يت؟

هيمن (به شله زاوي و به ترسه وه): وتت پاسكيل؟

دارا: هاورپي كه م بيگومان مه به ستي خانمي دراوسيمان، نهو پاسكيله يه كه به توپيك
كوپيته وه.

هيمن: دارا تو بيدنگبه و قسه مه كه.

شنو: چي چي؟ تايا پاسكيله كه شت كوپيه وه؟

دارا: به توپيك. توپي توپ توپين. توپيكي جوان.

هيمن: دارا بيدنگ به.

شنو (زياتر بزاربووه): هيمن!!

دارا: گوماني تيدانييه دراوسپي نازيزمان ئيستا تورپه، جا چون ژنيك له ميڙده كه ي خوي
تورنابيت، كاتي ميڙده كه ي پاسكيليك به توپيك ده كوپيته وه! گهر من شتيكي وهك
نهوه ي هيمنم بكردايه، نهوا ژنه كه م شيت وهار دهبوو، له وانه يه ليشي بدامايه.

شنو (بهه لچونه وه): هيمن.

هيمن: شنو عاقل به.

شنو (له گهل خوي): غه شيم عاقل چي بم؟ چي بكه م؟ تايا ده سته كه به گريان و نوزه نوز كردن
بو نهو به خته خراپه م؟ نه م ماله به جيبيلم و چيتر بوي نه گه ريمه وه؟ چي بكه م؟ هه موو
شته كاني فهوتان، دوكانه كه و عاره بانه كه و پاسكيله كه، شاي لهو به خته خراپه ي من؟
ئستا من چي بكه م؟

هيمن: ژنه نازيزو زيره كه كه م ده زاني نه مجاره شيان كي ده ستي بريم و فيليلي كردم.

شنو: كي؟

هيمن: دارا.

دارا: من؟!

هیمن: مهبهستم دارۆیه. دارۆ که زۆر له دارا دهچیت، دارای دراوسیمان.

دارا: هاوڕێکهَم ههزاران کەس ههیه لهیه کدهچن و دهلی سیویکن و کراون به دوو لهتهوه.

هیمن: ئەمه راسته. دارۆش زۆر له دارا دهچو.

شنۆ: با له دیو درنجیش بچیت، هیمن تو هه موو شتیکت له دهستدا.

دارا: دراوسیکه مان راسته کات، هیمن تو هه موو شتیکت له دهستدا.

هیمن (به ترسهوه): زمانت.

دارا: شنۆ تو زۆر دامای.

شنۆ (به توره بونهوه): هیمن.

دارا: شنۆی ئازیز، بو تو باشتره ئەم ماله به جیبیلی.

شنۆ (زیاتر توره بووه): دوکانه کەت فهوتان و هیچم نهوت.

دارا: ئەسپه کەش، مهبهستم عاره بانه تو کمه کیه.

شنۆ: عاره بانه کەشت فهوتان و هیچم نهوت.

هیمن (زیاتر ترسی لێشتوووه): شنۆ عاقل به.

شنۆ: ههروه ها پاسکیله کەشت فهوتان و به تو ییکه وه بۆم هاتیته وه.. هه و تم قه ییدیناکات.

هیمن (به ترسهوه): شنۆ زمانت ئەسپه کەته.

شنۆ: نه ئەسپم دهویت و نه پاسکیل.. ئەو دوکانه م دهوی که به م ده لاله ت فرۆشتوو.

هیمن: به لام شنۆ به پاره کە ی عاره بانه یه کم کری.

دارا: عاره بانه که بوو به پاسکیل.. پاسکیله کەش بوو به تو پ.

شنۆ: ها هیمن وتت چی.

هیمن: شنۆ عاقل به و نه ختیکی سه برت هه بی.

شنۆ: هیچ سه برم نه ماوه، گهر نه ختیکی دیکه سه برم هه بی، له وانه یه خانوه که شم له دهست

دهرچیت.

هیمن: ژنه که م به پیچه وانه وه. گهر...

دارا (به زمانیکه هره شه نامیره وه): هیمن.

هیمن: شنۆ ئایا تو سوری له سه ره ته وه؟

شنۆ: به لئی.

هیمن (دوای بیر کردنه وه به کی کورت): باشه، من پازیم.

دارا (هه ولده دا زیاتر لیانه وه نزیکیته وه): شنۆ خان تو تور په نیت؟

هیمن: هه موو شته کانت بو ده گه پیتسه وه، پاسکیله که و عاره بانه که و دوکانه که، به للام به بی

هیمن.

دارا: ئه ی ئافه رین.. فیکره یه کی زور باشه.

شنۆ: به بی هیمن؟ واته به بی تو؟

هیمن: به لئی و نه خیر.

شنۆ: به لئی و نه خیر؟ تینا گه م!

دارا: هه ره ها منیش تینا گه م، به للام ده ی گرنگ نییه، شنۆ خان گرنگ ئه وه یه تو تور په نیت،

وانییه؟

هیمن: مه به ستم ئه وه یه من چیتز وه ک پیتتر نا، به لکو ته واو وه ک دارام لیدیت.

شنۆ (به پینا خو شبون و سه رسورما نه وه): وه کو کی؟ وه ک ئه مه؟!

دارا: ئافه رین!! ده ته وی وه ک منت لیبیت...

شنۆ (قه سه گه ی پیده پریت، بو هیمن): ده ته وی بییت به فیلبازو ساخته چی؟

دارا: من فیلبازو...

هیمن: به لئی، له پینا و پاسکیله که دا.

شنۆ: بییت به دزیش؟

دارا: من دزم؟

هیمن: به لئی، له پینا و عاره بانه که و ئه سپه که دا.

شنۆ: بییت به که سیکی ئه نانی و بی به زه یانه خه لکی پروتینیتته وه؟

دارا: شنۆی دراوسی ئەم قسانە چیبە دەیانکە؟ ئیستا ئەو گزنگە بزاین ئایا تۆ لە هیمن تورپیت یان نا؟

هیمن: کاتی وەك ئەوم لیدیت، دوکانە کەت لە گەل پارهیەکی زۆردا بۆ دەگەریتەو.

دارا: شنۆ تۆ تورپیت یان نا؟

شنۆ (دوای بیر کردنەوە): بیگومان تورپە نیم.

دارا: تورپیت؟

شنۆ: من چیتەر نه عارەبانەو نه پاسکیله که و تەنانهت نه دوکانە کەشم ناوێت.

دارا: ئەی باشە چیت دەوی؟

شنۆ: لەباتی هەموو ئەوانە، میژدە باشە کەم-هیمن-م دەوێت.

دارا (بە گالته جاری و پینا خوشونەو): هیمن کە دوکانە کەو پاسکیله کەشی فەوتان؟

شنۆ: میژدە باشە کەم کوانی تۆپە کە؟ هەزە کەم یاری پێبکەم.

دارا: باوەر بەو ئەناکەم کە دەیبیستم!

شنۆ: تۆپە کەم بۆ هەلده.

هیمن: بەسەرچاو ژنە باشە کەم.

(هیمن پەشوکاوه و شهرم دایگرتوو، دارا بە گالته جاریهوه تەماشای شنۆ و هیمن دەکات)

هیمن: کەسیک تۆپە کەمی لیدزیم، ئەم فیکهیهی پێدام و تۆپە کەمی پفاند.

(دارا بە گالته جاریهوه لە شنۆ دیتە پێشهوه و فیکه کەمی دەدات)

دارا: دراوسی کەم ئەمەش فیکه کەیه، ئەم فیکهیه لەباتی تۆپە کەیه، بگره لەباتی پاسکیله کەیه،

نەخێر لەباتی عارەبانە کەیه، لەباتی دوکانە کەیه.. هیمن چەند داماو، رۆشت ئەسپیک

بکریت کەچی بەم فیکهیهوه گەراو تەو!

(شنۆ بە پینا خوشونەوه تەماشای فیکه کە دەکات، لە گەل خۆی قسە دەکات)

شنۆ: ئای هیمن چیت لیبکەم؟ چیت پی بلیم؟ چیت لیبکەم؟ هیمن تەنھا فیکهیه کە؟ بەم

فیکهیهوه گەراو تەتەوه بۆلام؟ بەلام قەیدیناکات. لەبەرچاوی ئەم ساخته چیبە دا هیچ

ناكەم، بېدەنگ دەم، بگرەخۆم دلخۆش پېشانە دەم تاكو ئەم زۆرزانە سوکايەتت
پېنەكات، دواى ئەو خۆت دەبېننېتەو.

(شەنۆ فېكەكە وەردەگرى و بەخۆشى و كامەرانیبەو چەند فېكەكە لېدەدات)
فېكەكەكى جوانە، دەنگىكى مۆسقىيانەى ھەپە.

دارا: چى؟ مۆسقىيانە؟ (لەگەل خۆى) گومانى تېدانىبە ئەو دامارە عەقلى لەدەستداو.
شەنۆ: ھېمەن تۆ پياوئىكى بلىمەتى.

دارا: بلىمەت؟! ھېمەن بلىمەتە؟!

دارا: كەواتە ژنە جوان و زىرەكەكەم تۆ تورەنیت؟

شەنۆ: بىنگومان تورەنېم، چۆن تورە دەم تۆ ئەم فېكە جوان و بەسودەت بۆ ھېناوم.
(چەند فېكەكە لېدەدات)

لەباتى ئەو ھى بەدەنگى بەرز بانگى ئەوانى دېكە بکەين، بەم فېكەكە بانگيان دەكەين،
ھەرەھا دەكرى بۆ ناگادار كەرنەو بەكاربھېتەرى، ھەرەھا بۆ...

ھېمەن: كەواتە تۆ تورەنیت؟

شەنۆ: بگرە من دلخۆش و كامەران و بەختەو ەرم. (ھەلەلە لېدەدات)

دارا (بەتورەبون و پېناخۆشبونەو): مەعقول نىبە، باوەر بەو ناكەم كە رودەدات!!
(دەپەوى ئەو ناوہ جىبېلېت، ھېمەن بانگىدەكات)

ھېمەن: دارا بۆ كوى؟

دارا: بۆ دۆزەخ.

ھېمەن: گرېبەستەكە دەرىننە، دراوسى تىگەشتووەكەم گرەو كەت دۆراند.

دارا (گرېبەستەكە دەداتى): باوەر ناكەم، ئىوہ شىت ووتىن، شىت ووتىن.

(ھېمەن فېكەكە لە شەنۆ وەردەگرېت و چەند فېكەكە لېدەدات)

ھېمەن (بەگالئە جارېبەو): مالى گۆل، گۆل. برۆدەرەوہ. خوات لەگەل.

(دارا بە پېناخۆشبونەو پرتەوبۆلەى دېت، ھېمەن بە خۆشحالېبەو پېدەكەنى)

شنۆ (به توره بونیکي کپکراوهوه): هیمن، هیمن چیترت کردوه؟ میرده عاقله کهم هه موو شتیکت له دستدا.

هیمن: نه خیر دوکانه که شمان گهراندهوه، دوکانه که مان لهوهی جاران باشتر دستکه وتوهه.

شنۆ: دوکانه که مان دستکه وتوهه؟ هیمن ده لئی گالته م پیده کهیت؟

هیمن: نه خیر. نه خیر ژنه باش و سه لاره کهم، دوکانه که له گهل تامیریکی کو مپیوتهر گه رایه وه بو مان.

(گر بیهسته کهی ده داتی، شنۆ ده بخوینیتتهوه)

گو یگره، ئەم نامیره نایابه بو فیترکردنی منداله کانی گهره ک به کارده هیمنم، داوا له یه کینک ده کهم که به باشی ده زانی ئەم نامیره نایابه به کار بهینی و منداله کانیش فیترکات.

شنۆ: ئەی ئافه رین هیمنی دل و ده روون باش.

هیمن: ژنه باشه کهم هیمنی تیگه شتوو، بلێ هیمنی تیگه شتوو.

شنۆ: هیمنی تیگه شتوو، دل و ده روون باش و تیگه شتوو.

(ههر دوکیان پیده که نن، کو مه له که دینه ژوره وه)

کو مه له که: ته ماشاکه و ورد به ره وه

فروفیل و ساخته چیه تی

ره نگا وره نگه و جیا یکه ره وه

گهر به عه قل بیر که یته وه

زه ره ناکه ی ده یه یته وه..

توانی ئەسپه که

(دیمەن: دیمەنی دارستانیکی پەر دارودرەخت و سەوزەگیایە، کات: بەیانی پوژتیکی خۆشە،
پۆی و ئەسپ و گورگە بە دلخۆشییەوه دەردەکەون، سەمادەکەن و گۆرانی دەلین.)

هەرسیکیان: ترلا ترلا ترلالالا، ترلا ترلا ترلالالا

(گورگ و پۆیە بە درۆوه چەند جولەییەکی خۆشحالی و کامەرانی دروستکراو جیبەجیدەکەن،
بە نەرمونیانیەکی دۆرزنانەوه دەلورینن، ئەسپە بە دلخۆشییەوه دەحیلینن)

پۆیەکە (بە درۆوه): ئاھهه، ئاھهه، ئاھهه دلم.

ئەسپەکە (بەراستگۆیەوه): هاوڕێکەم چی بوو؟

گورگەکە: دلت چیبەتی؟

پۆیەکە: زۆر بە توندی لیدەدات.

گورگەکە: ئەوه لەبەر ئەوێه تۆ بە بازبازین و سەماکردن خۆت زۆر ماندوکرد.

پۆیەکە: ئاخر هاوڕێکەم ئەمە نیشانەکی خۆشەختی و کامەرانیمە، من خۆشەخت و

کامەرانی، دلخۆشییەکەم وەك هەورەبروسکە شریخەکی دیت.

ئەسپەکە (بەسەر سورمانەوه): دلخۆشی وەك هەورەبروسکە شریخەکی دی؟!

پۆیەکە: بەلی، وەرە، وەرە ئەی بەنرخترین هاوڕێم، گوی لە دلە کامەرانیەکەم بگرە کە ئاوازی

هاوڕێیەتی دەژەنی.

(ئەسپەکە گوی دەنی بە دلی پۆیەکەوه، پۆیەکە دەستدەهیینی بەسەری ئەسپەکەداو

لاشەکی دەپشکنی و بۆنی پێوەدەکات)

پۆیەکە: چەند بەتام و بەلەزەتە!!

ئەسپەکە (دور دەکەوتتەوه، بە سەر سورمانەوه): ئەوه وتت چی؟

پۆيەكە (بەئەگادىتەو): وتم دلم خۆشەو ئاوازی وهفاداری و دلسۆزی دهژهنی، دهلم دهلی:
ئەسپەكە، ئەسپەكە، تك تك.

گورگەكە (بە پینا خۆشبوئەو): تەنھا؟ تەنھا؟ تەنھا؟ ئەسپەكە؟
پۆيەكە (بە ترسەو): هەر وها دهلی: دم دم، گورگەكە، گورگەكە.
گورگەكە (لە پۆيەكە نزیك دەیتەو): نادەى با گوئی پینوئیم.
پۆيەكە (بە فیلبارزی و بە ترسەو): بۆچی گوئی لە دلی ئەسپە هاورپیمان ناگری؟ هاورپیکەم
لیدانی دلی ئەسپەكە ئاوازیکی خۆش و بەلەزەتی هەیه.
گورگەكە: بەلەزەت؟

(گورگەكە بەرەوروی ئەسپەكە دەروات، پۆيەكە دواى دەكەوئیت، بە خۆشحالییەو سەر
دەخەنە سەر سنگی ئەسپەكە)

گورگ و پۆيەكە (بە خۆشحالییەو): هاورپیکەمان دلت چەند بەتام و بە لەزەتە!!
ئەسپەكە: خۆشحالە بەو هی بوینەتە هاورپی یەكتر.
گورگ و پۆيەكە: هاورپیەتیەكەمان چەند بەتام و بەلەزەتە!
ئەسپەكە: ها دلم چۆن دەبینن.
گورگەكە: بەلەزەتە.

ئەسپەكە (بە سەرسورمانەو): چی؟
پۆيەكە (نوقرچیک لە گورگەكە دەگری): نایابە، هاورپی ئازیزمان دلت زۆر نایابە،
هاورپیەتیەكەمان دەیتە نمونەیهك بۆ سەرتاسەری دارستانەكە.
گورگەكە: دەیتە هۆی ئەو هی هەموان باو دەپەو بەكەن كە دەكری ئەسپەو گورگ ببینە هاورپی
یەكتر.
پۆيەكە: بەلی.

گورگه که: ئیدی بینینی رۆشتنی گورگ بۆلای ناسک و مهره کان دهیته شتیکی ناسایی.
رۆیه که: ئیدی هه موان له سه ر بینینی شه وه رادیین مریشک و مراویه کان به خوشحالی و

سنگفراوانییه وه له کولانه کانی خۆیاندا پیشوازی له رۆی بکه ن.

ئه سه که (به هه ست و سۆزه وه): شه وسا له ناو دارستانه که ماندا ناشتی به رفه راره بیته.

رۆیه که: نافه رین.

گورگه که: بژی ناشتی.

ئه سه که (دوای بیر کردنه وه): هاو رییان مه سه له یه کی هه جگار گرنگمان له بیر کرد.

گورگ و رۆیه که (به سه رسورمانه وه): شه مه سه له یه چیه ؟

ئه سه که: سویند.

رۆی و گورگه که: سویند؟ سویند به چی بخۆین؟

ئه سه که: سویند بخۆین دل سۆزو وه فادارو خوشه ویستی یه کترین.

(ده ستیان درێژده که ن و له پیده ستیان ده که نه وه)

رۆیه که: سویندی دل سۆزو وه فادارین.

گورگه که (به ته نها بوخۆی): سویندی دل سۆزو وه فادارین.

رۆیه که: شه سپی هاو ریمان بوچی سوینده که ناخۆیت؟

ئه سه که: سویندتان به چی خوارد؟

گورگه که: سویندمان به ...

ئه سه که: به چی؟

گورگه که: نازانم، سویندمان خوارد دل سۆزو وه فادرای یه کترین.

ئه سه که: باشه، به لام به چی سویندتان خوارد.

پڻويه ڪه (به فيلڙا زيبه وه): هاورپيان دهى قهيديناڪات، ٽيستا دهستان دريڙڪهنو لهه دواى من
سوئينده ڪه بليننه وه: سوئيندبي به شهره فو به ٽيمانمان ڪه له گهل يه ڪدا دلَسوڙو
وه فادارپين و يه ڪترمان خوڻسويٽ.

ٺهسپه ڪه: هم موو ڪاتي.

گورگه ڪه: هم موڪاتي و ٻو هه تاهه تايه.

پڻويه ڪه: له خوڻسى و له ناخوڻشيدا.

گورگه ڪه: له رڙو له شهودا.

پڻويه ڪه: له هاوين و له زستان، له به هارو له پايز.

ٺهسپه ڪه: زورباشه، زورباشه هاورپيان، لهم ساهه وه ٽيمه هاورپي دلَسوڙى يه ڪترين.

پڻويه ڪه: برائى يه ڪين و پينڪه وه گوراني دهليين.

هه رسيڪيان: ترلا ترلا ترلالا

مندالانى نازيرو جوان

ٽيمه هاورپين به دل و به گيان

هاورپي دلَسوڙى يه ڪين

يه ڪه دهنگو يه ڪه مه به ستين

پڻوي گهر برسى بيت يا خود تيريت

به وه فايه و ترسى ناويت

گورگ به به يانى و به ٽيواران

ناڙه لٽيڪه به سته زمانه و نه رمنيان

ٺهسپ جوانه و بالا به رزه

حيله ڪانى موسيقياه و پر تاوازه

(دیمه نه که گۆرانی به سهردادیت، له وهه رگایه کی فراوانی پر سهوزایی و تاو، ته سپه که درده که ویت و به خوشحالییه وه گۆرانی دهلی و خهریکی باز بازیته، که له شیره که دیتسه ژوره وه، گوئی له گۆرانی ته سپه که ده بیت و وشه ی گۆرانییه که رایده وه ستینی، له روه خساریدا نیشانه ی سهرسورمان و پینسه ی ربوون درده که وه)

که له شیره که (لا سایی ته سپه که ده کاته وه):

رئوی گهر برسی بیت یا خود تیریت

به وه فایه و ترسی ناویت

گورگ به بهیانی و به ئیواران

ناژهلئیکه به سته زمانه و نهرمونیان

ترلا ترلا ترلا

(به گالته پی کردن و پینا خوشبونه وه)

ئافهرین، ئافهرین ته سپی هاوری. به راستی وشه کانی ته م گۆرانییه ت جوان و نایابه.

ته سپه که: به راسته؟

که له شیره که: به لی به راسته، به لام تییینیه کی بچوکم له سهری ههیه.

ته سپه که: چیه؟

که له شیره که: وشه کانی ته م گۆرانییه سهیره، به کینک زیره ک و تیگه شتوییت ته و گۆرانییه نالی، ته وه ی ته و گۆرانییه بلی هیچ نییه ته نها گه مژه یان گه لخنه ییت.

ته سپه که (به هه لچونه وه): که له شیره که من نه گه مژه م و نه گه لخنه.

که له شیره که: ته وه باش ده زانم. به لام ههچ مه عقول نییه وه ک ته وه ی وشه کانی ته م گۆرانییه دهیلی، باوه ر به رئوی و گورگ بکهین.

ئەسپەكە: رېئوي و گورگەكە دوو ھاوړپې دلسۆزو بهوهفان.

كەلەشېرەكە: ئەوه راسته، رېئوي و گورگ هميشه دوو ھاوړپې دلسۆزو به وهفای يهكترن.

ئەسپەكە: رېئوي و گورگەكە ههروهها بۆ منيش دوو ھاوړپې دلسۆزو بهوهفان.

كەلەشېرەكە: بېگومان تۆ گالتهدهكەي؟

ئەسپەكە: نهخيّر من ئەوهي دهيليم به جديمه.

كەلەشېرەكە (دهكيشي بهسەري خويداو لهخوي دهادات): ئەي ھاوار، بهداخهوه، ئەي ھاوار..

(گوډرېژەكە دپتهژورهوه، كاتى دهيني كەلەشېرەكە دهكيشي بهسەري خويدا، بهسەرسورمانهوه رادهوهستيت و لاسايي دهكاتهوه، پاشان لهناكاو بيدەنگ دهبيت، له كەلەشېرەكە نزيكدهبيتتهوه)

گوډرېژەكە: ئايا له پرداويكدا ھاوړپيهكي خۆت لهدهستداوه؟

(كەلەشېرەكە بهردهوامه لهسەر لهخۆدان و دهموچاوپرين)

گوډرېژەكە: يان برايەكت لهدهستداوه؟

(كەلەشېرەكە بهردهوامه لهسەر لهخۆدان و دهموچاوپرين)

گوډرېژەكە: ئايا باوكت لهدهستداوه؟ يان خالت ياخود مامت يان دراوسيكەت يان باپيرت؟

كەلەشېرەكە: نانانا.

گوډرېژەكە: ئەي كهواته چي رويداوه؟

كەلەشېرەكە (ھاواردهكات): ھاوړپم نهتبستوه چي رويداوه؟

گوډرېژەكە: چي رويداوه؟

كەلەشېرەكە (بهسەرسورمانهوه تەماشاي گوډرېژەكە دهكات): ئەي ھاوار، واي بهداخهوه..

گوډرېژەكە: كەلەشېري ھاوړپم چي رويداوه؟

كەلەشېرەكە: نهتبستوه چي رويداوه؟

گوڊرٽڙه ڪه: پيڻم وتي نه خير نه مبيستوهه چي رويداوه.
ڪه له شيره ڪه (دهيوڙي له خوڻي بدانهوه، گوڊرٽڙه ڪه دهستي ده گري): له هاوڙي عاقله ڪهت
پرسه.

گوڊرٽڙه ڪه (بو نه سپه ڪه): عاقل چي رويداوه؟ مه به ستم نه سپه ڪه چي رويداوه؟
نه سپه ڪه: هيچ، هيچ روينه داوه.
گوڊرٽڙه ڪه (بو ڪه له شيره ڪه): نهو دهلي: هيچ شتي روينه داوه؟!
ڪه له شيره ڪه (به سر سورمانهوه ته ماشاي نه سپه ڪه ده کات): نه سپه عاقله ڪه نهوه دهلي چي؟
هيچ روينه داوه؟

(ڪه له شيره ڪه له خوڻي ده دات)
گوڊرٽڙه ڪه (بو نه سپه ڪه): هاوڙي ڪم هو ڪاري نهو له خوڻان و گريانهي ڪه له شيره ڪه چيه؟
نه سپه ڪه: گورانيه ڪه من، له و کاتوهي گوي له گورانيه ڪه من بووه، بهرده وام
له خوڻي ده دات.

گوڊرٽڙه ڪه: ناوا؟!
نه سپه ڪه: بهلي.
گوڊرٽڙه ڪه (بو ڪه له شيره ڪه): توڙ مني هونه ريت.
ڪه له شيره ڪه (به پينا خوشبونهوه): من دوڙ مني هونه رم؟ تالهو عاقله پرسه بزانه وشه کاني
گورانيه ڪه دهلي چي؟

گوڊرٽڙه ڪه (بو نه سپه ڪه): به سرهاتي وشه گورانيه ڪهت چيه؟
نه سپه ڪه: ڪومه لي وشه جان و دلڙي نه و باس له هاوڙي ته ده کات.
گوڊرٽڙه ڪه: هاوڙي ته شتي ڪي چند باش و نايابه.
(بو ڪه له شيره ڪه)

ئەى دوژمنى ھاورپىيەتى.

كەلەشىرە كە: باشە چ وەختى ھاورپىيەتى رپىوى و گورگ ناياب بووہ؟
گوئدرپزە كە (بە ھەلچونەوہ): ھاورپىيەتى ھەمىشە نايابە، ھاورپىيەتى...
(لەناكاو بىئدەنگ دەبى، بۆ كەلەشىرە كە)

وتت ھاورپىيەتى لە گەل كى؟

كەلەشىرە كە: لە گەل رپىوى و گورگ.

گوئدرپزە كە (بۆ ئەسپە كە): ئايا ئەم قسانە راستن، دەى پىم بلى ئەم قسانە راستن؟
ئەسپە كە: بەلى.

گوئدرپزە كە: بەلى، واتە راستن؟

ئەسپە كە: بەلى راستن.

گوئدرپزە كە (دواى چەندساتىك لە سەرسورمان، لەخوى دەدات): ئەى ھاوار... وای لەو
كارەساتە.

ئەسپە كە: گوئدرپزە كە تۆ بە ھەلەدا چويت، ئىوہ ھەردوكتان بە ھەلەدا چوون.

گوئدرپزە كە و كەلەشىرە كە (بەسەرسورمانەوہ): بە ھەلەدا چوون؟
ئەسپە كە: بەلى.

گوئدرپزە كە و كەلەشىرە كە: لەوانەى تۆ گالته بكەى؟ بلى من بە جدييم نىيە؟

ئەسپە كە: نە خىر. من زۆر بە جدييمە. بەلام دەمەوى بلىم زەمەن گۆراوہ و ھەروہا
ھەلسوكەوتە كانىش گۆرانىيان بەسەردا ھاتوہ، رپىوى و گورگە كەش ئەوانىش
گۆراون.

گوئدرپزە كە و كەلەشىرە كە: ئاخىر چۆن؟

ئەسپە كە: سويتىدىان بە دلئسۆزى و وەفادارى خوارد.

(گوئدریژه که و که له شیره که به داخو په ژاره و به گالتا جارپیه و ته ماشای یه کتر ده که ن)

گوئدریژه که و که له شیره که: سوئندیان خوارد؟ ئه ی هاوار، وای له و کاره ساته!!

ئه سپه که (رئوی و گورگه که دهینی که دین): ئیستا راستی قسه کانتان بۆ دهسه لیتیم.

گوئدریژه که: وتت که ی؟

ئه سپه که: همر ئیستا؟!

که له شیره که: واته له م کات وساته دا؟

(ئه سپه که دهینی گورگ و رئویه که نزیکبونه ته وه)

ئه سپه که: به لئ، دروست ئاله م چرکه یه دا؟

گوئدریژه که و که له شیره که: چۆن؟!

ئه سپه که: که مه کیك ته ماشای دواوه بکه ن.

(گوئدریژه که و که له شیره که ئاور بۆ دواوه ده ده نه وه و رئوی و گورگه که دهینن)

گوئدریژه که و که له شیره که: ئه ی هاوار!

که له شیره که (بۆ ئه سپه که): هاوړتی خله تاو گوئگره، گهر ئه م دوو درنده یه ویستیان شتیکت

لیبکه ن، همر ده شیکه ن، ئه وا به شیوه ی پچر پچر سیجار بحیلینه. تیگه شتی؟

سیجار، له بیرت نه چی.

(که له شیره که و گوئدریژه که راده که ن)

ئه سپه که: هاوړیم راوه سته، تو به هه لدا چویت، راوه ستن.

(رئوی و گورگه که له ئه سپه که نزیک ده بنه وه)

گورگه که: هاوړی ئه وه بۆچی گوئدریژه که رایکرد.

ئه سپه که: چونکه زهنده قی له تو چووه.

رئویه که: ئه ی باشه که له شیره که بۆیه رایکرد چونکه له من ده ترسی؟

ئه سپه که: به لئ.

پۆی و گورگه که (به پینا خوشبونهوه): به داخه وه .
ئەسپه که: دلنیا بن، دلنیا بن رۆژی دیت هه موان باس له خۆشه ویستی ئیوه ده که ن.
پۆی و گورگه که (به پەرۆشهوه): جا ئەو رۆژه که ی دیت؟
ئەسپه که (دوای بیر کردنهوه): نازانم، له وانیه به یانی بیت.
پۆی و گورگه که (به دلخۆشیهوه): به یانی؟
ئەسپه که: له وانیه، له وانیه دوو به یانی بیت، یان دوای سالتیکی دیکه بیت.
گورگه که (به پینا خوشبونهوه): دوای یهك سالتی ته واو؟
ئەسپه که: به لێ، له وانیه له سالتیکیش زیاتر بیت.
گورگه که (به پینا خوشبونهوه): جا که واته ها ورپیه تیه که ی ئیمه چ سو دیکه هه یه؟
ئەسپه که (به سه رسورمانه وه): چی؟
پۆیه که (به ساخته چیه تی): سو ده که ی ئە وه یه ئیمه پیکه وه گه شتیک ده که ی ن.
گورگه که (به گاتنه پیکر دنه وه): گه شت؟!
ئەسپه که: بۆ کوی؟
پۆیه که: بۆ دۆلی ئیبلیس.
ئەسپه که: دۆلی ئیبلیس؟
پۆیه که: به لێ ئەوی شیوینتیک تابلینی خۆش و دلگیره.
گورگه که: گۆگیای زۆری لیه.
پۆیه که: ناویکی تابلینی زۆری لیه.
ئەسپه که (به حماسه وه): ئە ی که واته چا وه روانی چی ده که ی ن؟
پۆیه که: په زامه ندی تو.
ئەسپه که: من به ته واوی رازیم.
پۆیه که: ما وه ته وه ئە وه ی...

ئەسپەكە: چى؟

رېۋىيەكە: ھەر ئىستىبا بۆي دەرىچىن.

(لەكاتى چۈنەدەرە دەھىاندا گۆرانى دەلئىن)

(دېمەنەكە گۆرانى بەسەردادىت. كەلەشىپرو گۆندىرئۆزەكە دەردەكەون)

كەلەشىپرەكە (شېرزەيە، لەكەل خۆي): مەعقول نىيە!

گۆندىرئۆزەكە: ئەو چىيەكە مەعقول نىيە؟

كەلەشىپرەكە (لەكەل خۆي): بۆچى مەعقول نىيە؟ زۆر مەعقولە.

گۆندىرئۆزەكە: ئەو چىيەكە مەعقولە مەعقول نىيە؟

كەلەشىپرەكە (لەكەل خۆي): لەو پروا يەدانىم، (بېردەكاتەو)، جا بۆچى لەو پروا يەدانىم؟

گۆندىرئۆزەكە (بە ناخۆشپىئەو): ئەو چىيەكە لەو پروا يەدانىت و پاشان لەو پروا يەدايت؟

كەلەشىپرەكە: ئايا، ئايا تۆش لەو پروا يە مىنداي؟

گۆندىرئۆزەكە: چى؟

كەلەشىپرەكە: تۆ ئەو بە مەعقول دەيىنى؟

گۆندىرئۆزەكە (بە نارەھەتپىئەو): دەتەوئ شىت بىم؟

كەلەشىپرەكە: بۆچى چى بوو؟

گۆندىرئۆزەكە: چۈنكە تۆ وەك شىتەكان قسەدەكەي.

كەلەشىپرەكە: مەن بېر لە ئەسپى ھاورپىمان دەكەمەو.

گۆندىرئۆزەكە: مەبەستت ھاورپى رېۋىيە و گورگەكەيە.

كەلەشىپرەكە: ھاورپىم ئەو خەلەتپىئراو و پىۋىستە ئىمە يارمەتى بدەين.

گۆندىرئۆزەكە: ئەم خەلەتپىئراو چىيەتى؟

كەلەشىپرەكە: مەن داواملىكرد گەر ھەستى بە مەترسى كرد، ئەوا بە شىۋەي پچر پچر سىجىر

بجىلئىنى.

گوڊرئڙه ڪه: له وڌ ته ٻي دوا جار به جيٽانهيشت، گوٽم له حيله ي نه بووه.

ڪه له شيره ڪه: ههروه ها منيش گوٽم له حيله ي نه بووه!

گوڊرئڙه ڪه: ٿا يا ٿم مهسه له يهت به هاوڙيڪانمان وتووه؟

ڪه له شيره ڪه: به ٿي.

گوڊرئڙه ڪه: باشه ٿيستا چي بڪهين؟

ڪه له شيره ڪه: من وايد هينم به هاوڙيڪانمان بلٿين بگهڙين به شويتيا.

گوڊرئڙه ڪه: بيڙوڪه يه ڪي مه عقوله.

ڪه له شيره ڪه: ده ي با برڙين.

(ده چنه دهره وه)

(ديمه نه ڪه گڙاني به سه رداديت، شويتنه ڪه دڙيڪي پر گڙوگيايه، ٿه سپه ڪه دهره ڪه وٽ و ياري

ده ڪات و گوڙاني هاوڙيه تي ده ٿي، دواي چهند ساتيڪ رڙي و گورگه ڪه دهينه زوره وه و

ته ماشاي يه ڪتر ده ڪن و به چريه قسه ده ڪن)

گورگه ڪه (به يڙايه وه): ها دهينم به دهستي به تال گهراوئته ته وه؟

ڀڙويه ڪه (به پينا خوشبونه وه): به ٿي، ٿه ي تو؟

گورگه ڪه: خهريڪه له برسا ده مر.

ڀڙويه ڪه: ههروه ها منيش.

گورگه ڪه: ڀڙوي فيلباز هه ر ٿيستا چاره سه رتيڪي به په له م ده وي.

ڀڙويه ڪه: هاوڙيڪه م چاره سه ري به په له ٿاماده يه.

گورگه ڪه: له ڪوي؟

ڀڙويه ڪه (ٿامازه بو ٿه سپه ڪه ده ڪات): هاوڙي ڪاتي ته نگانه.

گورگه ڪه (ده مولوي ده ليستنه وه): واي له و چاره سه ره به له زه ته، چوڻ په لاماري بدهين؟

پښتو په که: هاورپیکه م ټهوه بښمنی دانې، گوینگره.

(پښتو په که دهچپینې به گوښی گورگه که دا)

گورگه که (به خوشحالیهوه): ټه ی فیلباز!

پښتو په که: رپکه وتین؟

گورگه که: جا که ی نیمه رپکنه که وتوین؟

(پیکه نینه که ی خویان ده گرنو به رهو لای ټه سپه که ده که ونه پری)

پښتو په که (به هلچونیکې دروستکراوهوه): سویندبې بهو هاورپیه تی ه ل ه نیوانماندایه، ټه وه ی

ده یلیم راسته.

گورگه که: باوهر به وه ناکه م که ده یلینی!

پښتو په که: که واته له ټه سپی هاورپیمان پیرسه.

ټه سپه که (به سرسورمانهوه): چیه، مه سه له که چیه؟

پښتو په که: مه سه له که ټه وه یه گورگی هاورپیمان باوهری به حکمه تی باو باپیران نیه.

ټه سپه که: بچی؟

پښتو په که (به هلچونیکې دروستکراوهوه): گورگه که گویت لی بوو، ټه سپی هاورپیمان وتی

بچی، به سرسورمانه وه وتی.

گورگه که: سهیره!!

پښتو په که: بچی سهیره؟ مادام نیمه به درینزابی ټه مرږ هیچ شتیکمان راونه کردوه، ټه مه

حاله تیکې زور ده گم نه، ټه مه مانای.. وه که ټه وه ی باپیرانمان جه ختیان له سه

کردوه.. مانای ټه وه یه نه گبه تیه که رویتیکر دین.. وانیه؟

گورگه که: به لی.

(ټه سپه که وه لام ناداته وه)

رېږبه که: ټسپه قهشەنگه که ی هاورپیمان وانیهه؟

ټسپه که: نازانم.

رېږبه که: نازانیت، پیویسته بلئی بهئی.

ټسپه که: بۆچی بلیم بهئی؟

رېږبه که: چونکه ټهوه حیکمتهی باوبایرمانه، باوبایرانی مهزمنان.

ټسپه که: باشه، بهلام هوکاری ټم نهگبهتییه چییه؟

رېږبه که: زورباشه، زور زورباشه.. ټهرکی من وهک هاورپییه کی دلسوژو بهوهفا، ټهوه دهخوای

وهلامی پرسپاره کهت بدهمهوه.

گورگه که (بۆ رېږبه که): رېږبه که دهی قسه کانت بهخیرایی بکه.

رېږبه که: بهسهرچاو، باپیرانی مهزن دهلین: لهه حالته تدها هوکاری نهگبهتی ټهوهییه یه کیک له

هاورپیکان لهه ههفته یه دا تاوانیکی گهورهی ټه نجامداوه.

گورگه که (به خوشیهوه بۆ ټسپه که): زورباشه، دهی دانی پیدابنی.

(بۆ رېږبه که)

مه بهستم رېږبه که قسه کانت تهواویکه، تهواوییکه.

رېږبه که: بهسهرچاو، تاوانبار بۆ ټهوهی پاکبیتتهوه، پیویسته دان بهتاوانه کهیدا بنیت.

گورگه که (به یزاریهوه): که لحو بۆ ټهوهی پاکبیتتهوه!!

رېږبه که (دیتتهوه سه رخوی): مه بهستم بۆ ټهوهی سزابدری، بۆ ټهوهی سزای عادیلانهی خوئی

وه ریگری.

ټسپه که: باشه دواي ټهوهی تاوانبار سزای خوئی وهردهگری، چی روده دات؟

رېږبه که: نهگبهتییه که نامینی وراویکی زورمان دهستده که ویت.

گورگه که: زورباشه، دهی ټسپه که دانپیدابنی.

ئەسپەكە: دانەبەچیدا بنیتم؟!

گورگەكە: بەو تاوانانەى لەم هەفتەيەدا ئەنجامتداوہ.

ئەسپەكە: هیچ تاوانیكم ئەنجامنەداوہ.

گورگەكە (بەتورپەبونەوہ): درۆزن.

رپۆبەكە: هاوړی توپرەمەبە.

(بۆ ئەسپەكە)

ئازیزەكەم بەراستی قسەبەكە.

ئەسپەكە: من تاوانبار نیم.

رپۆبەكە: كاتی ئیتمە دان بەتاوانەكانی خۆماندا دەنیین، ئەوسا ئەسپەكە هاوړپیشمان باس لە

تاوانەكانی خۆی دەكات.

گورگەكە: تاوانەكانی من شایەنی باسکردن نییە.

رپۆبەكە: هاوړی ئەوہ دەزانم، بەلام هەولتە تاوانیك باسبەكەیت.

گورگەكە (بیردەكانەوہ): لە ناوەرەستی هەفتەى پێشودا، رانە مەرپەكم لە دۆلەكەدا بینی،

شوانەكە نوستبوو، شوینەوارى هیچ سەگىكىش بەدى نەكرد، بۆیە پەلامارى رانە

مەرپەكەم داو تەنھا يەك مەرپم خوارد.

رپۆبەكە: تەنھا يەك دانە!! تەنھا يەك مەرپت خوارد!!

گورگەكە: بەلى دوو دانەشم برینداركرد.

گورگەكە: تەنھا دوو دانە؟!

گورگەكە: بەلى، كاتی شوانەكە ویستی بە گۆچانە ئەستورەكەى لیبەدات، من بە پەلە

لەقەيەكم لە سنگى داو بۆى دەرچوم.

رپۆبەكە: ئای لەو تاوانە چەند سادەو ساكارە!!

ئەسپەكە: هاوړیكەم ئەوہ تاوانیكى سادەوساكار نییە.

پۆیبه که (دهلورینی): بگره زۆر سادهیه.

گورگه که (دهلورینی): ئەسپه که ئیستا تاوانه کهی خۆت دهلیتی؟

ئەسپه که: لەم ههفتهیهدا هیچ تاوانیکم ئەنجامنه داوه.

گورگه که (بهتوره ییهوه): ئەسپه که دیسانهوه دهستتکردهوه به درۆکردن.

ئەسپه که: من درۆناکه م.

گورگه که (به سهرسورمانهوه): تۆ درۆناکهی؟ ئەوه چ درۆیه که؟!

پۆیبه که: من بهوپهپی راشکاوییهوه دان بهو تاوانه ی خۆمدا دهنیتم که ئەم ههفتهیه ئەنجامداوه.

گورگه که: هاوپی درێژهی نه دهیتتی.

پۆیبه که: به سهرچاو. پهلاماری کولانهیه کی مریشکم دا، مریشکه کان دهستیان کرد به

گاره گار، بهو پهپی دیموکراتیییهوه پیتم وتن: نازیزه جوانه کان، بهلهزه ته کان، گهر

یه کیکتان خۆی فیدا کرد، ئەوا حهقم ناییت به سهر ئەوانی دیکهوه.

گورگه که: باشه چیان وهلام دایتهوه؟

پۆیبه که: نارازی بوون و دهستیان کرد به هات وهاوار.

گورگه که (به سهرسورمانهوه): ئایا ئەو چاکه یه ی تۆیان به نارەزایی وهلام دایهوه؟!

پۆیبه که: به لی.

گورگه که: دواکهوتون، گیره شینین، نازاوه چین، ته نهها له توندوتیژی دهگهن.

پۆیبه که: به لی، منیش ناچار بووم ئەوه بکه م.

ئەسپه که (به سهرسورمانهوه): باشه چی رویدا؟

پۆیبه که: هه موو هیلکه کام شکاند.

گورگه که: ههر ئەوه نده؟

پۆیبه که: مریشکی کیشم خوارد.

گورگه که: یهك دانه؟

رڼوبه که: مريشکي کيشم دزی.

گورگه که: تهنها يهک دانه؟

رڼوبه که: به لي.

گورگه که: نای لهو تاوانه چهند ساده وساکاره!!

نښه که: بگره نهوه تاوانیکی گه وره يه.

گورگه که (ده لوریني): هاوړی وتم نهوه تاوانیکی ساده وساکاره.

رڼوبه که: نښه سپی هاوړیمان نیستا نوره ی تویه، دهی دانیه پیدابنی.

گورگه که: نښه سپه که دان به تاوانه کاندای بنی.

نښه که: نهم ههفته يه هیچ تاوانیکم نښه نڅامنه داوه.

رڼوبه که: ناسانه، تاوانیکت باس بکه مانگی رابردوو نښه نڅامتداییت.

نښه که: مانگی رابردوش هیچ تاوانیکم نښه نڅامنه داوه.

گورگه که: نهوه دروډه کات. (بو نښه سپه که) سویندده خوځم تو دروډه کهیت.

رڼوبه که: باسی تاوانیکت بکه سالی پار نښه نڅامتداییت.

نښه که (بیرده کاتهوه): بیرم ناکه ویتتهوه سالی پار تاوانم نښه نڅامتداییت.

گورگه که: رڼوبه که نهوه پیمان راده بویری و گالته مان پیده کات.

(گورگه که ده لوریني)

رڼوبه که (بیرده کاتهوه): تاوانیک باس بکه له ژیانندا نښه نڅامت داییت.

گورگه که: با باسی تاوانیکت بکات که دهیه وی له نایندهدا نښه نڅامی بدات، دهی نښه سپه که دانی

پیدابنی.

نښه که: تا له ژیاندا بم نامه وی تاوان بکه م.

گورگه که (ده لوریني): نهی فیلبازی ساخته چی.

رڼوبه که (بیرده کاتهوه): گوینگره، نایا له سه رتاپای ژیانتا ههستت به تاوانیک نه کردوه؟

(ئەسپەكە بېردەكاتهو، گورگ و رېئويەكە لەدەوروپەرى دەسورپىنەو، گورگەكە دەلورپىنى)

ئەسپەكە: ئا ئىستا بېرمكەوتەو.

رېئويەكە (بە خوشحالىپەو): زۆرباشە.

گورگەكە: قسەبەكە.

ئەسپەكە: كاتى بچوك بووم...

گورگەكە: بەسەرھاتى ژيانى خۇتمان بۆ مەگىرەرەو، تەنھا باسى تاوانەكەت بەكە.

رېئويەكە: ھاوپرېكەم وازىلىپىنە با قسە بەكات.

ئەسپەكە: رۆزىكىيان لەگەل داىكم چوم بۆ كىلگە.

رېئويەكە: لەوى جوتەيەكت لە كەروپىشكىك دا؟

ئەسپەكە: نەخىر.

رېئويەكە: مېرولەيەكت پلىشانەو؟

ئەسپەكە: نەخىر.

گورگەكە (سەبرى نەماو): ئەى كەواتە چىت كرد؟

ئەسپەكە: ئەوكاتەى لە پشتى داىكمەو دەرۇشتم...

رېئويەكە: داىكت جوتەيەكى لە رېئويەكەدا؟

ئەسپەكە: نەخىر. شەتلىكم پلىشانەو.

گورگەكە (قسەكەى پىدەبرى): شەتلىكت پلىشانەو!!

رېئويەكە: ھاوپرېكەم لىيگەرى قسەكانى تەواوبكات.

(بۆ ئەسپەكە)

فەرموو تەواوى بەكە.

ئەسپەكە: شەتلى خەيارىكم پلىشانەو ھەلمكەند.

رېئويەكە: وەى وەى!!

گورگه که: ئەو مەزنتەرىن تاوانە گویم لى بوو.

رېويه که (ده گرى): شەتلىكى خەيار؟ تاوانبار شەتلىكى خەيارت پلېشاندو تەو؟!

گورگه که: ئەى تاوانبارە درندە که.

(گورگو رېويه که دەورەى ئەسپە که دەدەن و کەلبەکانيان دەردەخەن)

ئەسپە که (بەترسەو لە گەل خۆى): ئەوانە نيازبان خراپە، ئىستا دەمخۆن، خودايە چۆن رزگارېم؟ خۆم چۆن دەربازېکم.

رېويه که: ئەسپە که بېھىنە پېشچاوى خۆت تۆ گەر ئەو شەتلە مەزنتە نەپلېشانايە تەو.

گورگه که: باخەوانە که دەيتوانى لە بازار بە نرخىكى گران بيفرۆشيت.

رېويه که: بە پارە کهى شېرى بۆ مندالە کهى دەکرى.

(رېويه که دەگرى)

گورگه که: يان پىتلاوتىكى جوانى بۆ کورە کهى پىدەکرى.

(ئەسپە که دەيهوى رابکات، ناتوانى)

ئەسپە که (لە گەل خۆى): خودايە چۆن چۆنى رزگارېم؟ ھاوړپىکام ئىوہ لە کوين؟ من لە مەترسىدام.

رېويه که: لەوانەى مەنداللىكى ھەزار وەك ژەمى خواردن بىخواردايە.

(رېويه که دەگرى)

گورگه که: يان لەوانەى رېيوارىكى برسى بىخواردايە.

(ئەسپە که بېردە کاتەو، ھەول دەدا شتىكى بېرکەوتتەو)

ئەسپە که (لە گەل خۆى): کەلە شېرە که وەختى رايکرد پى و تم: کاتى ويستت بە فریاتەو بىن، دووجار بچىلنە. نەخېر، نەخېر سىجارو بە شىوہىە کى پچر پچر بچىلنە.

گورگه که: تاوانبار کاتى ئەو ھاتوہ باجە کهى بەدى.

(زىاترلىنرېک دەبنەو، ئەسپە که بە شىوہىە کى پچر پچر سىجار دەحىلنە)

ئەسپەكە: بۆچى دەتانهوى بمخۇن؟ ئەى ئىمە ھاوپى يەكنىن؟

گورگەكە: ھاوپى لەبەر ئەوہى برسيمانە.

پۆيەكە: نەخىر. نەخىر. ئىمە وەسىيەتەكەى باپىران جىبەجى دەكەين، ھاوپى باپىرانى مەزن

(ئەسپەكە بەشىئوہى پچر پچر سىجار دەحىلىنى)

گورگەكە: ئىمە پۆحى باپىرانى مەزن لەخۇمان تورەناكەين.

ئەسپەكە (لەگەل خوى): كەس گوىى لىم نىيە، با بەقايمتر بحىلىنم.

(ئەسپەكە سىجار دەحىلىنى، گوىى لە خويىندى پچر پچرى كەلەشىرەكە دەبىت، ئەسپەكە بە

سىجار حىلە وەلامى دەداتەوہ، پاشان سەگەكە دەوہى و گوىدرىژەكە دەزەرىنى و مانگاگە

دەبۇرىنى و ئەو دەنگانە ھەمويان تىكەل بەيەك دەبن، رپوى و گورگەكە بەلامارى ئەسپەكە

دەدەن، ئاژەلەكانى دىكە دىنەزورەوہ و ھەلدەكوتنە سەر رپوى و گورگەكە، ئەوانىش لە

ترساندا رادەكەن، ھەموان بەخۇشحالىيەوہ دەورى ئەسپەكە دەگرن، پىكەوہ گۇرانى دەلىن)

مندالانى ئازىزو جوان

ئىمە ھاوپىن بەدل و بەگيان

ھاوپى دلئسوزى يەكىن

يەك دەنگ و يەك مەبەستىن

خۇشەويستى رىگامانە

خىر كرنىش پىشەمانە

نە بەيانىان نە ئىواران

باوەرناكەين ئىمە بەوان

درۆى گورگە ئاشكرايە

قسەكانى ناپرەوايە

ترلا ترلا ترلالا

رېږي تېرې ياخود برسي
ناژه لیکه پر مه ترسي
باوه پناکين به قسه کاني
دلنيان له فيله کاني
ترلا ترلا ترلا لا
مندالانې نازيزو جوان
تيمه هاوپرين به دل و به گيان
هاوپري دلسوږي يه کين
يهک دهنګ و يهک مه به ستين.
ترلا ترلا ترلا لا
(ده چنه دره وه)

(تاريکي)

قوتابخانه‌ی ریویبه‌که

حیکایه تخوان دیتته ژوره وه بۆ سهه ته خته ی شانۆکه وه له سهه کورسییهک داده نیشی. **حیکایه تخوان:** نازیه چاوه گهش و جوانه کانم به یانیتان باش، چیرۆکی خۆش و به سودتان بۆ ده گێرمه وه، چیرۆکی که رویشکه که وه...

(زه ره زه ری گویدریتیک ده بیسری، حیکایه تخوان به سهه سورمانه وه له ده وره به ری خۆی ده روانی.. قسه کانی خۆی ته واوده کا)

و تم چیرۆکی که رویشکه که وه...

(بۆ جاری دوهم زه ره زه ری گویدریتیک ده بیستری. حیکایه تخوان بیدهنگ ده بی، لیره وه له وی ته ماشای ده وره به ری خۆی ده کات.. دریتیک به قسه کانی ده دات) چیرۆکی که رویشکینک وه...

(چه ندجاریک زه ره زه ری گویدریتیک ده دو باره ده بیته وه. حیکایه تخوان بیدهنگ ده بی و ته واو

سهه ری سورماوه)

ئه م زه ره زه ره سهه ره چیه؟!.. زه ره زه ریک زیاتر له هاوار یا خود له گریان ده چیت.

(گویدریتیک به گریانه وه دیتته ژوره وه.. حیکایه تخوان هه لده سی)

به خیرییت، زۆر زۆر به خیرییت، هاوړی به سهه رو باشه که مان به خیرییت.

گویدریتیک به (به پینا خۆشبوئه وه): بگره بلێ هاوړی گه مژده که مان.

حیکایه تخوان (به سهه سورمانه وه): هاوړیم بۆچی؟ ئاه. براده ر واز له قسه ی هه ندی خه لک بیئه.

تۆ نمونه ی سهه رو باشیت.

گویدریتیک به (ده گری)

حیکایه تخوان: ئایا منداله هاوړه جاکان راویانناویت.

گوئدریژہ کہ: نہ خیر.

(دہگری)

حیکایہ تخوان: ئایا تو نہ خوشیت؟ ئایا لاشہت نازاری ھے ھے؟

گوئدریژہ کہ: نہ خیر.

(دہگری)

حیکایہ تخوان: کہواتہ بوچی دہگریت؟

گوئدریژہ کہ: دہگریم چونکہ من گہ مژہم. زور گہ مژہم.

حیکایہ تخوان: دہزائم گہ مژہی.

(بہ شہر مہوہ)

بسورہ. ھاوریتم بسورہ. مہ بہ ستم دہزائم تو گوئدریژہ کی باشی. بہ لئی تو

گوئدریژہ کی باشی.

گوئدریژہ کہ: بگرہ من گہ مژہم، من سورم لہ سہر ئہم رہ ئیہ.

حیکایہ تخوان (بہ بیزار بیہوہ): ھاوریتم گوئبگرہ، یا ئہوہ تا روداوہ کہ مان بو باسدہ کہی، یا خود

لیمدہ گہ پئی چیرۆکی پیشیرکیئی نیوان کہ رویشک و کیسہ لہ کہ بو مندالہ کان

بگیر مہوہ.

گوئدریژہ کہ: بہ سہر چاو ھاوریتم. ئہوہی رویداوہ دہ بگیری مہوہ.

حیکایہ تخوان: فہر موو.

گوئدریژہ کہ: ...

حیکایہ تخوان: وتم: فہر موو کہرہ کہ چیرۆکہ کہت بگیری مہوہ.

گوئدریژہ کہ: رئیوہ کہ، ھاوریتم رئیوہ ساختہ چیبیہ کہ.

حیکایہ تخوان (بہ سہر سورمانہوہ): رئیوہ کہ! رئیوہ کہ چیبیہ تی؟

گوډرېژه که: خله تاندمی.

حیکایه تخوان: چۆن؟

گوډرېژه که: (ده گری)...

حیکایه تخوان: هاوړېم هیږه بهر هوه و بۆمان بگېږه هوه و پټویه که چۆن چۆنی خله تاندمی؟

گوډرېژه که: دهیگېرمه وه، پټویسه نه وهی رویدا به دورو درېټی بیگېرمه وه.

حیکایه تخوان: من گویم لینگرتویت.

(گوډرېژه که به گومان هوه ته ماشای منداله کان ده کات، به سوکی ده چرپینی به گوئی

حیکایه تخوانه که دا)

گوډرېژه که: نایا منداله کانیش گوئیان لیم ده بیت؟

حیکایه تخوان: به لئی.

(حیکایه تخوان به ده نگی بهرز)

پټویسته منداله کانیش گوئیان لیت بیت.

گوډرېژه که: به لام.

(له شهر ما بیده ننگ ده بی)

حیکایه تخوان: به لام چی؟ ته واوی بکه.

گوډرېژه که: به لام ده ترسم دواي ته واویونی به سه رهاته که، گالته م پټبکه ن.

حیکایه تخوان: دلنیا به. منداله عاقله کان، نه گهر نه وانی دیکه هه له ش بکه ن، نه وان گالته بیان

پټناکه ن.

گوډرېژه که: نهی ده لټین چی؟

حیکایه تخوان: رینمای بی ده که ن، دهستی یارمته بی درټی ده که ن.

گوډرېژه که: زور باشه. نه وه رهوشتی که شایه نی رټلینان و نافه رینکردنه.

حیکایه تخوان (سه بری نه ماوه): هاوړیم بیگیږه وه، به سه ره اته که ت له گه ل ریویه که دا بگیږه وه.

گوډریتزه که (له سر کورسیه که داده نیشی): هه بو نه بو...

حیکایه تخوان (به سه سورمانه وه): گوډریتزه شه وه چیه؟

گوډریتزه که: ببوره هاوړیم، به یانیه کیان له دارستانه که گژوگیای تهر و ناسکم ده خوار دو وهک بولبول گوزانیم ده گوت.

(ده زه پښی)

حیکایه تخوان (هه روو گوچکه ده گری): ئی دواى گوزانیه که، بولبول گیان دواى گوزانیه که.

گوډریتزه که: بینیم ریویه که به ریژو حورمه ته وه به ره ولای من دیت که هه رگیز چاره پوانی شه وه م لینه ده کرد.

حیکایه تخوان (به گرنکی پیدانه وه): باشه.

گوډریتزه که: هه هینده ی لیم نریک بو وه...

(دیمه نه که گوزانی به سه ردادیت. گوډریتزه که له شوینیکی پر له گژوگیا درده که ویت که تاراده یک دووره له شورا که وه. ریویه که دیتته ژوره وه و کتیپکی قه باره گه وره ی به ده سته وه یه) **ریویه که:** ئی بولبول به یانیت باش.

گوډریتزه که (به خوشحالیه وه): به یانی خوت باش ئی ریوی فیلباز.

ریویه که (به پینا خوشبونه وه): تو هاوړیه کی خرابی.

گوډریتزه که (به سه سورمانه وه): بزچی؟

ریویه که: له بهر شه وه ی من به بولبول بانگم کردی، که چی تو پیم ده لئی فیلباز.

گوډریتزه که: چونکه فیلبازی سیفه تی تویه.

رڼويه که: (به گالته پيگردنه وه) باشه تايا جريوه سيفه تتيکه له سيفه ته کاني تو... بولبول؟
گوډرڼزه که (به پشه شوکاوويه وه): ټم. ټم. که واته تو دته وې به بولبول يا خود به بالنده
بانگت بکه م؟

رڼويه که (به لوتبه رزيه وه): نه خيتر، نه خيتر. چوڼ زانايه کي گه وره ي وهک من به بولبول يان به
بالنده بانگ ده کړي!

گوډرڼزه که: (به سه رسورمانه وه) تو زانايه کي گه وره ديت؟!
رڼويه که: به لي. ټه مهش کتبه که مه هه مو ټه و زانستانه ي تيدايه که خوڼدومن: بيرکاري،
جوگرافيا، ټه دهب، سياست، ميټو، هي تريش.

گوډرڼزه که (به کړنوشبر دنه وه تهماشاي کتبه که ده کات): دته وې چي لي بکه ديت؟
رڼويه که (به رڼو و حورمه تيکي زيا ده وه): دانيشتواني دارستانه که فيرده کهم. زانين روناکيبه،
نه زانين تاريخيبه.

گوډرڼزه که (به حماس و خوشحاليه وه): ټه واني دیکه به زانين کارگه کانين دروستکرد، به زانين
به ره و ناسمان سه رکه وتن.

رڼويه که: کوره کهم له بهر ټه م ټامانجه مه زنه، بريارمدا له ناوچه رگه ي دارستانه که دا
قوتابخانه يه که بکه مه وه، دارستانه ټازيزه که مان.

گوډرڼزه که (به خوشحاليه وه): من دهم به يه کهم قوتابي ټه م قوتابخانه يه.
رڼويه که (به ساخته بازويه وه): کوره ټازيزه کهم، مه سه له که واده خوازي بالنده جوانو نه رم وشله
بچوکه کان، مه به ستم نه رمي دهر و عه قله، ټه وان يه کهم پيشه ننگي ټه م
قوتابخانه يه بن.

(گوډرڼزه که بېدهنگ ده وې و بيرده کاته وه، رڼويه که به چاوتيکي گوماناي و ساخته چيبه تيبه وه
تهماشاي ده کات)

پۆیه که: تازیزه کهم بیر لهچی ده که یتهوه؟

گویدریژه که: له بالنده کان.

پۆیه که: مه بهستت قوتاییه کانه؟

گویدریژه که: به لئی.

(به پهستییهوه)

بالنده کان باوهر به تو ناکهن، ههروهها نازله کانی دیکهش.

پۆیه که: ئهوه پیشتر وابوو، پیش ئهوهی بیم به زانایه کی گهوره.

گویدریژه که (به خوشحالییهوه): ئه مه مانای وایه تو ئیستا ریویه فیتلبازه که جاران نیت؟

پۆیه که: به لئی. من ئیستا زانایه کی شکۆداری شاره زام

(به ساخته چیه تیهوه)

ئهی بولبولی خوش ئاوازی زیرهک.

گویدریژه که (به دلخوشییهوه): به لئی. من بولبولم، ئه مه راسته ئهی زانای شکۆدار.

(گویدریژه که له ناکاو بیدهنگ ده بی و بیرده کاتهوه...)

پۆیه که: هاوپی ده بینم دیسانهوه بو جاری دووهم بیرده که یتهوه؟

گویدریژه که: ئهی زانا مه زنه که، تو یلی ئهوانی دیکهش باوهر بهوه بکهن.

پۆیه که: تازیزه کهم پیویسته باوهر بکهن.

(به زۆر زانییهوه)

تو ده لئی چی؟

گویدریژه که: نازام، ئه ترسم باوهر پینه کهن.

پۆیه که (بیرده کاتهوه): له م حالته دا چارمان نییه، ته نهها ئهوه نه بی پهنای بو ببهین. پهنا بو

فرۆفیل ببهین.

گوڤدريڙه كه (به سهرسورمان و بيزاريهوه): فروفيل؟!

پښه كه: به لي. تهنه له پيناو نامانجه بهرزو پيروزه كه ماندا. نهى گویت لهو حيكمه ته نه بووه

كه ده لي: نامانج پاساوى نامراز دینیتته وه.؟

گوڤدريڙه كه (بيرده كاتهوه): نه خیر، بیشتر گویم لهو حيكمه ته سهیره نه بووه!

پښه كه: ته مه حيكمه ته هره باشه كهى منه. ههروه ها حيكمه ته هه مو زانايه كي گه وړه

وهك منه.

گوڤدريڙه كه: باشه نامرازه كه ت چيه؟

پښه كه: ده لي چى بو نمونه خو مان بگوړين؟

گوڤدريڙه كه: نازام.

پښه كه: نازيه كه م ته مه تهنه نامرازيكه، نامرازيكه له پيناو نامانجه بهرزو مه زنه كه مان.

گوڤدريڙه كه (به قولی بيرده كه ينه وه): بلاو كړنه وهى زانست له دارستانه كه، بهراستى

نامانجيكى مه زنه.

پښه كه: (به فيلباريه كي زورتره وه) ته مه ماناى وايه تو پيشنياره كه مت قبوله؟

گوڤدريڙه كه: پيشنياريكى خراب نييه.

پښه كه (به خوشحاليه كي له راده به دهره وه): هاوړيم تو زور نايابى، زور باشى، خير خوشى

هه موانت دهوى.

گوڤدريڙه كه: زانست خيريكى مه زنى ههيه. پيوسته به ناو دارستانه كه ماندا بلاو ببيتته وه.

پښه كه: هاوړيكه م بلاو ده بيتته وه، له گهلا هاتنى بهرى بهياندا گهروى قوتاييه كان سرودى

خوش و دلگير ده چرن.

گوڤدريڙه كه (به هه لچونه وه): هه رتيستا دهرم، به هه موانى راده گهيه نم په يوه ندى به قوتابخانه

زاناي دارستانه وه ريوى بكن.

پۆیه که: بگره بلی به قوتابخانهی زانای شکۆدار (پۆزان-شعلم) هوه بکهن.

گوئدریژه که: (به سه رسورمانه وه) کی؟!

پۆیه که: پۆزان، یاریده ده ره که م زانای شکۆدار پۆزان.

گوئدریژه که (به خوشحالییه وه): من یاریده ده ری تۆم؟ به سه رچا و ئه ی زانای شاره زا... پۆزان.

(گوئدریژه که به دلێکی خۆشه وه و به خیرایی ئه و ناوه جیده هیلی، پۆیه که به خوشحالییه وه

دهسته کانی هه لده گلۆفی و پاشان لوره یه کی بهرز ده لورینی)

پۆیه که (له گه ل خۆی): بۆ پیشوازیکردن له قوتاییه جوان و به له زه ته کان. ئاماده باشی ته و او

وهرده گرم.

(به دهنگینی بهرز پیده که نی و شوینه که چۆلده کات)

(دیمه نه که گۆرانی به سه ردادیّت. حیکایه تخوانه که له سه ر ته ختی شانۆ درده که ویّت و

گوئدریژه که ی له ته نیشته وه یه که ده گری)

حیکایه تخوان: که واته ئاوا؟

گوئدریژه که: به لی.

حیکایه تخوان: باشه له دانیشتوانی دارستانه که، کیّت بانگ کرد په یوه ندی به م قوتابخانه یه وه

بکات؟

گوئدریژه که: بالنده یه کی زۆرم بانگ کرد.

حیکایه تخوان: وای چۆن که ریکی...

(پیده نگ ده بی)

گوئدریژه که: که ریکی که مژه م، بچی ته وای ناکه یّت؟

حیکایه تخوان: داوای لیبوردن ده که م. به لّام دوای ئه وه چی رویدا؟

گوئدریژه که: بالنده کان په یوه ندییان کرد به قوتابخانه که وه.

حیگایه تخوان: قوتابخانه که ی ریوزان؟ مه بهستم قوتبخانه که ی ریوی فیلباز؟

گوئدریژه که: به لی.

دیمه نه که گورانی به سه ردادیت. ریویه که له جل و بهرگی زانیه کی شکومه نندا دهرده که وی و

له ناو چیخینکدا که له لق و چل و گه لای دره خته کان دروستکراوه، خهریکی فیژکردنی کومه لی

بالنده یه)

ریویه که: بی.

بالنده کان: بی

ریویه که: ژ.

بالنده کان: ژ.

ریویه که: ی.

بالنده کان: ی.

ریویه که: بژی.

بالنده کان: بژی.

ریویه که: زانست.

بالنده کان: زانست.

ریویه که: زانستی ریوزان.

بالنده کان: زانستی ریوزان

ریویه که: ئه لف.

بالنده کان: ئه لف.

ریویه که: ئه رکی بالنده.

بالنده کان: ئه رکی بالنده

پۆیه که: گ.

بائنده کان: گ.

پۆیه که: گوپرایه لئی.

بائنده کان: گوپرایه لئی.

پۆیه که: پیوزانه.

بائنده کان: پیوزانه.

پۆیه که (سروده که ده لئی): بژی زانست، زانستی پیوزان

ئهرکی بائنده گوپرایه لئی پیوزان.

بائنده کان (سروده که ده لئنه وه): بژی زانست، زانستی پیوزان.

ئهرکی بائنده گوپرایه لئی پیوزان.

پۆیه که: ئافهرین تازیزه کام، ئیوه قوتایی زیره کن. ئهمر وانهی یه که همان ته و او کرد. سبهی

به یانی وانهی دووهم وهرده گرین.

بائنده کان: به سه رچاو ماموستا.

پۆیه که (به شکومه ندیه وه بانگی گوپدریژه که ده کات): یاریده در.

گوپدریژه که (دینه ژوره وه): به لئی ماموستا لیتهاتو وه که، ماموستا شکومه نده که.

پۆیه که: ئایا کاتی رۆشتن نه هاتو وه.

گوپدریژه که: به لئی گهوره م.

(جهه سه که لیده دات. بائنده کان ده رۆن و وشهی وانه که ده لئینه وه)

بژی زانست، زانستی پیوزان

ئهرکی بائنده گوپرایه لئی پیوزان

بژی زانست، زانستی پیوزان.

پۆیه که (به خوشحالیهوه له گه‌ل خۆی): ئافهرین بالنده جوانه‌کان، ئه‌ی خۆشترین ژهم که به‌یانی ده‌یخۆم.

(له مائی پۆی، له گه‌ل ده‌ستپێکردنی وان‌ه‌ی دووهم، گویدرێژه که ده‌زه‌پینی و دیته‌ژوره‌وه)
گویدرێژه که: مامۆستا چهند به‌خیلی به‌و قوتاییانه ده‌به‌م.
پۆیه که: نازیه‌که‌م نۆره‌ی تۆش دیت. نۆره‌ت دیت، دلنیا به.
گویدرێژه که: مامۆستا که‌ی دیت؟
پۆیه که: ئه‌ی بولبول... دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌م بچکۆلانا نه ته‌واو ده‌بم.
گویدرێژه که: زۆر به‌گه‌رمی چاوه‌پروانی نۆره‌ی خۆم ده‌که‌م.
پۆیه که: کوره‌که جا په‌له‌ی چیته‌؟

(پێکه‌نینیکی بچوک پێده‌که‌نی)

(دیمه‌نه‌که گۆرانی به‌سه‌ر دادیت، بالنده‌کان له هیلانه‌کانی خۆیان ده‌رده‌که‌ون و وشه‌کانی وان‌ه‌که ده‌لیننه‌وه، ته‌نها مراوییه‌که نایلیت که له خواره‌وه دانیشتوووه به‌شپزه‌بی بیرده‌کاته‌وه)
مراویه که (له گه‌ل خۆی): بژی زانست، زانستی پۆیزان
(به‌سه‌رسوپمانه‌وه)

پۆیزان.. پۆیزان!!

که‌له‌شیره‌که (به‌فیزه‌وه بو‌ مراوییه‌که): ئه‌رکی بالنده گویدرێژه‌ی پۆیزانه، بژی زانست، زانستی پۆیزان

(به‌خۆه‌له‌کیشانه‌وه هاوارده‌کات)

کوته‌که (به‌گالته‌جارییه‌وه): که‌له‌شیری ده‌نگ‌خۆش، هه‌ر له هیلکه جوقا ده‌نگی خۆشه، نه‌ک به‌وه‌ی له‌ناو گۆماوه‌کاندا مه‌له‌بکات و خه‌ون ببینی.
(هه‌موان به‌گالته‌جارییه‌وه پێده‌که‌ن)

مراویہ کہ: (بہ توندی و بہ تورہ یی) مہ بہ ستت چیبہ؟
گوپڑہ کہ کہ: مہ بہ ستی تہ وہیہ تۆ وانہ کہت لہ بہرنہ کردوہہ.
کہ لہ شیوہ کہ: فوقوقوقو... ہاوری لہ بہریشی ناکات.
گوپڑہ کہ کہ: ئادہی ہاوریان، با وشہی گۆرانیبہ کہ لہ بہردہم مراویہ کہ دا بلتینہوہ تاکو
 لہ بہریبکات.

بالندہ کان: (تہنہا مراویہ کہ نہیبت) بژی زانست، زانستی پیوزان
 تہرکی بالندہ گوپڑاہلی پیوزانہ.
 بژی زانست، زانستی پیوزان.
 (سہ گہ کہ دیتہ ژورہوہ)

سہ گہ کہ: ہاوریان تیوارہتان باش.
بالندہ کان: بہ خیرہاتنی سہ گی ہاوری و دلوقانمان دہ کہین.
سہ گہ کہ: سہرسامبووم بہو گۆرانیبہ جوانہی لہ گہروتانہوہ دہردہ چوو... بیورن، بہبی
 پڑامہندی و ہرگرتن ہاتمہ ناوتانہوہ.

کوپڑہ کہ: ہاوری گۆرانیمان نہ دہوت.

گوپڑہ کہ کہ: ئیمہ وانہ کہمان دہوتہوہ.

سہ گہ کہ: کام وانہیہ!؟

کہ لہ شیوہ کہ: تہو وانہیہی لہ قوتابخانہ و ہرمانگرت.

سہ گہ کہ (بہ سہرسورمانہوہ): کام قوتابخانہیہ!؟

گوپڑہ کہ کہ: تہو قوتابخانہیہی زانایہ کی شکۆدار لہ ناوجہرگہی دارستانہ کہ دا کردویہ تییبہوہ.

سہ گہ کہ: زۆرباشہ، تہوہ مژدہیہ کی خوشہ، دواچار تاریکی و نہزانی نامینن.

بالندہ کان: روناکی زانست بالآودہ بیبتہوہ.

سه گه كه: تايا هه موان وانه كه يان له بهر كردوو؟

كه له شيره كه: به لئى.

كوتره كه: تهنها مراويه كه نه بيت.

سه گه كه (مراويه كه، به سه رسورمانه وه): من سه رم له ته مه لئى مراويه زي رهك و چالاكه كه

سورده ميئى.

مراويه كه: هاوړى دلوقانه كه من ته مه لئى نيم.

كه له شيره كه: كه واته ئه ي و وانه كه ت له بهر نه كردوو؟

مراويه كه: له بهر كردوو.

كوتره كه: تو درودده كه ي.

سه گه كه: (بو كوتره كه) هاوړى جوانه كه مان، نابى هه روا به ئاسانى ئه وانى ديكه به دروزن

تومه تبار بكه ين.

كوتره كه (به شه رمه زارويه وه): داواي لئى بوردن ده كه م.

مراويه كه: لئى بوردنه كه تم قبول كرد.

(بو سه گه كه)

روخسارى ماموستا كه به لاي منه وه غه ريب نييه و وشه ي گورانيه كه تارا ديهك

به لامه وه سه يره.

كه له شيره كه: عوزر له قه باحت خراپتره.

كوتره كه: مه هانه يه كه بو را كردن به ره و تاوه پيسه كان.

(هه موان پيئده كه نن)

سه گه كه: قوتاييه ژيره كان گالته به وانى ديكه ناكمن.

مراويه كه: هاوړى تيان من وشه كانى وانه كه م له بهره.

کوټره که: ټه‌ی باشه بۆچی نایانلیت؟

مراویه که: چونکه بیر له مانا سهیره که‌ی ده که مه‌وه.

سه‌گه که: قسه‌ی مراویه که راست و مه‌عقوله.

که‌له‌شیره که: بۆچی؟

سه‌گه که: چونکه له‌بهر کردنی وانه که به تی‌گه‌شتنی مانا که یه‌تی نه‌ک به وتنه‌وه‌ی وشه‌کان.

کوټره که: پروا به‌وه ناکه‌م که مراویه که ده‌یلی.

مراویه که (سروده که ده‌لی): بژی زانست، زانستی ریوزان

ټهرکی بالنده گوټ‌پرایه‌لی ریوزانه.

بژی زانست، زانستی ریوزان

(سه‌گه که له‌ناکا و ده‌وه‌ری. بالنده‌کان له ترساندا دینه‌وه‌یه‌ک)

سه‌گه که: به‌راستی کومه‌له وشه‌یه‌کی سه‌یره!!

بالنده‌کان: بۆچی؟!

سه‌گه که (له‌گه‌ل خوی): بژی زانست، زانستی ریوزان

ټهرکی بالنده

(بی‌ده‌نگ ده‌بی.. بیرده‌کاته‌وه)

که‌له‌شیره که: ټهرکی بالنده گوټ‌پرایه‌لی ریوزانه.

سه‌گه که: به‌باشی بیرتان له‌م وانه‌یه کردۆته‌وه؟

که‌له‌شیره که: به‌باشی له‌بهرمان کردووه.

سه‌گه که: به‌باشی ده‌رختان کردووه.

(هه‌موان بی‌ده‌نگ ده‌بن. به سه‌رسورمانه‌وه له‌یه‌کتر ده‌روانن)

سه‌گه که: مامۆستا که‌تان کی‌یه؟

کوٽره که: ماموستانه کی شکوڌاره.
کهله شیره که: زانای گوره ریوزانه.
سه که که: دترسم هم زانا گوره یه...

(بیډهنگ ده بی)

هموان: کی بی؟

سه که که: ریویه که بیټ.

هموان (بهتر سه وه): ریویه که؟!

کهله شیره که: شتی وا نییه!

کوٽره که: روخساری زانایه کی شکومهندي هه یه.

گوٽره که که: کتیبیکی گوره شی پییه هه مو جوړه زانستیکی تیدایه.

سه که که: گومانم هه یه لم ماموستا زانایه.

مراویه که: منیش هه روه ها گومانم هه یه.

(چهند ده قیقه یه ک بیډهنگی)

گوٽره که که (بو سه که که): تایا به راستی واده زانی ریویه که یه؟

سه که که: له وانه یه ریویه که بیټ، وشه کانی وانه که ی تاماژ به وه ده کهن.

هموان (بهتر سه وه): ریویه که؟!

کوٽره که: به یانی ناچم بو قوتابخانه.

گوٽره که که: منیش ناچم.

کهله شیره که: هه روه ها منیش ناچم.

سه که که: له وانه یه ریویه که ش نه بیټ.

هموان (به سر سوړمانه وه): نه ی که واته کییه؟

سه گه که: پئويسته له سه زمان له وه دلتياين.

هه موان: چۆن؟

سه گه که: به بهردهوام بوون له سه وانه که. راست نيبه تهنها له بهر گومان کردن، دستبهرداری

هيچ زانستیک بيبين. هاوړپيان شه وه هه له يه کی گهوره يه.

گوټره که که: شه ته گهر رپويه که ماموستا که بوو.

سه گه که: له قوتابخانه که دهریده که يين.

کوټره که: چۆن؟

(هه موان بيدهنگ دهبن)

مراويه که: بپرۆ که يه کم هه يه.

هه موان: چيبه؟

مراويه که: به يانی دهرۆين بو قوتابخانه.

هه موان: نارۆين.. مانای نارۆين.

مراويه که: ليمگه رپين قسه که م ته واوب که م.

هه موان: فهرموو.

مراويه که: گهر ماموستا که وهک بانگه شه ي بو دهکات زانايه...

هه موان: چی بکه يين؟

مراويه که: وتوويزی له گهل ده که يين، مانای وشه کانی وانه سه يرو سه مه ره که ي ليئده پرسين.

که له شپره که: شه ته گهر رپويه که شه ماموستا زانايه بوو؟

کوټره که: به بهرزی دهرپين و راده که يين.

که له شپره که: شه من؟

کوټره که: تو چيته؟

كەلەشىرە كە: عاقل لەبىرت چۆتەو دە من وە كو تۆ ناتوانم بەرز بفرم.
(هەموان پىدە كەنن)

گالتم پىدە كەن؟

سەگە كە: بىرۆ كەيە كى باشم بۆھات.

هەموان (بەپەرۆشەو): چىيە؟

سەگە كە: لە گەلتان دىم بۆ قوتابجانە كە.

گوپۆرە كە كە: ئامادەى وانە كە دەبىت؟

سەگە كە: نەخىر. بەلكو لە شوپىنىكى نزيك قوتابجانە كە خۆم دەشارمەو.

كەلەشىرە كە: باشە گەر رىويە كە مامۆستا كە بوو.

مراوئە كە: سەگى ھاوړپيمان پەلامارى دەدا.

سەگە كە: ھا ئىو دەلئىن چى؟

هەموان: رازىن.

(دىمەنە كە گۆرانى بەسەردادىت. رىويە فىنلبازە كە دەردە كەوئى و پيشوازى لە بالئەدەكان دەكات
كە دىن بۆ قوتابجانە)

رئويە كە: بەخىرىن قوتابىيە نەمرەكان.

(بانگى گوپدرئۆرە كە دەكات)

گوپدرئۆرە، ئەى يارىدە دەرم.

گوپدرئۆرە كە (دئەنە ژورەو): بەلئى مامۆستا كەم، زانا گەرە كەم.

رئويە كە: جەرەسى چوئە ژورەو لىدە.

گوپدرئۆرە كە: بەسەرچاو مامۆستا شكۆمەندە كە.

رئويە كە: سوپاس ئەى بولبولى زىرەك.

(گویدریتزه که جه ره سه که لیده دا. هه موان وانه که ده لینه وه)

بژی زانست، زانستی ریوزان

تهرکی بالنده گویراپه لئی ریوزانه.

رپویه که (به دلخوشیه وه): زور زورباشه تهی قوتابییه گویراپه لئه کان، ئیستا کاتی

وانه ی دووه مه، نایا ئیوه تاماده ن؟

هه موان: به لئی. ماموستا تاماده یین.

رپویه که: منیش تاماده م تهی خوشترین و به تامترین ژهم

(رپویه که جلویه رگی خو گویرینه که داده کنی، پاشان په لاماری بالنده کان ده دات، ده نگی

ترساری بالنده کان به زده بیته وه، گویدریتزه که دیتنه ژوره وه و سه رسام ده بی به وه ی ده بیینی.

په لاماری رپویه که ده دات، سه که که دیتنه ژوره وه، ده وپی، رپویه که پاده کات، سه که که

ده که ویتنه شوینی. بالنده کان به به رزییه وه ده فرن و گورانی ده لئین...)

بژی زانست، زانستی چاک

زانستی چاک، خوشه ویستی تهوانی تره.

به دلئیکی پاک

بژی زانست، زانستی چاک

(دیمه نه که گورانی به سه ردادیت. حیکایه تخوان دهرده که وی و گویدریتزه که ش ده گری)

گویدریتزه که: پیم نه وتی من که مژهم؟

حیکایه تخوان: نه خیر تو سود به خشی.

گویدریتزه که: نا من که مژهم.

حیکایه تخوان: باشه دوی تهوه چیتکرد.

گویدریتزه که: چوم تهوه ی له دارستانه که دا پرویدا، به هه مو هاویریکانی دیکه م راگه یاند.

(گوئدریژه که دهیهوی بچیتته دهرهوه)

حیکایه تخوان: بۆ کوی دهچیت؟

گوئدریژه که: بۆ شوئینیکیتر. بۆ لای هاوړییانی دیکه و له ناپاکی رپوی تاگاداریان ده که مه وه.

(گوئدریژه که دهچیتته دهرهوه، حیکایه تخوان مالتاواپی لیده کات)

حیکایه تخوان: هاوړی باشه که به خوام سپاردی.

(بۆ مندالنه کان)

خۆشه ویستام ئیوهش خواتان له گهلو به خیرچن تاکو چیرۆکیکی دیکه.

(به دهستی ناماژه بۆ مندالنه کان ده کات و دهچیتته دهرهوه)

تاریکی.

تۆبەى رېئويەكە

(دیمه نی دارستانیک: له ناو درهخته کاند کومه لئی چیخو خانوی پهرتوبلاو ههیه، دهنگی لیدانی دههولیک. دهنگی جارچی دارستانه که دهیسریت که پاش چند ساتیک دیته ژوره وه. ههندی له دانیشتوانی دارستانه که له دوره ی کۆده بنه وه)

جارچی: هو خه لکینه، هو براده رینه، هو دانیشتوانی گه وروه بچوکی دارستان، گوینگرن و تیبگهن. ریسوی دوزمنمان هات و تۆسه ی خۆی راگه یاندو داواکرد له و خراپه کاریانه ی که کردویه تی لئی ببورین و لئی خوشبین. بۆیه شه وه ی دهیه وی شه م روداوه سهیره ببینی و بیستی، ههرئستا له دادگا ناماده بیت.

(جارچی بهرده وامه له سههر رۆشتن)

هو خه لکینه، هو براده رینه، هو دانیشتوانی دارستان.

(دهچیتته دهره وه و دهنگه که شی نامینیت... ههموان له حالته تی سه رسامبونیک ته و او دان)

که له شیره که (به خوشحالیه وه، وهک یه کیک له خه وه ستاییت): قوقوقوقو

(که له شیره که بو گویند ریژه که)

هاوریم.

گویند ریژه که: به لئی؟

که له شیره که: نوقرچیکم لینگره.

گویند ریژه که: بوچی؟!

که له شیره که: بو شه وه ی دلنیابم خه و نابینم.

(گویند ریژه که نوقرچیکم لیده گری، که له شیره که هه لده به زیتته وه و به بازاره وه دوورده که ویتته وه)

که له شیره که: نای. نای. گویند ریژه که شه م نوقرچه تونده چی بوو لیتگرتم؟!

گویند ریژه که: هاوریکم تو خۆت داوات لیکردم شه وه بکه م.

كەلەشپەرە كە: پېيويست بوو داوات لېبىكەم پەرىنكى بچوك لە بالە كانم بکەيتەوه.
گوڤدريژە كە: بەسەرچاو.

(گوڤدريژە كە بەتوندى زياد لە پەرىك ليدە كاتەوه. كەلەشپەرە كە بەرز دەييتەوه و دەنيشيتەوه)
كەلەشپەرە كە (بە ئازارەوه): ئاى. ئاى. خو من داواى هيچم لينة كردبويت، چيبه دەتهوى
پيسته كەم لىكەيتەوه؟

گوڤدريژە كە: نەخىر.

كەرويشكە كە (بىر دە كانهوه): لەبروايه دام رپويه كە هاتوه بماغله تينى.

گوڤدريژە كە: منيش پيم وايه بو شتيكى وا هاتوه.

كەلەشپەرە كە: من لەبروايه دانيم ئەو هاتى بماغله تينى.

كەرويشكە كە (بەسەر سورمانهوه): بوچى؟!

كەلەشپەرە كە (بە وريايهوه، بو گوڤدريژە كە): پيشم وانيه بو شتيكى وا هاتيت.

گوڤدريژە كە (بەسەر سورمانهوه): بوچى؟!

كەلەشپەرە كە: تاكو بيينم و گويم لىييت.

گوڤدريژە كە و كەرويشكە كە (بە پيناخوشبون و گالته جارپيهوه): دە باييينين و گويمان لىيى بيت،
ئەى قسە خوڤش.

(دەرۆنه دەرەوه)

(دیمەنە كە گۆرانى بەسەرداديت. گۆرەپانىكە بە دارودرەخت دەورەى گىراوه. لە ناوەرپاستى
گۆرەپانە كە داو لەسەر بنە درەختىك، قازى بە جلويەرگە رەشە كەيهوه دانىشتووه، كەمە كيك
لەدوورى ئەوهوه، رپويه كە راوەستاوه و دوو پاسەوان لە پاسەوانانى دارستانە كە لەپالیدا
راوەستاوان. لە تەنيشت قازيبە كەوه، ئەسپ و كەلەشپيرو گوڤدريژو مەرىك دانىشتون.

لەبەرامبەریاندا دانیشتوانی دارستانە کە بە پێوە راوەستاون. ھەراو زەنایەك گۆرەپانە کە
گرتۆتەو (

قازی: بێدەنگ. داوا لە ھەموان دەکەم بێدەنگی بنوێنن.

(ھەموان بێدەنگ دەبن. قازی قسەکانی تەواو دەکات)

تۆ مام رێوی، ھاتویت گوايە دەتەوی داوای لێبوردن و لێخۆشبوون بکەیت.

رێویە کە: بە لێ گەرەم، گەرەم ھەرەھا تۆبە کردنە کەشم رادەگەینم.

قازی: زۆر باشە.

رێویە کە: گەرەم تۆبە یەکی راستگۆیانە.

قازی: بە ھەر حال، بە لێ گەرەم ھەرەھا پالئەرانە چین وایکرد تۆ داوای لێبوردن بکەیت و تۆبە کردنە کەشت

راگەینیت؟

رێویە کە: (بە زۆرانی ھوو) گەرەم ژيانی ئیو. ژيانی ئیو کە پرە لە خێرو خوشی. ژيانی ئیو

کە ئەمن و ئاسایش تێیدا بەرقەرارە.. ژيانی ئیو کە ئاشتی و لێکبوردن و

خۆشەویستی دەبیات بەرێو...

قازی: (قسە کە یێدە بری) تێگەشتین، رێوی تێگەشتین.

کە لە شیرە کە (بە خوشحالی ھوو): قسە یەکی جوانە، قسە یەکی مەعقولە.

قازی: (بە پێناخۆشبوون ھوو) راویژکار ئەمە چییە؟

گوێدرێژە کە (پەرنک لە کە لە شیرە کە دە کاتەو، بە چرپەو): ھاوڕێم ئاگات لە خۆت بێت.

کە لە شیرە کە: ئای.. ئای.

(ئامادەبوونی گۆرەپانی دادگا کە پێدە کەنن)

قازی: بێدەنگ، بێدەنگ.

(بۆ رێویە کە)

رڼوی تهی ژيانی پښورت؟

رڼوبه که: چييه تی؟

قازی: چیر هزی پیناکهیت؟

رڼوبه که (به هلچونیکي زورهوه): گورهه، نه خیره هه زار جار نه خیره.

ئهسپه که: باشه بۆچی؟

رڼوبه که: چونکه ژيان له گهل درنده کاندای سودی نییه، ئاسایشی تیدانییه، ناشتی تیدانییه.

(که له شیره که دهیهوی چهپله لیبدا، گویدرینه که په رڼکی لیده کاتهوه، به تازاره وه بیدهنگ

دهبی)

مهپه که (به سر سورمانهوه): درندهیه که قسه به ژيانی درنده کانی دیکه دهلی!

گویدرینه که: شتی که ناکری باوهری پی بکریت...

رڼوبه که: بۆچی باوهری پیناکری؟ پاشان من درنده نییم. بهلی من درنده نییم و له هه مو

درنده کانی دیکه خوم بیبهری ده کهم.

قازی: بۆچی؟

رڼوبه که (به نرومونیاییه کی دروزنانهوه): چونکه دلیم چیر ناتوانی بهرگهی دلره قی و

درندایه تییه کانیان بگری.

ئهسپه که: تهی سهبارت به درندایه تی خوت دهلیتی چی؟ سهبارت به په لاماردانی تازه له

بیتهیرو لاوازه کان دهلیتی چی؟

(رڼوبه که دهگری...)

قازی: رڼوی تهوه بۆچی دهگریت؟

(رڼوبه که وهلام ناداتهوه و بهردهوامه له گریان)

که له شیره که: لهوانهیه له بهر تهوه بیته تهو په شیمان لهوانهیی پشتهر نه نجامیداون.

ئەسپەكە: لەو باوەردانیم.

(پۆیەكە بەدەنگیكی بەرزتر دەگری)

قازی: بەسە چیتەر مەگری و قسەبەكە.

پۆیەكە: بەسەرچاو گەورەم.

قازی: بۆچی دەگریت؟

پۆیەكە: گەورەم چونكە من ستەملىكراوم.

قازی: كى ستەمى لىكردویت؟

پۆیەكە: ئىبۆه.

هەموان (بەسەرسورمانەو): ئىمە؟!

(لەگۆرەپانەكەو ورتە ورت بەرز دەبیتەو)

پۆیەكە: بەلى ئىبۆه.

مەرەكە: چۆن؟

قازی: بە رۆن و ئاشكراىى ئەم برۆبىبانووەى خۆتەن بۆ شەرجەكە.

پۆیەكە: گەورەم هەمیشە و هەمو كاتى، هەمیشە و هەمو كاتى دلم شەقار شەقار دەبوو

كاتى ناسكى كەرويشكىكم دەردەهینا. گەورەم هەمیشە و هەمو كاتى،

هەمیشە و هەمو كاتى چاوانم پر دەبوون لە فرمىسك، كاتى مىلى مریشكىكى

بەلەزەتم دەگرت، مەبەستم مریشكىكى داماو یاخود كەلەشیرىكى جوان و باش و

دلتەرمم دەگرت.

(بە زۆرزانییەو تەماشای كەلەشیرەكە دەكات)

كەلەشیرەكە (بەسەرسورمان و كارىگەرییەو): مام رۆیى ئەوێ دەیلیى بەراستە؟

پۆیەكە (دەگری): بەلى.

ئەسپەكە (نوقرچىك لە كەلەشىرە كە دەدات): راوئىژكار بېدەنگ بە.
كەلەشىرە كە (ئازارى نەبوو): ئاى.

گوئدرىژە كە (بەرىك لە كەلەشىرە كە دەكاتەو): ئاگات لەخۆت بىت.
كەلەشىرە كە: ئاى.. ئاى.

قازى (بەپىناخوشبونەو): بەرىزان بەسە.

راوئىژكارە كان: بەسەرچاۋ گەورەم.

قازى (بۇ رۆيەكە): بەلگەت لەسەر ئەو دەيلىتى چىيە؟

رۆيەكە: گورگى ھاۋرپىمە.

ھەموان: كى؟

رۆيەكە (بەئادىتەو): گەورەم مەبەستەم دلە باشەكەم و چاۋەكانە.

مەرەكە: مام رۆيى بەلگەيەكى مادىمان دەۋىت.

رۆيەكە: بەرىزىنە سوئىندتان بۇ بىخۆم؟ سوئىند بە ھەمو پىرۆزىيەكان.

كەلەشىرە كە (بەچرپە بۇ مەرەكە): ئەو سوئىند بە ھەمو پىرۆزىيەكان دەخوات!

مەرەكە: گىلە ئەو سوئىند بە پىرۆزىيەكانى خۆى دەخوات.

كەلەشىرە كە: مەن تىنناگەم.

مەرەكە (بەچرپەو): ھەرگىز تىنگەي.

قازى: مام رۆيى بۇ ئەو دەۋى باۋەرپ پىبىكەين، بەتەنھا سوئىند خواردن بەس نىيە.

رۆيەكە: جۆين بە ھەمو درىندەكان دەدەم، گەورەم ھەر ھەمويان.

ئەسپەكە: ئىمە رۆيى يەكىك ناگرىن جۆين بەۋانى دىكە بدات.

كەلەشىرە كە: ئەمە راستە، بەلام...

گوئدرىژە كە: بەلام جۆيندان تەۋاۋ ۋەك كەردەۋە خراپەكان وايە.

رېږبه که: باشه. من تامادهم هەر ئیستا ئەوێ ئیوه داوایده کەن جیبه جیبی بکه م.
مهره که: زۆرباشه.

قازی: راویژکار ئەو کاته زۆرباشه، گهر رېږبه که نیه تپاکی خۆی بسه لیتنی.
رېږبه که: کاتی له ناوختاندا جیمده که نهوه، ئەو دهم نییه تپاکی خۆم تان بۆ دسه لیتنم.
(ههراوزه نا له ناو دادگا که دروستده بیت)

دهنگیک (بهه لچونه وه): رازینابین رېږبه که له نارماندا نیشته جی بیت.

دهنگی دووهم: گه مژبه ئەوێ جیگای دوژمنه که ی ده کاته وه.

قازی: تاماده بوان تکایه بیدهنگی، تکایه هیمن و له سه رخۆین.

رېږبه که (دهگری): ئیو دلرهن، دلتن وه که بهرد وایه.

(ههراوزه نا گوڤه پانه که دهگریته وه)

قازی: کۆیونه وه که، بۆ پرس و پراکردن بۆ ماوه ی یه که سهعات هه لگیرا.

(دیمنه که گوڤانی به سه ردادیت. قازی و راویژکاره کانی له شوینیکی دیکه دان)

قازی: راویژکاره به ریزه کان، بیرو پراتان ده رباره ی ئەوێ رېږبه که دهیلی چییه؟

ئه سپه که: ئەو درۆده کات.

مهره که: هه له یه باوه ر به قسه ی رېږی بکریت.

گوڤدریزه که: بگره بلی گه مژبه ییه.

که له شیوه که: ئیوه زیاده روه ی ده کهن

گوڤدریزه که (به یزار ییه وه): ئای له و گه مژبه ییه!

که له شیوه که: من گه مژه نیم.

مهره که: من هۆکاری هاوسۆزی که له شیوی هاو پیمان له گه ل رېږبه که نازانم چییه؟

گوڤدریزه که: من گومانم له م مه سه له یه هه یه.

که‌له‌شیره‌که (به‌یزاریه‌وه): ئەمە سوکایەتی و تۆمەتبارکردنە، من نارەزایی دەردەبرم..
قوقوقوقوقو.

(دەنگە دەنگیان بەرز دەبیتتەوه. قازی داوایان لێدەکات لەسەر خۆو بێدەنگ بن. هەموان

بێدەنگ دەبن)

قازی: بپاریکی کۆتایان دەوی.

ئەسپەکه: دەریدەکه‌ین.

گوێدرێژەکه (دەستی بەرز دەکاتەوه): رازیم.

مەرەکه (دەستی بەرز دەکاتەوه): منیش رازیم.

(که‌له‌شیره‌که وەلام ناداتەوه)

ئەسپەکه: من سەرم لەم هەلۆیستە‌ی که‌له‌شیره‌که سوێردەمی.

گوێدرێژەکه: من هۆکارەکه‌یم پێ و تن.

که‌له‌شیره‌که: من نارازیم.

مەرەکه: که‌له‌شیره‌که، دەبوا‌یه تۆ یه‌که‌م که‌س بویتایه‌ دژی رێویه‌که.

که‌له‌شیره‌که: بۆچی؟

مەرەکه: چونکه‌ یه‌که‌م دوژمنته.

که‌له‌شیره‌که: من ئەوانی دیکه‌ به‌ خراب دانانیم.

ئەسپەکه: ئێمەش ئەوانی دیکه‌ به‌ خراب دانانین، به‌لام رێوی دوژمنه.

که‌له‌شیره‌که: هیوادارم ناشتی بال‌ به‌سەر هەمو‌ لایه‌کی دارستانه‌که‌دا بکیشی.

مەرەکه: ئێمەش هەروه‌ها هەولێ‌ بلا‌وبونه‌وه‌ی ناشتی دەدەین.

که‌له‌شیره‌که: پێویسته‌ جگه‌ له‌ دەرکردنی رێویه‌که، چاره‌سه‌ریکی دیکه‌ هەبێ، له‌وانه‌یه

ئەویش هاورپیه‌ک بیت.

قازی: چاره‌سهریکی دیکهت ههیه؟

کهله‌شیره‌که (بیرده‌کاتهوه): نه‌خیر

ئه‌سه‌که: جگه له دهرکردن، هیچ چاره‌سهریکی دیکه به گونجاو نازاتم.

گویندیره‌که: من له‌گه‌ل‌ئه‌و ره‌ئیه‌ی تۆدام.

قازی (بیرده‌کاتهوه): چاره‌سهریکم ههیه.

ههموان: چیه؟

قازی: گوینگرن. له‌سه‌ر داوای رپویه‌که رازیده‌بین، به‌لام

(بیتده‌نگ ده‌بی)

ههموان: به‌لام چی؟!

قازی: ئه‌وه له دادگاکه‌دا ده‌یزانن.

(دیمه‌نه‌که گۆرانی به‌سه‌ر دادیت. گۆره‌پانی دادگاکه، ههموان له‌و شوینانه‌ی بۆیان دیاریکراوه

داده‌نیشن. قازی و راویژکاره‌کان و رپوی و ئاماده‌بوان.. ده‌نگه ده‌نگی تیکل به‌یه‌ک و ورته

(ورت)

قازی: تۆ ده‌لئی من درنده‌ نیم، وانیه؟

رپویه‌که: گه‌ورده‌م به‌لئ وایه و سویندیش له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌خۆم.

قازی: ده‌لئی تۆ بی به‌ریت له درنده‌کانی دیکه؟

رپویه‌که: گه‌ورده‌م به‌لئ وایه و سویندیش له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌خۆم.

قازی: ده‌ته‌وی وه‌ک ئیمه بیت، مالتی و تاشتیخواز؟

رپویه‌که: گه‌ورده‌م به‌لئ وایه و سویندیش له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌خۆم.

قازی: زۆرباشه، به‌لام چۆن؟

پۆتوڭگە (بەسەر سوپمانەو): چۆن؟! ئۆتو چۆن دەژىن منىش ئاوا دەژىم، ئەوئى ئۆتو دەپچۆن
منىش دەپچۆم. ئۆتو لەكۆى نوستن، منىش لەوئى دەنوم. ھەمو بەيانىيەك وەك
كەلەشىرەكە دەخوئىم

(وەك كەلەشىر دەخوئى)

قوق

(دەلورىئى، بەئاگادىتتەو)

وەك گوئدرىژەكە دەچرىكىم.

(دەپوئى لاساىى زەپىنى گوئدرىژەكە بكا تەو، دەلورىئى)

ببوره، ببوره. لە داھاتودا مەشق لەسەر ئەو دەكەم.

گوئدرىژەكە (بەچرىە بۆ ئەسپەكە): تۆبلىئى لە لاساىى كرىنەوئى دەنگم سەركەوتوبى؟

ئەسپەكە: بەلى، كاتى دەبى بە گوئدرىژ.

قازى: پۆتوئەكە چارەسەرىكى دىكەم ھەپە.

پۆتوئەكە: من رازىم، چىپە؟

قازى: چرىكەكانت لىكەتتەو.

پۆتوئەكە (بەسەر سوپمانەو): چى؟

ئەسپەكە: پىشنىارىكى تابلى بەچىپە.

پۆتوئەكە: جەنابى قازى ئەو نازارى زۆرە.

قازى: لىمگەرى با تەواوى بكم.

پۆتوئەكە: فەرموو.

قازى: كەلبەكانىشت لىكەتتەو.

پۆتوئەكە (بەترسەو): چى!؟

مەرپەگە: چارەسەرىكى زىرەكانەيە

گوڭدريژەگە: بەلى، چارەسەرىكى تابلىنى زىرەكانەيە

رېۋيەگە: ئاخىر گەورەم ئەو نازارى زۆر زۆرە.

ئەسپەگە: ئەي تۆناتەۋىي وەك ئىمەت لىيى؟

رېۋيەگە: با.

گوڭدريژەگە: وەك من بچرىكىنى؟

رېۋيەگە (بەسەرسورمانەۋە): بچرىكىنىم؟

گوڭدريژەگە: بەلى.

رېۋيەگە: بەلى. بەلى.

كەلەشىرەگە: كەۋاتە پېشنىيارەكەي قازى جىبەجى بگە.

رېۋيەگە: ناتۋانم ئەو بەكەم.

كەلەشىرەگە: بۆچى؟

رېۋيەگە: چونكە من لە نازارەكەي دەترسىم. لەخوا بەزىاد بى من ترسنۇكم.

قازى: مەترسە، پزىشكى دارستانەكە نەشتەرگەريەكەت بۆ دەكات. ئەو پزىشكىكى باش و

زۆر شارەزايە.

رېۋيەگە: باشە من رازىم، با كەلەشىرەكە لەگەلمدايىت بۆ عەيادەكەي.

ئەسپەگە: بۆچى كەلەشىرەكە بىت؟

رېۋيەگە: چونكە من دەتۋانم لەسەر پىشتى خۆمى دانىم.

قازى: ھاۋرى پىتويست بەۋە ناكات، پزىشكى دارستانەكە لىرەيە.

رېۋيەگە: لىرەيە؟!

قازى (بەدەنگى بەرز): ئادەي با پزىشكى دارستانەكە بىتەزورەۋە.

(سەگە كە بە جلوبەرگە سېيپە كەيەو دەتتە ژورەو، دەوەرئ)

رئوبە كە (بەترس و سەرسورمانەو): سەگ؟! باشە لە كەيەو سەگ پروانامەي پزیشكى

وەرگرتووە؟

قازى: رئوبى لەوكاتەوئى تئوبە راستگۆكەي خۆتت راگەياند.

رئوبە كە (بە پئسەيربەنەو): كەي؟

قازى: ئەمەرۆ.

رئوبە كە (بەردە كاتەو): بۆچى ئەمەرۆ رۆژى قىامەتە.

قازى: نەخەير.

رئوبە كە: گەرەم من داواي لئيبوردن دەكەم، بەرئيزان من بە هەلە داچوبوم.

(بەورىايەو پاشە كەشە دەكات، كەلە شيرە كە دەكەوتتە داواي بۆ دەروە.)

كەلە شيرە كە: مام رئوبى گوييگرە، تۆ بەهەلە دا نەچوبويت، با تئوبە كەت تئوبەيە كى

راستگۆيانەبەتت. با خۆشى و تەبابى لە دارستانە كە دا بلاوبكەينەو.

(رئوبى و كەلە شيرە كە دەچنە دەروە. دەنگى هات وهاواري كەلە شيرە كە بەرز دەبەتتەو. سەگە كە

دەوەرئ و بەپرەتا و دەچەتتە دەروە. هەراوزەنا.. كۆمەلئى دەنگى جياواز جياواز

- بگەنە رئوبە كە

- كەلە شيرە كە دەخوات

- خەلە تاندينى

(هەموان دەچنە دەروە. لە دەروە دەنگە كان تئەكەل بەيە كدەبن. هەموان دئەتتە ژورەو تەنەها

رئوبە كە نەبەتت)

گۆنەرئۆ كە: پئويستە هاوړپكە مان بە تاگايئەينەو.

كەلە شيرە كە (بەحەپە ساوبەو): ها.

ئەسپەكە: ھەر ئىستا .

گوئدرتۆكە: رىگەم دەدەي پەرىكت لى دەرىنم .

كەلەشىرەكە: بۆچى ؟

مەرەكە: بۆ ئەوئى بەئاگايبىتەو .

(ھەموان پەر لە كەلەشىرەكە دەكەنەوئەو ئەوئىش لە نازارا دەقىرتىنى)

كەلەشىرەكە: بەئاگاھاتمەو . . سوتىند دەخۆم بەئاگاھاتمەو .

(ھەموان پىدەكەنن . پاشان گۆرانىيەك دەلتىن)

تارىكى .

تیبینی:

ناوه عه‌ره‌بیبیه کانی زۆریه‌ی کاراکته‌ری ناو شانۆنامه کاتم گۆڤیوه و کردووه‌مه به ناوی کوردی.

ناوی شانۆنامه کان به عه‌ره‌بی

1- الشغرة

2- حکایة الاشقیاء الثلاثة

3- الحقل المنيح

4- الرهان الخاسر

5- ذنب الحصان

6- مدرسة الثعلب

7- توبة الثعلب